EXECUTIVE BRANCH
ВИКОНАВЧА ВЛАДА

CONTENTS

ЗМІСТ

	Page Стр.	
INTRODUCTION	1	**ВСТУП**
❖ President	2	❖ Президент
❖ Vice President	4	❖ Віцепрезидент
❖ Executive Office of the President	5	❖ Виконавчий офіс президента
❖ The Cabinet	7	❖ Кабінет президента
❖ President Succession	18	❖ Спадкоємність президентської влади

Table of contents ※ Повернутися до змісту

THE EVOLUTION OF PRESIDENCY	**19**	**ЕВОЛЮЦІЯ ПРЕЗИДЕНТСТВА**
❖ Constitutional Qualifications and Powers	20	❖ Конституційні вимоги та повноваження
❖ The Strengthening of the Presidency	21	❖ Зміцнення президентства
❖ All the President's Men	22	❖ Уся президентська рать
❖ Selection and Succession of the President	26	❖ Вибір і спадкоємність президента
❖ Development of the Bureaucracy	29	❖ Розвиток урядового апарату
❖ The Organization of the Bureaucracy	31	❖ Організація урядового апарату
❖ Reforming of the Bureaucracy	35	❖ Реформування апарату
ELECTORAL COLLEGE FAST FACTS	**38**	**КОЛЕГІЯ ВИБОРНИКІВ: ОСНОВНІ ФАКТИ**
THE EXECUTIVE BUDGET PROCESS	**51**	**ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОНАННЯ ФЕДЕРАЛЬНОГО БЮДЖЕТУ**
THE MISSION AND STRUCTURE OF THE OFFICE OF MANAGEMENT AND BUDGET	**67**	**МІСІЯ ТА СТРУКТУРА АДМІНІСТРАТИВНО-БЮДЖЕТНОГО УПРАВЛІННЯ**

Table of contents ※ Повернутися до змісту

EXECUTIVE ORDER ON ETHICS COMMITMENTS BY EXECUTIVE BRANCH PERSONNEL	**80**	**УКАЗ ПРО ЕТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ, ЩО ЇХ МАЮТЬ ДОТРИМУВАТИСЯ ПОСАДОВІ ОСОБИ В ОРГАНАХ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ**
SUMMARY OF THE EXECUTIVE BRANCH STANDARDS OF ETHICAL CONDUCT	**93**	**ОГЛЯД СТАНДАРТІВ ПОВЕДІНКИ СПІВРОБІТНИКІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ**
❖ General Provisions	94	❖ Загальні положення
❖ Gifts from outside sources	97	❖ Подарунки із зовнішніх джерел
❖ Gifts Between Employees	99	❖ Подарунки між співробітниками
❖ Conflicting Financial Interests	101	❖ Конфліктуючі фінансові інтереси
❖ Impartiality in Performing Official Duties	102	❖ Неупередженість при виконанні службових обов'язків
❖ Seeking Other Employment	104	❖ Пошук іншої роботи
❖ Misuse of Position	105	❖ Зловживання службовим становищем
❖ Outside Activities	107	❖ Стороння діяльність
THE FEDERAL MERIT SYSTEM	**111**	**ФЕДЕРАЛЬНА СИСТЕМА ЗАСЛУГ**

Table of contents ※ Повернутися до змісту

APPOINTMENT AND CONFIRMATION OF EXECUTIVE BRANCH LEADERSHIP	**131**	**ПРИЗНАЧЕННЯ І ПІДТВЕРДЖЕННЯ ПРИЗНАЧЕНЬ НА КЕРІВНІ ПОСАДИ У ВИКОНАВЧІЙ ВЛАДІ: ОГЛЯД**	
❖ Summary	131	❖ Короткий зміст	
❖ Selection, Clearance and nomination	133	❖ Відбір, оформлення та висунення кандидатур	
❖ Senate Consideration	135	❖ Розгляд у Сенаті	
❖ Appointment	138	❖ Призначення	
❖ Qualifications	140	❖ Кваліфікація	
❖ Appointment and Removal of Chairs	144	❖ Призначення та зміщення голів	
OVERVIEW OF FEDERAL GOVERNMENT PROCUREMENT	**146**	**ОГЛЯД ФЕДЕРАЛЬНИХ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ**	
ABOUT FEDERAL INSPECTORS GENERAL	**154**	**ПРО ФЕДЕРАЛЬНИХ ГЕНЕРАЛЬНИХ ІНСПЕКТОРІВ**	
FREEDOM OF INFORMATION ACT	**170**	**ЗАКОН ПРО СВОБОДУ ІНФОРМАЦІЇ**	
Q&A	**180**	**ПИТАННЯ Й ВІДПОВІДІ**	

Table of contents ※ Повернутися до змісту

EXECUTIVE BRANCH

INTRODUCTION
https://www.whitehouse.gov/

The power of the Executive Branch is vested in the President of the United States, who also acts as head of state and Commander-in-Chief of the armed forces.
The President is responsible for implementing and enforcing the laws written by Congress and, to that end, appoints the heads of the federal agencies, including the Cabinet.
The Vice President is also part of the Executive Branch, ready to assume the Presidency should the need arise.
The Cabinet and independent federal agencies are responsible for the day-to-day

ВИКОНАВЧА ВЛАДА

ВСТУП
https://www.whitehouse.gov/

Виконавча влада належить Президенту Сполучених Штатів, який також є главою держави і Головнокомандувачем збройних сил. Президент несе відповідальність за здійснення і дотримання законів, прийнятих Конгресом, і з цією метою призначає керівників федеральних відомств включно з міністрами свого Кабінету. Віцепрезидент також є частиною виконавчої влади і готовий зайняти пост президента, якщо виникне така потреба.

Кабінет і незалежні федеральні агентства несуть відповідальність за повсякденне виконання й адміністрування федеральних

Table of contents ※ Повернутися до змісту

enforcement and administration of federal laws. These departments and agencies have missions and responsibilities as widely divergent as those of the Department of Defense and the Environmental Protection Agency, the Social Security Administration and the Securities and Exchange Commission. Including members of the armed forces, the Executive Branch employs more than 4 million Americans.

The President

The President is both the head of state and head of government of the United States of America, and Commander-in-Chief of the armed forces.
Under Article II of the Constitution, the President is responsible for the execution and enforcement of the laws created by Congress. Fifteen executive departments – each led by an appointed member of the President's Cabinet – carry out the day-to-day administration of the federal government.
They are joined in this by other executive agencies such as the CIA and Environmental Protection Agency, the heads of which are not part of the Cabinet, but who are under the full authority of the President. The President also appoints the heads of more than 50 independent federal commissions, such as the Federal Reserve Board or the Securities and Exchange Commission, as well as federal judges, ambassadors, and other federal offices. The Executive Office of the President (EOP) consists of the immediate staff to the President, along with entities such as the Office of Management and Budget and the Office of the United States Trade Representative.
The President has the power either to sign legislation into law or to veto bills enacted by Congress, although Congress may override a veto with a two-thirds vote of both houses. The Executive Branch conducts diplomacy with other nations and the President has the power to negotiate and sign treaties, which

законів. Ці міністерства та відомства – від Міністерства оборони та Агентства з охорони навколишнього середовища до Управління соціального забезпечення та Комісії з цінних паперів та бірж – мають різні завдання й різні обов'язки.
Включно зі збройними силами в органах виконавчої влади працює і служить понад 4 млн американців.

Президент

Президент є одночасно главою держави і главою уряду Сполучених Штатів Америки, а також головнокомандувачем збройних сил.

Відповідно до Статті II Конституції він несе відповідальність за виконання і дотримання законів, прийнятих Конгресом. П'ятнадцять департаментів (міністерств), на чолі кожного з яких стоїть член Кабінету, здійснюють повсякденне управління федеральним урядом.

До них приєднуються інші виконавчі органи, такі як ЦРУ і Агентство з охорони навколишнього середовища, керівники яких не входять до складу Кабінету, але повністю підпорядковані президентові.
Президент також призначає керівників понад 50 незалежних федеральних комісій, таких як Рада Федеральної резервної системи або Комісія з цінних паперів і бірж, а також федеральних суддів, послів та очільників інших федеральних відомств. Виконавчий офіс президента (ВО) складається з безпосередніх співробітників президента, а також таких підрозділів, як Адміністративно-бюджетне управління та Управління торговельного представника Сполучених Штатів.

Президент має право або підписати закон, або накласти вето на законопроєкт, прийнятий Конгресом, хоча Конгрес може подолати вето двома третинами голосів обох палат. Виконавча влада відповідає за дипломатичні стосунки з іншими країнами, а президент уповноважений вести переговори і підписувати договори, які ратифікує Сенат.

the Senate ratifies.
The President can issue executive orders, which direct executive officers or clarify and further existing laws. The President also has the power to extend pardons and clemencies for federal crimes.
With these powers come several responsibilities, among them a constitutional requirement to "from time to time give to the Congress Information of the State of the Union, and recommend to their Consideration such Measures as he shall judge necessary and expedient." Although the President may fulfill this requirement in any way he or she chooses, Presidents have traditionally given a State of the Union address to a joint session of Congress each January (except in inaugural years) outlining their agenda for the coming year.
The Constitution lists only three qualifications for the Presidency – the President must be at least 35 years of age, be a natural born citizen, and must have lived in the United States for at least 14 years. And though millions of Americans vote in a presidential election every four years, the President is not, in fact, directly elected by the people. Instead, on the first Tuesday after the first Monday in November of every fourth year, the people elect the members of the Electoral College. Apportioned by population to the 50 states – one for each member of their congressional delegation (with the District of Columbia receiving 3 votes) – these Electors then cast the votes for President. There are currently 538 electors in the Electoral College.
President Joseph R. Biden is the 46th President of the United States. He is, however, only the 45th person ever to serve as President; President Grover Cleveland served two nonconsecutive terms, and thus is recognized as both the 22nd and the 24th President. Today, the President is limited to two four-year terms, but until the 22nd Amendment to the Constitution, ratified in

Президент може видавати укази, які спрямовують дії посадових осіб виконавчої влади або уточнюють і доповнюють існуючі закони. Президент також має право помилувати і пом'якшити покарання осіб, які вчинили федеральні злочини.

З цими повноваженнями пов'язаний ряд обов'язків, серед яких є й конституційна вимога «час від часу надавати Конгресу інформацію про стан Союзу і рекомендувати до розгляду заходи, які він [президент] вважатиме необхідними і доцільними». Хоча президент може реалізувати цю вимогу в той спосіб, який уважає за потрібне, за традицією глава держави виступає з промовою про стан Союзу на спільній сесії Конгресу в січні (за винятком інавгураційних років), викладаючи програму дій на наступний рік.

Конституція містить лише три вимоги для президентства – президентові має бути не менше 35 років, він має бути американським громадянином за народженням і прожити в Сполучених Штатах не менше 14 років. І хоча мільйони американців голосують на президентських виборах щочотири роки, насправді президента обирає безпосередньо не народ. Замість цього в перший вівторок після першого понеділка листопада кожного четвертого року народ обирає членів Колегії виборників.
Розподілені пропорційно чисельності населення між 50 штатами – по одному на кожного члена делегації штату в Конгресі (округ Колумбія має 3 голоси) – ці виборники згодом віддають свої голоси за президента. Нині Колегія виборників складається з 538 осіб.

Президент Джозеф Р. Байден – 46-й президент Сполучених Штатів. Він, однак, є 45-им з-поміж тих, хто обіймав цю посаду; Ґровер Клівленд відслужив два терміни, але не поспіль, і увійшов в історію як 22-й і 24-й президент.

Нині президент обмежений двома чотирирічними термінами повноважень, але до ратифікації 22-ї Поправки до Конституції 1951 року він міг обіймати посаду необмежену

1951, a President could serve an unlimited number of terms. Franklin Delano Roosevelt was elected President four times, serving from 1932 until his death in 1945; he is the only President ever to have served more than two terms.

By tradition, the President and the First Family live in the White House in Washington, D.C., also the location of the President's Oval Office and the offices of his or her senior staff. When the President travels by plane, his or her aircraft is designated Air Force One; the President may also use a Marine Corps helicopter, known as Marine One while the President is on board. For ground travel, the President uses an armored presidential limousine.

кількість термінів. Франклін Делано Рузвельт обирався президентом чотири рази і займав цей пост з 1932 року до своєї смерті у 1945 році (єдиний, хто був президентом більше двох термінів).

За традицією президент і перша сім'я живуть у Білому домі у Вашингтоні, де також знаходиться Овальний кабінет президента і офіси його старших співробітників. Коли президент вирушає кудись на літаку, його літак позначається як борт ВПС №1; він може також скористатися вертольотом Корпусу морської піхоти, який під час перебування глави держави на борту іменується «Морпіх №1». Для наземних поїздок президент користується броньованим президентським лімузином.

The Vice President

The primary responsibility of the Vice President of the United States is to be ready at a moment's notice to assume the Presidency if the President is unable to perform his or her duties. This can be because of the President's death, resignation, or temporary incapacitation, or if the Vice President and a majority of the Cabinet judge that the President is no longer able to discharge the duties of the presidency.

The Vice President is elected along with the President by the Electoral College. Each elector casts one vote for President and another for Vice President. Before the ratification of the 12th Amendment in 1804, electors only voted for President, and the person who received the second greatest number of votes became Vice President.

The Vice President also serves as the President of the United States Senate, where he or she casts the deciding vote in the case of a tie. Except in the case of tie-breaking votes, the Vice President rarely actually presides over the Senate. Instead, the Senate selects one of their own members, usually the most senior members of the majority party, to

Віцепрезидент

Головний обов'язок віцепрезидента Сполучених Штатів полягає в тому, щоб у будь-який момент, коли президент виявиться не в змозі виконувати свої обов'язки, бути готовим зайняти його місце. Це може бути пов'язано зі смертю президента, відставкою або тимчасовою непрацездатністю, або якщо віцепрезидент і більшість членів Кабінету вирішать, що президент більше не спроможний виконувати президентські обов'язки.

Віцепрезидента разом з президентом обирає Колегія виборників. Кожен виборець віддає один голос за президента, а другий – за віцепрезидента. До ратифікації 12-ї Поправки 1804 року виборці голосували тільки за президента, а особа, яка отримувала друге найбільше число голосів, ставала віцепрезидентом.

Віцепрезидент також є головою Сенату Сполучених Штатів, де він або вона має вирішальний голос у разі рівності голосів. Але за винятком випадків, коли голоси поділяються порівну, віцепрезидент рідко особисто головує в Сенаті. Замість цього Сенат обирає головуючого на щоденних засіданнях зі свого складу, зазвичай старшого за рангом сенатора від партії більшості.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

preside over the Senate each day.

The duties of the Vice President, outside of those enumerated in the Constitution, are at the discretion of the current President. Each Vice President approaches the role differently – some take on a specific policy portfolio, others serve simply as a top adviser to the President. Of the 48 previous Vice Presidents, nine have succeeded to the Presidency, and five have been elected to the Presidency in their own right.

The Vice President has an office in the West Wing of the White House, as well as in the nearby Eisenhower Executive Office Building. Like the President, he or she also maintains an official residence, at the United States Naval Observatory in Northwest Washington, D.C.

This peaceful mansion has been the official home of the Vice President since 1974 – previously, Vice Presidents had lived in their own private residences.

The Vice President also has his or her own limousine, operated by the United States Secret Service, and flies on the same aircraft the President uses – but when the Vice President is aboard, the craft are referred to as Air Force Two and Marine Two.

Обов'язки віцепрезидента, крім тих, які перелічені в Конституції, віддано на розсуд чинного президента. Кожний віцепрезидент підходить до цієї ролі по-своєму: одні беруть на себе конкретний портфель політичних рішень, інші служать просто головними радниками президента.

Із 48 попередніх віцепрезидентів дев'ятеро згодом замінили своїх президентів на цій посаді, а п'ятеро були обрані на вищу посаду в державі самостійно.

Віцепрезидент має офіс у Західному крилі Білого дому, а також у сусідній Адміністративній будівлі Ейзенгауера. Як і президент, він або вона має також офіційну резиденцію.

Тихий особняк на території військово-морської обсерваторії США в північно-західній частині Вашинґтона є офіційним будинком віцепрезидента з 1974 року – раніше віцепрезиденти жили у власних приватних резиденціях.

У віцепрезидента є також власний лімузин, що знаходиться у веденні Секретної служби Сполучених Штатів, він літає на тому ж літаку і вертольоті, що і президент, але коли летить сам, його борт має позначку «ВПС №2» або «Морпіх №2».

Executive Office of the President

Every day, the President of the United States is faced with scores of decisions, each with important consequences for America's future. To provide the President with the support that he or she needs to govern effectively, the Executive Office of the President (EOP) was created in 1939 by President Franklin D. Roosevelt. The EOP has responsibility for tasks ranging from communicating the President's message to the American people to promoting our trade interests abroad.

The EOP, overseen by the White House Chief of Staff, has traditionally been home to many of the President's closest advisers.

While Senate confirmation is required for

Виконавчий офіс президента

Щодня президент США стикається з потребою приймати безліч рішень, кожне з яких має для майбутнього Америки важливі наслідки.

Щоб забезпечити главі держави підтримку, потрібну для ефективного управління, у 1939 році президент Франклін Д. Рузвельт створив Виконавчий офіс президента (ВО).

ВО несе відповідальність за виконання найрізноманітніших завдань, починаючи від передачі послання президента американському народові і закінчуючи просуванням торговельних інтересів США за кордоном.

ВО, яким опікується голова Адміністрації Білого дому, традиційно є «своїм місцем» для багатьох найближчих радників президента. Хоча для деяких радників, таких як директор Адміністративно-бюджетного управління,

some advisers, such as the Director of the Office of Management and Budget, most are appointed with full Presidential discretion.
The individual offices that these advisors oversee have grown in size and number since the EOP was created.
Some were formed by Congress, others as the President has needed them – they are constantly shifting as each President identifies his or her needs and priorities.
Perhaps the most visible parts of the EOP are the White House Communications Office and Press Secretary's Office.
The Press Secretary provides daily briefings for the media on the President's activities and agenda.
Less visible to most Americans is the National Security Council, which advises the President on foreign policy, intelligence, and national security.

потрібне затвердження Сенату, більшість із них призначаються на розсуд президента. З моменту створення ВО окремі офіси, які курують ці радники-консультанти, виросли і за розміром, і кількісно.
Деякі з них сформував Конгрес, інші з'явилися відповідно до потреб президента; вони постійно змінюються в міру того, як кожен президент заново визначає свої пріоритети.
Можливо, найпублічнішими частинами ВО є Управління з комунікацій Білого дому та Офіс прессекретаря. Прессекретар щодня проводить брифінги для ЗМІ, інформуючи про діяльність та порядок денний президента.
Менш помітною для більшості американців є Рада національної безпеки (РНБ), яка консультує президента з питань зовнішньої політики, розвідки та національної безпеки.

There are also a number of offices responsible for the practicalities of maintaining the White House and providing logistical support for the President. These include the White House Military Office, which is responsible for services ranging from Air Force One to the dining facilities, and the Office of Presidential Advance, which prepares sites remote from the White House for the President's arrival.

Існує також ряд офісів, що відповідають за практичні питання утримання Білого дому та логістичну підтримку президента. До них належить Військове управління Білого дому, яке відповідає за різні послуги, починаючи від борту ВПС №1 до організації харчування, і Передова група, яка готує об'єкти за межами Білого дому до прибуття президента.

Many senior advisors in the EOP work near the President in the West Wing of the White House. However, the majority of the staff is housed in the Eisenhower Executive Office Building, just a few steps away and part of the White House compound.
The National Security Council is the President's principal forum for national security and foreign policy decision making with his or her senior national security advisors and cabinet officials, and the President's principal arm for coordinating these policies across federal agencies.
Today's challenges demand a new and broader understanding of national security–

Багато старших радників у ВО працюють поруч з президентом у Західному крилі Білого дому. Однак більшість співробітників розміщуються в Адміністративній будівлі ім. Ейзенгауера – частини комплексу Білого дому всього за декілька кроків від нього самого.

Рада національної безпеки є головним форумом для прийняття президентом рішень з національної безпеки і зовнішньої політики разом з його або її старшими радниками з національної безпеки і посадовими особами Кабінету, а також головним органом координації цієї політики між федеральними відомствами.

Сьогоднішні виклики вимагають нового та ширшого розуміння національної безпеки –

one that facilitates coordination between domestic and foreign policy as well as among traditional national security, economic security, health security, and environmental security.
The NSC is chaired by the President.
Its regular attendees are the Vice President, the Secretary of State, the Secretary of the Treasury, the Secretary of Defense, the Secretary of Energy, the Attorney General, the Secretary of Homeland Security, the Representative of the United States of America to the United Nations, the Administrator of the U.S. Agency for International Development, the Chief of Staff to the President, and the Assistant to the President for National Security Affairs.
The Chairman of the Joint Chiefs of Staff is the military advisor to the Council, and the Director of National Intelligence is the intelligence advisor. Counsel to the President and the Legal Advisor to the NSC are invited to attend every NSC meeting. The heads of other executive departments and agencies, as well as other senior officials, including the COVID-19 Response Coordinator and the Special Presidential Envoy for Climate, are invited to attend meetings of the NSC when appropriate to address the cross-cutting nature of many critical national security issues, such as homeland security, global public health, international economics, climate, science and technology, cybersecurity, migration, and others.The National Security Council was established by the National Security Act of 1947 (PL 235 – 61 Stat. 496; U.S.C. 402), amended by the National Security Act Amendments of 1949 (63 Stat. 579; 50 U.S.C. 401 et seq.). Later in 1949, as part of the Reorganization Plan, the Council was placed in the Executive Office of the President.

такого, що робить ефективнішою координацію між внутрішньою та зовнішньою політикою, а також між традиційною національною безпекою, економічною безпекою, безпекою здоров'я нації та екологічною безпекою.

Головою РНБ є президент. Його постійними учасниками є: віцепрезидент, державний секретар, міністри фінансів, оборони, енергетики і внутрішньої безпеки, Генеральний прокурор, представник США при Організації Об'єднаних Націй, голова Агентства США з міжнародного розвитку, керівник адміністрації президента і помічник президента з питань національної безпеки.

Голова Об'єднаного комітету начальників штабів є військовим радником Ради, а директор Національної розвідки – радником з розвідки. Радника президента та юрисконсульта РНБ запрошують на кожне засідання Ради.
Керівників інших міністерств і відомств, а також інших високопоставлених посадових осіб включно з координатором реагування на COVID-19 і спеціальним посланцем президента з питань зміни клімату запрошують на засідання РНБ, коли це пов'язано з найважливішими аспектами національної безпеки, такими як національна безпека, глобальна суспільна охорона здоров'я, міжнародна економіка, клімат, наука і техніка, кібербезпека, міграція та ін.

Рада національної безпеки була заснована за законом Про національну безпеку 1947 року (PL 235 - 61 Stat. 496; U. S. C. 402) з поправками 1949 року (63 Stat. 579; 50 U. S. C. 401 і далі). Пізніше, у 1949 році, у рамках плану реорганізації, Раду було перенесено до структури Виконавчого офісу президента.

The Cabinet

The Cabinet is an advisory body made up of the heads of the 15 executive departments. Appointed by the President and confirmed by the Senate, the members of the Cabinet are often the President's closest confidants.

In addition to running major federal agencies, they play an important role in the Presidential line of succession – after the Vice President, Speaker of the House, and Senate President pro tempore, the line of succession continues with the Cabinet offices in the order in which the departments were created.

All the members of the Cabinet take the title Secretary, excepting the head of the Justice Department, who is styled Attorney General.

Кабінет президента

Кабінет є консультативним органом, що складається з керівників 15 «виконавчих департаментів» (міністерств). Члени Кабінету, призначені президентом і затверджені Сенатом, часто є найближчими довіреними особами президента. Крім управління великими федеральними відомствами, вони відіграють важливу роль у т.зв. порядку наступності президентської влади – після віцепрезидента, спікера Палати представників і тимчасового голови Сенату йдуть члени кабінету в тому порядку, в якому створювалися їхні міністерства. Усі члени Кабінету мають посаду секретаря, за винятком очільника Міністерства юстиції, який є Генеральним прокурором.

DEPARTMENT OF AGRICULTURE

The U.S. Department of Agriculture (USDA) develops and executes policy on farming, agriculture, and food.

Its aims include meeting the needs of farmers and ranchers, promoting agricultural trade and production, assuring food safety, protecting forests and other natural resources, fostering rural prosperity, and ending hunger in America and abroad.

The USDA employs nearly 100,000 people and has an annual budget of approximately $150 billion.

It consists of 16 agencies, including the Animal and Plant Health Inspection Service, the Food and Nutrition Service, and the Forest Service.

The bulk of the department's budget goes towards mandatory programs that provide services required by law, such as programs designed to provide nutrition assistance, promote agricultural exports, and conserve our environment.

The USDA also plays an important role in overseas aid programs by providing surplus foods to developing countries.

The United States Secretary of Agriculture administers the USDA.

МІНІСТЕРСТВО СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Міністерство сільського господарства США (USDA) розробляє та здійснює політику в галузі сільського господарства, фермерства та виробництва продовольства. Його завдання включають задоволення потреб фермерів та власників ранчо, сприяння торгівлі та виробництву сільськогосподарської продукції, забезпечення продовольчої безпеки, захист лісів та інших природних ресурсів, сприяння процвітанню сільських районів та викорінення проблеми голоду в Америці та за кордоном.

У Міністерстві сільського господарства США працює майже 100 000 осіб, а річний бюджет становить близько 150 млрд дол. Воно складається з 16 агентств включно зі Службою інспекції здоров'я тварин і рослин, Службою продовольства і харчування та Лісовою службою. Основна частина бюджету міністерства йде на виконання обов'язкових програм (передбачених у законодавстві): підтримка населення в галузі харчування, сприяння експорту сільськогосподарської продукції, збереження довкілля та ін.

Міністерство сільського господарства США відіграє також важливу роль у програмах зовнішньої допомоги, надаючи надлишки продовольства країнам, що розвиваються.

На чолі Міністерства стоїть міністр сільського господарства США.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

DEPARTMENT OF COMMERCE

The Department of Commerce is the government agency tasked with creating the conditions for economic growth and opportunity.

The department supports U.S. business and industry through a number of services, including gathering economic and demographic data, issuing patents and trademarks, improving understanding of the environment and oceanic life, and ensuring the effective use of scientific and technical resources. The agency also formulates telecommunications and technology policy, and promotes U.S. exports by assisting and enforcing international trade agreements.

The United States Secretary of Commerce oversees a $8.9 billion budget and more than 41,000 employees.

DEPARTMENT OF DEFENSE

The mission of the Department of Defense (DOD) is to provide the military forces needed to deter war and to protect the security of our country. The department's headquarters is at the Pentagon.

The DOD consists of the Departments of the Army, Navy, and Air Force, as well as many agencies, offices, and commands, including the Joint Chiefs of Staff, the Pentagon Force Protection Agency, the National Security Agency, and the Defense Intelligence Agency.

The DOD occupies the vast majority of the Pentagon building in Arlington, Virginia.

The DOD is the largest government agency, with more than 1.4 million men and women on active duty, more than 700,000 civilian personnel, and 1.1 million citizens who serve in the National Guard and Reserve forces. Together, the military and civilian arms of DOD protect national interests through war-fighting, providing humanitarian aid, and performing peacekeeping and disaster relief services.

МІНІСТЕРСТВО ТОРГІВЛІ

Міністерство торгівлі є урядовим відомством, основне завдання якого – створювати умови для економічного зростання і пошук нових можливостей.

Міністерство підтримує ділову активність і підприємництво шляхом надання таких послуг, як збір економічних і демографічних даних, видача патентів і товарних знаків, поліпшення розуміння навколишнього середовища і життя морів і океанів, забезпечення ефективного використання науково-технічних ресурсів. Міністерство також формулює політику в галузі телекомунікацій і технологій і просуває американські товари на світових ринках, заохочуючи і забезпечуючи дотримання міжнародних торговельних угод.

Міністр торгівлі Сполучених Штатів контролює бюджет у розмірі 8,9 млрд дол. і понад 41 000 співробітників.

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ

Місія Міністерства оборони (МО) полягає в забезпеченні боєготовності Збройних сил, необхідних для запобігання війні і для захисту безпеки нашої країни. Штаб-квартира МО знаходиться в Пентагоні.

Міністерство складається з департаментів сухопутних військ, ВМС і ВПС, а також багатьох агентств, управлінь і командувань включно з Об'єднаним комітетом начальників штабів, Службою охорони Пентагону, Агентством національної безпеки і Розвідувальним управлінням Міністерства оборони. Міністерство оборони займає більшу частину комплексу Пентагону в Арлінгтоні, штат Вірджинія.

МО є найбільшою урядовою установою, в якій понад 1,4 млн чоловіків і жінок перебувають на дійсній службі, понад 700 000 цивільних співробітників і 1,1 млн громадян служать в Національній гвардії та Резерві ЗС. Разом військові та цивільні підрозділи МО захищають національні інтереси шляхом ведення військових дій, надання гуманітарної допомоги, підтримки миру та надання допомоги у разі стихійних лих.

DEPARTMENT OF EDUCATION

The mission of the Department of Education is to promote student learning and preparation for college, careers, and citizenship in a global economy by fostering educational excellence and ensuring equal access to educational opportunity.

The Department administers federal financial aid for higher education, oversees educational programs and civil rights laws that promote equity in student learning opportunities, collects data and sponsors research on America's schools to guide improvements in education quality, and works to complement the efforts of state and local governments, parents, and students.

The U.S. Secretary of Education oversees the Department's 4,200 employees and $68.6 billion budget.

DEPARTMENT OF ENERGY

The mission of the Department of Energy (DOE) is to advance the national, economic, and energy security of the United States.

The DOE promotes America's energy security by encouraging the development of reliable, clean, and affordable energy.

It administers federal funding for scientific research to further the goal of discovery and innovation – ensuring American economic competitiveness and improving the quality of life for Americans.

The DOE is also tasked with ensuring America's nuclear security, and with protecting the environment by providing a responsible resolution to the legacy of nuclear weapons production.

The United States Secretary of Energy oversees a budget of approximately $23 billion and more than 100,000 federal and contract employees.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ

Місія Міністерства освіти полягає в тому, щоб сприяти навчанню школярів і підготовці до вступу в коледж, профорієнтації й соціальній активності в умовах глобальної економіки, а також у підвищенні якості освіти і забезпеченні рівного доступу до освітніх можливостей.

Міністерство скеровує федеральну фінансову допомогу, яка дає змогу багатьом дістати вищу освіту; здійснює нагляд за освітніми програмами та дотриманням законів про громадянські права, що сприяють рівним освітнім можливостям, збирає дані і спонсорує дослідження в американських школах для підвищення якості освіти, а також доповнює зусилля урядів штатів та місцевих органів влади, батьків і учнів.

Міністр освіти США має у своєму штаті 4200 співробітників і бюджет у розмірі 68,6 млрд дол.

МІНІСТЕРСТВО ЕНЕРГЕТИКИ

Місія Міністерства енергетики полягає в забезпеченні національної, економічної та енергетичної безпеки Сполучених Штатів.

Міністерство енергетики сприяє енергетичній безпеці Америки, зокрема, розвитку надійної, чистої та доступної енергії. Воно управляє федеральним фінансуванням наукових досліджень для досягнення мети відкриттів та інновацій – забезпечення конкурентоспроможності американської економіки і підвищення якості життя американців. На Міністерство енергетики також покладено завдання забезпечувати ядерну безпеку Америки та захищати навколишнє середовище шляхом відповідального вирішення проблеми наслідків виробництва ядерної зброї.

Міністр енергетики Сполучених Штатів контролює бюджет у розмірі приблизно 23 млрд дол. і керує понад 100 000 федеральних і контрактних співробітників.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

DEPARTMENT OF HEALTH AND HUMAN SERVICES

The Department of Health and Human Services (HHS) is the United States government's principal agency for protecting the health of all Americans and providing essential human services, especially for those who are least able to help themselves. Agencies of HHS conduct health and social science research, work to prevent disease outbreaks, assure food and drug safety, and provide health insurance.

In addition to administering Medicare and Medicaid, which together provide health coverage to one in four Americans, HHS also oversees the National Institutes of Health, the Food and Drug Administration, and the Centers for Disease Control.

The Secretary of Health and Human Services oversees a budget of approximately $700 billion and approximately 65,000 employees. The Department's programs are administered by 11 operating divisions, including eight agencies in the U.S. Public Health Service, two human services agencies, and the Centers for Medicare and Medicaid Services.

DEPARTMENT OF HOMELAND SECURITY

The Department of Homeland Security (DHS) protects the American people from a wide range of foreign and domestic threats. DHS has a broad and diverse mission set, including to prevent and disrupt terrorist attacks, protect critical infrastructure and civilian computer networks, facilitate lawful trade and travel, respond to and recover from natural disasters, protect our borders, and regulate the migration of individuals to and from our country.

The third largest Cabinet department, DHS employs more than 250,000 people and

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ТА СОЦІАЛЬНИХ СЛУЖБ

Міністерство охорони здоров'я та соціальних служб є головною установою уряду США щодо захисту здоров'я американців та надання основних соціальних послуг, особливо найменш захищеним групам населення. Установи Міністерства провадять медичні та соціальні дослідження, працюють над запобіганням спалахів захворювань, забезпечують безпеку харчових продуктів і ліків і надають медичну страховку.

На додаток до адміністрування програм Medicare і Medicaid, які в сукупності надають медичне страхування кожному четвертому американцеві, Міністерство також контролює Національні інститути охорони здоров'я, Управління з контролю за продуктами харчування і ліками і Центри з контролю та профілактики захворювань.

Міністр охорони здоров'я та соціальних служб контролює бюджет у розмірі приблизно 700 млрд дол. і керує роботою близько 65 000 співробітників. Програми Міністерства реалізують 11 операційних підрозділів, у тому числі вісім агентств зі Служби громадської охорони здоров'я США, два агентства з надання соціальних послуг і Центри з кординації послуг Medicare і Medicaid.

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНЬОЇ БЕЗПЕКИ

Міністерство внутрішньої безпеки захищає населення країни від широкого спектру зовнішніх і внутрішніх загроз. Його завдання – запобігання і припинення нападів терористів, захист критично важливої інфраструктури і цивільних комп'ютерних мереж, сприяння законній торгівлі і переміщенням, реагування на стихійні лиха і ліквідація їхніх наслідків, захист кордонів і контроль над міграцією в США і виїздом з країни.

Третій за величиною департамент Кабінету міністрів, Міністерство налічує понад 250 000 співробітників і має річний бюджет у розмірі 58 млрд дол. для більш ніж 20 служб, що входять до нього включно з Секретною службою США, Управлінням транспортної

deploys an $58 billion annual budget across more than 20 components, including the U.S. Secret Service, Transportation Security Administration, Federal Emergency Management Agency, U.S. Coast Guard, U. S. Customs and Border Protection, U.S. Immigration and Customs Enforcement, U.S. Citizenship and Immigration Services, and the Cybersecurity and Infrastructure Security Agency. The Homeland Security Act of 2002 established the Department in response to the terrorist attacks of September 11, 2001 and brought together 22 executive branch agencies.

The Assistant to the President for Homeland Security and the Secretary of Homeland Security coordinate policy, including through the Homeland Security Council at the White House and in cooperation with other defense and intelligence agencies.

DEPARTMENT OF HOUSING AND URBAN DEVELOPMENT

The Department of Housing and Urban Development (HUD) is the federal agency responsible for national policies and programs that address America's housing needs, improve and develop the nation's communities, and enforce fair housing laws. The Department plays a major role in supporting homeownership for low- and moderate-income families through its mortgage insurance and rent subsidy programs.

Offices within HUD include the Federal Housing Administration, which provides mortgage and loan insurance; the Office of Fair Housing and Equal Opportunity, which ensures all Americans equal access to the housing of their choice; and the Community Development Block Grant Program, which helps communities with economic development, job opportunities, and housing rehabilitation. HUD also administers public housing and homeless assistance.

безпеки, Федеральним агентством з надзвичайних ситуацій, Береговою охороною США, Митною та прикордонною охороною США, Імміграційною та митною службою США, Службою громадянства та імміграції США, а також Агентством з кібербезпеки та інфраструктурної безпеки. Міністерство було створено у відповідь на теракти 11 вересня 2001 року за Законом про національну безпеку 2002 року. Воно об'єднує 22 установи виконавчої влади.

Помічник президента з внутрішньої безпеки і міністр внутрішньої безпеки координують політику Міністерства, в тому числі через Раду національної безпеки при Білому домі у співпраці з іншими оборонними і розвідувальними відомствами.

МІНІСТЕРСТВО ЖИТЛОВОГО БУДІВНИЦТВА ТА МІСЬКОГО РОЗВИТКУ

Міністерство житлового будівництва та міського розвитку відповідає за національну політику та програми щодо задоволення житлових потреб населення США, поліпшення якості життя та розвиток великих і малих міст та дотримання положень законів про справедливе вирішення житлових проблем. Воно відіграє важливу роль у забезпеченні власним житлом сімей з низьким і середнім доходом через реалізацію програм іпотечного страхування та субсидування орендної плати.

Служби в структурі Міністерства включають Федеральне управління житлового будівництва, що відповідає за страхування іпотеки і кредитів; Управління справедливого забезпечення житлом і рівних можливостей, яке забезпечує всім американцям рівний доступ до житла за їх вибором; і Програму цільових субсидій на потреби муніципального розвитку, яка допомагає муніципальним формуванням у питаннях економічного розвитку, забезпечення працевлаштування та відновлення житлового фонду. Міністерство також керує державною допомогою, спрямованою на поліпшення житлових умов, та допомогою бездомним.

The Secretary of Housing and Urban Development oversees more than 9,000 employees with a budget of approximately $40 billion.

DEPARTMENT OF THE INTERIOR

The Department of the Interior (DOI) is the nation's principal conservation agency. Its mission is to protect America's natural resources, offer recreation opportunities, conduct scientific research, conserve and protect fish and wildlife, and honor the U.S. government's responsibilities to American Indians, Alaskan Natives, and to island communities.

DOI manages approximately 500 million acres of surface land, or about one-fifth of the land in the United States, and manages hundreds of dams and reservoirs.

Agencies within the DOI include the Bureau of Indian Affairs, the Fish and Wildlife Service, and the U.S. Geological Survey.

The DOI manages the national parks and is tasked with protecting endangered species.

The Secretary of the Interior oversees about 70,000 employees and 200,000 volunteers on a budget of approximately $16 billion.

Every year it raises billions in revenue from energy, mineral, grazing, and timber leases, as well as recreational permits and land sales.

DEPARTMENT OF JUSTICE

The mission of the Department of Justice (DOJ) is to enforce the law and defend the interests of the United States according to the law; to ensure public safety against threats foreign and domestic; to provide federal leadership in preventing and controlling crime; to seek just punishment for those guilty of unlawful behavior; and to ensure fair and impartial administration of justice for all Americans. The DOJ is made up of 40 component organizations, including the Drug Enforcement Administration, the Federal

Міністр житлового будівництва та міського розвитку керує роботою понад 9000 співробітників і має бюджет близько 40 млрд дол.

МІНІСТЕРСТВО ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ

Міністерство природних ресурсів є головним національним агентством з охорони природи. Його місія полягає в тому, щоб захищати природні ресурси Америки, пропонувати можливості для відпочинку, провадити наукові дослідження, зберігати і захищати рибні ресурси і диких тварин, а також виконувати зобов'язання уряду США перед американськими індіанцями, корінними жителями Аляски та острівними громадами.

У віданні Міністерства знаходиться приблизно 500 млн акрів федеральних державних земель, або приблизно одна п'ята землі Сполучених Штатів, і сотні гребель і водосховищ. До нього входять агентства, що включають Бюро у справах індіанців, Службу рибного та мисливського господарства і Геологічну службу США. Міністерство управляє також національними парками і займається охороною зникаючих видів.

Глава Міністерства природних ресурсів керує роботою близько 70 000 співробітників і 200 000 добровольців з бюджетом приблизно 16 млрд дол. Щороку Міністерство приносить мільярдні доходи від оренди джерел енергії, корисних копалин, пасовищ і лісу, а також дозволів на рекреаційну діяльність і продаж землі.

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ

Завдання Міністерства юстиції полягає в забезпеченні: дотримання закону і захисту інтересів Сполучених Штатів відповідно до закону; громадської безпеки від зовнішніх і внутрішніх загроз; федерального керівництва у боротьбі зі злочинністю; справедливого покарання винних у протиправній поведінці; справедливого і неупередженого правосуддя для всіх американців.

Міністерство юстиції складається з 40 установ включно з Управлінням по боротьбі з наркотиками, Федеральним бюро розслідувань, Управлінням маршалів США і Федеральним бюро в'язниць. Генеральний

Bureau of Investigation, the U.S. Marshals, and the Federal Bureau of Prisons. The Attorney General is the head of the DOJ and chief law enforcement officer of the federal government. The Attorney General represents the United States in legal matters, advises the President and the heads of the executive departments of the government, and occasionally appears in person before the Supreme Court. With a budget of approximately $25 billion, the DOJ is the world's largest law office and the central agency for the enforcement of federal laws.

прокурор є міністром юстиції і очільником правоохоронних органів федерального уряду. Він представляє Сполучені Штати в юридичних питаннях, консультує президента і міністрів, іноді особисто виступає у Верховному суді.
З бюджетом приблизно 25 млрд дол. Міністерство юстиції є найбільшим юридичним відомством у світі і головним органом із забезпечення дотримання федеральних законів.

DEPARTMENT OF LABOR

The Department of Labor oversees federal programs for ensuring a strong American workforce.
These programs address job training, safe working conditions, minimum hourly wage and overtime pay, employment discrimination, and unemployment insurance.
The Department of Labor's mission is to foster and promote the welfare of the job seekers, wage earners, and retirees of the United States by improving their working conditions, advancing their opportunities for profitable employment, protecting their retirement and health care benefits, helping employers find workers, strengthening free collective bargaining, and tracking changes in employment, prices, and other national economic measurements.
Offices within the Department of Labor the Occupational Safety & Health Administration, which promotes the safety and health of America's working men and women, and the Bureau of Labor Statistics, the federal government's principal statistics agency for labor economics, and.
The Secretary of Labor oversees 15,000 employees on a budget of approximately $12 billion.

МІНІСТЕРСТВО ПРАЦІ

Міністерство праці керує федеральними програмами із забезпечення країни трудовими ресурсами. Ці програми поклиані вирішувати питання професійної підготовки, безпечних умов праці, мінімальної погодинної та понаднормової платні, викорінення дискримінації у сфері зайнятості та страхування від безробіття.
Місія Міністерства праці полягає в тому, щоб сприяти добробуту тих американців, які шукають працевлаштування, працюють або вийшли на пенсію шляхом поліпшення умов праці, розширення можливостей для гідно оплачуваної зайнятості, захисту пенсійного та медичного соцзабезпечення, допомоги працедавцям у пошуках робочої сили, захисту вільних колективних договорів і відстеження змін у зайнятості, цінах та інших національних економічних показниках.
У структурі Міністерства – Адміністрація з охорони та гігієни праці, яка сприяє забезпеченню безпеки і здоров'я працюючих американців, а також Бюро трудової статистики, головного статистичного агентства федерального уряду з економіки праці.
У системі Міністерства працює 15 000 співробітників з бюджетом близько 12 млрд дол.

DEPARTMENT OF STATE

The Department of State plays the lead role in developing and implementing the President's foreign policy.

Major responsibilities include United States representation abroad, foreign assistance, foreign military training programs, countering international crime, and a wide assortment of services to U.S. citizens and foreign nationals seeking entrance to the United States.

The U.S. maintains diplomatic relations with approximately 180 countries – each posted by civilian U.S. Foreign Service employees – as well as with international organizations.

At home, more than 5,000 civil employees carry out the mission of the Department.

The Secretary of State serves as the President's top foreign policy adviser, and oversees 30,000 employees and a budget of approximately $35 billion.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

Державний департамент відіграє провідну роль у розробці та реалізації зовнішньої політики президента. Основні обов'язки включають представництво Сполучених Штатів за кордоном, допомогу іншим країнам, у т.ч. в питаннях навчання збройних сил, боротьбу з міжнародною злочинністю і широкий спектр послуг для громадян США, що виїжджають за кордон, та іноземних громадян, які бажають в'їхати в Сполучені Штати.

США підтримують дипломатичні стосунки приблизно зі 180 країнами, в кожній з яких працюють цивільні співробітники дипломатичної служби США, а також з міжнародними організаціями. На батьківщині завдання Департаменту виконують понад 5000 цивільних службовців.

Держсекретар є головним радником президента із зовнішньої політики і курирує штат з 30 000 співробітників і бюджет близько 35 млрд дол.

DEPARTMENT OF TRANSPORTATION

The mission of the Department of Transportation (DOT) is to ensure a fast, safe, efficient, accessible and convenient transportation system that meets our vital national interests and enhances the quality of life of the American people.

Organizations within the DOT include the Federal Highway Administration, the Federal Aviation Administration, the National Highway Traffic Safety Administration, the Federal Transit Administration, the Federal Railroad Administration and the Maritime Administration.

The U.S. Secretary of Transportation oversees nearly 55,000 employees and a budget of approximately $70 billion.

МІНІСТЕРСТВО ТРАНСПОРТУ

Місія Міністерства транспорту полягає в забезпеченні швидкої, безпечної, ефективної, доступної і зручної транспортної системи, яка відповідає нашим життєво важливим національним інтересам і підвищує якість життя американського народу.

До складу Міністерства входять: Федеральне управління автомобільних доріг, Федеральне управління авіації, Національне управління безпеки дорожнього руху, Федеральне управління громадського транспорту, Федеральне управління залізниць, Управління морського транспорту.

Міністр транспорту США керує роботою майже 55 000 співробітників і має річний бюджет близько 70 млрд дол.

DEPARTMENT OF THE TREASURY

The Department of the Treasury is responsible for promoting inclusive economic prosperity for all Americans.

МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ

Міністерство фінансів відповідає за сприяння інклюзивному економічному процвітанню американців.

Міністерство сприяє економічному зростанню

The Department advances U.S. and global economic growth to raise American standards of living, support communities, promote racial justice, combat climate change, and foster financial stability.

The Department operates systems that are critical to the nation's financial infrastructure, such as the production of coin and currency, the disbursement of payments owed to the American public, the collection of necessary taxes, and the borrowing of funds required by congressional enactments to run the federal government. The Treasury Department also performs a critical role in enhancing national security by safeguarding our financial systems, implementing economic sanctions against foreign threats to the U.S., and identifying and targeting financial support networks that threaten our national security.

The Secretary of the Treasury oversees a budget of approximately $13 billion and a staff of more than 100,000 employees.

США та світової економіки для підвищення рівня життя американців, добробуту місцевих громад, зміцненню расової справедливості, боротьбі зі зміною клімату та підвищенню фінансової стабільності. Міністерство керує процесами, що мають вирішальне значення для фінансової інфраструктури країни, такими як виготовлення грошових знаків, платежі населенню, збір податків і запозичення коштів, необхідних за законодавчими актами Конгресу для діяльності федерального уряду. Міністерство фінансів також відіграє важливу роль у зміцненні національної безпеки, захищаючи наші фінансові системи, застосовуючи економічні санкції проти іноземних загроз Сполученим Штатам, а також виявляючи мережі фінансової підтримки, що загрожують національній безпеці США.

Міністерство фінансів має понад 100 000 співробітників і бюджет у розмірі приблизно 13 млрд дол.

DEPARTMENT OF VETERANS AFFAIRS

The Department of Veterans Affairs is responsible for administering benefit programs for veterans, their families, and their survivors.

These benefits include pension, education, disability compensation, home loans, life insurance, vocational rehabilitation, survivor support, medical care, and burial benefits. Veterans Affairs became a cabinet-level department in 1989.

Of the 25 million veterans currently alive, nearly three of every four served during a war or an official period of hostility. About a quarter of the nation's population – approximately 70 million people – are potentially eligible for V.A. benefits and services because they are veterans, family members, or survivors of veterans.

The Secretary of Veterans Affairs oversees a budget of approximately $90 billion and a

МІНІСТЕРСТВО У СПРАВАХ ВЕТЕРАНІВ

Міністерство у справах ветеранів відповідає за адміністрування програм соціального забезпечення ветеранів ЗС, їхніх сімей, удів і дітей. Ці пільги включають пенсії, пільги на отримання освіти, компенсацію з інвалідності, іпотечні кредити, страхування життя, професійну реабілітацію, підтримку з нагоди втрати годувальника, медичне обслуговування та допомогу на похорон. У 1989 році управління у справах ветеранів стало департаментом зі статусом міністерства

.

Серед 25 млн ветеранів на даний час майже троє з чотирьох служили під час війни або були учасниками офіційно оголошених бойових дій. Близько чверті населення країни – приблизно 70 млн осіб – мають право на отримання пільг і послуг для ветеранів ЗС, оскільки є або ветеранами, або членами сім'ї живих або загиблих військовослужбовців/ветеранів ЗС США

Міністерство у справах ветеранів має бюджет у розмірі близько 90 млрд дол. і штат

staff of approximately 235,000 employees.

Each department is headed by a secretary, who is appointed to the position by the President subject to Senate confirmation. The departmental secretaries by law make up the President's Cabinet, a group of people who advise the President on any subject relating to their responsibilities. The President may also accord cabinetlevel status to other top Executive Branch officials. Typically, this includes the Vice President, the President's Chief of Staff, the director of the Office of Management and Budget, and the U.S. Trade Representative. Other positions that are currently or have recently been considered cabinet-level positions are the director of the Environmental Protection Agency, the director of Central Intelligence, and the President's national security advisor.

In addition to the cabinet-level departments, there are numerous independent Executive Branch agencies and commissions, some of which are quite large. Some examples include the U.S. Postal Service, the Environmental Protection Agency, and the National Aeronautics and Space Administration (NASA).

Regulatory agencies are an especially powerful type of agency. They are empowered by Congress to make and enforce rules governing specific parts of the economy often dealing with complex technical issues. Major regulatory agencies include:
• Securities and Exchange Commission
• Federal Trade Commission
• Nuclear Regulatory Commission
• Food and Drug Administration
• Federal Communications Commission
• Environmental Protection Agency
• Equal Employment Opportunity Commission
• Occupational Safety and Health

приблизно 235 000 чоловік.

На чолі кожного департаменту (міністерства) стоїть секретар (міністр), що його призначає на цю посаду президент «за порадою і за згодою» Сенату. Секретарі департаментів складають Кабінет президента – групу людей, які консультують президента з будь-якого питання, що входить до кола їхніх обов'язків. Президент може надати ранг члена Кабінету й іншим вищим посадовим особам виконавчої влади. Як правило, це коло включає в себе віцепрезидента, очільника Адміністрації президента, директора Адміністративно-бюджетного управління і торговельного представника США. Інші очільники відомств, які входять або недавно входили до Кабінету, – директор Агентства з охорони навколишнього середовища, директор Центрального розвідувального управління і радник президента з національної безпеки.

Крім міністерств рівня Кабінету президента, існує ще чимало незалежних органів виконавчої влади і комісій, деякі з яких досить великі. Серед останніх можна назвати Поштову службу США, Агентство з охорони навколишнього середовища і Національне управління з аеронавтики й дослідження космічного простору (НАСА).

Регулюючі органи є особливо впливовою категорією серед відомств. Конгрес наділяє їх повноваженнями встановлювати і забезпечувати дотримання правил, що регулюють конкретні сектори економіки і часто пов'язані зі складними технічними і правовими питаннями. До основних регулюючих органів належать:
• Комісія з цінних паперів та бірж
• Федеральна комісія з торгівлі
• Комісія з ядерного регулювання
• Управління з контролю за продуктами харчування та ліками
• Федеральна комісія з питань зв'язку
• Агентство з охорони навколишнього середовища
• Комісія з рівних можливостей у сфері

Administration

Together with other regulatory agencies, these bodies make rules that affect nearly every business and consumer. Commission members and agency heads are appointed by the President subject to Senate approval. Their rules have the force of law, but may be challenged in the courts or overturned by Congress. Of all the independent agencies, none is more independent than the Federal Reserve System, the nation's central bank also known simply as "the Fed." The Board of Governors of the Federal Reserve is responsible for establishing the nation's monetary policy, setting interest rates, and determining the supply of money. Decisions made by the Fed have far-reaching effects on the nation's economy, interest rates, inflation, job creation, and international trade. In fact, many consider the Chairman of the Board of Governors to be the second most powerful individual in government after the President.

Presidential Succession

The Department of Homeland Security is the nation's newest cabinet-level department. The date of creation is important because the presidency passes to the Vice President in case of death or incapacitation of the President. If the Vice President is unable to serve, the line of succession is as follows:

• Speaker of the House;
• President Pro Tem of the Senate;
• Department secretaries, generally in the order the departments were created, beginning with the Secretary of State.

зайнятості
• Управління з охорони та гігієни праці

Разом з іншими регулюючими органами ці комісії та агентства встановлюють правила, які заторкають майже кожне підприємство і кожного споживача. Членів комісій та керівників агентств призначає президент, Сенат схвалює подані президентом кандидатури. Їхні нормативні документи мають силу закону, але можуть бути оскаржені в судах або скасовані Конгресом. Серед усіх незалежних агентств немає більш незалежної структури, ніж Федеральна резервна система – центральний банк країни. Рада керівників ФРС відповідає за формування грошово-кредитної політики держави, встановлення процентних ставок і визначення пропозиції грошей. Рішення, прийняті ФРС, мають далекосяжні наслідки для економіки країни, процентних ставок, інфляції, створення робочих місць і міжнародної торгівлі. Недарма багато хто вважає голову Ради керівників ФРС другою найвпливовішою людиною в уряді після президента.

Спадкоємність президентської влади

Міністерство внутрішньої безпеки – останнє за часом створення відомство на рівні Кабінету. Дата створення важлива, оскільки в разі смерті або недієздатності президента президентство переходить до віцепрезидента, а далі, якщо і віцепрезидент не може виконувати свої обов'язки, порядок наступності влади виглядає так:

• Спікер Палати представників;
• Голова Сенату;
• Секретарі департаментів, як правило, в тому порядку, в якому департаменти створювалися, починаючи з Державного секретаря.

THE EVOLUTION OF THE PRESIDENCY

From: https://www.ushistory.org/gov

The 21st Century dawned on a very different presidency than the one created at the end of the 1700s. Constitutional provisions limited the early presidency, although the personalities of the first three — George Washington, John Adams, and Thomas Jefferson — shaped it into a more influential position by the early 1800s. However, throughout the 1800s until the 1930s, Congress was the dominant branch of the national government. Then, throughout the rest of the 20th Century, the balance of power shifted dramatically, so that the executive branch currently has at least equal power to the legislative branch. How did this shift happen?

ЕВОЛЮЦІЯ ПРЕЗИДЕНТСТВА

Взято з :https://www.ushistory.org/gov

Посада президента США на початку 21-го століття багато в чому відрізняється від тієї, що була створена у кінці 18-го. На ранньому етапі президентську владу обмежувала Конституція, проте вже до початку 1800-х років завдяки особистому внеску перших трьох глав держави – **Джорджа Вашинґтона, Джона Адамса** і **Томаса Джефферсона** – президент став впливовішою фігурою. І все ж упродовж усього 19-го і до 30-х років 20-го століття домінуючою гілкою державної влади залишався Конгрес. Потім, протягом решти десятиліть 20-го століття, баланс сил різко змінився, і сьогодні виконавча влада щонайменше не поступається законодавчій.

Як відбувся цей зсув?

Table of contents ※ Повернутися до змісту

Constitutional Qualifications and Powers

Article II of the Constitution defines the qualifications, benefits, and powers of the presidency. The **PRESIDENT** must be at least 35 years old, and must have resided in the United States for no fewer than 14 years. Presidents must be **"NATURAL BORN"** citizens. The Constitution states that the President should be paid a "compensation" that cannot be increased or decreased during a term. Congress determines the salary, which increased in 2001 to $400,000, doubling the salary that was set back in the 1960s.

The Constitution assigned the following powers to the President:

MILITARY POWER. The founders saw the importance of a strong military to protect the country and its citizens, but they named the President, a civilian, the **"COMMANDER IN CHIEF"** of the armed services. They were ever mindful of checking and balancing power, and they did not want a military general to seize the government.

DIPLOMATIC POWER. The President was given the power to make treaties with foreign nations, but not without the "advice and consent" of the Senate. Two-thirds of the senators must agree to a treaty the President signs, and if they do not, the treaty is not valid. The Constitution also provides that the President "shall receive ambassadors and other public ministers," which includes the duty of recognizing new nations, representing the United States to other countries, and performing related ceremonial duties.

APPOINTMENT POWER. The Constitution gives the President the responsibility to appoint "Ambassadors,

Конституційні вимоги та повноваження

Стаття II Конституції визначає необхідні якості, пільги і повноваження президента. **ПРЕЗИДЕНТУ** має бути не менше 35 років, і він повинен прожити у Сполучених Штатах не менше 14 років. Президент повинен **народитися у США**. Згідно з Конституцією, виплачувану йому «винагороду» не можна збільшити або зменшити протягом терміну, на який його обрано.

Конгрес визначає розмір президентського окладу; у 2001 році він подвоїв суму, встановлену ще у 1960-х роках, довівши її до 400 000 доларів на рік.

Конституція наділила Президента такими повноваженнями:

• **ВІЙСЬКОВІ ПОВНОВАЖЕННЯ**. Батьки-засновники США розуміли важливість сильної армії для захисту країни та її громадян, проте зробили президента – цивільну особу – **ГОЛОВНОКОМАНДУВАЧЕМ** збройними силами. Вони весь час пам'ятали про стримування і противаги і не хотіли, щоб якийсь генерал захопив владу.

• **ДИПЛОМАТИЧНІ ПОВНОВАЖЕННЯ**. Президентові дано право укладати договори з іноземними державами, але не без «ради і згоди» Сенату. Дві третини сенаторів повинні схвалити договір, який підписує президент, і якщо вони цього не зроблять, договір буде недійсним.

Конституція також передбачає, що президент «приймає послів та інших офіційних представників», що включає в себе обов'язок визнавати нові держави, представляти Сполучені Штати в інших країнах і виконувати відповідні церемоніальні обов'язки.

• **ПРАВО ПРИЗНАЧАТИ НА ПОСАДИ**. Конституція наділяє президента обов'язком призначати «послів, інших офіційних

other public Ministers and Consuls, Judges of the Supreme Court, and all other Officers of the United States." Again, the Senate gives its "advice and consent," so that all appointments must be confirmed by a majority of the Senators voting.

LEGISLATIVE POWER. The President was given the power to veto legislation. Every bill that passes both houses of Congress must be submitted to the President, although Congress can get around the President in several ways. If the President fails to sign the bill within ten days, it becomes law anyway. Also, Congress may override a presidential veto by a vote of two-thirds of each house.

The Strengthening of the Presidency

Because the Constitution gave the President such limited power, Congress dominated the executive branch until the 1930s. With only a few exceptions, Presidents played second fiddle to Congress for many years. However, those exceptions — Andrew Jackson, Abraham Lincoln, Theodore Roosevelt, and Woodrow Wilson — provided the basis for the turning point that came with the presidency of Franklin Roosevelt in the 1930s.

ANDREW JACKSON, greatly loved by the masses, used his image and personal power to strengthen the developing party system by rewarding loyal followers with presidential appointments.

Jackson also made extensive use of the veto and asserted national power by facing down South Carolina's nullification of a federal tariff law. Jackson vetoed more bills than the six previous Presidents combined.

ABRAHAM LINCOLN assumed powers that no President before him had claimed, partly because of the emergency created by

представників посланців і консулів, суддів Верховного суду і всіх інших посадових осіб Сполучених Штатів». Це також робиться «за порадою і за згодою Сенату», тож усі призначення повинні бути підтверджені більшістю голосів сенаторів.

• **ЗАКОНОДАВЧА ВЛАДА**. Президент має право ветувати нове законодавство. Кожний законопроєкт, який пройшов обидві палати Конгресу, повинен бути представлений Президенту. Конгрес, однак, може обійти президента кількома способами. Якщо президент не поставить свій підпис протягом десяти днів, законопроєкт, незважаючи на це, стане законом. Крім того, Конгрес може подолати президентське вето двома третинами голосів кожної палати.

Зміцнення президентства

Оскільки Конституція надавала президенту такі обмежені повноваження, Конгрес домінував над виконавчою владою аж до 1930-х років. За рідкісним винятком, президенти довгий час грали другу скрипку.

Однак ці винятки – Ендрю Джексон, Авраам Лінкольн, Теодор Рузвельт і Вудро Вільсон – заклали основу для поворотного моменту, який настав з президентством Франкліна Рузвельта у 1930-х роках.

ЕНДРЮ ДЖЕКСОН, здобувши любов народу, використовував свій імідж й особисту владу для зміцнення партійної системи, якасаме стрімко розвивалася, обсипаючи вірних прихильників державними призначеннями. Джексон також широко використовував право вето і потвердив загальнонаціональний характер своєї влади, коли Південна Кароліна відмовилася прийняти на своїй території федеральний закон про митні тарифи. У цілому Джексон наклав вето на більшу кількість законопроєктів, ніж шість попередніх президентів разом узяті.

АВРААМ ЛІНКОЛЬН узяв на себе повноваження, на які до нього не претендував

the Civil War (1861-1865). He suspended ***HABEAS CORPUS*** (the right to an appearance in court), and jailed people suspected of disloyalty. He ignored Congress by expanding the size of the army and ordering blockades of southern ports without the consent of Congress.

THEODORE ROOSEVELT and **WOODROW WILSON** each expanded the powers of the presidency. Roosevelt worked closely with Congress, sending it messages defining his legislative powers. He also took the lead in developing the international power of the United States. Wilson helped formulate bills that Congress considered, and WORLD WAR I afforded him the opportunity to take a leading role in international affairs.

Franklin Roosevelt, who was elected four times to the presidency, led the nation through the crises of the GREAT DEPRESSION and WORLD WAR II. Roosevelt gained power through his New Deal programs to regulate the economy, and the war required that he lead the country in foreign affairs as well.

So, the powers of the modern presidency have been shaped by a combination of constitutional and evolutionary powers. The forceful personalities of strong Presidents have expanded the role far beyond the greatest fears of the antifederalists of the late 1700s.

жоден президент, почасти через надзвичайну ситуацію, викликану Громадянською війною (1861–1865). Він призупинив дії «***ХАБЕАС КОРПУС***» (утримання під вартою лише за рішенням суду) і вважав, що для ув'язнення достатньо підозри у перешкоджанні діям військ Півночі. Він проігнорував Конгрес, збільшивши армію, і віддав наказ про блокаду портів Півдня без згоди Конгресу.

ТЕОДОР РУЗВЕЛЬТ і **ВУДРО ВІЛЬСОН** ще більше розширили права президента. Рузвельт тісно співпрацював з Конгресом, направляючи йому послання, що визначали президентські законодавчі повноваження. Він також взяв на себе провідну роль у зміцненні міжнародної могутності Сполучених Штатів. Вільсон допомагав формулювати законопроєкти, які розглядав Конгрес, а ПЕРША СВІТОВА ВІЙНА дала йому можливість зіграти важливу роль на міжнародній арені.

Франклін Рузвельт, якого обирали на пост президента чотири рази, провів країну через кризи ВЕЛИКОЇ ДЕПРЕСІЇ і ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ. Рузвельт розширив президентські повноваження завдяки своєму «Новому курсу», програмам з регулювання економіки, а далі війна зажадала, щоб він очолив і зовнішню політику країни.

Таким чином, сучасні повноваження президента сформувалися внаслідок поєднання конституційних і еволюційних факторів. Непересічні особистості на чолі країни поширили президентські прерогативи далеко за межі того, що антифедералісти кінця 18-го століття – затяті противники централізованого уряду – могли собі уявити у своїх найстрашніших снах.

All the President's Men and Women

Just as the power of the presidency has grown tremendously in recent years, so have the numbers of people that surround the executive branch. George Washington began his first term with only one aide — his nephew — who he paid out of his own

Уся президентська рать

Паралельно до колосального зміцнення влади президента зростала й кількість людей, котрі оточують виконавчу владу. Джордж Вашингтон починав свій перший президентський термін тільки з одним помічником – своїм племінником, якому платив з власної кишені.

pocket.
Today many advisors in the White House office, the Cabinet, and the **EXECUTIVE OFFICE** assist the President. The Vice President and the **FIRST LADY** also have large staffs that complement all the President's aides.

Нині президентові допомагає ціла армія радників в офісі Білого дому, Кабінеті міністрів і **АДМІНІСТРАЦІЇ**. Віцепрезидент і **ПЕРША ЛЕДІ** також мають свій чималий штат на додаток до прямих помічників президента.

The Cabinet

The informal advisory body known as **THE CABINET** is not mentioned in the Constitution. The founders had discussed the idea of some form of national executive council, and George Washington appointed four Cabinet members (**SECRETARY OF STATE**, **SECRETARY OF THE TREASURY**, **SECRETARY OF WAR**, and the **ATTORNEY GENERAL**) shortly after his inauguration.

Кабінет президента

Неофіційний консультативний орган, відомий як **КАБІНЕТ**, не згадується в Конституції. Батьки-засновники обговорювали ідею створення будь-якої форми національної виконавчої ради, і незабаром після своєї інавгурації Джордж Вашинґтон призначив чотирьох членів кабінету (**ДЕРЖАВНОГО СЕКРЕТАРЯ, МІНІСТРА ФІНАНСІВ, ВІЙСЬКОВОГО МІНІСТРА та ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА**).

By custom, each member of this advisory group heads a major department, so that their loyalties are almost always split.
Cabinet members must provide good advice to the President. But, they also must promote the well-being of their departments, sometimes at the expense of other Cabinet departments.

За традицією, що склалася, кожен член цієї консультативної групи очолює великий департамент, тож його інтереси майже завжди розділені (це називають конфліктом лояльності). Члени Кабінету міністрів повинні бути хорошими радниками президента. Але вони також зобов'язані піклуватися про свої міністерства, іноді за рахунок інших відомств.

Cabinet members are appointed by the President and confirmed by the Senate. They may be dismissed at any time.

Членів Кабінету призначає президент і затверджує Сенат, їх можуть звільнити у будь-який момент.

The size of the President's Cabinet has increased over the years as Presidents have recognized demands for services and governmental action. As the size of the Cabinet and their respective departments have grown, Presidents have come to rely more heavily on members of the Executive Office and the White House Staff.

З роками розмір Кабінету президента збільшився, оскільки президенти визнали зростаючі потреби у послугах і роботі членів уряду. Однак у міру зростання кількості членів Кабінету і розміру штату їхніх міністерств президенти стали дедалі більше покладатися на членів свого виконавчого офісу і співробітників Білого дому.

THE U.S. CABINET

POSITION	YEAR CREATED
Secretary of State	1789
Secretary of the Treasury	1789
Secretary of War (Defense)	1789; 1947 (name changed in 1947)
Attorney General	1789
Cabinet members and members of the White House staff often undergo rigorous screening before their appointments.	
Secretary of the Interior	1849
Secretary of Agriculture	1862 (elevated to Cabinet in 1889)
Secretary of Commerce	1903
Secretary of Labor	1913
Secretary of Health and Human Services	1953
Secretary of Housing and Urban Development	1965
Secretary of Transportation	1966
Secretary of Energy	1977
Secretary of Education	1979
Secretary of Veterans' Affairs	1989
Secretary of Homeland Security	2002

КАБІНЕТ ПРЕЗИДЕНТА США

ПОСАДА	РІК СТВОРЕННЯ
Державний секретар	1789
Міністр фінансів	1789
Військовий міністр (міністр оборони)	1789; 1947 (назву змінено у 1947)
Генеральний прокурор	1789
Перед призначенням члени Кабінету і співробітники Білого дому часто проходять ретельну перевірку	
Міністр природних ресурсів	1849
Міністр сільського господарства	1862 (член Кабінету з 1889)
Міністр торгівлі	1903
Міністр праці	1913
Міністр охорони здоров'я і соц. служб	1953
Міністр житлового будівництва і міського розвитку	1965
Міністр транспорту	1966
Міністр енергетики	1977
Міністр освіти	1979
Міністр у справах ветеранів	1989
Міністр внутрішньої безпеки	2002

Table of contents ※ Повернутися до змісту

The Executive Office

Franklin Roosevelt created the Executive Office of the President in 1939 to administer his New Deal programs. Today it consists of several advisory agencies that have worked closely with Presidents, particularly in recent years. The advisers in the Executive Office play key roles in advancing the President's agenda. Three of the most important agencies include the following:

The National Security Council advises the President on American military affairs and foreign policy. The NSC consists of the President, the Vice President, and the Secretaries of State and Defense. The President's National Security Adviser runs the staff of the NSC and also advises the President.

The Office of Management and Budget (OMB) is the largest office in the EOP, and it has the job of preparing the national budget that the President proposes to Congress every year.

The National Economic Council helps the President with economic planning. The council consists of three leading economists and is assisted by about 60 other economists, attorneys, and political scientists. The NEC is the President's major source of advice and information about the nation's economy.

The White House Office

White House Office staff members are not subject to Senate confirmation, nor do they have divided loyalties. They serve the President as an "inner circle" of most trusted advisers. Many have offices in the West Wing of the White House, and they often compete for space as close as possible to the President's Oval Office. Their titles include Special Assistant, Counsel, Aide, and Press

Виконавчий офіс

Франклін Рузвельт створив адміністрацію президента у 1939 році для управління програмами проголошеного ним «Нового курсу». Нині адміністрація складається з декількох консультативних підрозділів, які тісно співпрацюють з президентами, особливо в останні десятиліття. Радники Виконавчого офісу відіграють ключову роль у просуванні найближчих планів президента. До трьох ключових підрозділів адміністрації належать:

• Рада національної безпеки. Консультує президента з військових і зовнішньополітичних питань. Складається з президента, віцепрезидента і державних секретарів і міністра оборони. Радник президента з національної безпеки керує персоналом РНБ, а також консультує президента.

• Адміністративно-бюджетне управління (АБУ) є найбільшим компонентом Виконавчого офісу – на нього покладено підготовку національного бюджету, який президент щорічно пропонує Конгресу.

• Національна економічна рада надає президенту підтримку в питаннях економічного планування. До Ради входять три провідні економісти, яким допомагають близько 60 інших економістів, юристів і політологів. Для президента НЕР є основним джерелом відомостей і консультацій щодо економіки країни.

Офіс Білого дому

Співробітників апарату Білого дому не затверджує Сенат, тому вони не відчувають того, що називають «конфліктом лояльності». Вони утворюють «внутрішнє коло» найдовіреніших радників президента. У багатьох є офіси у Західному крилі Білого дому, часто вони змагаються за місце, щоб бути якомога ближче до Овального кабінету. Ці співробітники носять звання спеціального помічника, юридичного радника, помічника і

Secretary.

Staff members gather information, write reports, give advice, lobby lawmakers, and present the President's views to the media. The Chief of Staff is usually particularly influential as the director of all the operations of the White House Office.

The job of presiding over the nation's government requires many assistants and administrators. Some people have criticized recent Presidents for having such a large staff in the executive offices. Recent Presidents have tried to cut back, but they generally have found that this large, complex country would be difficult to run without them.

Selection and Succession of the President

The founders feared the masses. Cautious about granting powers to the general voting public, they created a safety valve against popular will. The American people do not technically elect their President. Electors do.

Selection

According to the Constitution, the President serves a four-year term of office. The 22nd Amendment further requires that a President may not be elected more than twice, nor serve more than a total of ten years. The Constitution also created an electoral college to select the President.

Some of the founders wanted to select a President by popular vote, but others did not want to put that much power into the hands of the voters. Others believed that Congress should select the President, but then, what would happen to separation of powers and checks and balances? So they compromised and created a special body of electors to be selected by the states. The number of electors would be equal to the sum of a state's Senators and Representatives, so that large states would have more electors than

прес-секретаря президента.

Співробітники Білого дому збирають інформацію, пишуть звіти, дають поради, лобіюють законодавців і представляють думку президента засобам масової інформації. Очільник адміністрації, як правило, має особливий вплив, оскільки керує всіма повсякденними справами офісу Білого дому.

Робота голови уряду країни вимагає багато помічників і адміністраторів. Президентів останніх років критикували за надмірно великий штат, і деякі з них робили спроби скоротити витрати на Виконавчий офіс, але в цілому вони прийшли до висновку, що такою великою і складною країною було б важко керувати п**оодин**ці.

Вибір і спадкоємність президента

Батьки-засновники боялися юрби. Не довіряючи владу широкій громадськості, вони створили запобіжний клапан проти волі мас. З технічної точки зору, американський народ не обирає свого президента. Це роблять вибірники.

Вибір

Згідно з Конституцією, президент виконує свої обов'язки протягом чотирьох років. 22-а поправка також говорить, що президент не може бути обраний більше двох разів і виконувати свої обов'язки в цілому понад десять років. Конституція також створила інститут колегії вибірників для обрання президента.

Деякі з батьків-засновників думали обирати президента всенародним голосуванням, але інші не захотіли віддавати стільки влади в руки виборців. Треті вважали, що президента повинен обирати Конгрес, але що тоді робити з поділом влади, зі стримуваннями і противагами? Тому було знайдено компроміс – засновано спеціальний орган вибірників, який обирають штати. Число вибірників дорівнює сумі сенаторів і членів Палати представників, що репрезентують окремі штати, тому у великих штатах буде більше вибірників, ніж у

the small ones.

Today many people believe that the Electoral College is out of date and that Presidents should be chosen by direct election, just as members of Congress are selected. By convention, state electors vote for the candidate that the people select in the general election, but they are not necessarily bound to do so.
The Electoral College also adds one nettlesome wrinkle — it is possible for a President to win more of the popular vote and lose the election. For example, if the Republican candidate gets even one more vote than the Democrat, all the state's electoral votes go to the Republican. Therefore, if a candidate wins a number of states with large electoral college members by small pluralities and carries enough states with small electoral college members to gain the necessary 270 electoral college votes, it is possible for a candidate to receive less popular votes than an opponent, and yet win the Presidential election. Five presidents — John Quincy Adams, Rutherford B. Hayes, Benjamin Harrison, George W. Bush and Donald Trump — have been elected in this fashion.

Succession

The Constitution originally said little about presidential succession. It only specified that powers and duties should "devolve on the Vice President." Numerous succession situations over the years have shaped the current policy, defined in the 25th Amendment, adopted in 1967.

малих.

Сьогодні багато хто вважає, що інститут колегії вибірників застарів і президентів мають обирати шляхом прямих виборів – точно так само, як обирають членів Конгресу. За негласним договором виборці штату голосують за кандидата, якого народ обирає на загальних виборах; але вони не зобов'язані цього робити.

Колегія вибірників також додає одну неприємну деталь – президент може отримати більше голосів виборців і все одно програти вибори. Наприклад, якщо кандидат від Республіканської партії отримає хоча б на один голос більше, ніж демократ, усі голоси вибірників штату перейдуть до республіканця. Тому, якщо кандидат перемагає в ряді штатів з великим числом членів колегії вибірників при невеликій різниці голосів і має за собою достатньо штатів з невеликим числом членів колегії вибірників, щоб набрати необхідні 270 голосів колегії вибірників, він може отримати менше голосів виборців, ніж його опонент, і все ж виграти президентські вибори. П'ять президентів – Джон Квінсі Адамс, Резерфорд Б. Гейс, Бенджамін Гаррісон, Джордж В. Буш і Дональд Трамп – були обрані саме так.

Спадкоємність

Спочатку в Конституції мало говорилося про наступність президента. У ній лише уточнювалося, що повноваження і обов'язки повинні «переходити до віцепрезидента». За довгі роки численні ситуації з правонаступництвом визначили нинішню політику, що знайшла відображення у 25-й поправці (її було прийнято у 1967 році).

Order of Succession to the Presidency
1 — President of the United States
2 — Vice-President of the United States
3 — Speaker of the House of Representatives
4 — President of the Senate Pro Tempore (becomes VP when Speaker becomes President)
(Cabinet Secretaries in Order of Post's Creation)
5 — Secretary of State
6 — Secretary of the Treasury
7 — Secretary of Defense
8 — Attorney General
9, etc. — Remaining Cabinet Secretaries

The Vice President

What does the Vice President do? The only given constitutional duty is to preside over the Senate, a job with virtually no power since the Vice President can only vote in the event of a tie. Indeed, the nation's first Vice President, John Adams, called the post "the most insignificant office that ever the invention of man contrived."

The President, then, has almost total control over what the Vice President does. If he chooses to give him many responsibilities, The Vice President can have a significant amount of power if the President is willing to delegate it.

In recent years Presidents have given their Vice Presidents more and more to do. They have headed commissions and organized major projects. The Vice President often makes goodwill missions and attends ceremonies and celebrations. If the President regularly asks for advice, then the Vice President has some real, though indirect,

Порядок правонаступництва на пост президента
1 – Президент США
2 – Віцепрезидент США
3 – Спікер Палати представників
4 – Тимчасовий голова Сенату (стає віцепрезидентом, якщо спікер стає президентом)
(Член Кабінету в порядку заснування своїх посад)
5 – Державний секретар
6 – Міністр фінансів
7 – Міністр оборони
8 – Генеральний прокурор
9 і далі – Решта міністрів Кабінету

Віцепрезидент

Що робить віцепрезидент? Його єдиний конституційний обов'язок полягає в тому, щоб головувати у Сенаті, що практично не дає влади, оскільки він може голосувати тільки в разі рівності голосів. Дійсно, перший віцепрезидент країни Джон Адамс назвав цей пост «найменшою посадою, яку будь-коли зроджувала людська уява».

Таким чином, президент має майже повний контроль над тим, що робить віцепрезидент. Якщо президент вирішить покласти на нього широке коло обов'язків, віцепрезидент може зосередити у своїх руках значну владу – за умови, що президент буде готовий делегувати її.

Останніми роками президенти доручають своїм заступникам дедалі більше роботи. Віцепрезиденти очолюють комісії і організовують великі проєкти. Вони часто реалізують місії доброї волі та відвідують церемонії й урочистості. Якщо президент регулярно просить поради у свого заступника, той володіє деякою реальною, хоча й непрямою

power.

This dependency on the President has made it very difficult for a Vice President to successfully run for President. Only twice in American history has a seated Vice President been elected to the presidency. In 1837, Vice President Martin Van Buren succeeded Andrew Jackson, and in 1989, Vice President George Bush succeeded Ronald Reagan. In neither case, did they win reelection.

The Development of the Bureaucracy

The original bureaucracy of the federal government consisted only of employees from three small departments — State, Treasury, and War. The executive branch employs today almost three million people. Not only have the numbers of bureaucrats grown, but also the methods and standards for hiring and promoting people have changed dramatically.

Patronage

George Washington promised to hire only people "as shall be the best qualified." Still, most of his employees belonged to the budding Federalist Party — the party toward which Washington leaned. When Democratic-Republican Thomas Jefferson became President, he dismissed many of the Federalists and filled their jobs with members from his party. With this action, he began a long tradition of filling government positions through patronage, a system of rewarding friends and political allies in exchange for their support.

Andrew Jackson is regarded as the President who entrenched the patronage, or "spoils" system. Following the old saying, "to the victor go the spoils," he brought a whole new group of "Jacksonian Democrats" into office. Jackson argued that the spoils system brought greater rotation in office. He

владою.

Така залежність від президента вкрай ускладнює віцепрезиденту успішне висунення своєї кандидатури на президентський пост. Тільки двічі в американській історії діючий віцепрезидент був обраний президентом. У 1837 році віцепрезидент Мартин Ван Бюрен змінив Ендрю Джексона, а в 1989 році віцепрезидент Джордж Буш – Рональда Рейґана. Ні в тому, ні в іншому випадку спроба переобрання не мала успіху.

Розвиток урядового апарату

Спочатку весь апарат федерального уряду складався зі службовців трьох невеликих департаментів – державного, казначейського і військового. Сьогодні у виконавчій владі працює майже три мільйони людей. Не тільки зросла кількість держслужбовців, а й кардинально змінилися методи і стандарти прийому і просування по службі.

Патронаж

Джордж Вашинґтон обіцяв наймати тільки тих, «хто буде найбільше підходити за своїми якостями». Тим не менше, більшість його співробітників належали до швидко зростаючої федералістської партії, до якої схилявся і сам Вашинґтон. Коли президентом став республіканець-демократ Томас Джефферсон, він звільнив багатьох федералістів і поставив на їхнє місце членів своєї партії. Цим вчинком він поклав початок традиції заповнювати державні посади за допомогою патронажу – системи винагороди для друзів і політичних союзників в обмін на їхню підтримку.

Ендрю Джексон вважається президентом, який закріпив систему патронажу, або «розподілу здобичі». Наслідуючи стару приказку: «Здобич дістається переможцю«, він привів до влади цілу когорту «джексоніанських демократів». Джексон стверджував, що система «розподілу здобичі» призвела до більшої ротації. Він вважав, що корисно прибирати державних

thought it was healthy to clear out the government workers who had worked for predecessors, lest they become corrupt.

During the 1800s, while more and more federal employees were landing their jobs through patronage, the bureaucracy was growing rapidly as new demands were placed on government. As the country expanded westward new agencies were needed to manage the land and its settlement. And as people moved into the new areas, a greatly expanded Post Office was necessary. The Civil War sparked the creation of thousands of government jobs and new departments to handle the demands of warfare. After the war, the Industrial Revolution encouraged economic growth and more government agencies to regulate the expanding economy.

The Pendleton Act

The spoils tradition was diluted in 1881 when Charles Guiteau, a disappointed office seeker, killed President James Garfield because he was not granted a government job. After Garfield's assassination, Congress passed the Pendleton Act, which created a merit-based federal civil service. It was meant to replace patronage with the principle of federal employment on the basis of open, competitive exams. The Pendleton Act created a three-member Civil Service Commission to administer this new merit system. At first only about 10 percent of federal employees were members of the civil service. Today, about 85 to 90 percent take this exam.

службовців, які працювали на попередника, щоб вони не піддалися корупції.

Протягом 19-го століття дедалі більше федеральних службовців отримували роботу за протекцією, а держслужба швидко зростала в міру того, як уряд стикався з усе новими і новими завданнями.

Розширення країни на захід вимагало нових установ для управління територіями та їх заселення.

Люди переїжджали на нові землі – виникла потреба значно розширити поштову службу. У ході Громадянської війни було створено тисячі державних управлінських посад і нові департаменти для задоволення військових потреб. Після війни промислова революція сприяла економічному зростанню і збільшенню числа урядових установ для регулювання економіки, що розширювалася.

Закон Пендлтона

Традиція «ділити здобич» була порушена у 1881 році, коли Шарль Ґіто, розчарований здобувач державної посади, убив президента Джеймса Ґарфілда за те, що так і не отримав місця. Після вбивства Ґарфілда Конгрес прийняв т. зв. закон Пендлтона, за яким було створено федеральну цивільну службу, що ґрунтується на заслугах.

Передбачалося замінити патронаж системою федеральної зайнятості на основі відкритих конкурсних іспитів. За законом Пендлтона було створено комісію у справах цивільної служби з трьох осіб для управління новою системою призначень на конкурсній основі. Спочатку тільки близько 10 відсотків федеральних службовців перебували на цивільній службі. Сьогодні близько 85-90 відсотків складають цей іспит.

Growth in the 20th Century

In reaction to the excesses of Gilded Age millionaires, many Americans demanded that the government regulate business and industry. As a result, a group of independent regulatory commissions emerged as the 20th century dawned. The first of these agencies was the Interstate Commerce Commission, set up in 1887 to monitor abuses in the railroad industry. Reform movements of the early 20th century demanded that government regulate child labor, food processing and packaging, and working and living conditions for the laboring classes.

The Organization of the Bureaucracy

Even the experts can't agree on the total number of federal government agencies, commissions, and departments.

Most estimates suggest there are probably more than 2,000 of these. They each have an area of specialization — some much broader than others — but their duties often overlap, making administration more difficult. To complicate things even more, many agencies have counterparts at the state and local level. Its size, complexity, and overlapping responsibilities leave the federal bureaucracy open to constant attempts to reorganize and streamline.

Congress has the power to create, organize, and disband all federal agencies. Most of them are under the control of the President, although few of them actually have direct contact with the White House. So, the bureaucracy has two masters — Congress and the President. The bureaucracy generally falls into four broad types: Cabinet departments, government corporations, independent agencies, and regulatory commissions

Подальше зростання у 20-му столітті

У відповідь на ексцеси мільйонерів «позолоченого століття» (прибл. 1870-1900) багато американців зажадало, щоб уряд регулював бізнес і промисловість. У результаті на зорі 20-го століття з'явилася група незалежних регулюючих комісій. Першою з них була комісія з торгівлі між штатами, створена у 1887 році для боротьби зі зловживаннями в залізничній галузі. Реформаторські рухи початку 20-го століття вимагали, щоб уряд регулював дитячу працю, харчову та пакувальну промисловість, а також умови праці та життя трудящих класів.

Організація урядового апарату

Навіть фахівці не можуть дійти єдиної думки про загальну кількість федеральних державних відомств, комісій і міністерств.

Згідно з більшістю оцінок їх, ймовірно, більше 2000. У кожного з них є своя спеціалізація – у деяких значно ширша, ніж у інших, – але їхні функції часто перетинаються, що ускладнює адміністрування. Ще більше ускладнює ситуацію те, що у багатьох відомств є колеги на штатному та місцевому рівнях. Через розміри, організаційну складність і функції, що перекриваються, спроби реорганізувати й оптимізувати федеральну службу триватимуть іще довго.

Конгрес має право створювати, організовувати і розпускати усі федеральні відомства. Більшість з них перебувають під контролем президента, хоча насправді лише деякі мають прямий контакт з Білим домом. Тому в американської держслужби два господаря – Конгрес і президент. Усі федеральні відомства зазвичай ділять на чотири основних типи установ: міністерства Кабінету, державні корпорації, незалежні агентства і регулюючі комісії.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

Cabinet departments

Department of State

Treasury Department

Department of Defense

Department of Justice

Department of the Interior

Department of Agriculture

Department of Commerce

Department of Labor

Department of Transportation

Department of Housing and Urban Development

Department of Health and Human Services

Department of Energy

Department of Education

Department of Veterans Affairs

Department of Homeland Security

Міністерства Кабінету

Державний департамент

Міністерство фінансів

Міністерство оборони

Міністерство юстиції

Міністерство природних ресурсів

Міністерство сільського господарства

Міністерство торгівлі

Міністерство праці

Міністерство транспорту

Міністерство житлового будівництва і міського розвитку

Міністерство охорони здоров'я і соціальних служб

Міністерство енергетики

Міністерство освіти

Міністерство у справах ветеранів

Міністерство внутрішньої безпеки

The Cabinet Departments

The 15 Cabinet departments are each headed by a Secretary who sits on the President's Cabinet. The exception is the Justice Department, which is headed by the Attorney General, who is also a member of the President's Cabinet. The Secretaries are responsible for directing the department's policy and for overseeing its operation. Cabinet secretaries are usually torn between their responsibilities as presidential advisers

Міністерства Кабінету

Кожне з 15 міністерств Кабінету очолює міністр, який входить до складу Кабінету президента. Виняток становить Міністерство юстиції, яке очолює Генеральний прокурор (він також є членом кабінету). Міністри відповідають за керівництво політикою свого міністерства і нагляд за його діяльністю. Міністри Кабінету зазвичай розриваються між своїми обов'язками радника президента і голови свого відомства.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

and heads of their departments.

Each has a special area of policy, although their responsibilities are still very broad. The organization of each is quite complex, but they have some things in common. All Secretaries have a Deputy or Undersecretary, as well as a host of Assistant Secretaries, who all direct major programs within the department.

У кожного з них є власна сфера діяльності, хоча і досить широка. Організація кожного з них досить складна, але у всіх є ряд спільних рис. У всіх міністрів є заступник і безліч помічників, що відповідають за основні програми міністерства.

Most departments are divided into bureaus, divisions, and sections. For example, the FBI lies within the domain of the Justice Department, and the Secret Service is currently within the Treasury Departmeny agency, but soon to be moved under the auspices of the Department of Homeland Security .

Більшість міністерств розділені на бюро, відділи і підвідділи. Наприклад, ФБР (Федеральне бюро розслідувань) перебуває у віданні Міністерства юстиції, а Секретна служба – Міністерства фінансів, але незабаром її передадуть до Міністерства внутрішньої безпеки .

Government Corporations

Державні корпорації

Government corporations do not belong to any department — they stand on their own. Probably the best-known government corporations are the United States Postal Service and Amtrak. They are different from other agencies in that they are businesses created by Congress, and they charge fees for their services. Like any other business, government corporations have private competition — such as Federal Express and United Parcel Service — and sometimes state competition — such as the New Jersey Transit Authority.

Державні корпорації не належать до жодного відомства – це самостійні структури. Найвідоміші з них, напевно, – поштова служба Сполучених Штатів і Національна залізнична корпорація Amtrak. Вони відрізняються від інших відомств тим, що є підприємствами, які створив Конгрес, і беруть плату за свої послуги. Як і в будь-якому іншому бізнесі, державні корпорації мають приватних (Federal Express, United Parcel Service), а іноді й державних конкурентів, таких як управління транспорту Нью-Джерсі.

Independent Agencies

Незалежні агентства

Independent agencies closely resemble Cabinet departments, but they are smaller and less complex. Generally, they have narrower areas of responsibility than do Cabinet departments. Most of these agencies are not free from presidential control and are independent only in the sense that they are not part of a department.

Незалежні агентства дуже схожі на міністерства Кабінету, але вони менші за розмірами і організаційно не такі складні. Як правило, у них вужча сфера діяльності, ніж у міністерств. Більшість з них не вільні від президентського контролю і незалежні тільки в тому сенсі, що не входять до складу якогось міністерства.

Congress creates them as separate agencies for many reasons, practical as well as

Конгрес створює їх як окремі установи з багатьох причин: як практичних, так і

symbolic. For example, when the National Aeronautics and Space Administration (NASA) was established, many members of Congress assumed that it would be a part of the Department of Defense. However, it is an independent agency because the space program has many other purposes than the defense of the nation.

Regulatory Agencies

These agencies regulate important parts of the economy, making rules for large industries and businesses that affect the interests of the public. Because regulatory commissions are "watchdogs" that by their very nature need to operate independently, they are not part of a department, and the President does not directly control most of them. Each commission has from 5 to 11 members appointed by the President, but the President cannot remove them for the length of their terms in office.

Examples of these commissions are the Securities and Exchange Commission, which regulates the stock market, brokers, and investment practices. Another well-known commission is the Federal Reserve Board that governs the nation's monetary policy. The Environmental Protection Agency serves as a guardian over the nation's environment, making and enforcing standards for the industrial and commercial sectors.

With over 2,000 different agencies, the federal bureaucracy is almost certain to run into problems with organization, overlapping responsibilities, and efficiency. Almost every recent President has come into office determined to refashion and trim the bureaucracy. However, none has been able to make more than minor adjustments. Well-established agencies have lives of their own, and are difficult to change. Besides, the country has large, complex, needs requiring special attention. A large bureaucracy is a

формальних. Наприклад, коли було створено Національне управління з аеронавтики і дослідження космічного простору (НАСА), багато членів Конгресу припускали, що воно стане частиною Міністерства оборони. Тим не менше, це незалежне агентство так і лишилося агентством, бо космічна програма має багато інших цілей, окрім захисту країни.

Регулюючі органи

Ці агентства регулюють важливі сектори економіки, встановлюючи правила для великих галузей і підприємств, що заторкають інтереси громадськості. Оскільки регулюючі комісії є «сторожовими псами», які повинні діяти незалежно за самою своєю природою, вони не є частиною міністерства, і президент безпосередньо не контролює більшість із них. Кожна комісія має від 5 до 11 членів, яких президент призначає, але не може відсторонити від посади до закінчення терміну їх повноважень.

Прикладами таких комісій є Комісія з цінних паперів та бірж, яка регулює фондовий ринок, брокерів та інвестиційну практику. Іншою добре відомою комісією є Рада Федеральної резервної системи, що керує грошово-кредитною політикою країни. Агентство з охорони навколишнього середовища виступає в ролі захисника природи, розробляючи і забезпечуючи дотримання стандартів для промислового і комерційного секторів.

Маючи понад 2000 різних відомств, федеральний урядовий апарат майже напевно зіткнеться з проблемами організації, дублювання обов'язків та ефективності. Майже кожен недавній президент, вступаючи на посаду, був повний рішучості перебудувати і скоротити бюрократичний апарат. Однак жоден з них не зміг зробити більше, аніж внести дрібні зміни. Добре вкорінені відомства живуть своїм життям, і їх важко переробити. Крім того, країна має великі і складні потреби, що вимагають особливої уваги. Велика урядова машина – це частина зусиль щодо їхнього задоволення.

part of the government's attempt to meet those needs.

Reforming the Bureaucracy

Since 1980, virtually every presidential election included a debate over the size of the federal government. Americans who believed the bureaucracy had become too large, too expensive, and too powerful were becoming more numerous, and as a result many politicians began to demand reform.
Bureaucracies move slowly. One hand doesn't always know what the other is doing. Federal employees have so much job security that there is little fear of being fired for incompetence. There are so many agencies organized in such confusing ways.

How can the ordinary citizen feel connected to government when everything is so impersonal? Public criticism of bureaucratic inefficiency is commonplace. In response, many people, including most Presidents, have tried to reform and reorganize the bureaucracy.

The Merit System and the Hatch Act

The merit system tries to ensure that the best-qualified people get government jobs and that party politics is limited. In 1939, Congress passed the Hatch Act, which required employees, once they were hired, to have as little to do with political parties as possible. The Hatch Act forbids employees from engaging in many party activities. For example, they could not run for public office or raise funds for a party or candidate, nor could they become officers in a political organization or a delegate to a party convention.
In the early 1970s some bureaucrats complained that their First Amendment rights were being violated. The issue made its way to the Supreme Court, where the justices ruled that the Hatch Act did not put

Реформування апарату

З 1980 року практично усі президентські вибори включали в себе дебати про розміри федерального уряду. Американців, які вважали, що він став занадто великим, занадто дорогим і занадто могутнім, дедалі більшало, і в результаті багато політиків почали вимагати реформ.

Бюрократія неповоротка. Ліва рука не завжди знає, що робить права. Федеральні службовці мають настільки міцні гарантії зайнятості, що майже не бояться бути звільненими за некомпетентність. Відомств, що організовані за таким принципом, дуже багато.

Як може звичайний громадянин відчувати зв'язок з урядом, коли все настільки знеособлено? Публічна критика бюрократичної неефективності стала загальним місцем. У відповідь багато людей включно з більшістю президентів намагалися реформувати та реорганізувати держапарат.

Система заслуг і Закон Гетча

Система заслуг покликана зробити так, щоб державну роботу отримували найкваліфіко-ваніші люди, також вона має на меті обмежити партійний вплив на цей процес. У 1939 році Конгрес прийняв закон Гетча, який зобов'язував з моменту початку державної служби мати якомога менше контактів з політичними партіями. Закон забороняв державним службовцям брати участь у багатьох партійних справах. Наприклад, вони не могли балотуватися на виборну посаду від будь-якої партії або збирати кошти для партії або кандидата, а також займати посаду в політичній організації і бути делегатом на партійному з'їзді.

На початку 1970-х років деякі держслужбовці почали скаржитися, що такі обмеження порушують їхні права, передбачені Першою поправкою до Конституції. Позов дійшов до Верховного суду, де судді постановили, що

unreasonable restrictions on employees' rights. However, in 1993 Congress softened the Hatch Act by making many forms of participation in politics permissible. Federal bureaucrats still cannot run as candidates in elections, but they may be active in party politics.

закон не накладає необґрунтованих обмежень на права держслужбовців. Проте у 1993 році Конгрес пом'якшив суворість закону Гетча, дозволивши багато форм участі в політиці. Тож нині федеральні службовці, яким як і раніше заборонено висувати свою кандидатуру на виборах, можуть брати активну участь у партійному політичному житті.

Requiring Accountability

One criticism of our merit-based bureaucracy is that once a person is employed there are no requirements that he or she be held accountable for their work. Since they no longer lose their jobs when a new President takes office, some criticize that they become complacent and inflexible. Some suggestions for making civil servants more accountable for their work include the following:

Вимога підзвітності

Одне з критичних зауважень на адресу призначення на посади «за заслугами», полягає в тому, що після того, як людина зайняла своє місце, її практично не можна змусити нести відповідальність за свою роботу. Оскільки держслужбовці більше не втрачають роботу з приходом нового президента, їх звинувачують в самозаспокоєнні й байдужості. Деякі пропозиції щодо посилення відповідальності держслужбовців за свою роботу включають:

Limiting appointments to 6-12 years. After the appointment expires, the bureaucrat would then have to go through reexamination and their performance would be reviewed for possible rehire.

• Обмеження термінів призначення до 6-12 років. Після закінчення терміну дії призначення службовець проходить повторну перевірку, і його робота розглядається на предмет можливого повторного найму.

Making it easier to fire a bureaucrat. Civil service rules that are meant to protect workers from partisan politics have made it difficult to fire anyone for poor performance. Reformers want to remove those rules.

• Спрощення звільнення службовця. Правила державної служби, покликані захистити співробітників від партійних впливів, ускладнюють їх звільнення за погану роботу. Реформатори хочуть скасувати ці правила.

Rotating professionals between agencies and from outside. Reformers believe that this practice would bring "new blood" to agencies and encourage workers to get a broader view of government service.

• Ротація фахівців між установами і нові обличчя ззовні. На думку реформаторів, ця практика привнесе «нову кров» і спонукатиме по-новому дивитися на державну службу.

Cutting "Red Tape"

One common complaint about bureaucracy is that "red tape" — the maze of government rules, regulations, and paperwork — makes government so overwhelming to citizens

Скорочення бюрократичної тяганини

Одна з поширених скарг на апарат полягає в тому, що притаманний йому бюрократизм – заплутаний клубок правил, постанов і приписів – так пригнічує і відлякує, що багато хто уникає будь-яких контактів із державними органами.

that many people try to avoid any contact. Filling out forms, standing in line, and being put on hold on the telephone all have resulted in many people being discouraged from ever applying for benefits they rightfully deserve.

Заповнення формулярів, стояння в чергах і томливе очікування відповіді call-центру – усе це призвело до того, що багато людей просто перестали звертатися за пільгами, яких вони реально заслуговують.

In response, Presidents of the 20th century offered no fewer than eleven major reorganizations of the federal bureaucracy. The latest was the National Performance Review, conducted by Vice President Al Gore in 1993. The NPR report contained many horror stories about useless red tape for both citizens and government officials themselves. The NPR called for less centralized management, more employee initiative, fewer rules, and more emphasis on customer satisfaction. As of the year 2000, few of the recommendations have been followed.

У відповідь президенти 20-го століття запропонували не менше одинадцяти великих реформ федерального апарату. Останньою з них був Національний аналіз ефективності (NPR), що його здійснив віцепрезидент Ел Ґор у 1993 році. Звіт по NPR містив цілий ряд прикладів жахливої тяганини, абсолютно марної як для громадян, так і для самих чиновників. NPR закликав послабити централізацію управління, дати більше ініціативи співробітникам, зменшити кількість правил і підвищити увагу до потреб клієнта. Станом на 2000 рік було виконано всього лише декілька рекомендацій.

One reason that it is so hard to reform the bureaucracy is that it has two masters — the President and Congress. Especially during periods of divided government, one branch can be suspicious that the other is trying to gain control. As a result, one branch or the other resists reform. Finding the practical solutions that have bipartisan support is a difficult process, largely because the system of checks and balances is not particularly efficient. Nevertheless, bureaucratic reform is often attempted by the President and Congress. Meanwhile, the red tape remains rather sticky.

Одна з причин важкого реформування держапарату полягає в тому, що в нього два господаря – президент і Конгрес. Особливо в періоди відсутності виразної партійної більшості одна з гілок влади може запідозрити, що інша прагне отримати повний контроль. У результаті та чи та гілка влади починає опиратися реформам. Пошук практичних рішень, що користуються двопартійною підтримкою, є складним завданням, головним чином тому, що система стримувань і противаг не надто ефективна. Утім, і президент, і Конгрес часто проводять держслужби. Однак позбутися тяганини поки що не вдається.

From: https://history.house.gov/

ELECTORAL COLLEGE FAST FACTS

Established in Article II, Section 1 of the U.S. Constitution, the Electoral College is the formal body which elects the President and Vice President of the United States. Each state has as many "electors" in the Electoral College as it has Representatives and Senators in the United States Congress, and the District of Columbia has three electors. When voters go to the polls in a Presidential election, they actually vote for the slate of electors who have vowed to cast their ballots for that ticket in the Electoral College.

Electors

Most states require that all electoral votes go to the candidate who receives the most votes in that state. After state election officials certify the popular vote of each state, the winning slate of electors meet in the state capital and cast two ballots—one for Vice President and one for President.

Electors cannot vote for a Presidential and Vice Presidential candidate who both hail from an elector's home state. For instance, if both candidates come from New York, New York's electors may vote for one of the candidates, but not both. In this hypothetical scenario, however, Delaware's electors may vote for both New York candidates.

This requirement is a holdover from early American history when one of the country's major political fault lines divided big states from small states. The founders hoped this rule would prevent the largest states from dominating presidential elections.

Джерело: https://history.house.gov/

КОЛЕГІЯ ВИБОРНИКІВ: ОСНОВНІ ФАКТИ

Колегія виборників, заснована відповідно до розділу 1 Статті II Конституції США, є офіційним органом, який обирає президента і віцепрезидента Сполучених Штатів. Число виборників від кожного штату дорівнює числу його представників і сенаторів у Конгресі, крім того, ще трьох виборників дає федеральний округ Колумбія. Тому, коли виборці йдуть голосувати на президентських виборах, фактично вони голосують за членів Колегії виборників, які дали обіцянку підтримати їхніх кандидатів.

Виборники

У більшості штатів голоси всіх виборників отримує той кандидат, за якого проголосувала більшість виборців штату. Після підтвердження результатів загального голосування відповідними посадовими особами в кожному штаті група виборників-переможців збирається у столиці штату і голосує двічі – окремо за віцепрезидента й окремо за президента. Якщо обидва кандидати проживають у штаті виборника, такий виборник не має права голосувати за обох кандидатів. Наприклад, якщо і кандидат у президенти, і кандидат у віцепрезиденти проживають у штаті Нью-Йорк, виборники зі штату Нью-Йорк мають право голосувати за одного з них, але не за обох. При цьому виборники, наприклад, з Делавера в такій ситуації мають право голосувати за обох кандидатів зі штату Нью-Йорк. Ця вимога бере свій початок з часів становлення державності США, коли одне з основних політичних побоювань полягало в тому, що на тлі волевиявлення великих штатів думка малих не відіграватиме особливої ролі. Батьки-засновники сподівалися, що цей захід не дозволить найбільшим штатам домінувати на президентських виборах.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

- Maine and Nebraska employ a "district system" in which two at-large electors vote for the winner of the state's popular vote and one elector votes for the popular winner in each congressional district.

Although it is not unconstitutional for electors to vote for someone other than those to whom they pledged their support, many states, as well as the District of Columbia, "bind" electors to their candidate using oaths and fines. During the nineteenth century, "faithless electors"—those who broke their pledge and voted for someone else—were rare, but not uncommon, particularly when it came to Vice Presidents. In the modern era, faithless electors are rarer still, and have never determined the outcome of a presidential election.

- There has been one faithless elector in each of the following elections: 1948, 1956, 1960, 1968, 1972, 1976, and 1988. A blank ballot was cast in 2000. In 2016, seven electors broke with their state on the presidential ballot and six did so on the vice presidential ballot.

Procedure

In the 1880 presidential election, James Garfield narrowly won the popular vote but swept the Electoral College in the Midwest and Northeast.
Since the mid-20th century, Congress has met in a Joint Session every four years on January 6 at 1:00 p.m. to tally votes in the Electoral College. The sitting Vice President presides over the meeting and opens the votes from

- У штатах Мен і Небраска діє «система виборчих округів», у межах якої один виборник голосує за переможця голосування в кожному виборчому окрузі, з якого балотується член Конгресу, а два виборники від штату в цілому голосують за переможця загального голосування у штаті.

Хоча юридично члени Колегії виборників не зобов'язані голосувати за кандидата, якому вони обіцяли свою підтримку, багато штатів, а також округ Колумбія, «прив'язують» своїх виборників до свого кандидата, вимагаючи від них скласти клятву вірності і накладаючи грошові штрафи в разі її порушення. У 19-му столітті так звані «недобросовісні виборники» – ті, хто порушив обіцянку і проголосував за іншого кандидата, – хоча й були рідкісним явищем, але зустрічалися, особливо коли йшлося про голосування за віцепрезидентів. У наш час недобросовісні виборники трапляються ще рідше, і ще ніколи в історії країни вони не визначали результату президентських виборів.

* На виборах 1948, 1956, 1960, 1968, 1972, 1976 і 1988 рр. було по одному недобросовісному виборнику. У 2000 році було подано один незаповнений виборчий бюлетень. У 2016 році семеро виборників проголосували за президента і шестеро – за віцепрезидента всупереч наказу виборців свого штату.

Порядок визначення результатів

На президентських виборах 1880 року Джеймс Ґарфілд виграв загальне голосування з невеликою різницею, отримавши при цьому переважну більшість голосів колегії виборників на Середньому Заході і Північному Сході США. З середини 20-го століття кожні чотири роки 6 січня о 13:00 відбувається спільне засідання обох палат Конгресу для підрахунку голосів Колегії виборників. На засіданні головує діючий віцепрезидент, який

each state in alphabetical order. He passes the votes to four tellers—two from the House and two from the Senate—who announce the results. House tellers include one Representative from each party and are appointed by the Speaker. At the end of the count, the Vice President then announces the name of the next President.

відкриває запечатані результати голосування в кожному штаті в алфавітному порядку. Він передає результати голосування чотирьом відповідальним за підрахунок голосів (два від Палати представників і два від Сенату), які оголошують кінцевий результат. Серед відповідальних за підрахунок голосів від Палати представників є по одному представнику кожної партії, яких призначає спікер. Після підрахунку голосів віцепрезидент оголошує ім'я наступного президента.

- With the ratification of the Twentieth Amendment to the Constitution (and starting with the 75th Congress in 1937), the electoral votes are counted before the newly sworn-in Congress, elected the previous November.
-

* Після ратифікації 20-ї поправки до Конституції (і з початком роботи Конгресу 75-го скликання у 1937 році) підрахунок голосів виборників здійснюється перед приведеним до присяги складом Конгресу, обраним у листопаді попереднього року.

- The date of the count was changed in 1957, 1985, 1989, 1997, 2009, and 2013. Sitting Vice Presidents John C. Breckinridge (1861), Richard Nixon (1961), and Al Gore (2001) all announced that they had lost their own bid for the Presidency.

* Дата підрахунку голосів змінювалася у 1957, 1985, 1989, 1997, 2009 і 2013 роках. Чинними віцепрезидентами, які самі оголосили про програні ними президентські вибори, були Джон С. Брекінридж (1861), Ричард Ніксон (1961) і Ел Ґор (2001).

Objections

Since 1887, 3 U.S.C. 15 has set the method for objections by Members of Congress to electoral votes. During the Joint Session, lawmakers may object to individual electoral votes or to state returns as a whole. An objection must be declared in writing and signed by at least one Representative and one Senator. In the case of an objection, the Joint Session recesses and each chamber considers the objection separately for no more than two hours; each Member may speak for five minutes or less. After each house votes on whether to accept the objection, the Joint Session reconvenes and both chambers disclose their decisions. If both chambers

Оскарження голосів

У 1887 році Кодекс законів США (розділ 3, Глава 15) установив порядок оскарження конгресменами голосів виборників. На спільному засіданні законодавці мають право оскаржити як окремі голоси виборників, так і підсумки голосування у штаті в цілому. Відповідне заперечення треба подати у письмовій формі, його має підписати як мінімум один конгресмен й один сенатор. У разі оскарження голосів спільне засідання припиняється, після чого кожна палата самостійно розглядає висунуте заперечення не більше двох годин; при цьому час виступу членів палат обмежено до п'яти хвилин. Після того, як кожна палата проголосує з даного питання, спільне засідання поновлюється, і обидві палати оголошують результати свого

agree to the objection, the electoral votes in question are not counted. If either chamber opposes the objection, the votes are counted.

голосування. У разі якщо обидві палати підтримують висунуте заперечення, оспорювані голоси виборників не враховуються. Якщо проти висунутого заперечення виступає одна з палат, оспорювані голоси буде враховано.

- Objections to the Electoral College votes were recorded in 1969 and 2005. In both cases, the House and Senate rejected the objections and the votes in question were counted.

* Голоси членів Колегії було оскаржено у 1969 та 2005 рр. В обох випадках Палата представників і Сенат висунуті заперечення не підтримали, і відповідні голоси було враховано.

Amending the Process

Зміни в процесі

Originally, the Electoral College provided the Constitutional Convention with a compromise between two main proposals: the popular election of the President and the election of the President by Congress.

Спочатку інститут Колегії виборників замислювався як компроміс між двома основними пропозиціями, що стояли перед Конституційним Конвентом: всенародними виборами президента і виборами президента Конгресом.

- Prior to 1804, electors made no distinction between candidates when voting for president and vice president; the candidate with the majority of votes became President and the candidate with the second-most votes became Vice President. The Twelfth Amendment—proposed in 1803 and ratified in 1804—changed that original process, requiring electors to separate their votes and denote who they voted for as President and Vice President. See Electoral College and Indecisive Elections for more information.

* До 1804 року виборники не голосували окремо за кандидатів у президенти і окремо за кандидатів у віцепрезиденти – кандидат у президенти, який отримав більшість голосів, ставав президентом, а той, хто посів друге місце – віцепрезидентом. Дванадцята поправка, запропонована 1803-го й ратифікована 1804 року, змінила початкову процедуру голосування – тепер виборники були зобов'язані голосувати за президента і віцепрезидента окремо. Для отримання додаткової інформації див. розділ Колегія виборників і вибори з невизначеним результатом.

- The District of Columbia has had three electors since the Twenty-third Amendment was ratified in 1961.

* Після ратифікації 23-ї поправки у 1961 році за федеральним округом Колумбія було закріплено трьох виборників.

There have been other attempts to change the system, particularly after cases in which a candidate wins the popular vote, but loses in

Були й інші спроби змінити систему, особливо після того, коли кандидат перемагав на загальному голосуванні, але програвав у

the Electoral College.

- Five times a candidate has won the popular vote and lost the election. Andrew Jackson in 1824 (to John Quincy Adams); Samuel Tilden in 1876 (to Rutherford B. Hayes); Grover Cleveland in 1888 (to Benjamin Harrison); Al Gore in 2000 (to George W. Bush); Hillary Clinton in 2016 (to Donald J. Trump).

The closest Congress has come to amending the Electoral College since 1804 was during the 91st Congress (1969–1971) when the House passed H.J. Res. 681 which would have eliminated the Electoral College altogether and replaced it with the direct election of a President and Vice President (and a run off if no candidate received more than 40 percent of the vote). The resolution cleared the House 338 to 70, but failed to pass the Senate.

Contingent Elections

In the case of an Electoral College deadlock or if no candidate receives the majority of votes, a "contingent election" is held. The election of the President goes to the House of Representatives. Each state delegation casts a single vote for one of the top three contenders from the initial election to determine a winner.

- Only two Presidential elections (1800 and 1824) have been decided in the House.
- Though not officially a contingent election, in 1876, South Carolina, Florida, and Louisiana submitted certificates of elections for both candidates. A bipartisan commission of Representatives, Senators, and Supreme Court Justices, reviewed the ballots and awarded all

Колегії виборників.

* П'ять разів в історії США кандидат у президенти вигравав загальне голосування, але при цьому програвав вибори. У 1824 році Ендрю Джексон програв Джону Квінсі Адамсу; у 1876 році Семюел Тілден програв Резерфорду Б. Гейзу; у 1888 році Ґровер Клівленд програв Бенджамінові Гаррісону; у 2000 році Ел Ґор програв Джорджеві Бушу-мол.; у 2016 році Гілларі Клінтон програла Дональду Трампу.

Починаючи з 1804 року Конгрес був найбільш близький до скасування інституту Колегії виборників під час роботи Конгресу 91-го скликання (1969–1971), коли Палата представників прийняла резолюцію H. J. Res.681, що передбачала перехід до прямих виборів президента й віцепрезидента (з другим туром, якщо жоден з кандидатів не набере більше 40 відсотків голосів). Палата представників підтримала резолюцію (338 голосів «за» і 70 «проти»), проте Сенат її відхилив.

Умовні вибори

Якщо жоден з кандидатів не отримує більшості голосів Колегії, проводяться так звані «умовні вибори», коли президента обирає Палата представників. Щоб визначити переможця, представники кожного штату віддають один загальний голос за одного з трьох претендентів, які набрали на початкових виборах найбільшу кількість голосів.

• За всю історію США тільки двох президентів (1800 і 1824 рр.) обирала Палата представників.

• Хоча офіційно вибори 1876 року і не мали статусу «умовних», коли голосування скінчилося, було заявлено про перемогу обох кандидатів у Південній Каролініі, Флориді та Луїзіані. Після розгляду підсумків голосування двопартійна комісія, що складалася з конгресменів, сенаторів і суддів Верховного суду, присудила голоси виборників усіх трьох штатів Резерфорду Б. Гейзу з Огайо, що став

three state's electoral votes to Rutherford B. Hayes of Ohio, who won the presidency by a single electoral vote.

президентом з перевагою в один голос в Колегії виборників.

Президентські вибори в США
Історична та конституційна структура

© Stephen P. Friot 2017

Конституційний конвент – 1787

1

* Конституція набула чинності в 1789 році. 13 колишніх британських колоній стали штатами Сполучених Штатів

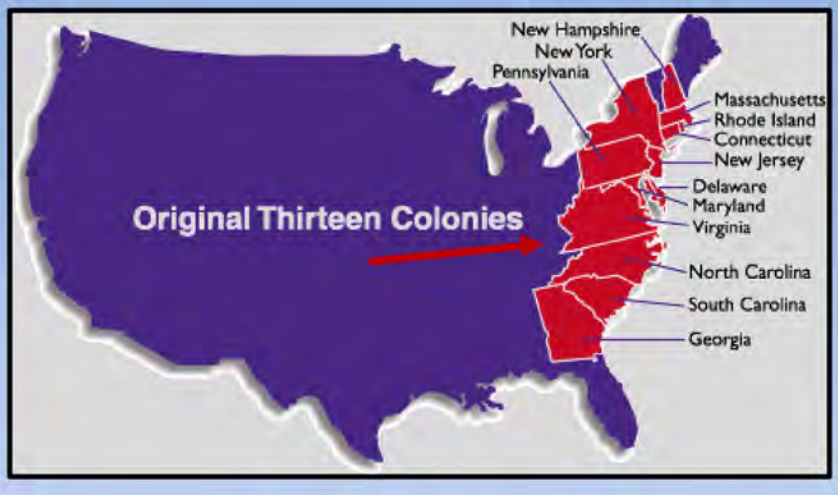

2

Table of contents ※ Повернутися до змісту

Що було визначено на Конституційному конвенті:

1. Законодавчий орган (Конгрес) складатиметься з Палати представників і Сенату.
2. Кількість представників, яку кожен штат отримує в Палаті представників, має визначатися чисельністю населення штату, включаючи 3/5 від чисельності населення рабів.
3. Але кожен штат отримує двох сенаторів, незалежно від розміру населення штату.

Але як обирати президента?

* Обрання Конгресом?
* Обрання губернаторами Штатів?
* Обрання законодавчими зборами штатів?
* Обрання шляхом всенародного голосування?

Між штатами були значні політичні, економічні та демографічні відмінності:

Населення трьох найбільших і трьох найменших Штатів в 1789 році (прибл.):

Три найбільші штати в 1789 році:

Вірджинія: 692 000 (41% рабів)

Пенсильванія: 434 000 (0,009% рабів)

Північна Кароліна: 393 000 (25% рабів)

Три найменші штати в 1789 році:

Джорджія: 83 000 осіб (34% рабів)

Род-Айленд: 69 000 (0,013% рабів)

Делавер: 60 000(15% рабів)

Table of contents ※ Повернутися до змісту

Політичні проблеми Конституційного конвенту:

1. Вільні (не рабовласницькі) штати, такі як Пенсильванія, заперечували проти того, щоб рабовласницькі штати отримували додаткове представництво в Палаті представників завдяки кількості рабів.
2. Невеликі штати, такі як Род-Айленд, не хотіли, щоб великі штати домінували на президентських виборах.

Політичне рішення: колегія виборників.

- Кожен штат отримує кількість голосів виборників, що дорівнює числу його представників (у Палаті представників), плюс два сенатори.
- Кожен штат може вирішити, як будуть обиратися виборники.
- Всі виборники обираються прямим голосуванням в кожному штаті.
- Важливо пам'ятати: у всіх, крім двох штатів, переможець за результатами загального голосування в штаті отримує **всі голоси** виборників від цього штату, незалежно від того, наскільки близьким до конкурента є його результат на загальному голосуванні.

Джордж Вашингтон був першим президентом, обраним колегією виборників. Його було обрано одноголосно в 1789 році. З тих пір це було не так просто.

Церемонія інавгурації Джорджа Вашингтона як першого президента Сполучених Штатів відбулася в 1789.

WASHINGTON'S RECEPTION BY THE LADIES, ON PASSING THE BRIDGE AT TRENTON, N. J. APRIL 1789. ON HIS WAY TO NEW YORK TO BE INAUGURATED FIRST PRESIDENT OF THE UNITED STATES.

6

Table of contents ※ Повернутися до змісту

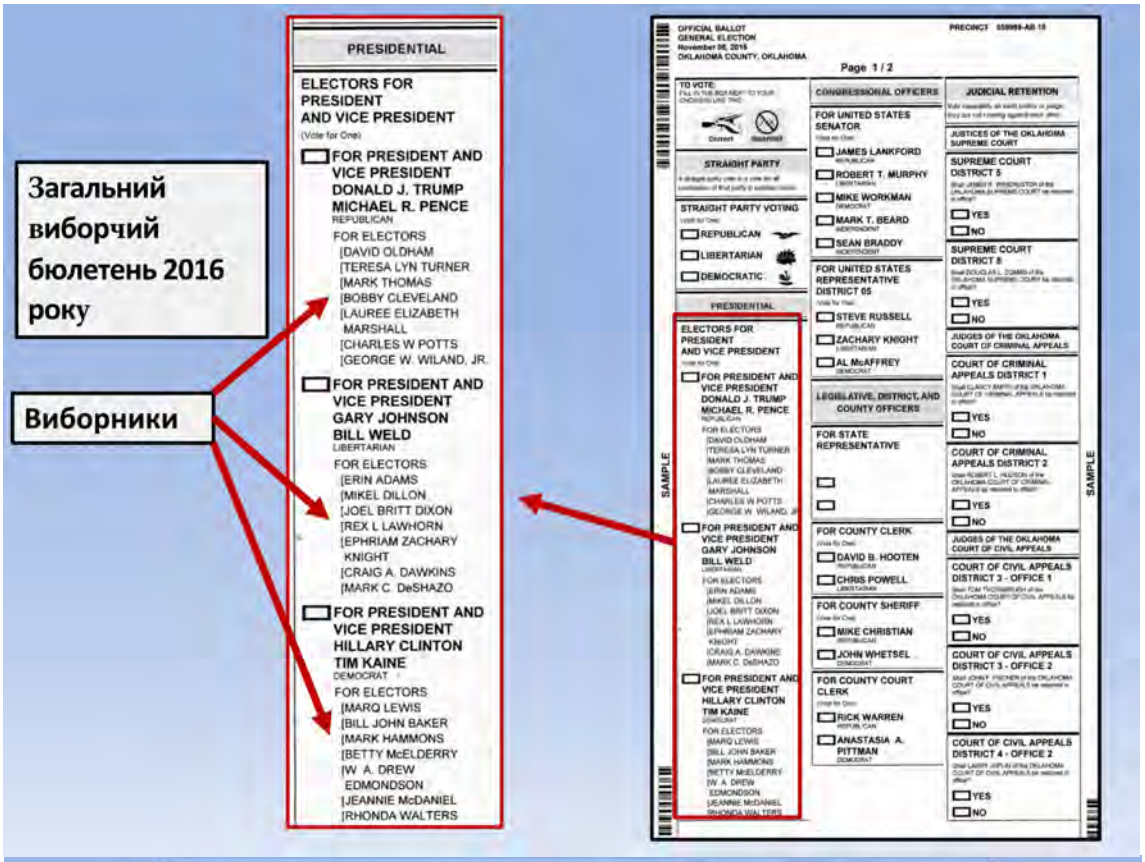

Результати президентських виборів 2016 року

Загальне голосування:

Гілларі Клінтон: 65 844 610 голосів (51,1%)

Дональд Трамп: 62 979 636 голосів (48,9%)

У колегії виборників всього 538 голосів. 270 голосів необхідно, щоб перемогти.

Колегія виборників голосує:

Гілларі Клінтон: 232 голоси (43,1%)

Дональд Трамп: 306 голосів (56,9%)

Table of contents ※ Повернутися до змісту

Президентскі виборы 2016 року

Штати, де переміг Трамп

Штати, де перемогла Клінтон

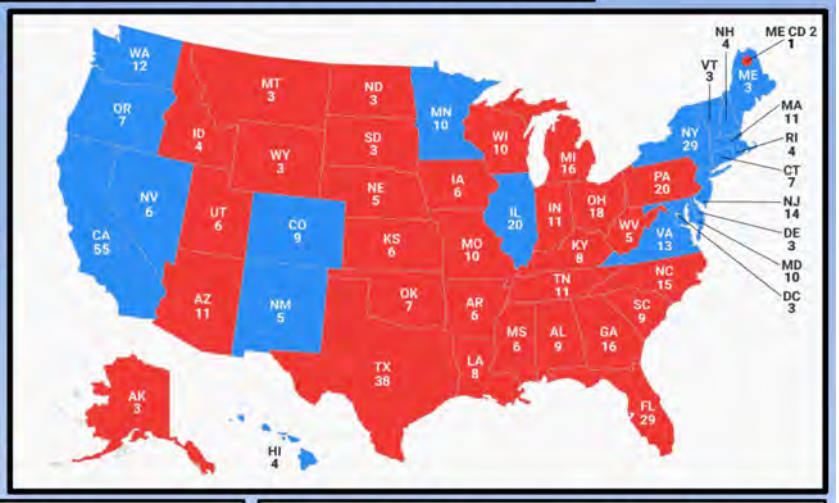

Штати з найбільшою кількістю виборників:
Каліфорнія: 55
Техас: 38
Нью-Йорк: 29

Штати з найменшою кількістю виборників: Аляска, Монтана, Північна Дакота, Південна Дакота і Вайомінг: по 3 особи

9

2012 у порівнянні з 2016

22012- Барак Обама переміг в промислових штатах в районі Великих озер.

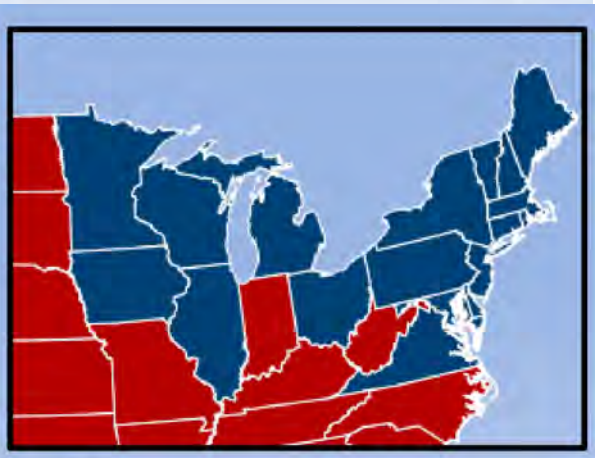

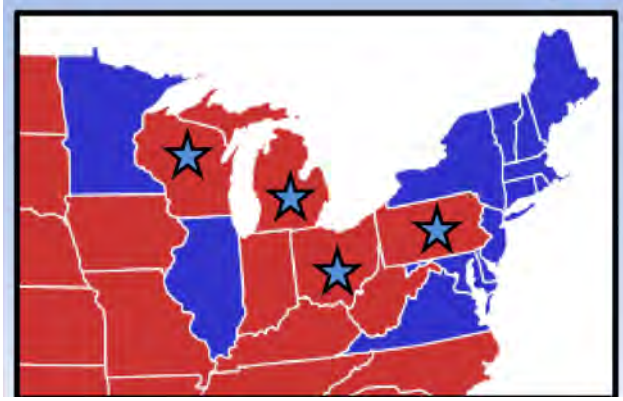

2016 - Дональд Трамп виграв у Вісконсіні, Мічигані, Огайо та Пенсильванії з загальною перевагою в 525 000 голосів і отримав за це 64 голоси виборників від цих чотирьох штатів.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

В той час, як в Каліфорнії . . .

У 2016 році Гілларі Клінтон виграла, набравши 4,3 мільйона голосів каліфорнійців, що дало їй 55 голосів виборників. Це становить 66% від загальної кількості виборців у Каліфорнії.

Але оскільки переможець в будь-якому штаті отримує **всі** голоси виборників цього штату в колегії, то перевага в кількості голосів в окремо взятому штаті не має значення.

11

Кандидат від демократів зазвичай має більший успіх у великих містах, а кандидат від республіканців, як правило, домагається більшого успіху в невеликих містах і сільських районах.

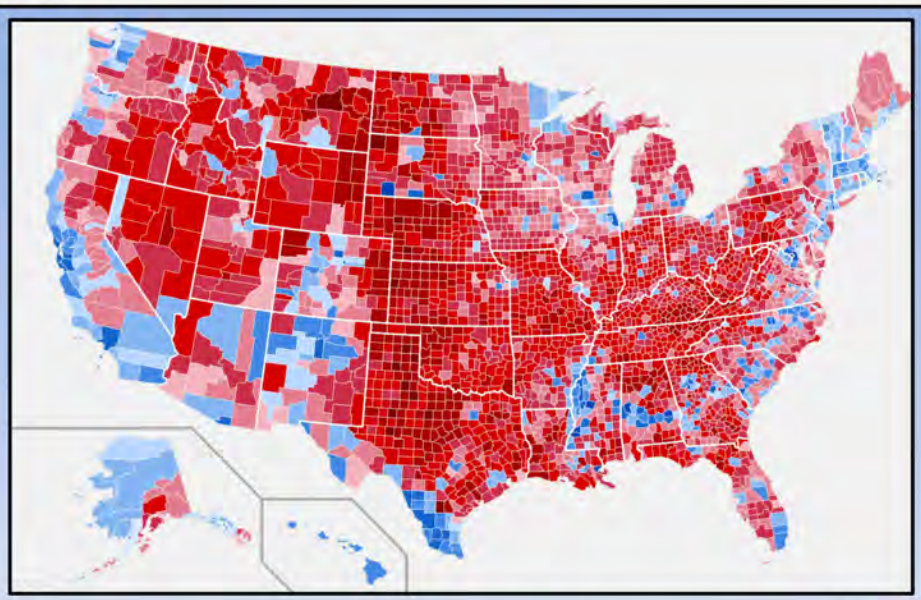

Карта загального голосування за президента по округах в 2016

В останні кілька президентських виборів електорат в Сполучених Штатах став більш географічно поляризованим.

В останні кілька президентських виборів електорат в США став більшгеографічно поляризованим. На президентських виборах 1992 року переміг кандидат в президенти, який фінішував з 50-відсотковим відривом лише в 93 округах (із загального числа 3144 округів в США). На президентських виборах 2016 року відрив становив 50% і більше вже в 1196 округах. Це свідчить про те, що багато американських громад стають менш економічно і соціально різноманітними у порівнянні з другою половиною XX століття.

Цікаві факти щодо системи колегії виборників

П'ять разів в історії США людина з меншою кількістю голосів виборців ставала президентом через систему колегії виборників. Останній приклад-вибори 2016 року, в яких брали участь Дональд Трамп і Гілларі Клінтон.

Враховуючи особливості системи колегії виборників, агітаційні кампанії кандидатів концентрують свої зусилля в штатах, в яких потенційно може виграти будь – який з двох кандидатів – «штати-поля битв».

Традиційно, 8 головних "штатів – полів битв": Флорида, Айова, Мічиган, Північна Кароліна, Огайо, Пенсильванія, Вірджинія і Вісконсін.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

THE EXECUTIVE BUDGET PROCESS: An Overview Congressional Research Service Summary (Excerpts)

The U.S. Constitution vests Congress with the power to raise revenue and borrow money. Those funds may only be drawn from the Treasury in consequence of appropriations made by law. The Constitution, however, is largely silent with respect to the President's role in the budget process. Instead, the current executive budget process is largely the result of statutes enacted by Congress.

The executive budget process consists of three main phases: development of the President's budget proposal, submission and justification of the President's budget proposal, and execution of enacted appropriations and other

ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОНАННЯ ФЕДЕРАЛЬНОГО БЮДЖЕТУ: Огляд, виконаний Дослідницькою службою Конгресу (витяги)

За Конституцією США, повноваження із збирання податків та запозичення покладені на Конгрес. Проте казначейство може надавати кошти виключно на основі асигнувань, визначених законом. Про роль Президента в бюджетному процесі Конституція майже не згадує. На поточний час бюджет та асигнування формуються, головним чином на основі законів, які ухвалюються Конгресом.

Бюджетний процес складається з трьох основних етапів: розробка бюджетних пропозицій Президентом, подання цих пропозицій разом з обґрунтувальними документами та виконання передбачених законами асигнувань та інших законодавчих

Table of contents ※ Повернутися до змісту

budgetary legislation.
The purpose of this report is to provide an introduction to many elements of the executive budget process, highlighting the roles of the President, the Office of Management and Budget (OMB), and executive agencies.

The Budget and Accounting Act of 1921 established the modern executive budget process. It created a legal framework for a federal budget proposal to be developed by the President and submitted to Congress prior to the start of each fiscal year.
In practice, development of the President's budget proposal begins approximately 18 months prior to the start of the fiscal year to which it applies.

Executive agencies submit their requests and justification materials to OMB for examination and review. After final decisions have been made by the President, the budget proposal is compiled by OMB. Under current law, the President must submit the budget proposal to Congress no later than the first Monday in February. Once the President has submitted the budget, OMB and agency officials explain and justify the request to Congress.
Early in the congressional budget process, often in the week following the submission of the President's budget, the OMB director and other cabinet officials typically provide testimony regarding the President's broad budgetary objectives before congressional committees. In addition, agencies typically submit written justifications of their budget requests to Congress and agency officials often will testify before the committees of jurisdiction.

The President's budget, though not legally binding, provides Congress with recommended spending levels for programs, projects, and activities that are funded through appropriations and other budgetary legislation. Funds provided in appropriations and other

бюджетних норм. Цей документ покликаний надати короткий опис численних складових бюджетного процесу виконавчої гілки влади та окреслити функції, які виконує в цьому процесі Президент, Адміністративно-бюджетне управління (АБУ) та органи виконавчої влади.

Бюджетний процес в його поточному вигляді був визначений Законом про бюджет та звітність 1921 року. Цей закон створив правові рамки для федеральної бюджетної пропозиції, яка розробляється президентом та подається до Конгресу перед початком кожного фінансового року. На практиці розробка президентських бюджетних пропозицій починається приблизно за 18 місяців до початку фінансового року, якого ці пропозиції стосуються.

Органи виконавчої влади подають на розгляд та оцінку АБУ свої бюджетні запити та необхідні обґрунтування. АБУ, після прийняття президентом остаточних рішень, складає кінцеву редакцію бюджетних пропозицій. Чинний закон передбачає, що Президент мусить подати бюджетні пропозиції Конгресу не пізніше першого понеділка лютого. Після подання президентського проєкту бюджету АБУ та представники міністерств пояснюють та обґрунтовують бюджетні запити, подані до Конгресу. Вже на самому початку розгляду бюджету Конгресом, часто – вже наступного після тижня після подання президентського проєкту бюджету, директор АБУ та інші посадові особи Кабінету, як правило, надають перед комітетами Конгресу пояснення загальних бюджетних цілей президента. Крім цього, урядові відомства, як правило, супроводжують свої бюджетні запити до Конгресу письмовими обґрунтуваннями, а їхні посадові особи досить часто викликаються до відповідних профільних комітетів для надання пояснень.

Президентський проєкт бюджету, не маючи обов'язкової юридичної сили, знайомить Конгрес з баченням рекомендованих обсягів видатків для виконання програм, проєктів та заходів, які фінансуються коштом асигнувань та інших передбачених законом бюджетних видатків. Кошти, що передбачаються

budgetary legislation are not immediately available for obligation or expenditure.
With certain exceptions, the Antideficiency Act requires that funds be apportioned (or divided), often by fiscal quarter, prior to obligation or expenditure.
Agencies then allocate those funds to programs, projects, and activities.
Congress has recognized the need to permit agencies some flexibility during budget execution, and it has provided agencies with limited authority to make spending adjustments.
For example, Congress may provide agencies with limited authority to reallocate funds from one appropriations account to another (i.e., transfers), or from one purpose to another within an appropriations account (i.e., reprogramming).

асигнуваннями та іншими бюджетними законами, не можуть бути виділеними або витраченими негайно. Закон про протидію дефіциту передбачає поетапний розподіл коштів, як правило, за кварталами, перш ніж буде надане право на взяття відомствами фінансових зобов'язань або на їх витрачення. Після цього урядові відомства розподіляють кошти між програмами, проєктами та заходами. Розуміючи потребу розпорядників коштів в певному просторі для маневру в ході виконання бюджету,
Конгрес наділив їх обмеженими повноваженнями щодо коригування видатків. Наприклад, Конгрес може надати відомствам обмежене право перерозподілити кошти з однієї статті асигнувань на іншу (переказ на інший рахунок) або ж змінювати призначення коштів в межах одного рахунку асигнувань (перепрограмування).

Under the Impoundment Control Act (ICA) of 1974, the President may withhold appropriated funds temporarily (referred to as deferrals) or propose to Congress permanent cancellations of budget authority (referred to as rescissions).
Finally, certain executive budgetary procedures are triggered under limited, less common circumstances.
For example, OMB and agencies have established procedures for implementing a shutdown of certain government operations in the event that their full-year or interim appropriations are not enacted by the start of the fiscal year. OMB and agencies may also be subject to additional procedures in the event of a statutorily prescribed sequestration.

Згідно із Законом «Про контроль за витрачанням бюджетних коштів» (ICA) 1974 року, президент має право тимчасово притримати асигновані кошти (це називають перенесенням на майбутні періоди) або пропонувати Конгресу скасувати повноваження з розпорядження бюджетом назавжди (це називають анулюванням повноважень). Нарешті, деякі процедури виконання бюджету вимагають наявності певних обмежених, більш рідкісних обставин для їх реалізації. Наприклад, АБУ та відомства визначили процедури припинення деяких видів діяльності уряду в разі, коли на початок бюджетного року передбачені для них річні або тимчасові асигнування не були затверджені законом. Крім того, від АБУ та органів виконавчої влади може вимагатися виконання певних додаткових процедур в разі секвестрування бюджету, передбаченого законодавчими положеннями.

Prior to the enactment of The Budget and Accounting Act of 1921, executive budgeting was highly decentralized. At that time, agencies submitted their budget estimates to Congress individually, either directly or through the Secretary of the Treasury, with

До прийняття Закону про бюджет та звітність 1921 року бюджетний процес виконавчої гілки влади був переважно децентралізованим. В ті часи відомства подавали свої бюджетні кошториси до Конгресу окремо - або напряму, або через міністра фінансів США, а ступінь участі президента в цих процесах або керування ними варіювалася в залежності від обставин.

varying levels of involvement or direction by the President.The Budget and Accounting Act altered this practice by establishing a legal framework for a consolidated federal budget proposal to be developed by the President and submitted to Congress prior to the start of each fiscal year.

Закон бюджет та звітність змінив цю практику, сформувавши юридичну основу для процесу розробки президентом консолідованої пропозиції щодо федерального бюджету та її подання до Конгресу до початку кожного бюджетного року.

Development of the President's Budget

The President's budget, or the Budget of the United States Government as it is referred to in 31 U.S.C. §1105(a), is a statement of the President's policy priorities and a unified plan for the allocation of federal budgetary resources.

The President's budget is a set of recommendations. Congress is not required to adopt the recommendations contained within the President's budget.

Nevertheless, the budget is one of the President's most important policy tools. Though it is not legally binding, the President's budget initiates the congressional budget process and provides Congress with recommended spending levels for agency programs, projects, and activities funded through the annual appropriations acts.

The President's budget also includes budgetary projections based on existing law and provides Congress with estimations of the effects the President's revenue and direct spending proposals will have on those projections.

Розробка президентського бюджету

Президентський бюджет, або ж Бюджет Уряду Сполучених Штатів, які він іменується в Законі 31 U.S.C. §1105(a), є заявою про політичні пріоритети Президента та зведеним планом розподілу ресурсів федерального бюджету. Президентський бюджет є комплексом рекомендацій. Конгрес не зобов'язаний ухвалювати рекомендації, що містяться в Президентському бюджеті. Водночас, бюджет є одним з найпотужніших політичних інструментів в розпорядженні Президента. Президентський бюджет, хоча й не є юридично обов'язковим для виконання документом, ініціює процес ухвалення бюджету Конгресом, а також визначає рекомендовані обсяги видатків для програм, проєктів та заходів урядових відомств, які фінансуються коштом асигнувань та кожного року визначаються законом.

Крім того, президентський бюджет включає в себе бюджетні прогнози, що спираються на чинне законодавство, а також знайомить Конгрес з оцінками впливу на ці розрахунки запропонованих Президентом рівнів доходів та прямих видатків.

Under current law, the President is responsible for developing and submitting a consolidated budget to Congress no later than the first Monday in February prior to the start of the fiscal year.

Чинне законодавство вимагає від Президента розробки та подання зведеного бюджету до Конгресу не пізніше першого понеділка лютого, який передує початку бюджетного року.

Initial Preparation of Agency Budget Requests

In practice, the President has delegated to OMB certain budgetary tasks and authorities necessary for developing the budget. OMB coordinates the development of the President's

Початкова підготовка бюджетних запитів урядових відомств

Фактично Президент делегував АБУ деякі бюджетні завдання та повноваження, необхідні для розробки бюджету. АБУ здійснює координацію розробки президентських бюджетних пропозицій, спрямовуючи до

budget proposal by issuing circulars, memoranda, and guidance documents to the heads of executive agencies.

Executive agencies then prepare their budget requests in accordance with the instructions and guidance provided by OMB. OMB Circular No. A-11 (hereafter Circular A-11) is an extensive document that contains instructions and schedules for agency submission of budget requests and justification materials to OMB.5 Updated annually, Circular A-11 provides agencies with an overview of applicable budgetary laws, policies for the preparation and submission of budgetary estimates, and information on financial management and budget data systems. Circular A-11 also provides agencies with directions for budget execution and guidance regarding agency interaction with Congress and the public. Early in the development phase, OMB issues a budget planning guidance memorandum, also referred to as the "Spring Guidance," which provides executive agencies with detailed instructions and deadlines for submitting their budget requests and supporting materials to OMB.

OMB Review of Agency Budget Requests

Agency budget requests are submitted to OMB in early fall, approximately four to five months before the President must submit the budget to Congress.

OMB has been delegated the responsibility of reviewing executive agency requests and justification materials to ensure that they are consistent with the President's policy objectives. Agency requests are first reviewed by the OMB program examiners who are responsible for the associated policy areas. Agency requests may also be reviewed by more senior OMB officials.

Agencies are notified of the President's decisions through a process known as "passback." During passback, OMB officials notify agencies of their approved budgetary

керівників виконавчих органів циркуляри, меморандуми та керівні документи. Урядові відомства готують свої бюджетні запити у відповідності до наданих АБУ вказівок і настанов. Циркуляр АБУ № А-11 (далі - Циркуляр А-11) є широкоосяжним документом, що містить інструкції та графіки для подання відомствами бюджетних запитів та матеріалів на їх обґрунтування до АБУ. Циркуляр А-11, який оновлюється щорічно та розсилається відомствам, містить огляд застосовних бюджетних законів, правил підготовки та подання бюджетних кошторисів,а також інформацію про системи управління фінансами та бюджетними даними.

Крім цього, Циркуляр А-11 містить вказівки щодо виконання бюджету та настанови стосовно взаємодії відомств з Конгресом та широким загалом.

На самому початку розробки бюджету АБУ випускає меморандум з настановами щодо планування, який ще наживають «Весняним меморандумом», і який містить докладні інструкції та реченці для подання розпорядниками бюджетних коштів своїх бюджетних запитів та пояснювальних матеріалів до АБУ.

Розгляд відомчих бюджетних запитів АБУ

Бюджетні запити відомств подаються до АБУ на початку осені, приблизно за чотири-п'ять місяців до визначеної законом дати подання президентом бюджету до Конгресу. АБУ була делегована відповідальність за розгляд запитів та матеріалів обґрунтування, які подаються розпорядниками коштів, на предмет їхньої відповідності цілям політики президента. Спочатку відомчі запити розглядаються аналітиками програм, що спеціалізуються на цих галузевих запитах. Крім того, відомчі запити можуть розглядатися і старшими посадовими особами АБУ.

Повідомлення про рішення Президента доводяться до відома відомств в процесі, який називають «зворотній пас». Це – діяльність, в ході якої посадові особи АБУ повідомляють

levels, which may differ from the agencies' budget requests.

The passback process and the content of passback decisions has differed under each administration and each OMB Director.

For example, passback decisions may also include program policy changes or personnel ceilings.

Agencies may appeal these decisions to the OMB Director, or in some cases, to the President directly, depending on the procedures established by the OMB Director.

Submission and Justification of the President's Budget

The President's budget submission is a multi-volume set of documents, which may vary in size and composition from administration to administration.

Composition of the President's Budget Submission to Congress

Under 31 U.S.C. §1105, the President is required to provide certain information in the budget submission to Congress. The complete list of content the President is required to submit as part of the budget proposal is extensive, and includes (1) estimated receipts, expenditures, and proposed appropriations for the next five fiscal years; (2) actual receipts, expenditures, and appropriations for the previous fiscal year; (3) information on the public debt; and (4) separate statements of amounts for specified appropriations accounts and trust funds, among other things.

The budget submissions of the past three Presidents have each included the following volumes:

• Budget of the U.S. Government - includes a short budget message summarizing the President's policy priorities, summary tables of

відомства про узгоджені для них обсяги фінансування, які не обов'язково збігатимуться з їхніми початковими бюджетними запитами. Процедури зворотного пасу та зміст рішень, які ухвалюються в його рамках, часто-густо міняються з приходом нової адміністрації та зміною директора АБУ. Наприклад, рішення за зворотним пасом можуть включати в себе зміни правил реалізації програм або ліміти штатного укомплектування.

Відомства можуть оскаржувати зазначені рішення, звернувшись до директора АБУ, або ж, в деяких випадах і в залежності від порядку, встановленого директором АБУ, безпосередньо до Президента.

Подання та обґрунтування президентського бюджету

Президентський бюджет – це пакет, що подається до Конгресу та складається з багатьох томів документів, розмір та зміст яких змінюється з приходом кожної нової адміністрації.

Склад подання президентського бюджету до Конгресу

Згідно з нормою 31 U.S.C. §1105, президент зобов'язаний включити до своїх бюджетних пропозицій для Конгресу певні відомості. Повний перелік позицій, які мають подаватися президентом в складі бюджетних пропозицій, є досить об'ємним і включає в себе (1) кошторис надходжень, видатків та асигнувань, що пропонуються на наступні п'ять бюджетних років; (2) фактичні надходження, видатки та асигнування за попередній бюджетний рік; (3) відомості щодо державного боргу; (4) окремі обґрунтування сам на конкретні статті асигнувань, трастові фондів, а також багато чого іншого.

Всі три останні адміністрації США включали до бюджетного подання наступні документи:

• Бюджет Уряду США – включає в себе коротку супровідну записку з узагальненням політичних пріоритетів Президента, зведені таблиці з підсумками статей бюджету та текст з докладним описом заходів, які пропонується

budgetary aggregates, and a detailed narrative description of proposed government activities, organized by issue and agency;

• Historical Tables - provides a historical overview of federal government finances, including time series statistics on budget authority, government receipts, outlays, government employment, gross domestic product (GDP), and the federal debt going back several decades and in some cases as far back as 1789;

• Analytical Perspectives - contains in-depth analysis of government programs, including credit and insurance programs, discussion of crosscut budgets that span two or more agencies, and technical explanation of the budget baselines used in the analyses and estimates contained in the President's budget proposal; and

• Appendix - includes detailed budget estimates and financial information on individual programs and appropriations accounts, proposed text of appropriations language, and information on the legislative and judicial branch appropriations that are not included in other volumes of the President's budget proposal. Presidents have also included supplemental materials, such as legislative proposals for budget process reform, a brief guide to the budget that is intended for members of the public, or a summary of proposed spending reductions or program consolidations.

Agency Budget Requests and Justifications

Once the President has submitted the budget, OMB and agency officials explain and justify the request to Congress. Agencies also submit written justification of their budget requests to the appropriations committee and subcommittees of jurisdiction in each chamber.

здійснити уряду з розбивкою за напрямками та виконавцями;

• Таблиці з історичними даними – містять огляд історичних даних федеральних бюджетів, включаючи статистику в форматі часових рядів щодо бюджетних асигнувань, надходжень до державного бюджету, капітальних видатків, зайнятості в державному секторі, валового внутрішнього продукту (ВВП) та федерального державного боргу в ретроспективі, яка може охоплювати декілька десятиліть, а в деяких випадках – і період від 1789 року;

• Перспективний аналіз –поглиблений аналіз урядових програм, включаючи програми кредитування та страхування, обговорення суміжних бюджетів, які мають бути розподілені між двома або кількома відомствами, а також технічне пояснення використаних для аналізу вихідних параметрів бюджету та кошторисних розрахунків, які містяться в президентських бюджетних пропозиціях;

• Додаток – включає в себе докладні бюджетні кошториси та фінансову інформацію за окремими програмами та статтями асигнувань, пропозиції щодо тексту формулювання асигнувань та відомості про асигнування для законодавчої та судової влади, які не були враховані в інших документах президентських бюджетних пропозицій. Згадані президентські адміністрації надавали і деякі додаткові матеріали, як-от, проєкти законів на підтримку реформування бюджетного процесу, короткий путівник бюджетною документацією, призначений для широкого загалу, або узагальнені відомості про скорочення видатків або злиття програм, що пропонуються.

Бюджетні запити органів виконавчої влади з обґрунтуванням

Після подання бюджету президентом, АБУ та посадові особи урядових відомств надають Конгресу роз'яснення та обґрунтування. Крім того, ці відомства подають в письмовій формі обґрунтування своїх бюджетних запитів до комітету з питань бюджетних асигнувань та до профільних комітетів кожної з палат.

As budgetary legislation is being formulated by Congress, agency officials are often called before the appropriations subcommittees to justify and explain their budget requests to Congress.
To ensure that all testimony and written justification materials are consistent with the President's policy objectives, OMB may review materials before agencies provide them to Congress.
Agency testimony and written justification materials facilitate dialogue and information sharing between federal agencies and congressional committees.
Justification materials are often the starting point for language contained in the committee reports that accompany each appropriations bill.
Agency justification materials also provide program details that Congress may use when determining the amounts to be appropriated and the language to be included in reports accompanying appropriations acts.

Finally, agencies and other administration officials may interact with Members of Congress informally. While the specifics of these informal communications are not public, committees may seek to develop ongoing relationships with the agencies within their jurisdiction.

Execution of Appropriations and Other Enacted Budgetary Legislation

Once appropriations and other budgetary legislation have become law, federal agencies are responsible for executing the budget. The President, OMB, and agencies execute the budget by collecting, obligating, and expending federal resources in accordance with the budgetary laws that have been enacted.
The President, OMB, and agencies also possess limited authority to make spending adjustments after appropriations and other spending legislation have been enacted.

В ході формування бюджетних законів Конгресом, представників відомств досить часто викликають до підкомітетів з питань асигнувань, де їм пропонується обґрунтовувати та пояснити свої бюджетні запити до Конгресу. Для того, щоб забезпечити відповідність всіх усних пояснень та письмових обґрунтувань політичним цілям президента, АБУ може перевіряти ці матеріали до того, як відомства передадуть їх до Конгресу. Усні пояснення відомств та оформлені письмово обґрунтування полегшують діалог та обмін інформацією між федеральними відомствами та комітетами Конгресу.
Часто матеріали обґрунтувань стають відправним пунктом для формування текстів звітів комітетів, які додаються до кожного законопроєкту про асигнування.
Крім того, матеріали обґрунтувань включають в себе докладно описані елементи програм, які Конгрес може використати в ході визначення сум, що будуть асигнуватися, та формулювань, які міститимуться в звітах, які додаватимуться до законопроектів про асигнування.

Нарешті, виконавчі відомства та інші посадові особи адміністрації можуть мати неформальні контакти з членами Конгресу. При тому, що конкретика такого неформального спілкування на загал не виноситься, комітети можуть бути зацікавленими у встановленні постійних стосунків з відомствами, що підпадають під їхню юрисдикцію.

Виконання проєкту асигнувань та інших ухвалених законів про бюджет

Після набуття нормами про асигнування та іншими бюджетними законопроєктами сили закону, відповідальність за їх виконання покладається на федеральні органи виконавчої влади. Президент, АБУ та розпорядники коштів забезпечують виконання бюджету шляхом збирання, виділення та витрачання федеральних ресурсів у відповідності до законів, які були ухвалені. Крім того, президент, АБУ та відомства наділені певними обмеженими повноваженнями з коригування видатків вже після того, як закони про асигнування та інші видатки були ухвалені.

Apportionment and Allocation of Budget Authority

Appropriations and other budgetary legislation provide agencies with budget authority, which allows agencies to enter into obligations, such as contracts or employment of new personnel. The budget authority provided to agencies may not be automatically available for obligation or expenditure.

With certain exceptions, the Antideficiency Act requires that appropriated funds be apportioned (or divided)—by time period, function, or program—in order to prevent agencies from exhausting their appropriated funds prematurely.

Under the Antideficiency Act, funds appropriated for a definite period of time shall be apportioned "to prevent obligation or expenditure at a rate that would indicate a necessity for a deficiency or supplemental appropriation," while funds appropriated for an indefinite amount of time shall be apportioned "to achieve the most effective and economical use."

Appropriations must be apportioned no later than (1) 30 days prior to the start of the fiscal year for which the appropriations were provided, or (2) 30 days after the date of enactment of the appropriations act.

Reallocation of Budget Authority:

Transfers and Reprogramming Agencies may also possess limited authority to reallocate funds during budget execution, either by transfers or by reprogramming. Transfers typically involve a shift of budgetary resources from one appropriations account to another, while reprogramming involves a shift of budgetary resources from one project or purpose to another within an appropriations account.

Розподіл та надання бюджетних повноважень

Закони про асигнування та інші бюджетні закони наділяють розпорядників коштів бюджетними повноваженнями, на основі яких вони мають право брати на себе зобов'язання, наприклад, укладаючи контракти або приймаючи на роботу нові кадри. Надані відомствам повноваження з розпорядження бюджетом не обов'язково діятимуть автоматично в плані формування зобов'язань або здійснення видатків. Закон про протидію дефіциту вимагає, за деякими винятками, розпису (або розподілу) коштів за часовими періодами, функціональними напрямками або програмами; ця вимога має на меті запобігти передчасному вичерпанню асигнованих відомствам коштів. Закон про протидію дефіциту передбачає, що кошти, асигновані на визначений період часу, мають бути розписані таким чином, «щоб не допустити виникнення зобов'язань або видатків в розмірах, які викличуть нестачу коштів або потребу в додаткових асигнуваннях», а кошти, асигновані на невизначений час, мають бути розписані так, «щоб забезпечити їх найбільш результативне та економне використання». Асигнування мусять бути розподілені не пізніше, ніж (1) за 30 днів до початку бюджетного року, на який ці асигнування були передбачені, або (2) протягом 30 днів після набрання чинності законом про асигнування.

Повноваження з перерозподілу бюджетних коштів:

В ході виконання бюджету розпорядники коштів можуть також володіти обмеженими повноваженнями з перерозподілу коштів шляхом перенесення коштів або зміни програм. Під перенесенням коштів, як правило, розуміється переказ бюджетних ресурсів з одного рахунку асигнувань на інший, а зміна програми передбачає перенесення бюджетних ресурсів з одного проєкту або цільового призначення до іншого в рамках одного рахунку асигнувань.

Congressional Notification and Holds

Congress may exercise oversight over agency budget execution by requiring congressional notification before certain expenditures take place. For example, under certain provisions of the Foreign Assistance Act of 1961 and the International Development and Food Assistance Act of 1978 (22 U.S.C. §2151, et seq.) the Secretary of Defense, and in some cases the Secretary of State, is required to submit a congressional notification (CN) to specified congressional committees at least 15 days before the obligation or expenditure of select foreign aid funds. Similar notification requirements may also be included in appropriations and authorization acts.

For example, the National Defense Authorization Act for Fiscal Year 2012 (P.L. 112-81) included multiple provisions requiring a CN at least 15 days prior to the obligation or expenditure of specified funds, including certain funds for the Commanders' Emergency Response Program in Afghanistan and the Global Security Contingency Fund.

Following receipt of a CN, one or more of the committees may issue a hold instructing agencies not to obligate the specified funds until the hold is released by the issuing committee.

While the congressional notification requirement is statutory, the hold on the obligation or expenditure of funds is a non-statutory understanding between congressional committees and the agencies under their jurisdiction.

Occasional Procedures During Budget Execution

The previous section provided an overview of the budget execution procedures that the President, OMB, and agencies utilize under normal conditions.

Повідомлення Конгресу та призупинення видатків Конгресом

Конгрес може здійснювати нагляд за виконанням бюджету відомствами, вимагаючи надання попередніх повідомлень до того, як певні види видатків будуть здійснені. Наприклад, деякі норми закону «Про іноземну допомогу» від 1961 року та закону «Про сприяння міжнародному розвитку та продовольчій допомозі» від 1978 року (22 U.S.C. §2151 і далі) передбачають, що міністр оборони, а в деяких випадках – державний секретар повинні надавати повідомлення (ПК) до визначених окремо комітетів Конгресу не пізніше ніж за 15 днів до формування зобов'язання або здійснення видатків за визначними статтями міжнародної допомоги. Аналогічні вимоги про надання повідомлень можуть включатися до законів про виділення коштів або бюджетних асигнувань. Наприклад, закон «Про бюджетні асигнування на національну оборону на 2012 бюджетний рік» (P.L. 112-81) містив численні норми, які вимагали надання ПК принаймні за 15 днів до формування зобов'язань або здійснення видатків за окремо визначеними коштами, включаючи деякі кошти Командувача «Програми реагування на надзвичайні ситуації в Афганістані та Резервного фонду глобальної безпеки». Після отримання ПК один або декілька комітетів можуть прийняти рішення про призупинення, за яким відомство отримує вказівку не формувати зобов'язань за визначеними коштами до моменту, поки постанова про скасування постанови про призупинення комітетом, який її ухвалив. Концепція конгресового повідомлення є частиною законодавства, в той час як призупинення формування зобов'язань або видатків є домовленістю між комітетами Конгресу та відомствами, що підпадають під їхню юрисдикцію, і в законі окремо не визначається.

Окремі цільові процедури в ході виконання бюджету

В попередньому розділі був розглянутий порядок виконання бюджету, якого дотримуються Президент, АБУ та органи виконавчої влади за звичайних умов. Чинне законодавство передбачає додаткові процедури

Under existing law, there are additional executive budgetary procedures that are triggered under specific, less common circumstances.

Budget Execution During Federal Funding Gaps and Government Shutdowns

Under the Antideficiency Act, agencies are generally prohibited from obligating or spending funds prior to the enactment of their appropriations.
A funding gap occurs when full-year or interim appropriations are not enacted by the start of the fiscal year.
A funding gap may also occur at other times during the fiscal year if an agency's interim appropriations (i.e., a continuing resolution or CR), expires and an additional CR is not subsequently enacted. During a funding gap, the only budgetary resources that may be obligated or expended are those that will be used to provide for excepted activities, such as those involving "the safety of human life or the protection of property."

During periods when enactment of full-year or interim appropriates seems uncertain, OMB may instruct executive agencies to prepare for funding gaps and government shutdowns. Circular A11 provides general guidance on how executive agencies should proceed if their regular appropriations or CRs are not enacted or if their existing CRs have expired.

For example, Circular A-11 instructs agencies to develop shutdown plans that identify "excepted" activities which will continue and "non-excepted" activities which will be terminated in the event of a funding gap.
In addition, the circular instructs agencies to determine which of their employees will be subject to furlough and which will be retained. If a funding gap is imminent, OMB may issue additional guidance to agency heads.

реалізації бюджетних законів, для застосування яких мають виникнути особливі, менш типові обставини.

Виконання бюджету в умовах браку федерального фінансування та призупинення діяльності державних установ.

Згідно із законом про протидію дефіциту, органи виконавчої влади зазвичай не мають права брати на себе витратні зобов'язання або витрачати кошти до того, як належні їм асигнування будуть ухвалені законом. Перерва в фінансуванні – це ситуація, коли на початок бюджетного року закон про річні або тимчасові асигнування був ухвалений. Перерва в фінансуванні може мати місце й в інші періоди фінансового року в разі, коли термін дії тимчасових встановлених для відомства асигнувань (наприклад, резолюції про продовження фінансування поточних фінансових видатків або РПФ) закінчується, а наступна РПФ не була ухвалена вчасно. В разі перерви в фінансуванні єдиний фінансовий ресурс, виділення або витрата якого допускається, є ресурс, передбачений для забезпечення виключних заходів, таких як діяльність, пов'язана «з безпекою людей та захистом майна».
В періоди, коли існує ймовірність несвоєчасного ухвалення річних або проміжних асигнувань, АБУ може віддати відомствам вказівку про підготовку до ситуації перерв в фінансуванні та призупинення діяльності державних органів. Загальні настанови щодо дій виконавчих органів у випадку, коли їхні регулярні асигнування або РПФ не ухвалюються, або коли термін дії чинної РПФ закінчився, містяться в циркулярі А-11. Наприклад, циркуляр 11-А вимагає від відомств розробки планів на випадок призупинення діяльності державних органів, в яких встановлюється «виключна» діяльність, що триватиме і далі, і «не виключна», яка має припинитися у випадку перерви в фінансуванні. Крім того, циркуляр вимагає від відомств визначати, хто з їхніх співробітників має бути відправлений в неоплачувану відпустку, а хто залишиться працювати. Якщо брак фінансування стає неминучим, АБУ може

Budget Execution in the Event of Sequestration

Sequestration involves the cancellation of budgetary resources under a statutorily prescribed presidential sequester order.

A sequester order identifies the specific budgetary resources that can no longer be obligated or expended despite their being enacted into law. Under the provisions of the Balanced Budget and Emergency Deficit Control Act of 1985 asamended by the Statutory Pay-As-You-Go Act of 2010, a sequestration of nonexempt direct spending may be triggered if the new revenue and new direct spending legislation enacted during a congressional session are not "deficit neutral."

OMB is responsible for tracking the cumulative deficit impact of enacted budgetary legislation. If a sequestration is triggered, OMB is responsible for calculating the uniform percentage by which the budgetary resources of nonexempt programs will be reduced. The BCA also includes provisions requiring sequestration in the event that the statutory discretionary spending caps established by the BCA are exceeded.

Once prepared, the sequestration order is to be issued by the President. Once issued, the implementation of a sequestration (and execution of the resulting spending cuts) are the responsibility of OMB and each agency, respectively. Circular A-11 summarizes the requirements of the BBEDCA and the Statutory PAYGO Act, and briefly discusses how agencies should manage and record sequestrations issued under those statutes, in order to avoid potential Antideficiency Act violations. However, the circular does not

видати додаткові настанови для керівників органів виконавчої влади.

Виконання бюджету у випадку секвестру

Секвестр передбачає обмеження витрачання бюджетних ресурсів в разі видання Президентом відповідної постанови, передбаченої законом для такої ситуації. В постанові про секвестр бюджету визначаються конкретні бюджетні ресурси, відносно яких прийняття фінансових зобов'язань витрачання яких не допускається, незважаючи на те, що вони були передбачені законом. У відповідності до положень *Закону* про *збалансований бюджет* та контроль за дефіцитом в надзвичайних умовах (BCA) *1985 року із змінами, запровадженими згідно із нормативним актом «Оплати за фактом»* (PAYGO) *від 2010 року, умови для секвестру прямих видатків, що не підпадають під винятки, настають в разі, якщо нове, ухвалене під час засідання Конгресу законодавство про нові доходи та нові прямі видатки не є «нейтральним до дефіциту».*

Відповідальність за відстеження кумулятивного ефекту дефіциту за ухваленими бюджетними законами покладається на АБУ. Якщо умови для секвестру настають, на АБУ покладається відповідальність за розрахунок єдиного відсотку на який буде скорочене фінансування програм, що не підпадають під винятки. Крім того, BCA містить норми, за якими секвестр бюджету є обов'язковим в разі перевищення передбачених BCA граничних лімітів видатків за статтями бюджету, що вимагають щорічного затвердження.

Після відповідної підготовки наказ про секвестр бюджету видається Президентом. Після його видання реалізація секвестру (та скорочення видатків, якого секвестр вимагає) покладається на АБУ та на кожний орган виконавчої влади відповідно. В циркулярі А-11 узагальнюються вимоги BBEDCA та нормативного акту PAYGO, а також міститься опис порядку, за яким відомства мають, згідно із законом, здійснювати та документувати скорочення видатків на попередження потенційних порушень закону про протидію дефіциту. Водночас, циркуляр не містить опису

specifically discuss how agencies might manage sequestrations that may be issued under the provisions of the BCA.

конкретних процедур, які відомства можуть застосовувати для скерування заходів секвестру, визначених згідно з положеннями BCA.

The Executive Budget Process Timetable for a Typical, Single Fiscal Year

Dates	Activities
Calendar Year Prior to the Year in Which Fiscal Year Begins	**Development of the President's Budget Proposal**
Spring	OMB issues budget planning guidance to executive agencies for the fiscal year that begins in approximately 18 months (on October 1).
Spring and Summer	All agencies begin development of budget requests.
Summer	OMB issues annual update to Circular A-11, providing detailed instructions for submitting budget data and material for executive agency budget requests.
September	Executive agencies submit initial budget requests to OMB, typically by the deadline set in OMB's budget planning guidance.[a]
October-November	OMB staff review executive agency budget requests in relation to President's priorities, program performance, budget constraints, and other criteria.
November-December	President, based on recommendations by the OMB director, makes decisions on executive agency requests. OMB informs executive agencies of decisions, a practice commonly referred to as OMB "passback."
December	Executive agencies may appeal these decisions to the OMB director and in some cases directly to the President.
Calendar Year in Which Fiscal Year Begins	**Submission and Justification of the President's Budget Proposal**
By first Monday in February	President submits consolidated budget proposal to Congress.
February-September	Administration and agency officials interact with Congress, justifying and

	explaining the President's budget proposal and agencies' budget requests.
On or before July 15	President submits mid-session review to Congress.
August 21 (or within 10 days after approval of a spending bill)	Executive agencies submit apportionment requests to OMB for each budget account.
September 10 (or within 30 days after approval of a spending bill)	OMB apportions available funds to executive agencies by time period, program, project, or activity.
Calendar Years in Which Fiscal Year Begins and Ends	**Execution of Appropriations and Other Budgetary Legislation**
October 1	Fiscal year begins.
October-September	Agencies make allotments, obligate funds, conduct activities, and may request supplemental appropriations, if necessary. President may propose supplemental appropriations and impoundments (i.e., deferrals or rescissions) to Congress.
September 30	Fiscal year ends.

Графік виконання бюджету типового єдиного бюджетного року

Дати	Заходи
Календарний рік, що пе редує року початку бюд жетного року	**Розробка бюджетних пропозицій Президента**
Весна	АБУ випускає настанови ж бюджетного планування для виконавчих органі в на бюджетний рік, що починається приблизно за 18 місяців (1 жовтня).
Весна та літо	Всі відомства починають розробку бюджетних запитів.
Літо	АБУ випускає щорічне оновлення до Циркуляру А-11, де наводяться докл адні інструкції щодо подання бюджетних даних і матеріалів в бюджетних з апитах виконавчих органів.
Вересень	Виконавчі органи подають початкові редакції бюджетних запитів до АБУ, я к правило, в реченець, встановлений в настановах з бюджетного плануван ня АБУ.[a]
Жовтень-листопад	Апарат АБУ розглядає бюджетні запити виконавчих органів в світлі визнач ених Президентом пріоритетів, виконання програм, бюджетних обмежень та за іншими критеріями.
Листопад-грудень	За рекомендаціями директора АБУ Президент приймає рішення щодо запи тів виконавчих відомств. АБУ повідомляє відомства про прийняті рішення; таку практику зазвичай називають «зворотнім пасом».
Грудень	Виконавчі відомства мають право оскаржувати ці рішення перед директор ом АБУ, а в деяких випадках – перед Президентом.
Календарний рік, в який починається бюджетний рік	**Подання президентських бюджетних пропозицій з обґрунтуваннями**
До першого понеділка л ютого	Президент подає до Конгресу зведені бюджетні пропозиції.
Лютий-вересень	Посадові особи адміністрації та відомств взаємодіють з Конгресом, надаюч и пояснення та обґрунтування відомчих бюджетних запитів.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

15 липня або раніше	Президент подає до Конгресу бюджетні пропозиції х поправками.
21 серпня (або протягом 10 днів після ухвалення законопроєкту про видатки)	Виконавчі відомства подають до АБУ запити на розписи за кожним рахунком бюджету.
10 вересня (або протягом 30 днів після ухвалення законопроєкту про видатки)	АБУ розписує наявні кошти для виконавчих відомств з розбивкою за часовими періодами, програмами, проєктами або заходами.
Календарний рік, в який починається та закінчується бюджетний рік	**Виконання асигнувань та інших бюджетних законів**
1 жовтня	Початок бюджетного року.
Жовтень-вересень	Відомства, реалізують розписи, виділяють кошти, реалізують заходи та можуть, в разі необхідності, клопотати про виділення додаткових асигнувань. Президент може пропонувати Конгресу додаткові асигнування або їх скорочення (тобто, їх відстрочення або зменшення).
30 вересня	Кінець бюджетного року.

BUDGET OF THE U.S. GOVERNMENT

OFFICE OF MANAGEMENT AND BUDGET | OMB.GOV

THE MISSION AND STRUCTURE OF THE OFFICE OF MANAGEMENT AND BUDGET

The core mission of OMB is to serve the President of the United States in implementing his vision across the Executive Branch. OMB is the largest component of the Executive Office of the President. It reports directly to the President and helps a wide range of executive departments and agencies across the Federal Government to implement the commitments and priorities of the President.

As the implementation and enforcement arm

МІСІЯ ТА СТРУКТУРА АДМІНІСТРАТИВНО-БЮДЖЕТНОГО УПРАВЛІННЯ

Головна місія АБУ полягає в забезпеченні Президента Сполучених Штатів послугами з реалізації його бачення у всіх структурах виконавчої гілки влади. АБУ – це найбільша складова Виконавчого офісу Президента США. Управління підпорядковується безпосередньо президенту та забезпечує виконання політичних зобов'язань та пріоритетів президента по всьому спектру міністерств та відомств федерального уряду.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

of Presidential policy government-wide, OMB carries out its mission through five critical processes that are essential to the President's ability to plan and implement his priorities across the Executive Branch:

1. Budget development and execution, a significant government-wide process managed from the Executive Office of the President and a mechanism by which a President implements decisions, policies, priorities, and actions in all areas (from economic recovery to health care to energy policy to national security);

2. Management — oversight of agency performance, Federal procurement, financial management, and information/IT (including paperwork reduction, privacy, and security);

3. Coordination and review of all significant Federal regulations by executive agencies, to reflect Presidential priorities and to ensure that economic and other impacts are assessed as part of regulatory decision-making, along with review and assessment of information collection requests;

4. Legislative clearance and coordination (review and clearance of all agency communications with Congress, including testimony and draft bills) to ensure consistency of

Як важіль забезпечення реалізації політики президента всією сукупністю урядових структур, АБУ здійснює свою місію за допомогою п'яти критично важливих процесів, що мають вирішальне значення для спроможності Президента формувати свої пріоритети та втілювати їх у життя через виконавчу гілку влади:

1. Розробка та виконання бюджету – важливий процес, що охоплює увесь уряд, скеровується Виконавчим офісом Президента і є механізмом імплементації президентських рішень, стратегії, пріоритетів та заходів в усіх областях (від відновлення економіки і до сфер охорони здоров'я, енергетики та безпеки держави);

2. Управління — нагляд за ефективністю роботи відомств, процесами федеральних закупівель, управлінням фінансами та інформаційною галуззю/IT (включаючи скорочення паперового документообігу, захист приватного життя та безпеку);

3. Узгодження та критичний огляд всіх значущих федеральних норм органами виконавчої влади на предмет їхньої відповідності визначеним Президентом пріоритетам та для обов'язкового врахування результатів оцінок економічних та інших наслідків нормативної роботи в якості складової прийняття регуляторних рішень – паралельно з розглядом та оцінки запитів на збирання інформації;

4. Узгодження та координація позицій відносно взаємодії відомств з Конгресом (огляд та узгодження всього потоку комунікації між відомствами та Конгресом, включаючи надання

agency legislative views and proposals with Presidential policy; and

5. Executive Orders and Presidential Memoranda to agency heads and officials, the mechanisms by which the President directs specific government-wide actions by Executive Branch officials.

пояснень та законопроєктів) для забезпечення єдиного підходу відомств та політичного курсу президента до нормотворчості та законодавчим пропозиціям;

5. Урядові постанови та президентські меморандуми, що надсилаються очільникам та посадовим особам відомств – механізм, за допомогою якого Президент керує конкретними заходами управління виконавчої гілки по всьому спектру діяльності уряду.

Organizationally, OMB has offices devoted to the development and execution of the Federal Budget, various government-wide management portfolios, and OMB-wide functional responsibilities.

АБУ як організація включає в себе підрозділи, які опікуються розробкою та виконанням федерального бюджету, управлінням різними портфелями загальноурядових заходів та функціями, які відносяться до відповідальності АБУ.

Budget Formulation and Execution

OMB has five resource management offices (RMOs), organized by agency and by program area. These offices, together with OMB's Budget Review Division, help to carry out OMB's central activity of assisting the President in overseeing the preparation of the Federal Budget and supervising its administration of Executive Branch agencies. In helping to formulate the President's spending plans, the RMOs assess the effectiveness of agency programs, policies, and procedures, weigh competing funding demands within and among agencies, and help work with agencies to set funding priorities. Once the Budget is enacted, RMOs are responsible for the execution of Federal budgetary policies and provide ongoing policy and management guidance to Federal agencies. As part of these and other responsibilities, the RMOs provide analysis and evaluation, oversee implementation of policy options, and support government-wide management

Формування та виконання бюджету

АБУ має в своєму складі п'ять офісів ресурсного управління (ОРУ), кожний з яких курує певні виконавчі органи та напрямки програм. Ці офіси разом з бюджетно-аналітичним управлінням забезпечують головну роботу АБУ: надання президенту допомоги з нагляду за підготовкою федерального бюджету та контролю за його виконанням відомствами виконавчої влади. Готуючи формулювання планів видатків уряду, ОРУ оцінюють результативність відомчих програм, стратегій та процедур, зважують змагальні запити на фінансування, порівнюючи потреби як відомчих підрозділів, так і окремих відомств, а також підтримують взаємодію з відомствами з метою визначення їхніх пріоритетів фінансування. Після ухвалення бюджету ОРУ відповідають за дотримання федеральних бюджетних правил та процедур та постійно контролюють політичну та управлінську роботу федеральних відомств. Зазначені функції ОРУ включають в себе проведення аналізу та оцінок, нагляд за реалізацією варіантів політичних рішень та виконання управлінських ініціатив загальноурядового рівня.
Бюджетно-аналітичне управління (БАУ) грає

initiatives.

The Budget Review Division (BRD) plays a central role in developing and implementing the President's Budget. BRD provides leadership and analytic support across the agency by analyzing trends in and the consequences of aggregate budget policy. It aggregates data provided by the RMOs, provides strategic and technical support for budget decision-making and negotiations, and monitors congressional action on appropriations and other spending legislation.

In addition, BRD provides technical expertise in, and guidance on, budget concepts and execution.

головну роль в розробці та реалізації президентського бюджету. БАУ здійснює аналітичну підтримку для всього АБУ, аналізуючи тенденції узагальненої бюджетної політики та її наслідки.

Це управління узагальнює дані, надані ОРУ, надає стратегічну та технічну підтримку в процесах прийняття бюджетних рішень та перемовин, які їм передують, а також контролює діяльність Конгресу з ухвалення асигнувань та інших законів про видатки.

Крім того, БАУ є органом, який надає технічну експертизу бюджетних концепцій та віддає вказівки щодо їх виконання.

The Management Side of OMB

The Deputy Director for Management (DDM) also serves as the nation's first Federal Chief Performance Officer (CPO). The DDM/CPO develops and executes a government-wide management agenda that includes information technology, financial management, procurement, performance, and human resources.

Управлінська частина АБУ

Заступник директора з питань управління (ЗДУ) водночас є Старшим федеральним посадовцем із забезпечення ефективності (СФПЕ). ЗДУ/СФПЕ розробляє загальноурядовий порядок денний, який охоплює інформаційні технології, управління фінансами, закупівлі, ефективність та людські ресурси, та забезпечує його виконання.

The management side of OMB is comprised of five offices, four of which are statutory, that oversee and coordinate the Administration's procurement, financial management, e-government, performance and personnel management, and information and regulatory policies. In each of these areas, OMB's role includes not only administrative management functions, but also program and policy management (e.g., program delivery and outcomes). This role encompasses oversight of how agencies devise, implement, manage, and evaluate the statutory programs and policies for which they are responsible. This responsibility is central to OMB's efforts to assist in agency strategic planning, goal-setting, performance measurement, information management, evaluation, and policy research. These

До складу управлінської частини АБУ входять п'ять офісів, чотири з яких визначені в законі та здійснюють нагляд та координацію діяльності в сферах державних закупівель, управління фінансами, електронного врядування, забезпечення ефективності, людських ресурсів та формування інформаційної й нормотворчої політики. В кожній з цих сфер роль АБУ передбачає функції не тільки адміністративного управління, але також управління програмами та стратегіями (наприклад, виконання та кінцеві результати програм). Така роль передбачає нагляд за розробкою, реалізацією, скеруванням та оцінюванням відомствами встановлених законами та доручених їм програм та стратегічних напрямків. В цьому і полягає основна робота АБУ з надання відомствам допомоги в процесах стратегічного планування, визначення цілей, вимірювання показників ефективності, управління інформацією, оцінки та стратегічних досліджень. Саме ці функції є головними

functions are essential parts of the policy and program direction advice that OMB provides.

The management offices develop and oversee the President's management plan and other government-wide management policies, and work primarily with and through the RMOs and the agencies to ensure that these policies are implemented:

- The **Office of Federal Financial Management** (OFFM) develops and provides direction to improve financial management and systems; to reduce improper payments; to improve grants management; and to "right-size" Federal real property. OFFM also coordinates the activities of the Chief Financial Officers, and Senior Real Property Officers.

- The **Office of Federal Procurement Policy** (OFPP) works with agencies to improve Federal procurement practices that affect the full range of Federal acquisitions.

- The **Office of E-Government and Information Technology**, headed by the Federal Government's Chief Information Officer, develops and provides direction in the use of Internet-based technologies to make it easier for citizens and businesses to interact with the Federal Government, save taxpayer dollars, and streamline citizen participation.

- The **Office of Performance**

складовими дорадчої роботи АБУ стосовно політичного та програмного управління.

Офіси управління розробляють Президентський керівний план та інші загальноурядові стратегії та забезпечують їх реалізацію, діючи, головним чином, спільно з ОРУ та відомствами та через їхні структури:

- **Офіс управління федеральними фінансами** (ОУФФ) розробляє та віддає вказівки з метою поліпшення управління фінансами та його системами; зменшення нецільових виплат; вдосконалення управління грантами; формування об'єктів федерального майна «належного розміру». Крім того, ОУФФ координує діяльність керівників фінансових та майнових управлінь.
-

- **Офіс федеральних стандартів закупівель** (ОФПЗ) працює з відомствами над вдосконаленням практики державного замовлення, яка охоплює весь спектр федеральних закупівель.

- **Офіс електронного врядування та інформаційних технологій**, який очолює Федеральний уповноважений з питань інформації, розробляє та віддає вказівки стосовно використання побудованих на основі Інтернету технологій з метою спрощення взаємодії громадян та підприємств з федеральним урядом, заощадження коштів платників податків та вдосконалення доступу громадян до участі у врядуванні.

- **Офіс ефективності та управління**

and Personnel Management (OPPM) works with agencies to encourage use and communication of performance information and to improve results and transparency. OPPM also works closely with OPM to advance effective personnel practices.

- The **Office of Information and Regulatory Affairs** (OIRA) has a number of functions, including information policy, statistical policy, and regulatory policy.

Regulatory Review and Paperwork Reduction

Executive Order 12866, "Regulatory Planning and Review," issued by President Clinton on September 30, 1993, gives OIRA within OMB the responsibility to review agencies' draft proposed and final regulatory actions.

With respect to regulatory policy, OIRA's mission includes ensuring coordination and interagency review within the Executive Branch, including offices within OMB and the Executive Office of the President; promoting adherence to the law and to the President's priorities and commitments; and ensuring that regulations are based on sound analysis and serve the purposes of the statutes that authorize them and the interests of the public.

Specifically, OIRA's review of draft proposed and final significant regulations helps ensure that the agency has adequately defined the problem that it intends to address; considered alternatives; assessed available information, risks, costs, and benefits (both qualitative and quantitative); consulted affected parties and promoted transparency and participation; and tailored the regulation to focus on the problem in a

персоналом (ОЕУП) працює з відомствами над обробкою та поширенням інформації про ефективність врядування, а також над покращенням результатів та прозорості цієї роботи. Крім того, ОЕУП тісно співпрацює з АБУ над просуванням ефективної практики управління персоналом.

- **Офіс інформації та нормотворчих питань** (ОІНП) виконує низку функцій, включно з питаннями інформаційної, статистичної та регуляторної політики.

Огляд регуляторної діяльності та скорочення паперового документообігу

Виданий 30 вересня 1993 року Президентом Клінтоном Виконавчий наказ 12866, "Про планування та аналіз регуляторної діяльності" наділяє ОІНП в складі АБУ повноваженнями з розгляду проєктів та остаточних редакцій регуляторних актів відомств. Місія ОІНП в царині регуляторної політики включає в себе проведення узгоджувальних та міжвідомчих заходів з розгляду документів в межах виконавчої гілки влади, включаючи офіси в складі АБУ та Виконавчий офіс Президента; сприяння неухильному дотриманню законодавства, а також пріоритетів та зобов'язань, взятих на себе президентом; забезпечення розробки нормативних актів на основі ретельного аналізу їхньої відповідності цілям законодавства, яке надало їм правову основу, а також інтересів американського суспільства.

Зокрема, виконання ОІНП завдань розгляду проєктів та остаточних редакцій нормативних актів дає можливість переконатися в тому, що відомство правильно сформулювало проблему, яку прагне вирішити; зважило альтернативні варіанти; здійснило оцінку наявної інформації, ризиків, витрат та переваг (як кількісну, так и якісну); провело консультації із сторонами, яких стосується норма, забезпечило прозорість та участь громадян; сформулювало норми таким чином, щоб проблема була визначена просто та чітко, не створюючи колізії з іншими нормами

simple and clear way that does not conflict with other rules or statutes.

OIRA seeks to ensure, to the extent permitted by law, that the benefits of agency regulations justify the costs and that the chosen approach maximize net benefits to society.

OIRA also administers the Paperwork Reduction Act of 1995, which calls for clearance and assessment of information collection requests by agencies.

Legislative Clearance and Coordination

OMB clears agency views on legislative proposals and testimony to ensure consistency in the Administration's policy positions.

- **Legislative Proposals.** All bills that Executive agencies wish to transmit to the Congress are sent to OMB for clearance. OMB circulates the bills to other affected agencies and appropriate EOP staff.

  Agencies reviewing a draft bill may favor it or have no objection. One or more may propose substantive or technical amendments, or perhaps a complete substitute. Divergent views can be reconciled by telephone, letter, e-mail, or interagency meetings called by OMB.

After review, analysis, resolution of issues, and obtaining appropriate policy guidance, OMB advises the proposing agency that (1) there is "no objection" from the standpoint

або законами. ОІНП прагне, в межах, в яких це допускається законодавством, забезпечувати виправданість пов'язаних із застосуванням норми витрат, а також максимальне збільшення сумарного чистого виграшу суспільства як результату прийняття норми.

Крім цього, ОІНП доручений адміністративний контроль за дотриманням Закону про скорочення паперового документообігу від 1995 року, центром уваги якого є узгодження та оцінка інформаційних запитів, що подаються відомствами.

Узгодження та координація законодавчої роботи

АБУ займається узгодженням підходів відомств до законодавчих пропозицій та пояснень щодо законопроєктів для забезпечення єдності нормотворчих позицій Адміністрації.

- **Законодавчі пропозиції.** Всі законопроєкти, які плануються виконавчими органами до подання до Конгресу, направляються для узгодження до АБУ. АБУ розсилає ці законопроєкти відомствам, яких вони стосуються, та відповідним працівникам апарату Виконавчого офісу Президента. Залучені до розгляду відомства можуть підтримати законопроєкт або не мати проти нього заперечень. Одне або декілька відомств можуть запропонувати поправки по суті або технічного характеру, ба навіть свій законопроєкт відповідного змісту. Розбіжні думки можуть узгоджуватись телефоном, в ході листування, електронною поштою або ж під час міжвідомчих нарад, які скликає АБУ.

- Після розгляду, аналізу та розв'язання спірних питань та отримання належних політичних керівних настанов, АБУ повідомляє відомство, що виступило з пропозиціями, про те, що (1) в

of the Administration's program to the submission of the proposed draft bill to the Congress, or (2) the proposed bill is "in accord with the President's program," if it implements a Presidential proposal. The submitting agency conveys this "advice" to the Congress in its transmittal letter. (Major legislation is sometimes transmitted by the President.) On the other hand, if the agency is advised that its proposed bill conflicts with an important Administration objective, or is not in accord with the President's program, it may not transmit the bill to the Congress. In practically all instances, however, disagreements are resolved through discussions at the policy levels of OMB and the agencies.

- **Clearance of Agency Testimony and Letters on Pending Legislation.** If agencies are asked by congressional committees to testify or send letters on pending legislation, or wish to volunteer a letter, similar clearance procedures are followed as for legislative proposals, described above.

- **Statements of Administration Policy (SAPs).** OMB prepares SAPs for major bills scheduled for House or Senate floor action in the coming week, including those to be considered by the House Rules Committee. SAPs are prepared in coordination with other parts of OMB, the

ракурсі програми Адміністрації «заперечень» проти подання запропонованого законопроєкту до Конгресу нема, або що (2) запропонований законопроєкт є «узгодженим з президентською програмою», якщо він подається для реалізації президентських пропозицій. (Деякі найважливіші законопроєкти подекуди подаються Президентом).

- З іншого боку, в разі, якщо відомству повідомляється, що запропонований ним законопроєкт суперечить важливій визначеній Адміністрацією цілі або не узгоджується з президентською програмою, дозвіл на подання цього законопроєкту не надається.
- Разом з тим, практично в усіх випадках розбіжності вдається розв'язувати в ході дискусій між АБУ та відомствами на політичному рівні.

- **Узгодження пояснень відомств та листи щодо законопроєктів, які очікують на розгляд.** Якщо відомства отримують від комітетів Конгресу запрошення для надання пояснень або запити на письмові пояснення щодо законопроєктів, які розглядаються, або звертаються письмово за власною ініціативою, процедури узгодження позицій будуть такими ж самими, як і описані вище для обговорення законодавчих пропозицій.

- **Супровідні заяви Адміністрації (SAP) про пріоритетність законопроєкту.** АБУ готує SAP за найважливішими законопроєктами, які плануються до розгляду Палатою представників або Сенатом на наступний тиждень, включно з тими, які розглядатимуться регламентним комітетом Палати представників. SAP готуються спільно з іншими підрозділами АБУ, відомством або відомствами, яких

agency or agencies principally concerned, and other EOP units. Following its clearance, a SAP is sent to Congress by OMB's Legislative Affairs Office. OMB also publishes these Statements to its public website.

- **Enrolled Bills and Signing Statements.** After Congress has completed action on a bill, it is "enrolled" (i.e., sent to the President for his approval or disapproval), together with drafts of any signing statements. The Constitution provides that the President shall take action within 10 days after receipt of the bill, not including Sundays. To assist the President in deciding his course of action on a bill, OMB requests each interested agency to submit within 48 hours of a bill's passage its analysis and recommendation in a letter to OMB. Such views letters are signed by the head of the agency or other Presidential appointee. OMB prepares a memorandum to the President on the enrolled bill which transmits these views letters and summarizes the bill, significant issues, and various agency and OMB recommendations. If an agency recommends disapproval, it is responsible for preparing a draft of an appropriate statement for the President's consideration. In considering whether a signing statement should issue upon a bill's signing on the basis of

стосується законопроєкт, а також з іншими підрозділами ВОП. Після узгодження SAP передається до Конгресу Офісом АБУ з нормотворчих питань. Крім того, АБУ оприлюднює ці постанови на своїй публічній сторінці.

- **Подані на підпис Президенту законопроєкти та президентські резолюції.** Після того як Конгрес завершує розгляд законопроєкту, він потрапляє до «розпису» (тобто, подається Президенту для його ухвалення або ветування) у супроводі проєктів президентських резолюцій. Конституція відводить президенту для прийняття рішення щодо законопроєкту 10 днів після його подання без врахування неділь. АБУ надає Президентові допомогу у виборі його дій щодо законопроєкту, пропонуючи зацікавленому відомству подати протягом 48 годин після ухвалення закону Конгресом лист до АБУ з аналітичними висновками та рекомендаціями щодо ухвалення. Ці висновки підписуються очільником відомства або іншою посадовою особою, що призначається президентом. АБУ готує для президента меморандум з приводу поданого на підпис законопроєкту, до якого додаються згадані висновки та загальний зміст законопроєкту, його найважливіші проблемні аспекти, а також рекомендації різних відомств та АБУ. Якщо певне відомство рекомендує відхилити законопроєкт, воно готує проєкт відповідної резолюції для її розгляду президентом. Офіс Головного юрконсультанта АБУ зважує необхідність включення до президентської резолюції після підписання законопроєкту певних коментарів конституційно-правового характеру, для чого, в

constitutional considerations, OMB's Office of General Counsel identifies relevant legal issues, in consultation with the Department of Justice and the Office of the White House Counsel, and drafts the legal issues sections of any signing statements.

ході консультацій з Міністерством юстиції та Офісом Голови юридичної служби Білого дому, може формувати в будь-якій президентській резолюції розділ, присвячений правовим питанням.

President's Executive Orders and Memoranda to Agency Heads

Under Executive Order 11030, as amended, OMB substantively reviews and clears all draft Presidential Executive Orders and Memoranda to Agency Heads prior to their issuance. Any agency head or White House component wishing to sponsor an executive order or Presidential memorandum formally requests such an order or memorandum from OMB. OMB works with the policy sponsor to draft or refine the proposed order or memorandum; submits the draft to an interagency clearance process; and works with the policy sponsors to address agency comments and resolve disputes. The OMB General Counsel also obtains "form and legality" approval of draft executive orders from the Department of Justice, and seeks legal authority approval from the Department of Justice for Presidential memoranda as well. Draft executive orders and Presidential memoranda are submitted for signature to the President by the Director of OMB and the General Counsel of OMB.

Виконавчі накази та меморандуми Президента для голів виконавчих органів влади

Згідно з Виконавчим наказом 11030 із змінами, АБУ проводить аналіз змісту та узгодження всіх проєктів виконавчих наказів та меморандумів президента для голів відомств. Будь-хто з очільників відомств або посадових осіб Білого дому, маючи бажання ініціювати видання виконавчого наказу або меморандуму президента, звертається з офіційним клопотанням про видання такого наказу або меморандуму до АБУ. АБУ, разом з ініціатором змін в політичних підходах, працює над проєктом або остаточною редакцією наказу або меморандуму; передає цей проєкт на узгодження з іншими відомствами; опрацьовує разом з ініціаторами документу отримані від відомств коментарі та узгоджує спірні питання. Крім того, головному юрконсультанту АБУ належить отримувати від Міністерства юстиції висновки про відповідність проєкту «формальним та юридичним вимогам», а також постанови про правову відповідність президентських меморандумів, які також ухвалюються цим міністерством. Проєкти виконавчих наказів та меморандумів Президента подаються на підпис Президентові Директором АБУ та головою юридичної служби Білого дому.

Other OMB Offices

Other OMB offices include Intellectual Property Enforcement Coordinator, Management and Operations, Communications, Economic Policy, General Counsel, Legislative Affairs, and Legislative

Інші офіси АБУ

До інших управлінь АБУ відносяться офіс Координатора з дотримання законодавства про інтелектуальну власність, офіси з виконання робіт та управління ними, комунікацій, економічної політики, офіс головного юрисконсультанта, управління із взаємодії із законодавчою владою

Reference.

The **Office of the Intellectual Property Enforcement Coordinator** (IPEC) is responsible for formulating and implementing the Administration's strategic plan to combat counterfeiting and other forms of intellectual property infringement. The IPEC office collaborates closely with the array of agencies responsible for intellectual property enforcement to develop an effective government-wide strategy to maximize the effectiveness of available resources.
The IPEC office also works closely with the Director, components of OMB, and other offices within the White House, to establish intellectual property policies that promote innovation and to provide advice on a host of intellectual property issues.

The **Office of Economic Policy** (EP), along with the Department of the Treasury and the Council of Economic Advisers (CEA), develops economic assumptions for the President's Budget and works closely with BRD on budgetary issues. EP assists RMOs with budget estimates, policy proposals, cost models, and other data analytics, especially in the areas of credit and insurance, health, labor, education, and tax policy. EP plays a leadership role in government-wide program evaluation efforts. EP is responsible for the Circular setting Federal discount rate policy. EP also assists the management side of OMB by analyzing procurement policy and issues related to Federal pay and benefits.

OMB's **Office of General Counsel** provides legal advice and counsel to the Director and the OMB components and staff. In addition, the General Counsel's Office manages the Executive Order and Presidential Memoranda process for OMB and the

та довідкова служба з питань законодавства.

Офіс координатора з дотримання законів про інтелектуальну власність (КДЗІВ) відповідає за формування та реалізацію стратегічного плану Адміністрації з протидії контрафактній продукції та іншим формам порушення прав інтелектуальної власності. Офіс КДЗІВ має тісну співпрацю з низкою відомств, відповідальних за захист прав інтелектуальної власності, в напрямку розробки дієвої загальноурядової стратегії досягнення максимальної результативності використання наявних ресурсів. Крім того, офіс КДЗІВ тісне співробітничає з директором АБУ, його структурними підрозділами та з іншими офісами Білого дому в напрямку формування правил та процедур захисту інтелектуальної власності, які сприяли б інноваціям та були б джерелом рекомендацій з широкого спектру проблем в цій царині.

Офіс економічної політики (ЕП) разом з Міністерством фінансів та Радою економічних консультантів (РЕК) розробляє гіпотетичні варіанти подій в економіці для президентського бюджету, а також працює разом з БАУ над питаннями бюджету. Офіс ЕК допомагає ОРУ в формуванні бюджетних кошторисів, програмних пропозицій, моделювання собівартості та інших аналітичних даних, особливо в сферах кредитування та страхування, охорони здоров'я, зайнятості, освіти та податкової політики. Офісу ЕП належить провідна роль в роботі з оцінки загальноурядових програм. Він відповідає за випуск циркуляру, в якому визначається політика регулювання відсоткових ставок. Крім того, офіс ЕП надає допомогу управлінській частині АБУ, проводячи аналіз закупівельної політики та питань, пов'язаних з федеральною системою оплати праці та страхування.

Офіс головного юрконсультанту АБУ надає юридичні консультації та поради директору та співробітникам підрозділів АБУ. Крім того, цей офіс скеровує процеси підготовки виконавчих наказів та меморандумів президента в рамках АБУ та Адміністрації; здійснює розгляд та

Administration; reviews and clears all legal and constitutional comments by the Department of Justice and other agencies on proposed legislation before such comments are conveyed to Congress; participates in the drafting of bill signing statements for the President; reviews all proposed legislative text comprising the President's Budget and for all budget-related legislative proposals; evaluates legal issues in proposed regulations; convenes meetings of all agency general counsels and coordinates legal issues across agencies; and ensures OMB's compliance with ethics laws, the Freedom of Information Act, the Federal Records Act, and other statutory requirements.

узгодження всіх юридичних на конституційно-правових коментарів Міністерства юстиції та інших відомств стосовно законодавства, яке пропонується, перш ніж ці коментарі доводяться до відома Конгресу; бере участь в підготовці проєктів резолюцій президента; розглядає всі тексти законопроєктів, що пропонуються в зв'язку з президентським бюджетом, та всіх законодавчих пропозицій, пов'язаних з бюджетом; здійснює оцінку правових питань в проєктах нормативних актів, що пропонуються; скликає наради юридичних консультантів всіх відомств та координує вирішення правових питань між відомствами; забезпечує нормативну відповідність АБУ етичним законам, Закону про свободу інформації, Закону про федеральну документацію та іншим вимогам законодавства.

OMB's **Office of Legislative Affairs** works closely with White House Office of Legislative Affairs, Federal Agency Legislative Affairs offices, and congressional offices on current legislative issues. The office conveys information and strategies to the Director to inform decisions on Administration policies. The office, in turn, disseminates budget materials, descriptions of relevant concerns, and statements to Congress to communicate the Administration's positions. The Office of Legislative Affairs also advises the OMB Director and the organization on legislative issues and developments, provides expertise on the congressional budget process, supplies daily congressional reports to the Director and the OMB staff, oversees correspondence with the Hill, and manages the clearance and transmittal of the President's Budget and the Administration's Statements of Administration Policy.

Офіс АБУ із взаємодії з Конгресом веде тісну співпрацю з Офісом із законодавчих питань Білого дому, офісами із законодавчих питань федеральних відомств, а також з офісами Конгресу, які займаються поточними проблемами законодавства. Цей офіс доводить до відома директора інформацію та зміст стратегічних напрямків, які покладаються в основу роботи з прийняття рішень про правила та процедури Адміністрації. В свою чергу, цей офіс поширює матеріали стосовно бюджету, тексти стосовно норм, що викликають його занепокоєння, а також заяви для Конгресу, в яких формулюються позиції Адміністрації. Крім того, офіс із взаємодії з Конгресом консультує директора АБУ та саме управління відносно проблемних питань та напрацювань законодавства, здійснює експертну оцінку бюджетного процесу в Конгресі, щоденно постачає директору та працівникам апарату АБУ звіти про просування законопроектів в Конгресі, керує листуванням з Капітолієм, а також управляє процесами узгодження та подання президентських бюджетів та заяв Адміністрації її бачення пріоритетів в законодавчій роботі (SAP).

The Legislative Reference Division coordinates the articulation of the Administration's position on legislation by overseeing the review and clearance of the

Довідкова служба координує процеси формулювання позиції Адміністрації щодо законодавства як структура, що відстежує розгляд та узгодження законодавчих пропозицій Адміністрації, надання пояснень та коментарів стосовно законопроєктів, які проходять цикл

Administration's legislative proposals, testimony, and statements on bills progressing through Congress.

The remaining offices provide OMB-wide support and guidance in a number of areas. For example, the Management and Operations Division helps ensure that OMB has the staff resources, physical facilities, equipment, and information systems needed to accomplish its mission. The Strategic Planning and Communications Office is the principal resource of national, regional, and local media organizations for information about the Federal Budget and other areas of OMB responsibility. OMB also shares responsibility for space management and building construction policy with GSA and responsibility for personnel policy with Office of Personnel Management.

конгресового розгляду в Конгресі.

Решта офісів забезпечують роботу АБУ загалом та скеровують її на низці ділянок. Наприклад, адміністративний відділ дбає про те, щоб АБУ було забезпечене кадровими ресурсами, приміщеннями, обладнанням та інформаційними системами, необхідними для виконання його місії. Офіс стратегічного планування та комунікацій є головним ресурсом національних, регіональних та місцевих медійних організацій для отримання відомостей про федеральний бюджет та інші ділянки відповідальності АБУ. Крім того, АБУ несе часткову відповідальність за управління приміщеннями та розробку будівельної політики разом з Управлінням служб загального призначення, а також відповідальність за кадрову політику разом з Офісом управління персоналом.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

EXECUTIVE ORDER ON ETHICS COMMITMENTS BY EXECUTIVE BRANCH PERSONNEL

JANUARY 20, 2021 • PRESIDENTIAL ACTIONS

By the authority vested in me as President by the Constitution and the laws of the United States of America, including section 301 of title 3, United States Code, and sections 3301 and 7301 of title 5, United States Code, it is hereby ordered as follows:

Section 1. Ethics Pledge. Every appointee in every executive agency appointed on or after January 20, 2021, shall sign, and upon signing shall be contractually committed to, the following pledge upon becoming an appointee:

"I recognize that this pledge is part of a broader ethics in government plan designed to restore and maintain public trust in government, and I commit myself to conduct consistent with that plan. I commit to decision-making on the merits and exclusively

УКАЗ ПРО ЕТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ, ЩО ЇХ МАЮТЬ ДОТРИМУВАТИСЯ ПОСАДОВІ ОСОБИ В ОРГАНАХ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

20 СІЧНЯ 2021 Р. • «ДІЇ ПРЕЗИДЕНТА»

Відповідно до повноважень, наданих мені як Президенту Конституцією і законами Сполучених Штатів Америки, включно з Розділом 301 Частини 3 Зводу законів Сполучених Штатів і розділами 3301 і 7301 Частини 5 Зводу законів Сполучених Штатів, цим наказую:

Розділ 1. Етичне зобов'язання. Будь-яка особа, призначена на посаду в будь-якому виконавчому органі 20 січня 2021 року або після цієї дати, зобов'язана підписати і після підписання виконувати на своїй посаді таке зобов'язання:

«Я визнаю, що це зобов'язання є частиною ширшого етичного кодексу в рамках урядового плану, спрямованого на відновлення і підтримку суспільної довіри до уряду, і зобов'язуюся діяти відповідно до цього плану. Зобов'язуюся приймати рішення по суті і

in the public interest, without regard to private gain or personal benefit. I commit to conduct that upholds the independence of law enforcement and precludes improper interference with investigative or prosecutorial decisions of the Department of Justice. I commit to ethical choices of post-Government employment that do not raise the appearance that I have used my Government service for private gain, including by using confidential information acquired and relationships established for the benefit of future clients.

винятково в суспільних інтересах, без особистої вигоди і користі. Зобов'язуюся своєю поведінкою зміцнювати незалежність правоохоронних органів та попереджати неналежне втручання у слідчі чи прокурорські рішення Міністерства юстиції. Зобов'язуюся керуватися етикою при виборі подальшого місця праці, щоб не складалося враження, наче я використовував державну службу з метою отримати особисту вигоду, зокрема використовуючи конфіденційну інформацію і налагоджені взаємини в інтересах майбутніх клієнтів.

"Accordingly, as a condition, and in consideration, of my employment in the United States Government in a position invested with the public trust, I commit myself to the following obligations, which I understand are binding on me and are enforceable under law:

Отже, згідно з умовою і з урахуванням моєї роботи в уряді Сполучених Штатів на посаді, що користується громадською довірою, я зобов'язуюся дотримуватися норм, які, як мені добре відомо, є обов'язковими для мене і підлягають виконанню відповідно до закону:

"1. Lobbyist Gift Ban. I will not accept gifts from registered lobbyists or lobbying organizations for the duration of my service as an appointee.

1. Заборона на подарунки від лобістів. Я не прийматиму подарунків від зареєстрованих лобістів і лобістських організацій протягом усього терміну служби на займаній посаді.

"2. Revolving Door Ban — All Appointees Entering Government. I will not for a period of 2 years from the date of my appointment participate in any particular matter involving specific parties that is directly and substantially related to my former employer or former clients, including regulations and contracts.

2. Заборона на практику «обертових дверей» – стосується всіх, хто отримав посаду в урядових органах. Упродовж 2 років з дня мого призначення я не матиму причетності до вирішення будь-якого конкретного питання за участю конкретних сторін, питання, яке безпосередньо й істотно пов'язане з моїм колишнім працедавцем або колишніми клієнтами, включаючи з розробку правилам і надання контрактів.

"3. Revolving Door Ban — Lobbyists and Registered Agents Entering Government. If I was registered under the Lobbying Disclosure Act, 2 U.S.C. 1601 et seq., or the Foreign Agents Registration Act (FARA), 22 U.S.C. 611 et seq., within the 2 years before the date of my appointment, in addition to abiding by the limitations of paragraph 2, I will not for a period of 2 years after the date of my appointment:

3. Заборона на практику «обертових дверей» – стосується лобістів і зареєстрованих агентів, що збираються працювати в урядових органах. Якщо я зареєструвався відповідно до Закону про розкриття інформації щодо лобіювання, 2 U.S.C. 1601 і далі, або відповідно до Закону про реєстрацію іноземних агентів (FARA), 22 U.S.C. 611 і далі, упродовж 2 років до дня мого призначення, то, крім виконання пункту 2, упродовж 2 років з дня призначення зобов'язуюся:
(a) не брати участі у вирішенні жодного

(a) participate in any particular matter on which I lobbied, or engaged in registrable activity under FARA, within the 2 years before the date of my appointment;
(b) participate in the specific issue area in which that particular matter falls; or
(c) seek or accept employment with any executive agency with respect to which I lobbied, or engaged in registrable activity under FARA, within the 2 years before the date of my appointment.

конкретного питання, яке лобіював або яким займався відповідно до FARA протягом 2 років до дня призначення;
(b) не брати участі у справах, пов'язаних з колом проблем, до яких належить і згадане конкретне питання; і
(c) не шукати й не погоджуватися на роботу в будь-якому виконавчому органі, щодо якого я провадив лобістську або зареєстровану діяльність відповідно до FARA упродовж 2 років до дня призначення.

"4. Revolving Door Ban — Appointees Leaving Government. If, upon my departure from the Government, I am covered by the post-employment restrictions on communicating with employees of my former executive agency set forth in section 207(c) of title 18, United States Code, and its implementing regulations, I agree that I will abide by those restrictions for a period of 2 years following the end of my appointment. I will abide by these same restrictions with respect to communicating with the senior White House staff.

3. Заборона на практику «обертових дверей» – стосується осіб, які йдуть з посади в урядових органах. Якщо після мого відходу з урядових органів на мене поширюватимуться обмеження на спілкування зі співробітниками мого колишнього виконавчого органу за Розділом 207 (c) Частини 18 Зводу законів США та його виконавчими розпорядженнями, я згоден дотримуватися цих обмежень упродовж 2 років після закінчення мого призначення. Я дотримуватимуся таких самих обмежень у спілкуванні з високопоставленими співробітниками Білого дому.

"5. Revolving Door Ban — Senior and Very Senior Appointees Leaving Government. If, upon my departure from the Government, I am covered by the post-employment restrictions set forth in sections 207(c) or 207(d) of title 18, United States Code, and those sections' implementing regulations, I agree that, in addition, for a period of 1 year following the end of my appointment, I will not materially assist others in making communications or appearances that I am prohibited from undertaking myself by (a) holding myself out as being available to engage in lobbying activities in support of any such communications or appearances; or (b) engaging in any such lobbying activities.

5. Заборона на практику «обертових дверей» – стосується високопоставлених осіб і осіб на найвищих посадах, що йдуть з урядових органів. Якщо після відходу з посади на мене поширюються обмеження, встановлені Розділом 207(c) 207(d) Частини 18 Зводу законів США і відповідними виконавчими розпорядженнями, я згоден, що, крім того, упродовж 1 року після закінчення мого призначення не надаватиму істотну допомогу іншим особам із заявами чи виступами, які заборонені мені самому, (a) представляючись особою, що готова взяти участь у лобістській діяльності на підтримку будь-яких подібних повідомлень чи виступів; (b) беручи участь у будь-якій подібній лобістській діяльності.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

“6. Revolving Door Ban — Appointees Leaving Government to Lobby. In addition to abiding by the limitations of paragraph 4, I also agree, upon leaving Government service, not to lobby any covered executive branch official or non-career Senior Executive Service appointee, or engage in any activity on behalf of any foreign government or foreign political party which, were it undertaken on January 20, 2021, would require that I register under FARA, for the remainder of the Administration or 2 years following the end of my appointment, whichever is later.

6. Заборона на практику «обертових дверей» – стосується осіб, які йдуть з посади в урядових органах, щоб зайнятися лобістською діяльністю. На додаток до дотримання обмежень, викладених у пункті 4, я також згоден, залишивши державну службу, не лобіювати інтереси посадових осіб в органах виконавчої влади або призначених на вищі адміністративні посади некадрових чиновників, що підпадають під дію цього Указу, і не займатися від імені будь-якого іноземного уряду або іноземної політичної партії діяльністю, яка у випадку, якби я займався нею 20 січня 2021 року, вимагала б моєї реєстрації за законом про реєстрацію іноземних агентів (FARA) упродовж усього терміну роботи адміністрації або протягом двох років після закінчення мого терміну на даній посаді, в залежності від того, що настало б пізніше.

“7. Golden Parachute Ban. I have not accepted and will not accept, including after entering Government, any salary or other cash payment from my former employer the eligibility for and payment of which is limited to individuals accepting a position in the United States Government. I also have not accepted and will not accept any non-cash benefit from my former employer that is provided in lieu of such a prohibited cash payment.

7. Заборона на «золотий парашут». Я не приймав і не прийматиму від свого колишнього працедавця, в тому числі після отримання посади в урядових органах, будь-яку зарплату або інші грошові винагороди, право на отримання і виплату яких обмежено для осіб, які займають посаду в уряді Сполучених Штатів. Я також не приймав і не прийматиму від свого колишнього працедавця жодних цінностей у негрошовій формі, які заміняють таку заборонену грошову винагороду.

“8. Employment Qualification Commitment. I agree that any hiring or other employment decisions I make will be based on the candidate’s qualifications, competence, and experience.

8. Зобов’язання щодо професійної кваліфікації. Я згоден, що будь-які мої рішення про прийом на роботу або інші, що стосуються роботи, повинні ґрунтуватися на кваліфікації, компетентності та досвіді кандидата.

“9. Assent to Enforcement. I acknowledge that the Executive Order entitled ‘Ethics Commitments by Executive Branch Personnel,’ issued by the President on January 20, 2021, which I have read before signing this document, defines certain of the terms applicable to the foregoing obligations and sets forth the methods for enforcing them. I expressly accept the provisions of that

9. Згода на виконання. Я підтверджую, що в Указі Президента від 20 січня 2021 року під назвою «Етичні зобов’язання співробітників виконавчих органів», прочитаному мною перед підписанням цього документа, визначено деякі терміни, що належать до вищезазначених зобов’язань, і викладено способи їхнього виконання. Я однозначно приймаю положення цього Указу як обов’язкові для мене і як частину цієї угоди. Я розумію, що умови цього зобов’язання слугують доповненням до будь-

Executive Order as a part of this agreement and as binding on me. I understand that the terms of this pledge are in addition to any statutory or other legal restrictions applicable to me by virtue of Federal Government service."

яких законодавчих або інших правових обмежень, чинних щодо мене в силу мого перебування на федеральній державній службі.

Sec. 2. Definitions. For purposes of this order and the pledge set forth in section 1 of this order:

(a) "Executive agency" shall include each "executive agency" as defined by section 105 of title 5, United States Code, and shall include the Executive Office of the President; provided, however, that "executive agency" shall include the United States Postal Service and Postal Regulatory Commission, but shall exclude the Government Accountability Office.

(b) "Appointee" shall include every full-time, non-career Presidential or Vice-Presidential appointee, non-career appointee in the Senior Executive Service (or other SES-type system), and appointee to a position that has been excepted from the competitive service by reason of being of a confidential or policymaking character (Schedule C and other positions excepted under comparable criteria) in an executive agency. It does not include any person appointed as a member of the Senior Foreign Service or solely as a uniformed service commissioned officer.

(c) "Gift":

(i) shall have the definition set forth in section 2635.203(b) of title 5, Code of Federal Regulations;

(ii) shall include gifts that are solicited or accepted indirectly, as defined in section 2635.203(f) of title 5, Code of Federal Regulations; and

(iii) shall exclude those items excluded by sections 2635.204(b), (c), (e)(1) and (3), and (j) through (l) of title 5, Code of Federal Regulations.

(d) "Covered executive branch official" and

Розділ 2. Визначення. Для цілей цього Указу та зобов'язань, про які сказано у Розділі 1 цього наказу:

(a) «Виконавчий орган» – це будь-який з «виконавчих органів», як їх визначено у Розділі 105 Частини 5 Зводу законів США, в тому числі й Виконавчий офіс Президента; за умови, що до «виконавчих органів» входить Поштова служба Сполучених Штатів і Комісія з регулювання поштового зв'язку, але не Рахункова палата США.

(b) «Особа, що отримала призначення на посаду» – включає кожного некадрового штатного службовця у виконавчому органі, якого призначив на посаду Президент або Віцепрезидент; призначеного некадрового службовця в системі Служби старших керівників (або в іншій подібній системі); службовця, призначеного на посаду, яка в силу своєї конфіденційності або особливої відповідальності не входить до списку тих посад, призначення на які отримують на конкурсній основі (Перелік С та інші посади, виключені з огляду на зіставні критерії). Дане визначення не включає осіб, що призначаються на старші посади дипломатичної служби або виключно посади в збройних силах і прирівняних до них службах «у формі».

(c) «Подарунок»:

(i) відповідає визначенню в Розділі 2635.203 (b) Частини 5 Зводу федеральних постанов США;

(ii) включає подарунки на прохання або ті, що були прийняті непрямо, як про це сказано у Розділі 2635.203 (f) Частини 5 Зводу федеральних постанов; і

(iii) виключає предмети, виключені розділами 2635.204 (b), (c), (e) (1) і (3), а також (j) до (l) Частини 5 Зводу федеральних постанов США.

(d) «Посадова особа виконавчого органу, що підпадає під дію цього Указу» і «лобіст» відповідають визначенням Розділу 1602 Частини 2 Зводу законів США.

"lobbyist" shall have the definitions set forth in section 1602 of title 2, United States Code.

(e) "Registered lobbyist or lobbying organization" shall mean a lobbyist or an organization filing a registration pursuant to section 1603(a) of title 2, United States Code, and in the case of an organization filing such a registration, "registered lobbyist" shall include each of the lobbyists identified therein.

(f) "Lobby" and "lobbied" shall mean to act or have acted as a registered lobbyist.

(g) "Lobbying activities" shall have the definition set forth in section 1602 of title 2, United States Code.

(h) "Materially assist" means to provide substantive assistance but does not include providing background or general education on a matter of law or policy based upon an individual's subject matter expertise, nor any conduct or assistance permitted under section 207(j) of title 18, United States Code.

(i) "Particular matter" shall have the same meaning as set forth in section 207 of title 18, United States Code, and section 2635.402(b)(3) of title 5, Code of Federal Regulations.

(j) "Particular matter involving specific parties" shall have the same meaning as set forth in section 2641.201(h) of title 5, Code of Federal Regulations, except that it shall also include any meeting or other communication relating to the performance of one's official duties with a former employer or former client, unless the communication applies to a particular matter of general applicability and participation in the meeting or other event is open to all interested parties.

(k) "Former employer" is any person for whom the appointee has within the 2 years prior to the date of his or her appointment served as an employee, officer, director, trustee, or general partner, except that "former employer" does not include any executive agency or other entity of the Federal Government, State or local government, the

(e) «Зареєстровані лобіст або лобістська організація» означає лобіста або організацію, які подали заявку на реєстрацію відповідно до Розділу 1603(a) Частини 2 Зводу законів США, і в разі організації, яка подала заявку на реєстрацію, «зареєстрований лобіст» стосується і особи, і організації.

(f) «Лобіює» і «лобіював» означає дії на даний момент або в минулому в якості зареєстрованого лобіста.

(g) «Лобістська діяльність» відповідає визначенню Розділу 1602 Частини 2 Зводу законів США.

(h) «Істотно допомагати» означає надавати істотну допомогу, але не стосується надання довідкової інформації або навчання з питань права або законодавства на основі експертних знань конкретної особи, а також будь-яких дій або допомоги, дозволених Розділом 207(j) Частини 18 Зводу законів США.

(i) «Конкретне питання» має те саме значення, що і в Розділі 207 Частини 18 Зводу законів США і в Розділі 2635.402(b)(3) Частини 5 Зводу федеральних постанов.

(j) «Конкретне питання за участю конкретних сторін» має те саме значення, що і в Розділі 2641.201(h) Частини 5 Зводу федеральних постанов, за винятком того, що воно також включає будь-які зустрічі або інше спілкування, пов'язане з виконанням своїх офіційних обов'язків, з колишнім працедавцем або колишнім клієнтом, якщо тільки спілкування не стосується конкретного загальноприйнятного питання, а сама зустріч або інший захід не є відкритими для всіх зацікавлених сторін.

(k) «Колишній працедавець» – будь-яка особа, для якої призначена посадова особа упродовж 2 років, котрі передували її призначенню, була співробітником, посадовою особою, директором, довіреною особою або генеральним партнером. Винятки: «колишній працедавець» не включає в себе виконавчих органів або інших структур федерального уряду, уряду штату, органу місцевого самоврядування, округу Колумбія, індіанського

District of Columbia, Native American tribe, any United States territory or possession, or any international organization in which the United States is a member state.

(l) "Former client" is any person for whom the appointee served personally as agent, attorney, or consultant within the 2 years prior to the date of his or her appointment, but excluding instances where the service provided was limited to speeches or similar appearances. It does not include clients of the appointee's former employer to whom the appointee did not personally provide services.

(m) "Directly and substantially related to my former employer or former clients" shall mean matters in which the appointee's former employer or a former client is a party or represents a party.

(n) "Participate" means to participate personally and substantially.

(o) "Government official" means any employee of the executive branch.

(p) "Administration" means all terms of office of the incumbent President serving at the time of the appointment of an appointee covered by this order.

(q) "Pledge" means the ethics pledge set forth in section 1 of this order.

(r) "Senior White House staff" means any person appointed by the President to a position under sections 105(a)(2)(A) or (B) of title 3, United States Code, or by the Vice President to a position under sections 106(a)(1)(A) or (B) of title 3.

(s) All references to provisions of law and regulations shall refer to such provisions as are in effect on January 20, 2021.

Sec. 3. Waiver. (a) The Director of the Office of Management and Budget (OMB), in consultation with the Counsel to the President, may grant to any current or former appointee a

племені, будь-якої території або володіння Сполучених Штатів або будь-якої міжнародної організації, членом якої є Сполучені Штати.

(l) «Колишній клієнт» – будь-яка особа, для якої призначений співробітник особисто виконував функції агента, адвоката або консультанта протягом 2 років, що передували його або її призначенню, за винятком випадків, коли надана послуга обмежувалася усними або подібними виступами. Під це визначення не підпадають клієнти колишнього працедавця призначеної посадової особи, яким призначена посадова особа не надавала послуги особисто.

(m) «Безпосередньо і по суті пов'язані з моїм колишнім працедавцем або колишніми клієнтами» питання – це ті питання, в яких колишній працедавець або колишній клієнт призначеної посадової особи є стороною або представляє одну зі сторін.

(n) «Брати участь» означає брати особисту та суттєву участь.

(o) «Урядова посадова особа» – будь-який співробітник органу виконавчої влади.

(p) «Адміністрація» – усі терміни повноважень чинного Президента, який обіймає посаду на момент призначення посадової особи, на котру поширюється дія цього Указу.

(q) «Зобов'язання» – обов'язки щодо дотримання етики, викладені у Розділі 1 цього Указу.

(r) «Старший персонал Білого Дому» – будь-яка особа, яку призначає Президент на посаду відповідно до Розділу 105(a)(2)(A) або (B) Частини 3 Зводу законів США або Віцепрезидент відповідно до Розділу 106(a)(1)(A) або (B) Частини 3.

(s) Усі посилання на закони та нормативні акти зроблено на підставі положень, що діють на момент 20 січня 2021 року.

Розділ 3. Звільнення. (a) Начальник Адміністративно-бюджетного управління (АБУ) за погодженням з радником Президента може надати будь-якій нинішній або колишній

written waiver of any restrictions contained in the pledge signed by such appointee if, and to the extent that, the Director of OMB certifies in writing:
(i) that the literal application of the restriction is inconsistent with the purposes of the restriction; or
(ii) that it is in the public interest to grant the waiver. Any such written waiver should reflect the basis for the waiver and, in the case of a waiver of the restrictions set forth in paragraphs 3(b) and (c) of the pledge, a discussion of the findings with respect to the factors set forth in subsection (b) of this section.
(b) A waiver shall take effect when the certification is signed by the Director of OMB and shall be made public within 10 days thereafter.
(c) The public interest shall include, but not be limited to, exigent circumstances relating to national security, the economy, public health, or the environment. In determining whether it is in the public interest to grant a waiver of the restrictions contained in paragraphs 3(b) and (c) of the pledge, the responsible official may consider the following factors:
(i) the government's need for the individual's services, including the existence of special circumstances related to national security, the economy, public health, or the environment;
(ii) the uniqueness of the individual's qualifications to meet the government's needs;
(iii) the scope and nature of the individual's prior lobbying activities, including whether such activities were de minimis or rendered on behalf of a nonprofit organization; and
(iv) the extent to which the purposes of the restriction may be satisfied through other limitations on the individual's services, such as those required by paragraph 3(a) of the pledge.
Sec. 4. Administration. (a) The head of every executive agency shall, in consultation with the Director of the Office of Government Ethics, establish such rules or procedures (conforming as nearly as practicable to the agency's general

призначеній посадовій особі письмове звільнення від будь-яких обмежень, що містяться в зобов'язанні, підписаному такою призначеною особою, якщо і тією мірою, в якій начальник АБУ може представити письмове запевнення, що:
(i) буквальне застосування обмеження несумісне з цілями обмеження; або
(ii) що надання звільнення відповідає суспільним інтересам. Будь-яке таке письмове звільнення має містити підставу для звільнення і, в разі обмежень, передбачених пунктами 3 (b) і (c) зобов'язання, виклад висновків щодо факторів, описаних у підрозділі (b) цього розділу.

(b) Звільнення набирає чинності з моменту підписання запевнення начальником АБУ, його публікують протягом 10 днів після цього.

(c) Суспільні інтереси включають, крім іншого, невідкладні обставини, пов'язані з національною безпекою, економікою, охороною здоров'я або навколишнім середовищем. При визначенні того, чи відповідає суспільним інтересам надання звільнення від обмежень пунктів 3 (b) і (c) зобов'язання, відповідальна посадова особа може розглянути такі фактори:

(i) потреба уряду в послугах даної особи, включаючи наявність особливих обставин, котрі пов'язані з національною безпекою, економікою, охороною здоров'я або навколишнім середовищем;

(ii) унікальність кваліфікації даної особи для задоволення потреб Уряду;
(iii) обсяг і характер попередньої лобістської діяльності даної особи, чи була вона незначною, чи здійснювалася для некомерційної організації; і
(iv) якою мірою можна досягнути мети обмеження завдяки іншим обмеженням на послуги даної особи, – наприклад, ті, що передбачені пунктом 3 (a) зобов'язання.

Розділ 4. Адміністрування. (А) Керівник кожного виконавчого органу за погодженням з начальником Управління службової етики в державних органах встановлює такі правила або процедури (котрі, наскільки це практично

ethics rules and procedures, including those relating to designated agency ethics officers) as are necessary or appropriate to ensure:

(i) that every appointee in the agency signs the pledge upon assuming the appointed office or otherwise becoming an appointee;
(ii) that compliance with paragraph 3 of the pledge is addressed in a written ethics agreement with each appointee to whom it applies, which agreement shall also be approved by the Counsel to the President prior to the appointee commencing work;
(iii) that spousal employment issues and other conflicts not expressly addressed by the pledge are addressed in ethics agreements with appointees or, where no such agreements are required, through ethics counseling; and
(iv) that the agency generally complies with this order.
(b) With respect to the Executive Office of the President, the duties set forth in section 4(a) of this order shall be the responsibility of the Counsel to the President.
(c) The Director of the Office of Government Ethics shall:
(i) ensure that the pledge and a copy of this order are made available for use by agencies in fulfilling their duties under section 4(a) of this order;

(ii) in consultation with the Attorney General or the Counsel to the President, when appropriate, assist designated agency ethics officers in providing advice to current or former appointees regarding the application of the pledge; and
(iii) in consultation with the Attorney General and the Counsel to the President, adopt such rules or procedures as are necessary or appropriate:

(A) to carry out the foregoing responsibilities;
(B) to authorize limited exceptions to the lobbyist gift ban for circumstances that do not implicate the purposes of the ban;

здійсненно, відповідають загальним правилам і процедурам виконавчого органу включно з тими, що стосуються його співробітників, уповноважених стежити за дотриманням службової етики), необхідні або доречні для забезпечення наступного:
(i) кожна призначена посадова особа у цьому органі підписує зобов'язання, вступаючи на посаду або стаючи призначеною посадовою особою в інший спосіб;
(ii) дотримання пункту 3 зобов'язання регулює письмова угода з питань етики з кожною призначеною посадовою особою, до якої вона застосовується, причому радник Президента візує угоду до початку роботи призначеної посадової особи;
(iii) питання роботи подружжя та інші конфлікти, прямо не врегульовані зобов'язанням, регулюються угодами щодо етики з призначеними посадовими особами, а там, де немає вимоги про такі угоди, шляхом консультацій з питань етики; і
(iv) виконавчий орган у цілому дотримується цього Указу.
(b) Щодо Виконавчого офісу Президента, то обов'язки, викладені у розділі 4(a) цього розпорядження, покладено на радника Президента.
(c) Начальник Управління службової етики в державних органах повинен:
(i) забезпечити, щоб зобов'язання та копію цього указу було надано установам для виконання їхніх обов'язків згідно з розділом 4 (a) цього Указу;
(ii) за необхідності надавати, за погодженням з Генеральним прокурором або радником Президента, допомогу співробітникам виконавчих органів, уповноваженим стежити за дотриманням службової етики, в наданні консультацій щодо дотримання зобов'язання нинішнім або колишнім призначеним посадовим особам; і
(iii) приймати, за погодженням з Генеральним прокурором і радником Президента, такі правила або процедури, які потрібні або доречні, щоб:
(A) виконувати вищевказані обов'язки;
(B) в окремих випадках знімати заборону на подарунки від лобістів в обставинах, що не заторкають мети заборони;
(C) роз'яснити, що ніхто не порушить заборону

(C) to make clear that no person shall have violated the lobbyist gift ban if the person properly disposes of a gift as provided by section 2635.206 of title 5, Code of Federal Regulations;

(D) to ensure that existing rules and procedures for Government employees engaged in negotiations for future employment with private businesses that are affected by the employees' official actions do not affect the integrity of the Government's programs and operations;

(E) to ensure, in consultation with the Director of the Office of Personnel Management, that the requirement set forth in paragraph 6 of the pledge is honored by every employee of the executive branch;

(iv) in consultation with the Director of OMB, report to the President on whether full compliance is being achieved with existing laws and regulations governing executive branch procurement lobbying disclosure. This report shall include recommendations on steps the executive branch can take to expand, to the fullest extent practicable, disclosure of both executive branch procurement lobbying and of lobbying for Presidential pardons. These recommendations shall include both immediate actions the executive branch can take and, if necessary, recommendations for legislation; and

(v) provide an annual public report on the administration of the pledge and this order.

(d) The Director of the Office of Government Ethics shall, in consultation with the Attorney General, the Counsel to the President, and the Director of the Office of Personnel Management, report to the President on steps the executive branch can take to expand to the fullest extent practicable the revolving door ban set forth in paragraph 5 of the pledge to all executive branch employees who are involved in the procurement process such that they may not for 2 years after leaving Government service lobby any Government official regarding a Government contract that was

на подарунки лобістів, якщо належним чином розпорядиться подарунком, як це передбачено Розділом 2635.206 Частини 5 Зводу федеральних постанов;

(D) забезпечити, щоб існуючі правила і процедури для державних службовців, які обговорюють перспективи працевлаштування у приватних фірмах, діяльності яких ці співробітники торкаються у межах виконання службових обов'язків, не відбивалися на етичному характері програм і діяльності Уряду;

(E) забезпечити, за погодженням з начальником Управління кадрової служби, дотримання вимоги пункту 6 зобов'язання кожним співробітником органів виконавчої влади;

(iv) доповісти, за погодженням з начальником АБУ, Президенту про те, чи забезпечується повне дотримання існуючих законів і положень, що регулюють розкриття інформації про лобіювання закупівель виконавчих органів. Ця доповідь повинна включати рекомендації про кроки, що їх може зробити виконавча влада задля максимально широкого розкриття інформації як про лобіювання закупівель виконавчих органів, так і про лобіювання президентських помилувань. Ці рекомендації повинні включати як дії, які може зробити сама виконавча влада, так і, за необхідності, рекомендації щодо законодавства; і

(v) подавати щорічний публічний звіт про виконання зобов'язання та цього розпорядження.

d) Начальник Управління службової етики в державних органах за погодженням з Генеральним прокурором, радником Президента і начальником Управління кадрової служби доповідає Президентові про кроки, що їх може зробити виконавча влада з метою максимально можливого поширення заборони на практику «обертових дверей» згідно з пунктом 5 зобов'язання на всіх співробітників виконавчої влади, що беруть участь у процесі закупівель, з тим щоб вони не могли протягом 2 років після відходу з державної служби лобіювати перед будь-яким державним чиновником державний контракт, за який відповідали упродовж останніх 2 років

under their official responsibility in the last 2 years of their Government service. This report shall include both immediate actions the executive branch can take and, if necessary, recommendations for legislation.

(e) All pledges signed by appointees, and all waiver certifications with respect thereto, shall be filed with the head of the appointee's agency for permanent retention in the appointee's official personnel folder or equivalent folder.

Sec. 5. Enforcement. (a) The contractual, fiduciary, and ethical commitments in the pledge provided for herein are solely enforceable by the United States pursuant to this section by any legally available means, including debarment proceedings within any affected executive agency or judicial civil proceedings for declaratory, injunctive, or monetary relief.

(b) Any former appointee who is determined, after notice and hearing, by the duly designated authority within any agency, to have violated his or her pledge may be barred from lobbying any officer or employee of that agency for up to 5 years in addition to the time period covered by the pledge. The head of every executive agency shall, in consultation with the Director of the Office of Government Ethics, establish procedures to implement this subsection, which procedures shall include (but not be limited to) providing for fact-finding and investigation of possible violations of this order and for referrals to the Attorney General for consideration pursuant to subsection (c) of this order.

(c) The Attorney General is authorized:

(i) upon receiving information regarding the possible breach of any commitment in a signed pledge, to request any appropriate Federal investigative authority to conduct such investigations as may be appropriate; and

(ii) upon determining that there is a reasonable basis to believe that a breach of a commitment

перебування на державній службі. Цей звіт повинен включати як дії, які може зробити сама виконавча влада, так і, за необхідності, рекомендації щодо законодавства.

(e) Усі зобов'язання, підписані призначеними посадовими особами, і всі письмові звільнення від обмежень у зв'язку із зобов'язаннями подають керівникові органу призначеної посадової особи для постійного зберігання у справі даної призначеної посадової особи або в подібній папці.

Розділ 5. Правозастосування. (a) Договірні, фідуціарні та етичні зобов'язання, що містяться в передбаченому цим Указом зобов'язанні, підлягають виконанню винятково Сполученими Штатами – будь-якими законними засобами і відповідно до цього розділу, зокрема, в порядку відсторонення підрядників у межах адміністративних заходів, прийнятих потерпілим виконавчим органом, або в порядку судового цивільного розгляду для отримання деклараторного захисту, судової заборони або грошової компенсації.

(b) Будь-якій колишній призначеній посадовій особі, яка, як було встановлено в ході розгляду справи уповноваженим органом відомства, порушила своє зобов'язання, може бути заборонено лобіювати будь-яких посадових осіб або співробітників даного відомства строком до 5 років на додаток до періоду, передбаченого зобов'язанням. Керівник кожного виконавчого органу за погодженням з начальником Управління службової етики у державних органах встановлює порядок виконання положень цього підрозділу, який включає, серед іншого, встановлення фактів і розслідування можливих порушень цього Указу, а також направлення Генеральному прокурору на розгляд відповідно до підрозділу (c) цього Указу.

(c) Генеральний прокурор уповноважений:

(i) при отриманні інформації про можливе порушення будь-яких пунктів письмового зобов'язання дати вказівку відповідному федеральному слідчому органу провести необхідне розслідування; і

(ii) встановивши, що є достатні підстави вважати, що порушення зобов'язання відбулося або, якщо його не припинити, відбуватиметься і

has occurred or will occur or continue, if not enjoined, to commence a civil action against the former employee in any United States District Court with jurisdiction to consider the matter.

(d) In any such civil action, the Attorney General is authorized to request any and all relief authorized by law, including but not limited to:

(i) such temporary restraining orders and preliminary and permanent injunctions as may be appropriate to restrain future, recurring, or continuing conduct by the former employee in breach of the commitments in the pledge he or she signed; and

(ii) establishment of a constructive trust for the benefit of the United States, requiring an accounting and payment to the United States Treasury of all money and other things of value received by, or payable to, the former employee arising out of any breach or attempted breach of the pledge signed by the former employee.

Sec. 6. General Provisions. (a) If any provision of this order or the application of such provision is held to be invalid, the remainder of this order and other dissimilar applications of such provision shall not be affected.

(b) Nothing in this order shall be construed to impair or otherwise affect:

(i) the authority granted by law to an executive department or agency, or the head thereof; or

(ii) the functions of the Director of the Office of Management and Budget relating to budgetary, administrative, or legislative proposals.

(c) This order shall be implemented consistent with applicable law and subject to the availability of appropriations.

(d) This order is not intended to, and does not, create any right or benefit, substantive or procedural, enforceable at law or in equity by any party against the United States, its departments, agencies, or entities, its officers,

надалі, подати цивільний позов проти колишнього співробітника в будь-якому окружному суді США, що має юрисдикцію для розгляду питання.

(d) У будь-якому цивільному позові Генеральний прокурор уповноважений просити про будь-яку допомогу, дозволену законом, серед іншого:

(i) такі тимчасові, попередні і постійні заборони, які можуть знадобитися для недопущення майбутньої, повторної або постійної поведінки колишнього співробітника, що порушує обіцянки у підписаному ним зобов'язанні; і

(ii) створення конструктивного трасту на користь Сполучених Штатів, що вимагає обліку і передачі Казначейству Сполучених Штатів усіх грошових коштів та інших матеріальних цінностей, отриманих колишнім співробітником або належних до сплати йому внаслідок порушення ним (або спроби порушення) підписаного ним зобов'язання.

Розділ 6. Загальні положення. (a) Якщо будь-яке з положень цього Указу або застосування такого положення буде визнано недійсним, це ніяк не вплине на інші положення Указу та інші способи застосоування такого положення.

(b) Ніщо у цьому наказі не повинно тлумачитися як таке, що завдає шкоди або іншим чином впливає на:

(i) повноваження, надані законом виконавчому органу або установі та його керівнику;

(ii) функції начальника Адміністративно-бюджетного управління, пов'язані з бюджетними, адміністративними або законодавчими пропозиціями.

(c) Цей Указ повинен виконуватися відповідно до чинного законодавства та за умови наявності асигнувань.

(d) Цей наказ не призначений для створення і не створює будь-яких прав або вигод, матеріальних чи процедурних, що підлягають виконанню за законом або по праву справедливості будь-якою стороною щодо Сполучених Штатів, їхніх міністерств, агентств або організацій, посадових осіб, співробітників і

employees, or agents, or any other person.

JOSEPH R. BIDEN JR.
THE WHITE HOUSE,
January 20, 2021.

агентів чи будь-якої іншої особи.

ДЖОЗЕФ Р. БАЙДЕН-МОЛ.
БІЛИЙ ДІМ,
20 січня 2021 р.

SUMMARY OF THE EXECUTIVE BRANCH STANDARDS OF ETHICAL CONDUCT

The Department of Justice
https://www.justice.gov/jmd/principles-ethical-conduct

On February 3, 1993, the Standards of Ethical Conduct for Employees of the Executive Branch, issued by the Office of Government Ethics for codification at 5 C.F.R. Part 2635, replaced the many individual agency standard of conduct regulations with a uniform set of standards applicable to all employees of the executive branch.

Because they are intended to answer questions about the ethical conduct of more than a million individuals employed by more than 100 different Federal agencies, the Standards of Ethical Conduct are detailed. They contain many examples and will readily answer most ethical questions employees will have. This summary is designed to give employees enough familiarity with the contents of the regulations to recognize ethical issues when they arise and to assist in looking up relevant provisions in the

ОГЛЯД СТАНДАРТІВ ПОВЕДІНКИ СПІВРОБІТНИКІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

Міністерство юстиції
https://www.justice.gov/jmd/principles-ethical-conduct

3 лютого 1993 року Управління службової етики в державних органах видало для внесення до Зводу федеральних постанов (5 C. F. R. Part 2635) Стандарти етичної поведінки співробітників виконавчої влади, замінивши індивідуальні норми поведінки різних відомств єдиним набором правил, що стосуються всіх співробітників урядових органів.

Оскільки вони покликані відповісти на питання про те, що етично, а що ні для понад мільйона працівників, котрі працюють більш ніж у 100 різних федеральних відомствах, ці правила викладено досить детально. Вони містять безліч прикладів і дадуть відповідь на більшість питань, які можуть виникнути у співробітників державних відомств. Цей огляд дає уявлення про зміст правил і допоможе розпізнати етичну проблему, якщо вона виникне в реальній ситуації, а також знайти відповідні положення в настановах документа.

regulations.

Because the summary provides only a shorthand reference to lengthier provisions in the regulations, an employee must refer to the regulation itself in resolving ethical issues that actually arise or may seek the advice of an agency ethics official.

Оскільки ми наводимо лише тезовий описзначно докладніших положень правил, при вирішенні етичних питань, що виникли, співробітник має звернутися до повного тексту або проконсультуватися в посадової особи відділу з питань етики свого відомства.

Synopsis of Subpart A - General Provisions

Короткий виклад підрозділу А - Загальні положення

The Principles of Ethical Conduct. The following Principles of Ethical Conduct apply to all employees of the executive branch and many form the basis for specific standards set forth in the regulations.

Принципи етичної поведінки. Наступні Принципи етичної поведінки стосуються всіх співробітників виконавчої влади, і багато з них є основою для конкретних стандартів, викладених у правилах.

- Public service is a public trust, requiring employees to place loyalty to the Constitution, the laws and ethical principles above private gain.

• Державна служба – це інститут, що ґрунтується на суспільній довірі і вимагає від співробітників ставити вірність Конституції, закону та етичним принципам вище особистої вигоди.

- Employees shall not hold financial interests that conflict with the conscientious performance of duty.

• Співробітникам заборонено мати фінансові інтереси, які входять у конфлікт із сумлінним виконанням службових обов’язків.

- Employees shall not engage in financial transactions using nonpublic Government information or allow the improper use of such information to further any private interest.

• Співробітникам заборонено брати участь у фінансових операціях, використовуючи непублічну урядову інформацію, або допускати неналежне використання такої інформації у будь-яких приватних інтересах.

- An employee shall not, except pursuant to the exceptions in subpart B, solicit or accept any gift or other item of monetary value from any person or entity seeking official action from, doing business with, or conducting activities regulated by the employee's agency, or whose interests may be substantially affected by the performance or nonperformance of the employee's duties.

• За винятком випадків, передбачених у підрозділі, працівнику заборонено просити або приймати будь-який подарунок або інший предмет, що має грошову цінність, від будь-якої фізичної або юридичної особи, яка прагне спонукати відомство працівника до якихось дій, має ділові відносини або веде діяльність, котру регулює це відомство, або чиї інтереси можуть бути суттєво порушені через виконання або невиконання працівником своїх обов’язків.

- Employees shall put forth honest

• Співробітники повинні старанно і сумлінно

effort in the performance of their duties

- Employees shall make no unauthorized commitments or promises of any kind purporting to bind the Government.

- Employees shall not use public office for private gain.

- Employees shall act impartially and not give preferential treatment to any private organization or individual.

- Employees shall protect and conserve Federal property and shall not use it for other than authorized activities.

- Employees shall not engage in outside employment or activities, including seeking or negotiating for employment, where there is a conflict with official Government duties and responsibilities.

- Employees shall disclose waste, fraud, abuse, and corruption to appropriate authorities.

- Employees shall satisfy in good faith their obligations as citizens, including all just financial obligations, especially those such as Federal, state and local taxes, that are imposed by law.

- Employees shall adhere to all laws and regulations that provide equal opportunity for all Americans regardless of race, color, religion, sex, national origin, age, or handicap.

- Employees shall endeavor to avoid any actions creating the appearance that

виконувати свої обов'язки.

• Співробітникам не дозволяється брати на себе несанкціоновані зобов'язання або давати обіцянки, які можут накладати зобов'язання на урядовий орган.

• Співробітникам заборонено використовувати перебування на державній посаді з корисливою метою.

• Співробітники повинні діяти неупереджено і не надавати режиму сприяння жодній приватній організації або окремій особи.

• Співробітники зобов'язані охороняти і захищати федеральне майно і не використовувати його для інших цілей, крім дозволеної діяльності.

• Співробітникам не дозволяється займатися сторонньою роботою або діяльністю включно з пошуком або переговорами про прийом на роботу, якщо це суперечить їхнім службовим обов'язкам і функціям.

• Співробітники повинні інформувати відповідні органи про випадки марнотратства, шахрайства, зловживань службовим становищем і корупції.

• Співробітники повинні сумлінно виконувати свої обов'язки громадянина включно зі всіма справедливими фінансовими зобов'язаннями, насамперед такими, як федеральні податки, штатні й місцеві податки, визначені законодавством.

• Співробітники повинні дотримуватися всіх законів і правил, що забезпечують рівні можливості для всіх американців незалежно від раси, кольору шкіри, релігії, статі, національного походження, віку або інвалідності.

• Співробітники повинні уникати будь-яких дій, що створюють враження, наче вони порушують

they are violating the law or these Standards of Ethical Conduct.

Basic Concepts. Employees shall apply the principles stated above in weighing the propriety of conduct not otherwise addressed in the regulations.

- Employees shall judge whether circumstances will violate the appearance principle, the last principle set forth above, from the perspective of a reasonable person with knowledge of the relevant facts.

- There are special rules for determining which standards apply to employees detailed to other agencies, to other branches of the Federal Government, to state or local governments or to international organizations.

- A violation of the regulatory standards may be cause for corrective action or for disciplinary action against an employee. There are criminal penalties for violations of criminal statutes referred to in the regulations.

- Employees are encouraged to seek the advice of agency ethics officials. Disciplinary action for violation of regulatory standards will not be taken against an employee who relies on such advise.

Definitions. Terms used throughout the Standards of Ethical Conduct, such as "agency designee" and "special Government employee" are defined in subpart A. Terms of more limited applicability are defined in the subparts or sections to which they apply.

закон або визначені Стандарти етичної поведінки.

Основні поняття. Співробітники повинні керуватися вищевикладеними принципами в оцінці правильності поведінки, якщо її не врегульовано іншим чином у правилах.

• Співробітники повинні розмірковувати про те, чи буде порушено принцип «уникати будь-яких дій, що створюють враження» (останній з вищенаведених) у тих чи інших обставинах, з позиції розсудливої людини, яка добре обізнана із ситуацією.

• Існують спеціальні правила для визначення того, які стандарти застосовуються до співробітників, котрі тимчасово приєднані до інших відомств, інших гілок федерального уряду, органів влади штатів або місцевого самоврядування, міжнародних організацій.

• Порушення співробітником установлених стандартів може призвести до виправних заходів або дисциплінарного стягнення. За порушення кримінальних законів, згаданих у правилах, передбачається кримінальне покарання.

• Співробітникам рекомендовано консультуватися у посадових осіб свого відомства з питань етики. Дисциплінарні заходи за порушення встановлених стандартів не будуть застосовуватися до співробітників, які такі рекомендації виконують.

Визначення. Терміни, що використовуються у всіх Стандартах етичної поведінки, такі як «співробітник, призначений відомством» і «особливий державний службовець», визначено у підрозділі А. Терміни, що використовуються у вужчому значенні, визначено у тих підрозділах або розділах, до яких вони належать.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

Synopsis of Subpart B - Gifts from Outside Sources

Basic Prohibition on Gifts from Outside Sources.

An employee shall not solicit or accept a gift given because of his official position or from a prohibited source. A prohibited source is defined as any person, including any organization more than half of whose members are persons:

- Seeking official action by the employee's agency;
- Doing or seeking to do business with the employee's agency;
- Regulated by the employee's agency; or
- Substantially affected by the performance of the employee's duties.

Definition of a Gift. The term "gift" includes almost anything of monetary value. However, it does not include:

- Coffee, donuts and similar modest items of food and refreshments when offered other than as part of a meal;
- Greeting cards and most plaques, certificates and trophies;
- Prizes in contests open to the public;
- Commercial discounts available to the general public or to all Government employees;

Короткий виклад підрозділу B - Подарунки із зовнішніх джерел

Загальна заборона на подарунки із зовнішніх джерел

Співробітникові заборонено просити або приймати подарунок, отриманий у зв'язку з його службовим становищем або із забороненого джерела. Заборонене джерело – це будь-яка особа включно із будь-якою організацією, більше половини співробітників або членів якої є особами:

• Що прагнуть спонукати відомство співробітника до будь-яких дій;

• Що мають або прагнуть мати з відомством співробітника ділові відносини;

• Чия діяльність регулюється відомством співробітника; або

• Чиї інтереси істотно порушує виконання співробітником своїх обов'язків.

Визначення подарунка. Термін «подарунок» включає в себе майже все, що має грошову цінність. Однак він не включає в себе:

• Кава, пончики та аналогічні легкі закуски і напої, запропоновані поза прийманням їжі в ресторані;

• Вітальні листівки та більшість пам'ятних знаків, свідоцтв та призів;

• Нагороди на конкурсах, відкритих для публіки;

• Комерційні знижки, доступні широкій публіці або всім державним службовцям;

- Commercial loans, pensions and similar benefits;

• Комерційні кредити, пенсії та аналогічні форми допомоги;

- Anything paid for by the Government, secured by the Government under Government contract or accepted by the Government in accordance with a statute; or

• Усе, що сплачує уряд, забезпечує уряд за державним контрактом або було прийнято згідно з законом; або

- Anything for which the employee pays market value.

• Усе, за що співробітник платить ринкову вартість.

Exceptions. Subject to the limitations noted below, there are exceptions which will permit an employee to accept:

Винятки. З урахуванням обмежень, що зазначені нижче, існують винятки, які дозволяють співробітникові прийняти:

- Gifts when clearly motivated by a family relationship or personal friendship;

• Подарунки, коли їх зроблено на ґрунті родинних стосунків або особистої дружби;

- Commercial discounts and similar benefits offered to groups in which membership is not related to Government employment or, if membership is related to Government employment, where the same offer is broadly available to the public through similar groups;

• Комерційні знижки й аналогічні пільги, які надаються групам, членство в яких не пов’язане з роботою в державних органах, або, якщо пов’язано, то у випадку, коли це доступно широкій публіці через членство в аналогічних групах;

- Certain awards and honorary degrees;

• Деякі нагороди та почесні ступені;

- Gifts resulting from the outside business activities of employees and their spouses;

• Подарунки, отримані в результаті сторонньої ділової діяльності співробітників і їхнього подружжя;

- Travel and entertainment in connection with employment discussions;

• Поїздки та розваги у зв’язку з обговоренням питань працевлаштування;

- Certain gifts from political organizations;

• Певні подарунки від політичних організацій;

- Free attendance provided by the sponsor of an event for the day on which an employee is speaking or presenting information at the event;

• Безкоштовне відвідування, надане спонсором заходу в той день, коли співробітник виступає або подає інформацію на цьому заході;

- Free attendance provided by the sponsor of a widely attended gathering of

• Безкоштовне відвідування, надане спонсором широкого зібрання, що представляє взаємний інтерес, ряду сторін, якщо відомство належним

mutual interest to a number of parties where the necessary determination of agency interest has been made;

чином визначило свою зацікавленість;

- Invitations to certain social events extended by persons who are not prohibited sources, provided no one is charged a fee to attend the event; and

• Запрошення на певні громадські заходи від осіб, які не є забороненими джерелами, за умови, що ні з кого не стягується плата за відвідування заходу; і

- Certain gifts of food and entertainment in foreign areas.

• Певні подарунки у вигляді їжі і розваг в зарубіжних країнах.

Limitations on Use of Exceptions. An employee may not use any of the exceptions noted above to solicit or coerce the offering of a gift or to accept gifts:

Обмеження на користування винятками. Співробітник не може скористатися будь-яким із зазначених вище винятків для того, щоб просити подарунки, схиляти до пропозиції подарунка, приймати подарунки:

- For being influenced in the performance of official duties;

• За вплив на нього у зв'язку з його службовим становищем;

- In violation of any statute; or

• У порушення будь-якого закону; або

- So frequently as to appear to be using public office for private gain.

• Так часто, що складається враження, наче він/вона використовує перебування на державній посаді для особистої вигоди.

Disposition of Gifts Received. When an employee cannot accept a gift, the employee should pay the donor its market value. If the gift is a tangible item, the employee may instead return the gift. Subject to approval, however, perishable items may be donated to a charity, destroyed or shared within the office.

Розпорядження отриманими подарунками. Якщо співробітник не може прийняти подарунок, він повинен заплатити дарувальнику його ринкову вартість. Якщо подарунок є матеріальним предметом, співробітник може замість цього повернути подарунок. Однак швидкопсувні продукти, за умови отримання дозволу, можна передати в благодійну організацію, їх можна знищити або спільно спожити в офісі.

Synopsis of Subpart C - Gifts Between Employees

Короткий виклад підрозділу С - Подарунки між співробітниками

Basic Prohibition on Gifts Between Employees.

Загальна заборона на подарунки між співробітниками.

An employee shall not:

Співробітникові заборонено:

- Give or solicit for a gift to an official superior; or

• Дарувати подарунки або збирати гроші на подарунок офіційному начальнику; або

- Accept a gift from a lower-paid employee, unless the donor and recipient are personal friends who are not in a superior-subordinate relationship.

• Приймати подарунки від співробітника з меншою зарплатою, якщо тільки дарувальник і одержувач не є близькими друзями, які не перебувають у відносинах «начальник-підлеглий».

Definition of a Gift. The term "gift" has the same meaning as in subpart B. However, carpooling and similar arrangements are excluded where there is a proportionate sharing of the cost and effort involved.

Визначення подарунка. Термін «подарунок» має те ж значення, що і в підрозділі B. Однак спільне використання особистих автомобілів й аналогічні схеми є винятком у тих випадках, коли наявний рівний розподіл витрат і зусиль.

Definition of an Official Superior. The term "official superior" includes anyone whose official responsibilities involve directing or evaluating the performance of the employee's official duties or those of any other official superior of the employee. The term is not limited to immediate supervisors, but applies to officials up the supervisory chain.

Визначення офіційного начальника. Термін «офіційний начальник» стосується будь-якої особи, до службових функцій якої входить керівництво або оцінка виконання службових обов'язків співробітником або іншим його офіційним начальником. Цей термін не обмежується безпосередніми керівниками співробітника, але застосовується до всіх посадових осіб, що стоять над ним.

Exceptions. Subject to a limitation on using any exception to coerce a gift from a subordinate, there are exceptions that:

Виняток. З урахуванням того, що будь-який виняток не може слугувати підставою до того, щоб схиляти підлеглого до дарування подарунків, є ряд винятків:

- On an occasional basis, including birthdays and other occasions when gifts are traditionally exchanged, permit giving and accepting:

• Час від часу, включно з днями народження та іншими випадками, коли за традицією обмінюються подарунками, дозволено дарувати і приймати:

- Items other than cash aggregating $10 or less per occasion;

• Предмети (не грошові знаки), сукупна вартість яких щоразу не перевищує 10 доларів США;

- Food and refreshments shared in the office;

• Їжу та напої, якими діляться в офісі;

- Personal hospitality at a residence; and

• Частування вдома в порядку особистої гостинності; і

- Leave sharing under Office of Personnel Management regulations so long as leave is not donated to an immediate supervisor.

• Відмова від частини відпускного часу на користь загального пулу відповідно до правил АБУ, якщо це робиться не на користь безпосереднього начальника.

- On infrequent occasions of personal significance, such as marriage, and on occasions that terminate the superior-subordinate relationship, such as retirement, permit giving and accepting gifts appropriate to the occasion; and

- Permit voluntary contributions of nominal amounts to be made or solicited for gifts of food and refreshments to be shared in the office or for group gifts on occasions such as marriage or retirement described in the preceding paragraph.

Synopsis of Subpart D - Conflicting Financial Interests

Disqualifying Financial Interests. Under the criminal conflict of interest statute, 18 U.S.C. § 208, an employee is prohibited from participating in an official capacity in any particular matter in which, to her knowledge, the employee or certain other persons have a financial interest, if the particular matter will have a direct and predictable effect on her own or that person's financial interests.

Applicability. In addition to matters that affect her own financial interests, this prohibition applies to particular matters that affect the financial interests of:

- The employee's spouse, minor child or general partner;

- Any person for whom the employee serves as officer, director, trustee, general partner or employee; and

- A person with whom the employee is negotiating for or has an arrangement concerning future employment. However, this aspect of the statute is addressed more specifically in subpart F.

• У рідкісних випадках великих сімейних урочистостей, таких як весілля, і у випадках, коли взаємини між начальником і підлеглим припиняються, таких як вихід на пенсію, дозволено дарувати і приймати подарунки, які є доречними у таких випадках; і

• Робити або збирати добровільні внески, що є символічними, для придбання подарунків, таких як їжа і напої для спільного споживання в офісі або для колективних подарунків у разі весілля або виходу на пенсію, які описані у попередньому пункті.

Короткий виклад підрозділу D - Конфліктуючі фінансові інтереси

Фінансові інтереси, які є підставою для усунення. Відповідно до закону про злочинний конфлікт інтересів (18 U. S. C. § 208), співробітникові забороняється брати участь в якості офіційної особи у будь-якій конкретній справі, в якій, наскільки йому/їй відомо, він/вона або деякі інші особи мають фінансовий інтерес, якщо конкретна справа прямо і передбачувано торкнеться його/її власних фінансових інтересів або фінансових інтересів цієї особи.

Застосування. На додаток до справ, що заторкають його/її власні фінансові інтереси, ця заборона застосовується й у випадку конкретних справ, що заторкають фінансові інтереси:

• Подружжя співробітника, його/її неповнолітньої дитини або генерального партнера;

• Будь-якої особи, для якої співробітник є посадовою особою, директором, довіреною особою, генеральним партнером або співробітником; і

• Особи, з якою співробітник веде переговори або має домовленість про майбутню роботу. Цей аспект закону предметно розглядається у підрозділі F.

Disqualification. Disqualification can be accomplished simply by not participating in the matter. Although an employee should notify the person responsible for her assignment of the need to disqualify, a written disqualification statement is necessary only if required by an ethics agreement or requested by an agency ethics official or the person responsible for the employee's assignment.

Усунення. Усунення можна досягнути завдяки неучасті у цій справі. Хоча співробітник зобов'язаний повідомити особу, відповідальну за його призначення, про необхідність усунення, письмова заява про усунення необхідна тільки в тому випадку, якщо цього вимагає угода з етики або посадова особа відомства, що несе відповідальність за питання службової етики, або особа, котра відповідає за призначення цього співробітника.

Solutions Other Than Disqualification. Disqualification is not required if the financial interest is the subject of one of the statutory waivers described in subpart D or the regulatory exemptions in 5 C.F.R. Part 2640. An employee may also divest of the financial interest and may be eligible for special tax treatment.

Рішення поза усуненням. Усунення не потрібне, якщо фінансовий інтерес є предметом одного з передбачених законом винятків, описаних у підрозділі D, або нормативних звільнень (5 C. F. R. Part 2640). Співробітник також може відмовитися від фінансового інтересу і мати право на особливий податковий режим.

Synopsis of Subpart E - Impartiality in Performing Official Duties

Короткий виклад підрозділу E - неупередженість при виконанні службових обов'язків

Consideration of Certain Personal and Business Relationships. Even though his disqualification may not be required under subpart D, an employee should not participate in an official capacity in certain matters without first obtaining specific authorization if persons with knowledge of the relevant facts would question his impartiality in those matters.

Розгляд певних особистих стосунків і ділових відносин. Навіть якщо усунення є непотрібним відповідно до підрозділу D, співробітникові заборонено брати участь в якості офіційної особи у певних справах без попереднього отримання спеціального дозволу, якщо обізнані особи будуть сумніватися у його неупередженості щодо цих питань.

Matters Covered. The matters covered include a particular matter involving specific parties if the employee knows that it is likely to affect the financial interests of a member of his household or that one of the following persons is a party or represents a party in the matter:

Порушені питання. Розглянуті справи включають конкретне питання за участю конкретних сторін, якщо співробітникові відомо, що це може вплинути на фінансові інтереси члена його сім'ї або що одна з наступних осіб є стороною або представляє одну зі сторін цього питання:

- A person with whom the employee has or seeks a business or other financial relationship;
- A member of the employee's household or a relative with whom the

• Особа, з якою співробітник має або прагне встановити ділові чи інші фінансові відносини;

• Член сім'ї співробітника або родич, з яким

employee has a close personal relationship;

- A person the employee's spouse, parent or child serves or seeks to serve as officer, director, trustee, general partner, agent, attorney, consultant, contractor or employee;

- A person the employee has, in the past year, served as officer, director, trustee, general partner, agent, attorney, consultant, contractor or employee; or

- An organization, other than a political party, in which the employee is an active participant.

Disqualification. Disqualification can be accomplished in the same manner as when required under subpart D for disqualifying financial interests.

Authorization to Participate. An agency designee may authorize, in writing, an employee to participate in a matter based on a determination that the Government's interest in the employee's participation outweighs the concern that a reasonable person would question the integrity of agency programs and operations. The authorization permitted by subpart E cannot be given, however, if the employee's disqualification is also required by subpart D.

Extraordinary Payments from Former Employers. An employee is disqualified for two years from participating in any particular matter in which her former employer is a party or represents a party if, prior to entering Federal service, that employer gave her an extraordinary payment in excess of $10,000.

- A routine severance or other payment made under an established employee benefits plan would not be an

співробітник має тісні особисті стосунки;

• Особа, для якої чоловік, батько або дитина співробітника є або прагне стати посадовою особою, директором, довіреною особою, генеральним партнером, агентом, адвокатом, консультантом, підрядником або співробітником;

• Особа, для якої співробітник у минулому році був посадовою особою, директором, довіреною особою, генеральним партнером, агентом, адвокатом, консультантом, підрядником або співробітником; або

• Організація, яка не є політичною партією, активним учасником якої є співробітник.

Усунення. Усунення можна здійснити таким же чином, як і в разі наявності фінансових інтересів, що є підставою для усунення згідно з підрозділом D.

Дозвіл на участь. Призначений відомством співробітник може у письмовій формі дозволити співробітникові брати участь в тій чи іншій справі, спираючись на висновок, що зацікавленість уряду в участі співробітника переважує сумніви з приводу неупередженості програм і дій відомства, які можуть виникнути у будь-якої розсудливої особи. Однак дозвіл, передбачений підрозділом E, не можна дати, якщо одночасно треба усунути співробітника згідно з підрозділом D.

Одноразові виплати від колишніх працедавців. Співробітника усувають на два роки від участі у будь-якій конкретній справі, в якій його колишній працедавець є стороною або представляє одну зі сторін, якщо до вступу на федеральну службу цей працедавець зробив співробітникові одноразову виплату в розмірі понад 10 тисяч дол. США.

• Звичайна вихідна допомога або інша виплата, зроблена відповідно до встановленої системи виплат співробітникам, не розглядається в якості

extraordinary payment.

- There is authority to waive all or part of this disqualification requirement.
-

Synopsis of Subpart F - Seeking Other Employment

Disqualification While Seeking Employment. An employee is prohibited from participating in an official capacity in any particular matter that, to her knowledge, has a direct and predictable effect on the financial interest of a person with whom he is seeking employment. For this purpose, "employment" means any form of non-Federal employment or business relationship involving the provision of personal services.

Definition of Seeking Employment. The term "seeking employment" includes bilateral negotiations with another, mutually conducted with a view to reaching an agreement regarding possible employment. It also includes conduct short of negotiations, such as sending an unsolicited resume or other employment proposal. It can include employment contacts by or through an agent or intermediary. However, it does not include simply:

- Rejecting an unsolicited employment overture;
- Requesting a job application; or
- Sending an unsolicited resume or other employment proposal to a person affected by performance of the employee's duties only as a member or an industry or other discrete class.

Having once begun, an employee generally continues to be seeking employment until she or the prospective employer rejects the

одноразової виплати.

• Існує право повністю або частково відмовитися від цієї вимоги для усунення.

Короткий виклад підрозділу F - пошук іншої роботи

Усунення у зв'язку з пошуком роботи. Співробітникові забороняється брати участь в якості офіційної особи у будь-якій конкретній справі, яка, наскільки йому відомо, безпосередньо і передбачувано впливає на фінансові інтереси особи, у якої він шукає роботу. З огляду на мету «робота» означає будь-яку форму зайнятості (крім роботи на федеральний уряд) або ділових відносин, пов'язаних з наданням особистих послуг.

Визначення пошуку роботи. Термін «пошук роботи» включає двосторонні переговори з іншою особою, що провадяться на взаємній основі з метою досягнення угоди про можливе працевлаштування. Він також поширюється на дії, що не дійшли до етапу переговорів, такі як надсилання, без запиту, резюме або іншої пропозиції про працевлаштування. Він може включати в себе контакти з питань працевлаштування з агентом або посередником або через нього. Проте в нього не входять:

• Відмова від надісланої без запиту пропозиції про прийом на роботу;

• Прохання надіслати бланк заяви про прийом на роботу;

• Надсилання без запиту резюме або іншої пропозиції про прийом на роботу особі, інтереси якої службові обов'язки співробітника заторкають винятково як представника будь-якої компанії або іншої окремої групи осіб.

Розпочавши пошуки роботи, співробітник, як правило, продовжує їх, поки він/вона або потенційний працедавець не відмовиться від можливості працевлаштування і всі обговорення

possibility of employment and all discussions end. However, an employee is no longer seeking employment with the recipient of her unsolicited resume or other employment proposal after two months have passed with no indication of interest in employment discussions from the prospective employer.

Disqualification. Disqualification can be accomplished in the same manner as when required under subpart D for disqualifying financial interests.

Solutions Other Than Disqualification. If the employee's conduct in seeking employment amounts to negotiations, the employee may participate in the matter affecting her prospective employer only if granted an individual waiver described in subpart D. If her conduct falls short of negotiations, the employee may be authorized to participate using the procedures set forth in subpart E.

Disqualification Based on an Employment

Arrangement. An employee may not participate in a particular matter that, to her knowledge, has a direct and predictable effect on the financial interest of anyone with whom she has an arrangement concerning future employment. In this case, an employee may be able to participate in a particular matter affecting a prospective employer only if she has received an individual waiver described in subpart D.

Synopsis of Subpart G - Misuse of Position

Use of Public Office for Private Gain. An employee shall not use his public office for his own private gain or for the private gain of friends, relatives or persons with whom he is affiliated in a non-governmental capacity, or for the endorsement of any product, service or

не закінчаться. Буде вважатися, однак, що співробітник більше не шукає роботу в одержувача свого резюме або іншої пропозиції про працевлаштування, відісланої без запиту, якщо пройшло два місяці без будь-яких ознак зацікавленості з боку потенційного працедавця.

Усунення. Усунутися можна тим же способом, як і в разі наявності фінансових інтересів, що є підставою для усуненння згідно з підрозділом D.

Рішення, крім усунення. Якщо поведінка співробітника під час пошуку роботи рівносильна переговорам, то співробітник може брати участь у справі, що заторкає його потенційного працедавця, тільки у тому випадку, якщо йому надано індивідуальне звільнення від відповідальності згідно з підрозділом D. Якщо його дії не дійшли до етапу переговорів, співробітник може отримати дозвіл на участь у них з використанням процедур, викладених у підрозділі E.

Усунення на підставі трудової зайнятості

Домовленість. Співробітник не може брати участі у конкретній справі, яка, як йому відомо, прямо і передбачувано заторкне фінансові інтереси особи, що має з ним домовленість про майбутню роботу. У цьому випадку співробітник матиме можливість взяти участь у конкретній справі, що заторкає потенційного працедавця тільки в тому випадку, якщо отримає індивідуальне звільнення від відповідальності, передбачене підрозділом D.

Короткий виклад підрозділу G - Зловживання службовим становищем

Використання державної посади в особистих цілях. Співробітникові заборонено використовувати свою державну посаду для особистої вигоди або вигоди друзів, родичів та осіб, з якими він пов’язаний поза своєю роботою на уряд, або для підтримки будь-якого виробу, послуги або підприємства. Зокрема, співробітникові заборонено використовувати

enterprise. In particular, an employee shall not use his Government position, title or authority:

- In a manner intended to induce another to provide any benefit to himself or to friends, relatives or affiliated persons;
- In a manner that could be construed to imply that his agency or the Government sanctions or endorses his personal activities or those of another, or
- To endorse any product, service or enterprise except in furtherance of statutory authority to do so.

Use of Nonpublic Information. An employee shall not engage in financial transactions using nonpublic information, or allow the improper use of nonpublic information to further his own private interest or those of another. Information that is "nonpublic" includes information the employee knows or reasonably should know:

- Is routinely exempt from disclosure under the Freedom of Information Act or protected from disclosure by statute, Executive Order or regulation;
- Is designated as confidential by an agency; or
- Has not actually been disseminated to the general public and is not authorized to be made available to the public on request.

Use of Government Property. Generally, an employee should be mindful of his responsibility to make an honest effort to use government property for official business.

своє службове становище, посаду або повноваження:

• таким чином, щоб спонукати іншу особу надати будь-які вигоди йому або його друзям, родичам або пов'язаним з ним особам;

• таким чином, що це може бути витлумачено як свідчення, що його відомство або уряд санкціонує або схвалює його особисту діяльність або діяльність іншої особи, або

• для підтримки будь-якого виробу, послуги або підприємства, за винятком випадків, передбачених законом.

Використання непублічної інформації. Співробітникові заборонено брати участь у фінансових операціях з використанням непублічної інформації або допускати неналежне використання непублічної інформації в особистих інтересах або інтересах іншої особи. «Непублічна» інформація включає ту, яка, як відомо, або, за всіма розумними уявленнями, має бути відома співробітникові,

• зазвичай звільняється від розголошення за Законом про свободу інформації або захищена від розголошення законом, указом або постановою уряду;

• позначена одним з відомств як конфіденційна; або

• фактично не поширювалася серед широкої громадськості і не отримала дозволу на надання громадськості за запитом.

Використання державної власності. Співробітник повинен керуватися загальним правилом про те, що він повинен докладати всіх зусиль для використання державної власності тільки зі службовою метою. Проте співробітники

However, Department of Justice employees are authorized to make personal use of most office equipment and library facilities where the cost to the Government is negligible.

Use of Official Time. An employee shall use official time in an honest effort to perform official duties. And, an employee shall not encourage, direct, coerce or request a subordinate to use official time to perform activities other than those required in the performance of official duties.

Synopsis of Subpart H - Outside Activities

Generally. In addition to the standards set forth in subpart H, an employee's outside employment and other activities must comply with all ethical requirements set forth in the subparts A through G of the regulations, including the requirement to avoid even the appearance of using public office for private gain.

Restrictions Imposed by Other Laws. An employee's outside employment and other activities must comply with applicable laws other than the Standards of Ethical Conduct. Several are listed in subparts H and I. Outside activities frequently raise questions about the following:

- The restrictions in 18 U.S.C. §§ 203 and 205 on employees engaging in representational activities before the United States;
- The constitutional prohibition against accepting any office, title or compensation from a foreign government; and
- The Hatch Act, which governs the political activities of employees.

Міністерства юстиції мають право особисто користуватися більшою частиною офісного обладнання та бібліотечних приміщень там, де ці витрати для уряду незначні.

Використання службового часу. Співробітник повинен використовувати службовий час для сумлінного виконання службових обов'язків. Йому заборонено заохочувати, давати вказівку, направляти, примушувати або просити підлеглого використовувати службовий час для виконання інших дій, крім тих, що потрібні для виконання службових обов'язків.

Короткий виклад підрозділу H - стороння діяльність

Зазвичай на додаток до стандартів, викладених у підрозділі H, додаткова зайнятість та інші види діяльності співробітника повинні відповідати всім етичним вимогам, викладеним у підрозділах A-G включно з вимогою уникати навіть видимості використання перебування на державній посаді в особистих цілях.

Обмеження, що накладаються іншими законами. Додаткова зайнятість та інші види діяльності співробітника повинні відповідати законам, відмінним від Стандартів етичної поведінки. Деякі з них перераховано у підрозділах H і I. Стороння діяльність часто викликає питання про наступне:

• Обмеження в 18 U. S. C. §§ 203 і 205 щодо співробітників, які представляють клієнтів в їхніх взаєминах з відомствами США;

• Конституційна заборона на отримання будь-якої посади, титулу або грошової винагороди від іноземного уряду; і

• Закон Гетча, який регулює політичну діяльність співробітників.

Конфліктуючі види сторонньої діяльності. Співробітникові не дозволяється займатися сторонньою роботою, діяльністю, забороненою

Conflicting Outside Activities. An employee shall not engage in outside employment or activities prohibited by statute or by supplemental agency regulation, or that would materially impair the ability to perform his official duties by requiring his disqualification under subpart D or E.

законом або правилами відомства, або такою, яка істотно погіршила б його здатність виконувати офіційні обов'язки, що вимагало б його усунення відповідно до підрозділу D або E.

Prior Approval for Outside Activities. Employees are required to obtain written approval for outside employment and activities that involve the practice of law or matters that relate to the responsibilities of the employee's component.

Попередній дозвіл на сторонню діяльність. Співробітники повинні отримувати письмовий дозвіл на сторонню роботу і діяльність, пов'язану з юридичною практикою або питаннями, котрі стосуються службових обов'язків співробітника.

Restrictions on Outside Activities. Employees may not engage in any outside activity or employment that involves:

- The practice of law, unless uncompensated and in the nature of community service, or unless it is on behalf of himself, his parents, spouse or minor children;
- Any criminal or habeas corpus matter, whether Federal, state or local; or
- Litigation, investigations, grants or other matters in which the Department of Justice is or represents a party, witness, litigant, investigator or grant-maker.

The restrictions stated above may only be waived by the Deputy Attorney General.

Обмеження на сторонню діяльність. Співробітники не можуть займатися будь-якою сторонньою діяльністю або роботою, що включає:

• Юридичну практику, якщо тільки вона не є безоплатною і не носить громадського характеру або виконується для і від імені самого себе, батьків, дружини (чоловіка) або неповнолітніх дітей;

• Будь-яку кримінальну справу або питання про правомірність утримання під вартою («хабеас корпус») на федеральному, штатному або місцевому рівні; або

• Судові розгляди, розслідування, гранти та інші питання, в яких Міністерство юстиції є або представляє сторону, свідка, позивача, слідчого або грантодавця.

Зазначені вище обмеження може скасувати тільки заступник генерального прокурора.

Restrictions on Receipt of Compensation. With certain exceptions, Presidential appointees to full-time, non-career positions shall not receive any outside earned income for outside employment or other outside activities performed during that appointment. Higher-level non-career employees may not,

Обмеження на отримання грошової винагороди. За деякими винятками, особам, призначеним президентом на посади з обмеженим терміном перебування й повною зайнятістю, заборонено отримувати будь-який зовнішній заробіток за сторонню роботу або іншу сторонню діяльність, котру вони виконують, перебуваючи на цій

in any calendar year, receive outside earned income which exceeds 15 percent of the rate of pay for Level II of the Executive Schedule. These non-career employees also are prohibited from receiving any compensation for teaching without prior approval, serving as officers or board members of outside entities, practicing certain professions or being affiliated with firms or other entities that practice those professions.

посаді. Призначенці вищого рівня не можуть протягом будь-якого календарного року отримувати зовнішній дохід, що перевищує 15 відсотків від ставки оплати зайнятості для Рівня II Переліку розмірів винагороди вищих державних службовців. Цій категорії співробітників також забороняється отримувати будь-яку винагороду за викладання без попереднього дозволу, роботу в якості посадових осіб або членів правління сторонніх організацій, заняття певною професійною діяльністю або афілійовану участь у фірмах або інших організаціях, що займаються цією професійною діяльністю.

Service as an Expert Witness. In the absence of specific authorization, an employee shall not represent anyone other than the United States as an expert witness in any proceeding before a court or agency of the United States if the United States is a party or has a direct and substantial interest. The restriction applies even though no compensation is received. A less restrictive standard applies to special Government employees.

Служба в якості свідка-експерта. Без спеціального дозволу співробітникові заборонено представляти будь-кого, крім Сполучених Штатів, в якості свідка-експерта у будь-якому розгляді в суді або відомстві Сполучених Штатів, якщо Сполучені Штати є в ньому стороною або мають прямий та істотний інтерес. Це обмеження діє, навіть якщо винагорода не передбачена. До державних службовців на особливих посадах з обмеженими функціями застосовується менш суворий стандарт.

Teaching, Speaking and Writing. An employee shall not receive compensation for teaching, speaking or writing that is related to her official duties.

Викладання, усні та письмові виступи. Співробітникові заборонено отримувати винагороду за викладання, усні або письмові виступи, пов’язані з його службовими обов’язками.

Definition of Related to Duties. Teaching, speaking or writing is "related to an employee's official duties" if:

Визначення «пов’язані зі службовими обов’язками». Викладання, усні або письмові виступи «пов’язані зі службовими обов’язками» співробітника, якщо:

- The activity is undertaken as part of her official duties;

• Ця діяльність здійснюється в рамках його офіційних обов’язків;

- The invitation to engage in the activity was extended primarily because of her official position;

• Запрошення взяти участь у цій діяльності було зроблено головним чином з огляду на його офіційне становище;

- The invitation or the offer of compensation was extended by a person whose interests may be affected by the employee's official

• Запрошення або пропозиція грошової винагороди надійшли від особи, чиї інтереси може порушити службова діяльність

duties;

- The information draws substantially on nonpublic information; or

- For most employees, the subject of the teaching, speaking or writing deals in significant part with any matter presently assigned to the employee, any matter to which the employee had been assigned in the previous one-year period, or to any ongoing or announced policy, program or operation of her agency. Certain non-career employees are subject to additional restrictions and special Government employees are subject to less restrictive standards.

Exception for Teaching. An employee may receive compensation for teaching certain courses, notwithstanding that the subject matter is related to his official duties and notwithstanding that he may have been offered the opportunity because of his official position.

Fundraising. Provided that he does not otherwise violate the Standards of Ethical Conduct, and an employee may engage in charitable fundraising activities in a personal capacity if he does not use his official title, position or authority to further that effort or personally solicit funds or other support from subordinates or from anyone known to him to be a prohibited source for purposes of the gift restrictions in subpart B.

Just Financial Obligations. Employees shall satisfy in good faith all just financial obligations.

співробітника;

• Інформація, що використовується, значною мірою є непублічною інформацією; або

• Для більшості співробітників предмет викладання, усного або письмового виступу значною мірою пов'язаний з тим чи іншим питанням, яке доручено співробітникові нині, було йому доручено у попередній річний період або у зв'язку з будь-якою поточною або оголошеною стратегією, програмою або діяльністю його відомства. Для деяких некадрових співробітників встановлено додаткові обмеження, а до державних службовців на особливих посадах застосовується менш суворий стандарт.

Виняток для викладання. Співробітник може отримувати грошову винагороду за читання певних курсів, незважаючи на те, що предмет пов'язаний з його службовою діяльністю і така можливість, можливо, була надана йому в силу його службового становища.

Збір коштів. За умови, якщо співробітник іншим чином не порушує стандарти етичної поведінки, він може брати участь у благодійній діяльності зі збору коштів особисто, якщо не використовує своє офіційне звання, посаду або повноваження для сприяння цим зусиллям або для того, щоб особисто просити про надання коштів або іншої підтримки серед підлеглих або у будь-кого, хто, як йому відомо, є забороненим джерелом з точки зору обмежень на дарування подарунків підрозділу B.

Справедливі фінансові зобов'язання. Співробітники повинні сумлінно виконувати всі справедливі фінансові зобов'язання.

THE FEDERAL MERIT SYSTEM

US Merit System Protection Boards (https://www.mspb.gov/)

About MSPB

The Merit Systems Protection Board is an independent, quasi-judicial agency in the Executive branch that serves as the guardian of Federal merit systems. The Board was established by Reorganization Plan No. 2 of 1978, which was codified by the Civil Service Reform Act of 1978. The CSRA, which became effective January 11, 1979, replaced the Civil Service Commission with three new independent agencies: Office of Personnel Management (OPM), which manages the Federal work force; Federal Labor Relations Authority (FLRA), which oversees Federal labor-management relations; and, the Board.

The Board assumed the employee appeals function of the Civil Service Commission and was given new responsibilities to perform merit systems studies and to review the significant actions of OPM. The CSRA also created the Office of Special Counsel (OSC) which investigates allegations of prohibited personnel practices, prosecutes violators of civil service rules and regulations, and

ФЕДЕРАЛЬНА СИСТЕМА ЗАСЛУГ

Рада захисту системи заслуг США (https://www.mspb.gov/)

Про РЗСЗ

Рада захисту системи заслуг є незалежною квазісудовою установою виконавчої гілки, яка стоїть на варті федеральної системи заслуг. Основою для створення Ради став План реорганізації №2 від 1978 року, який з прийняттям Закону про реформу державної служби (ЗРДС) 1978 року став частиною законодавства. У відповідності до ЗРДС, який набув чинності 11 січня 1979 року, замість Комісії державної служби були створені три нові незалежні установи: Служба управління персоналом (СУП), яка керує кадрами федеральних відомств; Федеральна адміністрація трудових стосунків (ФАТС), яка займається наглядом за стосунками між працівниками та керівниками у федеральній системі, та зазначена Рада.

Рада перебрала на себе функцію колишньої Комісії державної служби з розгляду скарг працівників, а також отримала нові завдання: дослідження системи заслуг та аналіз важливих заходів СУП. Крім того, ЗРДС містить норму про створення Офісу спеціального прокурора (ОСП), який розслідує повідомлення про порушення правил кадрової політики, притягує до відповідальності порушників правил та регламентів державної служби, а також забезпечує дотримання положень Закону Гетча.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

enforces the Hatch Act. Although originally established as an office of the Board, the OSC now functions independently as a prosecutor of cases before the Board. (In July 1989, the Office of Special Counsel became an independent Executive branch agency.)

Спочатку ОСП був створений як одне з управлінь Ради, але зараз діє як незалежна прокуратура, яка розслідує справи за дорученнями Ради. (В липні 1989 року Офіс спеціального прокурора набув статусу незалежного органу виконавчої влади.)

The mission of the MSPB is to "Protect the Merit System Principles and promote an effective Federal workforce free of Prohibited Personnel Practices." MSPB's vision is "A highly qualified, diverse Federal workforce that is fairly and effectively managed, providing excellent service to the American people." MSPB's organizational values are Excellence, Fairness, Timeliness, and Transparency. More about MSPB can obtained from MSPB's Accessible PDF Strategic PlanStrategic Plan. MSPB carries out its statutory responsibilities and authorities primarily by adjudicating individual employee appeals and by conducting merit systems studies. In addition, MSPB reviews the significant actions of the Office of Personnel Management (OPM) to assess the degree to which those actions may affect merit.

Місія РЗСЗ полягає тому, щоб «захищати засади системи заслуг та забезпечувати ефективність персоналу федеральних установ, в яких не допускаються порушення кадрової політики». Бачення РЗСЗ сформульовано наступним чином: "Висококваліфікований, з широко представленими етносоціальними групами персонал федеральних установ, який управляється на принципах справедливості та ефективності та забезпечує американському народу послуги найвищого рівня". Цінності РЗСЗ як організації – це досконаліть, справедливість, своєчасність і прозорість. Дізнатися більше про РЗСЗ можна з її стратегічного плану. Свої передбачені законом обов'язки та повноваження РЗСЗ виконує, головним чином, приймаючи рішення за персональними скаргами працівників та проводячи дослідження системи заслуг. Крім того, РЗСЗ розглядає найзначніші дії Служби управління персоналом (СУП) на предмет оцінки ступеню впливу, який такі дії можуть справити на заслуги.

What We Do Not Do

- Hear and decide discrimination complaints except when allegations of discrimination are raised in appeals from agency personnel actions brought before Board. That responsibility belongs to the Equal Employment Opportunity Commission (EEOC).
- Negotiate and resolve disputes, unfair labor practice complaints, and exceptions to arbitration awards. That responsibility belongs to the Federal Labor Relations Authority (FLRA).
- Provide advice on employment,

Чим ми не займаємося

- Слухання скарг на дискримінаційне поводження та прийняття рішень за ними, за винятком випадків, коли перед Радою оскаржуються дискримінаційні кадрові рішення певного відомства. Цією роботою займається Комісія з рівних можливостей працевлаштування (КРВТ).
- Проведення переговорів для розв'язання спорів, питань за скаргами на порушення справедливості в кадрових рішеннях та по оскарженню арбітражних рішень. Цією роботою займається Федеральна агенція з трудових стосунків (ФАТС).
- Надання консультацій з питань працевлаштування, конкурсних іспитів,

examinations, staffing, retirement and benefits. That responsibility belongs to the Office of Personnel Management (OPM).
- Investigate allegations of activities prohibited by civil service laws, rules or regulations. That responsibility belongs to the Office of Special Counsel (OSC).
- Hear or decide claims of whistleblowing reprisal filed by employees of, or applicants for employment with, the Federal Bureau of Investigation (FBI). That responsibility belongs to the U.S. Department of Justice, Office of Attorney Recruitment and Management (OARM).
- Have jurisdiction over non-Federal appeals from private industry, local, city, county or state employees.

кадрового укомплектування, виходу на пенсію та призначення пенсій. Цією роботою займається Служба управління персоналом (СУП).
- Розслідування за заявами про дії в порушення законів, правил та норм державної служби. Ця робота покладена на Офіс спеціального прокурора (ОСП).
- Слухання скарг, які були подані до Федерального бюро розслідувань (ФБР) працівниками або кандидатами на посади стосовно утисків за викриття порушень. За цю роботу відповідає офіс Прокурора з кадрового добору та кадрового управління Міністерства юстиції США (ОПКДУ).
- Розгляд скарг працівників приватного сектору, установ місцевого, міського рівня та рівня штату щодо порушень, не пов'язаних з федеральним законодавством.

Merit System Principles

1. Recruitment should be from qualified individuals from appropriate sources in an endeavor to achieve a work force from all segments of society, and selection and advancement should be determined solely on the basis of relative ability, knowledge and skills, after fair and open competition which assures that all receive equal opportunity.
2. All employees and applicants for employment should receive fair and equitable treatment in all aspects of personnel management without regard to political affiliation, race, color, religion, national origin, sex, marital status, age, or handicapping condition, and with proper regard for their privacy and constitutional rights.

Принципи системи заслуг

1. Кандидати відбираються з числа кваліфікованих претендентів на посади, запропонованих належними джерелами, з врахуванням вимоги представництва всіх етносоціальних груп суспільства; рішення про відбір кандидатів та подальше службове просування приймаються виключно на основі їхніх здібностей, знань та вмінь за результатами справедливого та відкритого конкурсу, що забезпечує рівні можливості для всіх.
2. Ставлення до всіх працівників та кандидатів на посади має бути справедливим та рівним в усіх аспектах кадрової роботи, незалежно від політичної належності, раси, кольору шкіри, віросповідання, етнічного походження, статі, цивільного стану, віку або наявності інвалідності, з належним дотриманням їхнього права на приватне життя та інших конституційних прав.

3. Equal pay should be provided for work of equal value, with appropriate consideration of both national and local rates paid by employers in the private sector, and appropriate incentives and recognition should be provided for excellence in performance.
4. All employees should maintain high standards of integrity, conduct, and concern for the public interest.
5. The Federal work force should be used efficiently and effectively.
6. Employees should be retained on the basis of adequacy of their performance, inadequate performance should be corrected, and employees should be separated who cannot or will not improve their performance to meet required standards.
7. Employees should be provided effective education and training in cases in which such education and training would result in better organizational and individual performance.
8. Employees should be--
    A. protected against arbitrary action, personal favoritism, or coercion for partisan political purposes, and
    B. prohibited from using their official authority or influence for the purpose of interfering with or affecting the result of an election or a nomination for election.

3. За рівну працю має сплачуватися рівна оплата з належним врахуванням ставок оплати праці на державному рівні та на місцях, які виплачуються працедавцями в приватному секторі, а за видатні успіхи в роботі мають бути передбачені відповідні премії та доплати.
4. Всі працівники мають дотримуватися стандартів доброчесності, поведінки та дбайливого ставлення до суспільних інтересів.
5. Праця персоналу федеральних установ має використовуватися ефективно та результативно.
6. Працівники мають залишатися на своїх посадах за умови адекватного виконання своїх обов'язків; відхилення від норми мають усуватися, а ті, хто не може або не хоче підвищувати ефективність своєї роботи до рівня встановлених стандартів, мають бути звільнені.
7. В разі, коли підвищення кваліфікації працівників та їхня додаткова підготовка сприятимуть підвищенню ефективності роботи цих працівників та організації в цілому, можливості для такого підвищення кваліфікації мають бути надані.
8. Працівникам --
    A. має бути забезпечений захист від свавільних дій, практики фаворитизму або від примусу до дій в інтересах політичних партій, а також
    B. має заборонятися використання їхніх офіційних повноважень або впливу в цілях втручання в результати виборів або в процеси висування кандидатів.

9. Employees should be protected against reprisal for the lawful disclosure of information which the employees reasonably believe

9. Працівники мають бути захищеними від утисків за правомірне розкриття інформації, яку вони на розумних підставах вважають доказами --
    A. порушення закону, правил або

evidences--

A. a violation of any law, rule, or regulation, or
B. mismanagement, a gross waste of funds, an abuse of authority, or a substantial and specific danger to public health or safety.

Q&A

1. **What are the Merit System Principles?**
   The Merit System Principles are nine basic standards governing the management of the executive branch workforce. The principles are part of the Civil Service Reform Act of 1978.

2. **Why did Congress believe that the basic standards governing the management of the executive branch workforce should be included in statute?**
   The Pendleton Act of 1883 replaced the political patronage system that had existed until that time with a merit-based system for filling most civil service positions. The drafters of the Civil Service Reform Act of 1978 believed that this merit-based system had broken down over the ensuing century. Thus, they codified the merit principles and created a new agency, the Merit Systems Protection Board, as the "vigorous protector of the merit system."

регламентів, або

B. неналежного управління, марнотратства у великих розмірах, зловживання службовими повноваженнями або істотної та конкретної загрози для здоров'я та безпеки населення.

Запитання та відповіді

1. **Якими є принципи системи заслуг?**
   Принципи системи заслуг – це дев'ять базових керівних стандартів управління персоналом виконавчої гілки влади. Ці принципи наведені в Законі про реформу державної служби 1978 року.

2. **Чому Конгрес визнав за доцільне надати базовим керівним стандартам управління персоналом виконавчої гілки влади статус закону?**

Закон Пендлетона 1883 року передбачав заміну системи призначення на більшість посад державної служби на основі політичного заступництва, що існувала до того, на систему призначень за заслугами. Автори Закону про реформу державної служби 1978 року вважали, що ця система заслуг протягом наступного століття була зламана. Тому вони закріпили принципи заслуг законодавчо та створили нове відомство, Раду із захисту системи заслуг, як "надійного вартового системи заслуг".

3. What specific role does the Merit Systems Protection Board play in ensuring adherence to the Merit System Principles?

The Merit Systems Protection Board (MSPB) is empowered to hear and decide complaints for corrective or disciplinary action when an agency is alleged to have committed a prohibited personnel practice. It is a prohibited personnel practice to (among other things) take an action in violation of the Merit System Principles. In addition, Merit System Principles are mirrored in the list of prohibited personnel practices. For example, Merit System Principle No. 9 provides that employees "should be protected against reprisal for the lawful disclosure" of waste, fraud, and abuse, while the list of prohibited personnel practices also prohibits reprisal for such disclosures.

The MSPB also conducts studies of the civil service, and reports to the President and Congress on the extent to which the federal workforce is free of prohibited personnel practices.

4. Can agency managers contact the Merit Systems Protection Board for advice on whether a particular planned action is consistent with the Merit System Principles or could be a Prohibited Personnel Practice?

The Merit Systems Protection Board (MSPB) speaks primarily through its decisions and its studies. The MSPB provides information about its decisions, studies, and procedures to groups through its outreach and education program. The MSPB is not permitted to issue advisory opinions..

3. Яку конкретну роль виконує Рада із захисту системи заслуг в забезпеченні дотримання принципів цієї системи?

Рада захисту системи заслуг (РЗСЗ) має повноваження слухати скарги на заходи впливу або на дисциплінарні заходи в разі, коли відомство звинувачується в порушенні правил кадрової політики, та приймати рішення за цими скаргами. Вжиття заходів, які порушують принципи системи заслуг є (окрім іншого) порушенням правил кадрової політики. Крім того, принципи системи заслуг віддзеркалені в переліку порушень правил кадрової політики. Наприклад, принцип системи заслуг №9 передбачає, що працівники "мають бути захищені від утисків за правомірне розкриття" фактів марнотратства, шахрайства та зловживань, і при цьому утиски за розкриття зазначених фактів також віднесені до порушень правил кадрової політики.

Крім того, РЗСЗ проводить дослідження державної служби та доповідає Президентові та Конгресу про те, якою мірою персонал є захищеним від порушень правил кадрової політики.

4. Чи можуть керівники відомств звертатися до Ради із захисту системи заслуг з питаннями про те, чи відповідає певний запланований захід принципам системи заслуг, і чи не буде він порушенням правил кадрової політики?

Рада захисту системи заслуг (РЗСЗ) висловлює свої позиції, головним чином, в своїх рішеннях та дослідженнях. РЗСЗ поширює серед різних груп інформацію про свої рішення, дослідження та процедури через свої програми інформування та просвіти. РЗСЗ не має права надавати консультаційні висновки.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

5. What other agencies are responsible for enforcing the Merit System Principles?

The Civil Service Reform Act of 1978 requires the Office of Personnel Management (OPM) to "hold[] managers and human resources officials accountable for efficient and effective human resources management in support of agency missions in accordance with Merit System Principles." To carry out this responsibility OPM has established an Office of Merit System Accountability and Compliance.

The Office of Special Counsel (OSC) investigates allegations that an agency has committed a prohibited personnel practice, and may seek disciplinary or corrective action for a prohibited personnel practice before the MSPBIt is a prohibited personnel practice to take a personnel action in violation of the Merit System Principles. As stated above, other Merit System Principles are mirrored in the list of prohibited personnel practices within OSC's jurisdiction.

The Equal Employment Opportunity Commission makes the final administrative decision on claims that an agency has committed unlawful employment discrimination. Such discrimination is inconsistent with the first and second Merit System Principles.

5. Які ще відомства несуть відповідальність за забезпечення дотримання принципів системи заслуг?

Закон про реформу державної служби 1978 року вимагає від Служби управління персоналом (СУП) "забезпечувати відповідальність[] керівників та співробітників управлінь кадрів за ефективне та результативне управління кадрами на підтримку виконання місій відомства у відповідності до принципів системи заслуг". Для виконання цього завдання СУП створив Офіс звітності та нормативної відповідності системі заслуг.

Офіс спеціального прокурора (ОСП) займається розслідуваннями заяв про порушення відомствами правил кадрової політики, які нібито мали місце, та може звертатися до РЗСЗ з клопотаннями про вжиття заходів впливу або дисциплінарних заходів. Прийняття кадрових рішень всупереч принципам системи заслуг є порушенням правил кадрової політики. Як зазначено вище, інші принципи системи заслуг віддзеркалені в переліку порушень правил кадрової політики, який відноситься до юрисдикції ОСП.

Остаточні адміністративні рішення за скаргами на незаконну дискримінацію в процесі працевлаштування з боку відомств приймає Комісія рівних можливостей працевлаштування. Такі акти дискримінації є несумісними з першим та другим принципами системи заслуг.

Questions and Answers About Whistleblower Appeals

Introduction

Whistleblowing means disclosing information that you reasonably believe is evidence of a violation of any law, rule, or regulation, or gross mismanagement, a gross waste of funds, an abuse of authority, or a substantial and specific danger to public health or safety.

On July 9, 1989, the Whistleblower Protection Act of 1989 (Public Law 101-12) became effective. Congress enacted this law to strengthen protections for Federal employees, former employees, and applicants for employment who claim that they have been subjected to personnel actions because they made whistleblowing disclosures. The 103rd Congress further expanded whistleblower protections by enacting Public Law 103-424, which became effective October 29, 1994, making additional personnel actions subject to coverage and extending whistleblower protections to employees of Government corporations and to employees in the Veterans Health Administration.

This publication covers the unique provisions of the law and the Board's regulations that apply to whistleblower appeals. The discussion of whistleblower appeals in this publication is not all-inclusive, nor is the information regulatory in nature. Such appeals are governed by the pertinent statutes, regulations, and case law.

Whistleblowing and Whistleblower Appeal Rights

It is a prohibited personnel practice for an agency to take, threaten to take, propose, or

Запитання та відповіді стосовно скарг від викривачів

Вступ

Викриття означає розкриття вами інформації, яку ви на розумних підставах вважаєте доказом порушення будь-якого закону, правила або положення, або ж неналежного управління чи марнотратства з тяжкими наслідками, або ж зловживання повноваженнями або створення істотної та конкретної небезпеки для здоров'я та безпеки населення.

9 липня 1989 року набув чинності Закон про захист викривачів від 1989 року (Державний закон 101-12). Конгрес ухвалив цей закон для підсилення захисту тих працівників, колишніх працівників та претендентів на посади федеральних установ, які заявляють, що потерпіли від кадрових заходів через те, що розкрили інформацію як викривачі. Конгрес 103-го скликання розширив захист викривачів, прийнявши Державний закон 103-424, який набув чинності 29 жовтня 1994 року і охоплює додаткові кадрові заходи, а також поширює захист викривачів на працівників державних корпорацій та Адміністрації з охорони здоров'я ветеранів.

Ця публікація відображає унікальні положення закону та постанов Ради, які стосуються скарг з боку викривачів. Подані в цій публікації думки про скарги викривачів не є всеохоплюючими, а наведена тут інформація по своїй суті не є регуляторною. Керівними документами для роботи із зазначеними скаргами є дотичні закони, положення та судова практика.

Викривання та права викривачів на оскарження

Вжиття кадрових заходів, погроза або намір їх вжиття або кадрова бездіяльність стосовно осіб, що виступили як викривачі, є порушенням правил кадрової політики. Якщо ви повідомляєте

not take a personnel action because of whistleblowing activities. You are protected if you make such a disclosure to the Special Counsel, the Inspector General of an agency, or another employee designated by an agency head to receive such disclosures. You are also protected if you make such a disclosure to other individuals or organizations (e.g., a congressional committee or the media), provided that the disclosure is not specifically prohibited by law and the information does not have to be kept secret in the interest of national defense or the conduct of foreign affairs.

інформацію Спеціальному прокурору, Генеральному інспектору відомства або іншому працівнику, якого голова відомства призначив відповідальним за отримання такої інформації, ви потрапляєте під гарантований захист. Ви є захищеним і у випадку, якщо повідомляєте таку інформацію іншим особам або організаціям (наприклад комітету Конгресу або засобам масової інформації), за умови, що в законодавстві нема окремої заборони на її розкриття, а сама ця інформація не є засекреченою в інтересах національної оборони або ведення закордонних справ.

The Office of Special Counsel has jurisdiction over prohibited personnel practice complaints with respect to a broad range of personnel actions, including appointments, promotions, details, transfers, reassignments, and decisions concerning pay, benefits, awards, and certain decisions concerning education or training. A whistleblower may file a complaint with the Special Counsel with respect to most personnel actions allegedly based on whistleblowing. Prior to the Whistleblower Protection Act, if a whistleblower filed a complaint with the Special Counsel and the Special Counsel did not seek corrective action from the Board, no further recourse was available, unless the action was directly appealable to the Board.

Скарги на порушення правил кадрової політики відносяться до відання Офісу спеціального прокурора та можуть стосуватися широкого спектру кадрових заходів, включаючи призначення, службові підвищення, відрядження, переведення, зміну посадових обов'язків, а також рішення щодо заробітної платні, додаткових виплат, премій, так само як певні рішення стосовно перепідготовки або підвищення кваліфікації. Викривач має право подати Спеціальному прокурору скаргу на більшість кадрових заходів, який нібито були вжити через його діяльність. До прийняття Закону про захист викривачів, якщо викривач подавав скаргу до Спеціального прокурора, а той не звертався до Ради з клопотанням про усунення порушення, подальших засобів правового захисту не існувало, хіба що кадровий захід відносився до таких, що можуть напряму оскаржуватись перед Радою.

Even before the passage of the Whistleblower Protection Act, a federal employee who was subjected to a personnel action that is directly appealable to the Board could assert, as an affirmative defense, that the action was taken in reprisal for engaging in whistleblowing. That has not changed. Personnel actions that are directly appealable to the Board include adverse actions (removals, suspensions that exceed 14 days, reductions in grade or pay, and furloughs for 30 days or less), performance-based removals or reductions in grade, denials of within-grade salary

Власне, і до прийняття Закону про захист викривачів працівник федеральної установи, щодо якого був вжитий кадровий захід, який підлягає прямому оскарженню перед Радою, міг на свій захист стверджувати, що такий захід був вжитий як помста та його викриття. Ця ситуація не змінилася. Кадрові заходи, що підлягають прямому оскарженню перед Радою, включають в себе різні види стягнень (усунення від посади, відсторонення на термін більше 14 днів, пониження рангу або заробітної платні та відпустка без утримання на 30 днів або менше), застосовані за результатами роботи працівника рішення про усунення з посади або пониження в ранзі, відмову в підвищенні заробітної платні в межах тарифної сітки, звільнення через

increases, reduction-in-force actions, and denials of restoration or reemployment rights. The WPA provided additional protection to whistleblowers by adding the right to file an individual right of action (IRA) appeal with the Board if an agency has retaliated against the whistleblower by taking, threatening to take, proposing, or not taking any of several other types of personnel actions that are not directly appealable to the Board:

(1) an appointment;
(2) a promotion;
(3) an action under Chapter 75 of Title 5, United States Code or other disciplinary or corrective action that does not rise to the level of an adverse action;
(4) a detail, transfer, or reassignment;
(5) a reinstatement;
(6) a restoration;
(7) a reemployment;
(8) a performance evaluation under Chapter 43 of Title 5, United States Code;
(9) a decision concerning pay, benefits, or awards, or concerning education or training if the education or training may reasonably be expected to lead to an appointment, promotion, performance evaluation, or other personnel action;
(10) a decision to order psychiatric testing or examination; or
(11) the implementation or enforcement of any nondisclosure policy, form, or agreement; and
(12) any other significant change in duties, responsibilities, or working conditions.

Before an employee or applicant for employment can file an IRA appeal with respect to a personnel action that is not directly appealable to the Board, he or she must first seek corrective action from the Office of Special Counsel.

скорочення штату та відмову в поновленні на посаді або в наданні прав в зв'язку з поверненням на посаду. ЗЗВ надав викривачам додатковий захист, запровадивши можливість оскаржити порушення індивідуального права на подання позову (ІПП) до Ради у випадках, коли відомство помстилося викривачеві, погрожуючи застосуванням будь-якого з перелічених далі кадрових заходів, що не підлягають прямому оскарженню перед Радою, вносячи пропозицію про його застосування або про відмову від нього:

(1) призначення на посаду;
(2) підвищення в посаді;
(3) захід згідно із статтею 75 Титулу 5 Зведення законів США або інший дисциплінарний захід або захід впливу, який не сягає рівня стягнення;
(4) відрядження, переведення, або перепризначення;
(5) відновлення на посаді;
(6) відновлення в правах;
(7) повторне працевлаштування;
(8) оцінка ефективності роботи у відповідності до статті 43 Титулу 5 Зведення законів США;
(9) рішення стосовно заробітної платні, додаткових виплат або премії або ж стосовно направлення на підвищення кваліфікації або навчання в разі, коли таке підвищення кваліфікації або навчання можна на розумних підставах вважати перспективою для призначення на посаду, підвищення в посаді, проведення оцінки ефективності роботи або для іншого кадрового заходу;
(10) рішення про направлення на психіатричну експертизу або огляд; або
(11) підписання або примусове підписання будь-яких правил або формулярів, або угод щодо нерозголошення інформації; а також
(12) будь-які інші зміни службових обов'язків, функцій або умов праці.

Перш ніж подавати скаргу про порушення за ІПП у зв'язку з кадровим заходом, який не підлягає прямому оскарженню перед Радою, працівник або працівниця спочатку мусить подати клопотання про вжиття заходів на усунення порушення до Офісу спеціального прокурора.

Two Kinds of Whistleblower Appeals

There are two kinds of whistleblower appeals. The principal difference between the two is in the way they reach the Board.

Otherwise Appealable Action: In the first kind of case, the individual is subject to a personnel action that is directly appealable to the Board, and the individual claims that the action was taken because of whistleblowing. This kind of case is referred to by the Board as an "otherwise appealable action," and the individual may file an appeal directly with the Board after the action has been taken. In such an appeal, both the appealable matter and the claim of reprisal for whistleblowing will be reviewed by the Board.

Individual Right of Action: The second kind of case was created by the Whistleblower Protection Act and is referred to as an "Individual Right of Action." In this kind of case, the individual is subject to a personnel action and claims that the action was taken because of whistleblowing, but the action is not one that is directly appealable to the Board. In this kind of case, the individual can appeal to the Board only if he files a complaint with the Special Counsel first and the Special Counsel does not seek corrective action on the individual's behalf.

An individual who is subject to a personnel action that is directly appealable to the Board and who claims that the action was taken because of whistleblowing, may choose to file a complaint with the Special Counsel rather than appeal to the Board. If the Special Counsel does not seek corrective action on his behalf, the individual may then appeal to the Board. Although such an appeal concerns an "otherwise appealable action," the time limits for filing are the same as for an "individual right of action" and the case will be adjudicated as an individual right of action

Два типи скарг від викривачів

Існують два види скарг викривачів. Основна різниця між ними полягає в способі, в який вони потрапляють до Ради.

Захід, що підлягає оскарженню в загальному порядку: у випадку першого типу, до особи застосований кадровий захід, який підлягає прямому оскарженню перед Радою, і при цьому особа стверджує, що цей захід був вжитий через здійснене нею викриття. Рада відносить цей тип справи до «заходів, що підлягають оскарженню в загальному порядку», тобто, особа має право подати скаргу безпосередньо до Ради після того, як кадровий захід був реалізований. В такому випадку Рада розглядатиме як оскаржене кадрове рішення, так і твердження про утиски через викриття.

Індивідуальне право на подання позову: Другий тип справ був передбачений в Законі про захист викривачів, в якому він визначається як «Індивідуальне право на подання позову». В цьому другому випадку йдеться про ситуацію, коли до особи застосовується кадровий захід, особа стверджує, що це відбувається через здійснені нею викриття, проте сам захід не підлягає прямому оскарженню перед Радою. В цьому виді справ особа може подавати скаргу до Ради тільки після того, як вона подала її до Спеціального прокурора, а Спеціальний прокурор не подає клопотання про усунення порушення від імені викривача.

Особа, до якої застосований кадровий захід, що підлягає прямому оскарженню перед Радою, коли ця особа заявляє, що захід був застосований через здійснені нею викриття, може на власний розсуд подати скаргу не до Ради, а до Спеціального прокурора. В разі, якщо Спеціальний прокурор від імені цієї особи не подає клопотання про усунення порушення, особа далі може звернутися до Ради. Хоча така скарга стосується «заходу, що підлягає оскарженню в загальному порядку», строки для подання скарги є такими ж як і для подання за «індивідуальним правом подання позову», а рішення у справі прийматиметься так само, як і за позовом на реалізацію індивідуального права. Цей означає, що Рада не розглядатиме вжитий захід по

appeal.This means that the Board will not review the merits of the action but will resolve only the claim of reprisal for whistleblowing. You should keep this in mind before you decide whether to file a complaint with the Special Counsel.

Questions and Answers

1. What must I do before I can file an individual right of action appeal with the MSPB?

Before you can file an individual right of action appeal with the MSPB, you must first seek corrective action with the Office of Special Counsel (OSC). This is done by filing a complaint with OSC. OSC's Complaint Form and further information about their procedures are available at the OSC website (http://www.OSC.gov). For time limits on filing an appeal with the MSPB after seeking corrective action from OSC see Question 4 below.

In an otherwise appealable action, you have the option of first seeking corrective action with the Special Counsel as described above, or you can file an appeal with the Board without first seeking corrective action from OSC.

2. How and when do I seek correction action from the Office of the Special Counsel.

An employee or applicant for employment seeks corrective action from OSC by filing a complaint of a prohibited personnel practice, including retaliation for whistleblowing, by completing Form OSC-11 (Complaint of Possible Prohibited Personnel Practice or Other Prohibited Activity). OSC requires that this form be used. There is no specific time limit for filing a complaint with OSC.

суті, а прийме рішення тільки стосовно твердження про утиски через викриття. Це необхідно пам'ятати, приймаючи рішення про те, чи звертатися із скаргою до Спеціального прокурора.

Запитання та відповіді

1. Що я мушу зробити, перш ніж подавати до РЗСЗ скаргу на основі індивідуального права на подання позову?

Перш ніж подавати до РЗСЗ скаргу на основі індивідуального права на подання позову, спочатку слід звернутися із завою про усунення порушення до Офісу спеціального прокурора (ОСП). Для цього слід подати до ОСП скаргу. Формуляр для подання скарги та докладна інформація про процедури цього офісу містяться на веб-сайті ОСП (http://www.ОСП.gov). Строки подання скарги до РЗСЗ після звернення про усунення порушення до ОСП наведені у відповіді на запитання 4 далі.

В випадку заходу, що підлягає оскарженню в загальному порядку, ви маєте варіант спочатку звернутися з вимогою про усунення порушення до Спеціального прокурора в описаному вище порядку, або ж подати скаргу до Ради, без звернення про усунення порушення до ОСП.

2. Яким чином і коли вимагати усунення порушення через Офіс спеціального прокурора.

Для того щоб звернутися з вимогою про усунення порушення до ОСП, працівник або претендент на посаду подає скаргу про порушення правил кадрової політики, включаючи утиски через здійснені ним викриття, для чого заповнює формуляр OSC-11 (Скарга на можливе порушення правил кадрової політики або на інші заборонені дії). ОСП вимагає використання саме цього формуляру. Строки для подання скарги до ОСП не встановлені.

3. Who may file whistleblower appeals with the Board?

A Federal employee's right to file an individual right of action appeal with the Board is determined by whether he or she occupies a "covered position" under the "Prohibited Personnel Practices" statute. Employees in covered positions include:

- Competitive service employees;
- Most excepted service employees in Executive agencies;
- Career appointees in the Senior Executive Service;
- Employees of Government corporations;
- Employees of the Government Printing Office; and
- Former employees of and applicants for employment with covered agencies.

Employees specifically excluded from coverage are those in the Government Accountability Office, the FBI, and various intelligence agencies. A covered employee who files a whistleblower complaint with the Special Counsel becomes eligible to file an individual right of action appeal with the Board only if the Special Counsel does not seek corrective action on his or her behalf or 120 days pass after the complaint was received by the Special Counsel.

In the case of an otherwise appealable action, any employee eligible to appeal the particular action can appeal directly to the Board. The regulations applying to the particular action being appealed govern who may appeal that action. In general, competitive service and preference-eligible employees (e.g., veterans with a service-connected disability) have Board appeal rights with respect to most appealable actions. Most excepted service employees may appeal adverse actions and

3. Хто може подавати скарги від викривача до Ради?

Можливість працівника подати до Ради скаргу на основі індивідуального права на подання позову залежить від того, чи він або вона обіймає «передбачену нормами посаду» за визначенням закону про «Порушення правил кадрової політики». До працівників на передбачених нормами посадах відносяться:

- Працівники на посадах за конкурсним відбором;
- Більшість працівників на посадах, отриманих за винятковими правилами у виконавчих відомствах;
- Особи, призначені в порядку кар'єрного зростання в вищій виконавчій службі;
- Працівники державних корпорацій;
- Працівники державної типографії; а також
- Колишні працівники відомств, на які поширюються закони про працевлаштування, або претенденти на посади в таких відомствах.

Під окремі винятки із законодавства підпадають працівники Управління урядової звітності, ФБР та різних розвідувальних відомств. Працівник на передбаченій нормами посаді, який подає до Спеціального прокурора скаргу як викривач, може подати скаргу на основі індивідуального права на подання позову до Ради тільки в разі, коли Спеціальний прокурор не порушує від його імені клопотання про усунення порушення протягом 120 днів після отримання скарги.

Коли йдеться про захід, що підлягає оскарженню у загальному порядку, оскаржити такий конкретний захід перед Радою може будь-який працівник, що має на це право. Особи, які мають право оскаржувати такий захід, визначаються в нормативних актах, застосовних до конкретного заходу, що оскаржується. Взагалі, більшість заходів, які підлягають оскарженню в загальному порядку, можуть оскаржуватися перед Радою працівниками на посадах за конкурентним відбором та на посадах за пільговим відбором (наприклад, ветерани, що мають інвалідність, отриману під час служби).

performance-based actions. Former employees and applicants for employment can appeal some actions.

If there is any question as to whether you come under the jurisdiction of the Special Counsel with respect to complaints of personnel actions allegedly based on whistleblowing, or under the Board's jurisdiction with respect to actions that may be appealed directly to the Board, you should file your complaint or appeal with the Board in order to preserve your appeal rights.

4. How do I file a whistleblower appeal with the Board?

You must file your timely appeal in writing with the Board's regional or field office serving the area where your duty station was located when the action was taken. Applicants for employment should file in the regional or field office serving the area where the position applied for is located. This requirement applies to all whistleblower appeals, both otherwise appealable actions and individual right of action appeals.

Your appeal must contain the following:

- All of the information required by the Board's regulations at Title 5 of the Code of Federal Regulations, Part 1201, for other types of appeals, including the signature of the appellant or the appellant's representative and a certificate of service stating how and when a copy of the appeal was served on the agency.
- A description of the whistleblowing disclosure and a chronology of facts concerning the personnel action--including the name and position of the person(s) taking the action, or a copy of your complaint to OSC and any

Більшість працівників на посадах, отриманих за винятковими правилами, мають право оскаржувати стягнення та заходи, вжиті за результатами оцінювання їхньої роботи. Деякі заходи можуть оскаржуватись колишніми працівниками та претендентами на посади.

Якщо у вас виникає питання про те, чи підпадаєте ви під юрисдикцію спеціального прокурора в зв'язку із скаргами на кадрові заходи, нібито вжиті через викриття, або ж під юрисдикцію Ради у зв'язку із заходами, що підлягають оскарженню безпосередньо до Ради, для захисту свого права на оскарження вам варто подавати скаргу до Ради.

4. Яким чином подати скаргу від викривача до Ради?

Скаргу слід подавати у письмовій формі з дотриманням строків до регіонального або місцевого офісу Ради, який обслуговує територію за місцем вашої служби на момент вжиття заходу. Претенденти на працевлаштування подають скарги до регіонального або місцевого офісу, який обслуговує територію за місцем наявності вакансії, на яку претендує скаржник. Ця вимога стосується всіх скарг від викривачів - як скарг на заходи, що підлягають оскарженню в загальному порядку, так і скарг на основі індивідуального права на подання позову.

Ваша скарга повинна містити наступне:

- Всю інформацію, якої вимагають постанови Ради за Титулом 5 Зведення федеральних постанов, частина 1201, для інших видів скарг, включаючи підпис скаржника або його представника та підтвердження вручення із зазначенням способу і часу вручення скарги відомству.

- Опис викритих подій та хронологічний перелік дій з вжиття кадрового заходу із зазначенням прізвищ та посад осіб, які цей захід вжили, або з копією вашого звернення до ОСП разом з всіма додатками до нього.
- Пояснення причин, через які ви вважаєте, що кадровий захід є утиском у відповідь на

addenda to it.

- An explanation as to why you believe the personnel action is in reprisal for whistleblowing and any supporting evidence you have.
- In the case of a threatened action not yet taken, the specific indications giving rise to your apprehensions.
- If you have sought corrective action from the Special Counsel first, evidence that your appeal is being filed within the required time limits.
- A form for filing an appeal and a listing of addresses of all MSPB regional and field offices are available on the MSPB Website.

Appeals may be filed by mail, by facsimile, by commercial overnight delivery, by personal delivery, or electronically by using the Board's online process at MSPB e-Appeal Online (https://e-appeal.mspb.gov/). The date of filing by mail is considered to be the postmark date. The date of filing by facsimile is the date of the facsimile. The date of filing by commercial overnight delivery is the date you deliver the appeal to the commercial overnight delivery service. The date of filing by e-Appeal is the date of electronic submission.

5. What are the required time limits for filing a whistleblower appeal?

The time limits are different for an otherwise appealable action and for an individual right of action appeal.

Otherwise Appealable Action: You must file within 30 calendar days of the effective date of the action, if any, or within 30 calendar days after the date of receipt of the agency's decision, whichever is later. (If the filing deadline falls on a Saturday, Sunday, or Federal holiday, the filing deadline is extended to the next working day.) However,

ваші викриття, включно з всіма доказами цього твердження, які ви маєте.

- Якщо йдеться про погрози заходами, які ще не вжиті - конкретні підстави, що дають вам привід для занепокоєння.
- Якщо спочатку ви звернулися з вимогою про усунення порушення до Спеціального прокурора - підтвердження того, що ваша скарга подана у встановлені строки.
- Формуляр для подання скарги та список адрес всіх регіональних та місцевих офісів РЗСЗ можна знайти та вебсайті РЗСЗ.

Скарги можна відправляти поштою, факсом, комерційними службами швидкої доставки, подавати особисто або в електронній формі за допомогою Інтернет-процедури Ради для подання скарг в електронному вигляді (https://e-appeal.mspb.gov/). Датою подання скарги в разі поштового відправлення вважається дата на поштовій марці. Датою подання факсом вважається дата передання факсимільного повідомлення. Датою подання в разі використання комерційної служби швидкої доставки вважається дата передання вами скарги до цієї служби. Датою подання скарги в електронному вигляді вважається дата її електронного передання.

5. Якими є встановлені терміни для подання скарги від викривача?

Терміни для оскарження заходу, що підлягає оскарженню в загальному порядку, та для подання скарги на основі індивідуального права на подання позову є різними.

Захід, що підлягає оскарженню в загальному порядку: скаргу слід подати протягом 30 календарних днів від дня застосування заходу, якщо він був вжитий, або протягом 30 календарних днів від дня отримання рішення відомства, в залежності від того, яка з цих подій сталася пізніше. (Якщо термін припадає на суботу, неділю або на загальнонаціональне свято, він збільшується на один робочий день). Водночас, якщо до вас вжили

if you have been subjected to an otherwise appealable action and you choose to seek corrective action from the Special Counsel first, the time limits for appealing to the Board are the same as for an individual right of action appeal.

Individual Right of Action: The time limits for filing an individual right of action appeal depend on what the Special Counsel does with your complaint.

- If the Special Counsel notifies you that the office is terminating its investigation of your complaint, you have 65 days from the date of the Special Counsel's written notice, or 60 days from your receipt of the notice, whichever is later, to file an individual right of action appeal with the Board.
- If 120 days pass after you file a complaint with the Special Counsel and that office has not notified you that it will seek corrective action on your behalf, you may file an individual right of action appeal with the Board anytime thereafter.

6. What is a "stay" and how does it apply to whistleblower appeals?

A stay orders the agency to suspend the personnel action being appealed. You may file a stay request with the Board in connection with either kind of whistleblower appeal--an otherwise appealable action or an individual right of action appeal. You may file a stay request at any time after you become eligible to file your appeal, but no later than the time limit the judge sets for close of discovery in the appeal. You may file a stay request before, at the same time as, or after you file your appeal. If you file the stay request first, you must file your appeal within

захід, що підлягає оскарженню в загальному порядку, і ви спочатку плануєте домогтися усунення порушення через Спеціального прокурора, термін для подання скарги до Ради буде таким самим, як і для подання скарги на основі індивідуального права на подання позову.

Індивідуальне право на подання позову. Термін для подання скарги на основі індивідуального права на подання позову залежатиме від дій Спеціального прокурора з вашою скаргою.

- Якщо Спеціальний прокурор повідомить, що його офіс закриває розслідування за вашою скаргою, для подання до Ради скарги на основі індивідуального права на подання позову ви матимете 65 днів від дати письмового повідомлення від Спеціального прокурора або 60 днів від дня отримання вами цього повідомлення, залежно від того, яка з цих подій станеться пізніше,.
- Якщо від дня подання вами скарги до Спеціального прокурора минуло 120 днів, а його офіс не повідомив вас про рішення вимагати усунення порушення від вашого імені, ви можете подавати скаргу на основі індивідуального права на подання позову до Ради в будь-який час після завершення зазначеного періоду.

6. Що таке «призупинення» і як воно застосовується до скарг від викривачів?

Це – наказ відомства при призупинення кадрового заходу, що оскаржується. Ви маєте право подавати до Ради клопотання про призупинення у зв'язку з будь-яким видом скарги від викривача – скарги на захід, що підлягає оскарженню в загальному порядку, або скарги, поданої на основі індивідуального права на подання позову. Це клопотання ви можете подати в будь-який момент після набуття вами права на оскарження, але не пізніше, аніж в термін, який буде встановлений суддею для досудового надання доказів. Клопотання про призупинення можна подати до подання вами скарги, одночасно з ним або після нього. Якщо ви починаєте з подання клопотання про призупинення, скаргу ви маєте подати протягом 30 днів після

30 days after the judge rules on the stay request.

7. How do I file a stay request with the Board?

You file a stay request in writing with the same Board regional or field office where you file your appeal. Appeals may be filed by mail, by facsimile, by commercial overnight delivery, by personal delivery, or electronically by using the Board's online process at MSPB e-Appeal Online (https://e-appeal.mspb.gov/). The date of filing by mail is considered to be the postmark date. The date of filing by facsimile is the date of the facsimile. The date of filing by commercial overnight delivery is the date you deliver the appeal to the commercial overnight delivery service. The date of filing by e-Appeal is the date of electronic submission.

Your stay request must comply with 5 C.F.R. 1209.9 and contain the following information:

- Your name and the names, addresses, and telephone numbers of the agency and your representative, if you have one.
- A chronology of the facts, including a description of the whistleblowing disclosure and the personnel action that the agency has threatened, taken, or failed to take.
- An explanation as to why you believe the personnel action is based on whistleblowing. You should support your explanation with documentary proof because a stay will be granted only if you show a "substantial likelihood" that your appeal will succeed.
- An explanation as to how long the stay should remain in effect and

винесення суддею постанови про задоволення клопотання про призупинення заходу.

7. Як подати клопотання про призупинення заходу до Ради?

Клопотання про призупинення заходу подається в письмовій формі до того ж самого регіонального або місцевого офісу Ради, куди ви подавали скаргу. Скарги можна відправляти поштою, факсом, комерційними службами швидкої доставки, подавати особисто або в електронній формі за допомогою Інтернет-процедури Ради для подання скарг в електронному вигляді (https://e-appeal.mspb.gov/). Датою подання скарги в разі поштового відправлення вважається дата на поштовій марці. Датою подання факсом вважається дата передання факсимільного повідомлення. Датою подання в разі використання комерційної служби швидкої доставки вважається дата передання вами скарги до цієї служби. Датою подання скарги в електронному вигляді вважається дата її електронного передання.

Ваше клопотання про призупинення заходу мусить відповідати 5 C.F.R. 1209.9 та містити наступну інформацію:

- Ваше прізвище та прізвища посадових осіб, адреси та телефонні номери відомства та вашого представника, якщо ви його маєте.
- Хронологічно викладені факти, включаючи опис розкритої інформації, а також кадрового заходу, яким відомство вам погрожувало, який воно вжило, або не стало вживати.
- Пояснення причин, через які ви вважаєте, що кадровий захід викликаний вашими викриттями. Це пояснення слід супроводити документальними підтвердженнями, оскільки клопотання про призупинення заходу буде задоволене тільки в разі, якщо ви продемонструєте «вірогідну ймовірність» того, що ваша скарга буде задоволена.
- Обґрунтування бажаної тривалості призупинення заходу, а також того, що це призупинення не створить складнощів в роботі відомства.

whether the stay will cause a hardship on the agency.
- If you first sought corrective action from the Special Counsel, evidence that the request is timely filed.

8. How does the Board decide a stay request?

After you have filed your stay request, the administrative judge will allow the agency an opportunity to comment and submit evidence. After considering all the arguments and evidence, the administrative judge will either grant or deny your request.

If your stay request is granted, the administrative judge will specify the time period during which the agency must suspend the personnel action. A typical stay order will suspend the personnel action indefinitely, until it is later modified or vacated by another Board order.

If your stay request is not granted, you may file a written request with the administrative judge asking that he refer your request and his decision denying your request to the Board members in Washington, D.C. for their review. This is called "petitioning" the administrative judge to "certify" his decision as an "interlocutory appeal."

Please see MSPB at Your Fingertips at the end of this publication for information about obtaining the Board's regulations.

9. What are the burdens of proof in whistleblower appeals?

In whistleblower appeals, you have the burden of proving by a preponderance of the evidence that whistleblowing was a contributing factor in the personnel action threatened, taken, or not taken against you. You may demonstrate that whistleblowing

- Якщо ви почали із звернення про усунення порушення до Спеціального прокурора, підтвердження того, що ваше клопотання подане без порушення встановлених строків.

8. Яким чином Рада приймає рішення за клопотаннями про призупинення заходу?

Після подання вами клопотання про призупинення заходу, суддя з адміністративних питань дасть відомству можливість надати його коментарі та докази. Після розгляду всіх аргументів та доказів, суддя з адміністративних питань або задовольнить ваше клопотання, або відхилить його.

В разі задоволення вашого клопотання про призупинення заходу суддя з адміністративних питань встановить період, на який кадровий захід мусить бути призупинений вашим відомством. Як правило, постанова про призупинення заходу виноситься на невизначений період, доки захід не буде змінений, або доки Рада не ухвалить постанову на заміну рішенню про кадровий захід.

В разі, якщо ваше клопотання про призупинення заходу не задовольняється, ви можете подати до судді з адміністративних питань прохання про передання копії вашого клопотання та рішення про відмову у ньому до членів Ради в Вашингтоні, дистрикт Колумбія, для ознайомлення. Це називається «клопотанням» перед суддею з адміністративних питань про «посвідчення» його рішення в якості «попередньої апеляції».

Інформацію про те, як можна отримати регламент РЗСЗ, шукайте в кінці цієї публікації «РЗСЗ у вас під рукою».

9. Яким є тягар доведення в справах про скарги від викривачів?

В справах про скарги від викривачів вам належить довести в силу наявності вагоміших доказів, що підстави для того, щоб погрожувати вам вжиттям кадрових заходів, вжити проти вас кадрові заходи або не вживати кадрові заходи, включали в себе акт викриття. Довести те, що акт викриття має стосунок до заходів, ви можете, показавши, що посадовій

was a contributing factor by showing that the official taking the action knew about the whistleblowing and that the action occurred within a time period such that a reasonable person would conclude that the whistleblowing was a contributing factor in the personnel action, but there are also additional ways to meet this burden. If you are filing an IRA appeal, you must also prove that you exhausted your remedy before the Office of Special Counsel.

If you establish by preponderant evidence that whistleblowing was a contributing factor, the Board will order corrective action unless the agency demonstrates by clear and convincing evidence that it would have taken the same action in the absence of the whistleblowing. The clear and convincing standard of proof is a higher standard than the preponderance of the evidence.

10. If I file a whistleblower appeal with the Board after the Special Counsel has terminated an investigation of my complaint, will that termination influence the Board's decision?

No. Under the Whistleblower Protection Act, when the Board considers your appeal, it may not take into account the Special Counsel's decision to terminate an investigation of your complaint. Moreover, if you file your appeal because 120 days have passed without your being notified that the Special Counsel will seek corrective action on your behalf, the Special Counsel may not proceed to seek corrective action without your permission. Furthermore, the Special Counsel may not intervene in your appeal before the Board without your permission.

особі, яка вжила захід, було відомо про ваші викриття, а сам захід був вжитий протягом такого часу, який дозволив би пересічній особі розумно припустити, що він став наслідком дій викривача; існують й інші способи довести цей зв'язок. Якщо ви подаєте скаргу на основі ІПП, вам також треба довести, що ви вичерпали інші засоби правового захисту, оск кільки звернулися до Офісу спеціального прокурора.

В разі, якщо ви доведете вагомішими доказами те, що акт викриття був підставою для заходу, Рада прийме постанову про усунення порушення, якщо відомству не вдасться за допомогою чітких та переконливих доказів довести, що і в разі відсутності акту викриття кадровий захід був би таким самим. Чіткі та переконливі докази є стандартом доведення, який переважає доведення в силу наявності вагоміших доказів.

10. Якщо подати скаргу від викривача до Ради після того, як Спеціальний прокурор закрив розслідування за скаргою, чи матиме це рішення вплив на рішення Ради?

Ні. Закон про захист викривачів передбачає, що в ході розгляду Радою скарги, вона не повинна брати до уваги рішення Спеціального прокурора про закриття розслідування за скаргою. Ба більше, якщо ви подаєте скаргу в зв'язку з тим, що минуло 120 днів від вашого звернення до Спеціального прокурора, а він так і не повідомив вас про своє рішення вимагати усунення порушення від вашого імені, Спеціальний прокурор не матиме права вимагати усунення порушення без вашого дозволу. До того ж, Спеціальний прокурор не має права втручатися у хід розгляду вашої скарги Радою без вашого дозволу.

11. What can I do if I am not satisfied with the administrative judge's decision on my whistleblower appeal?

As is the case with other decisions on appeals to the Board, you have the right to ask the 3-member Board in Washington to review the initial decision of the administrative judge. You do this by filing a petition for review in accordance with the Board's regulations at Title 5 of the Code of Federal Regulations. If no party files a petition for review, the initial decision of the administrative judge becomes final 35 days after it is issued. If a petition for review is filed, the decision issued by the Board becomes the final decision.

You may request judicial review of a final Board decision on your whistleblower appeal--either an initial decision of an administrative judge that has become final or the Board's decision on a petition for review--by the U.S. Court of Appeals for the Federal Circuit. The court must receive your request for review within 60 days after the Board issues notice of its final decision. The court normally will not waive this time limit and filings that do not meet the deadline will be dismissed.

11. Що робити, якщо я не задоволений рішенням судді з адміністративних питань за моєю скаргою від викривача?

Аналогічно ситуаціям з іншими рішеннями Ради за скаргами, ви маєте право вимагати розгляду початкового рішення судді з адміністративних питань колегією з 3 членів Ради у Вашингтоні. Для цього вам слід подати клопотання про такий розгляд у відповідності до правил Ради в Титулі 5 Зведення федеральних постанов. Якщо жодна із сторін не подає клопотання про перегляд, початкове рішення судді з адміністративних питань стає остаточним за 35 днів після його винесення. Якщо клопотання про перегляд подається, остаточним рішенням буде рішення, ухвалене Радою.

Ви маєте право вимагати судового розгляду остаточного рішення Ради з приводу вашої скарги від викривача - і початкового рішення судді з адміністративних питань, яке стало остаточним, і остаточного рішення Ради, подавши клопотання про перегляд до Апеляційного суду США у Федеральному окрузі. Ваше клопотання має бути отримане судом протягом 60 днів після надання Радою повідомлення про її остаточне рішення. Як правило, суд не робить винятків в разі порушення строків, тому подані з порушенням строків заяви відхиляються.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

CRS report (excerpts)

https://crsreports.congress.gov

APPOINTMENT AND CONFIRMATION OF EXECUTIVE BRANCH LEADERSHIP: AN OVERVIEW

Summary

The Constitution divides the responsibility for populating the top positions in the executive branch of the federal government between the President and the Senate. Article II, Section 2 empowers the President to nominate and, by and with the advice and consent of the Senate, to appoint the principal officers of the United States, as well as some subordinate officers.

These positions are generally filled through the advice and consent process, which can be divided into three stages:

Звіт Дослідницької служби Конгресу (уривки)

https://crsreports.congress.gov

ПРИЗНАЧЕННЯ І ПІДТВЕРДЖЕННЯ ПРИЗНАЧЕНЬ НА КЕРІВНІ ПОСАДИ У ВИКОНАВЧІЙ ВЛАДІ: ОГЛЯД

Короткий зміст

Конституція розподіляє обов'язки щодо заповнення вищих посад у виконавчій гілці влади федерального уряду між президентом і Сенатом. Стаття II, розділ 2 уповноважує президента висувати кандидатури і, за порадою і за згодою Сенату, призначати головних посадових осіб Сполучених Штатів, а також ряд їхніх підлеглих.

Ці посади, як правило, заповнюються в рамках процесу консультацій та погоджень, в якому можна виділити три етапи:

1. Білий дім обирає і перевіряє кандидатуру

Table of contents ※ Повернутися до змісту

1. The White House selects and clears a prospective appointee before sending a formal nomination to the Senate.

2. The Senate determines whether to confirm a nomination. For most nominations, much of this process occurs at the committee level.

3. The confirmed nominee is given a commission and sworn into office, after which he or she has full authority to carry out the duties of the office.

The President may also be able to fill vacancies in advice and consent positions in the executive branch temporarily through other means. In some cases, the President may be able to designate an official to serve in a vacant position on a temporary basis under the Federal Vacancies Reform Act or under statutory authority specific to the position. Alternatively, if circumstances permit and certain conditions are met, the President could choose to give a recess appointment to an individual. Such an appointment would last until the end of the next session of the Senate. In practice, recess appointments have become less common in recent years.

Congress has selectively included certain types of statutory provisions when establishing specific executive branch positions. These provisions include those that require appointees to have specified qualifications, set fixed terms of office, limit the circumstances under which the President can remove an officeholder, specify how the chair of a collegial board or commission will be selected and may be removed, and allow an incumbent to remain in office past the end of a term until a successor is appointed (also referred to as a holdover provision). Although these types of provisions may be found in the establishing statutes for a variety of positions, they are particularly common for members of regulatory and other collegial boards and commissions. In some cases, these types of provisions have influenced the dynamics of

перед її офіційним направленням до Сенату.

2. Сенат визначає, чи затверджувати кандидатуру. Для більшості кандидатур значна частина цього процесу відбувається в комітетах.

3. Затверджений кандидат отримує призначення і складає присягу, після чого він або вона має всі повноваження для виконання службових обов'язків.

Президент також може мати можливість тимчасово заповнювати вакансії, де для цього потрібні «рада і згода» Сенату, за допомогою інших засобів. У деяких випадках він може призначити на вакантну посаду тимчасово відповідно до Федерального закону про реформу вакансій або завдяки іншим законодавчим повноваженням щодо даної посади. Як альтернатива, якщо дозволяють обставини і будуть виконані певні умови, президент може здійснити т.зв. міжсесійне призначення на термін до кінця наступної сесії Сенату. На практиці міжсесійні призначення стали менш поширені останнім часом.

При заснуванні конкретних посад у виконавчій владі Конгрес вибірково задіяв певні види законодавчих положень. Ці положення вимагають, щоб призначені особи мали відповідну кваліфікацію, встановлюють фіксовані терміни повноважень, обмежують обставини, коли президент може відсторонити посадову особу, вказують, як буде обраний і може бути відсторонений голова колегіальної ради або комісії, і дозволяють посадовій особі залишатися на своїй посаді після закінчення терміну повноважень, доки буде призначений наступник (т.зв. положення про відстрочку). Хоча такого роду положення можна знайти в законах, що засновують різні посади, вони особливо часто застосовуються при призначенні членів регулюючих та інших колегіальних рад і комісій. У ряді випадків такі положення впливали на динаміку процесу затвердження в Сенаті. Їх слід враховувати у процесі відбору і перевірки кандидатур в адміністрації.

the Senate confirmation process. They may also be factored into the selection and vetting process in the Administration.

Appointments Under the Advice and Consent Process

The appointment process for executive branch positions is generally considered to have three stages: selection and nomination by the President, consideration by the Senate, and appointment by the President.

Selection, Clearance, and Nomination

In the first stage, the White House selects and clears a prospective appointee before sending the formal nomination to the Senate. With the assistance of, and preliminary vetting by, the White House Office of Presidential Personnel, the President selects a candidate for the position.Members of Congress and interested parties sometimes have recommended candidates for specific PAS positions, particularly for positions located within a Member's state. Members have offered their suggestions by letter and by contact with a White House liaison. In general, the President is under no obligation to follow such recommendations. In the case of the Senate, however, it has been argued that Senators are constitutionally entitled, by virtue of the advice and consent clause noted above, to provide advice to the President regarding his selection, although the extent of this entitlement is a matter of some debate.As a practical matter, when Senators have perceived insufficient pre-nomination consultation has occurred, they have sometimesexercised their procedural prerogatives to delay, or even effectively block, consideration of a nomination.

During the clearance process, the candidate prepares and submits several forms, including the "Public Financial Disclosure Report", the "Questionnaire for National Security Positions (SF 86)", and a supplement to SF86. The clearance process often includes a

Призначення, що потребують «ради і згоди» Сенату

Процес призначення на посади у виконавчій владі, як правило, ділять на три етапи: відбір і висунення президентом, розгляд Сенатом, призначення президентом.

Відбір, оформлення та висунення кандидатур

На першому етапі Білий дім вибирає і перевіряє кандидатуру, перш ніж офіційно передати її в Сенат. За сприяння та завдяки попередній перевірці з боку Управління президентського персоналу Білого дому президент вибирає кандидата на посаду. Члени Конгресу і зацікавлені сторони іноді рекомендують кандидатів на ряд посад, де потрібне підтвердження Сенату (список таких посад скорочено називається PAS), особливо посади в установах штату, від якого обраний даний конгресмен. У цих випадках конгресмени подають свої пропозиції в листі або через співробітника Білого дому. У принципі президент не зобов'язаний дотримуватися таких рекомендацій. У випадку Сенату, однак, не раз висловлювалася думка, що в силу вищезазначеної умови про «раду та згоду» сенатори мають конституційне право давати президентові рекомендації щодо його вибору, хоча питання, наскільки це справді так, залишається дискусійним. На практиці, коли сенатори вважають, що до висунення кандидатур з ними радилися недостатньо, вони можуть скористатися своїми процедурними прерогативами, щоб відкласти і навіть заблокувати розгляд кандидатури.

У процесі оформлення кандидат заповнює і подає кілька форм включно зі «Звітом про розкриття фінансової інформації», «Анкетою для кандидатів на посади у сфері національної безпеки (SF 86)» і додатком до SF86. Процес оформлення часто включає в себе перевірку біографії, яку здійснює Федеральне бюро

background investigation conducted by the Federal Bureau of Investigation (FBI), which prepares a report that is delivered to the White House. It also includes a review of financial disclosure materials by the Office of Government Ethics (OGE) and an ethics official for the agency to which the candidate is to be nominated. If conflicts of interest are found during the background investigation, OGE and the agency ethics officer may work with the candidate to mitigate the conflicts. At the completion of the clearance process, the nomination is ready to be submitted to the Senate.

розслідувань (ФБР), згодом воно готує відповідний звіт для Білого дому. Частиною процедури є також аналіз наданих кандидатом фінансових відомостей, що його проводить Управління службової етики у державних органах (OGE) і посадова особа з питань етики відомства, де працюватиме кандидат. Якщо в ході перевірки буде виявлено конфлікт інтересів, OGE і співробітник відомства можуть провести з кандидатом роботу і постаратися мінімізувати проблему. Після завершення процесу оформлення все буде готово для подання кандидатури до Сенату.

The selection and clearance stage has often been the longest part of the appointment process. There have been lengthy delays at times, particularly when many candidates have been processed simultaneously, such as at the beginning of an Administration or where conflicts needed to be resolved. Candidates for higher-level positions have often been accorded priority in this process. In an effort to reduce the elapsed time between a new President's inauguration and the appointment of his or her national security team, Congress has amended the Presidential Transition Act of 1963 several times in recent years. Among other provisions, these amendments encourage a President-elect to submit, for security clearance, potential nominees tohigh-level national security positions as soon as possible after the election. A separate provision of law, enacted as part of the Federal Vacancies Reform Act of 1998 (Vacancies Act), lengthens the potential duration of a temporary appointment during presidential transitions, facilitating control of a new President over the executive branch while the appointment process proceeds. (See section below entitled "Temporarily Filling Advice and Consent Positions.")

Етап відбору та оформлення часто був найтривалішим у процесі призначення.
Часом траплялися великі затримки, особливо коли одночасно оброблялося багато кандидатур (наприклад, на початку діяльності нової президентської адміністрації) або було необхідно врегулювати конфлікт інтересів. Кандидатам на посади вищого рівня часто приділяється пріоритетна увага.
Прагнучи скоротити час між інавгурацією нового президента і призначенням його команди з національної безпеки, Конгрес за останні роки кілька разів вносив поправки в Закон про передачу президентської влади 1963 року. Серед іншого, ці поправки спонукають обраного президента якомога швидше після виборів представляти для перевірки на предмет благонадійності можливі кандидатури на посади високого рівня у сфері національної безпеки. Окреме положення закону, прийняте в рамках Закону про реформу федеральних вакансій 1998 року (Закон про вакансії), збільшує можливий термін тимчасових призначень у перехідний період, полегшуючи контроль нового президента над виконавчою владою, поки тривають призначення (див. нижче розділ «Тимчасове заповнення вакансій, що потребують ради і згоди Сенату».)

A nominee has no legal authority to assume

У кандидата немає юридичного права брати на себе обов'язки і відповідальність, що пов'язані з посадою, поки він тільки висунутий на цей пост.

the duties and responsibilities of the position by virtue of the nomination. Authority to act comes once the nominee has received Senate confirmation and presidential appointment or through another method of assigning duties, such as a designation of an acting official under the Vacancies Act, a recess appointment, or a redelegation of functions.

Реальні повноваження надаються йому лише після того, коли він отримає підтвердження Сенату і президентське призначення, або після виконання іншої процедури, такої як призначення тимчасово виконуючого обов'язки відповідно до Закону про вакансії, міжсесійне призначення або перерозподіл функцій.

Senate Consideration

In the second stage of the appointment process, the Senate alone determines whether or not to confirm a nomination. The Senate's action on a nomination varies, depending largely on the importance of the position involved, existing political circumstances, and policy implications. Many presidential appointees are confirmed routinely by the Senate, without public debate. Other appointees receive more attention from Congress and the media through hearings, investigations, and floor debate. Historically, the Senate has shown particular interest in nominees' views and how they are likely to affect public policy. Two other factors have sometimes affected the examination of a nominee's personal and professional qualities: whether the President's party controlled the Senate and the degree to which the President became involved in supporting the nomination.

Розгляд у Сенаті

На другому етапі процесу призначення тільки Сенат визначає, затверджувати кандидатуру чи ні. Дії Сенату значною мірою залежать від характеру посади, існуючих політичних обставин і політичних наслідків.

Багато кандидатур регулярно затверджується Сенатом без публічного обговорення. Інші президентські призначенці отримують більше уваги з боку Конгресу та ЗМІ завдяки слуханням, розслідуванням та дебатам у залі засідань. Історично склалося так, що Сенат завжди виявляв особливий інтерес до поглядів кандидатів і до того, як вони можуть вплинути на політику держави.

На вивчення особистих і професійних якостей кандидата іноді впливають два інших фактори: чи контролює в цей час партія президента Сенат і якою мірою президент бере участь у підтримці даної кандидатури.

Much of the Senate confirmation process occurs at the committee level. Administratively, nominations are received by the Senate executive clerk, who usually arranges for the referral of the nominations to committee according to the Senate rules and precedents. Committee nomination activity has generally included investigation, hearing, and reporting stages. As part of investigatory work, committees have drawn on information provided by the White House, as well as information they themselves have collected. Some committees have held hearings on nearly all nominations; others have held

Велика частина процесу затвердження в Сенаті відбувається на рівні комітетів. В адміністративному плані це має такий вигляд: кандидатури приймає виконавчий секретар Сенату, який зазвичай організовує передачу кандидатур в той чи інший комітет відповідно до правил і прецедентів палати. Діяльність комітетів, як правило, включає етапи розслідування, слухання та подання звітів. У рамках розслідування комітети спираються на інформацію, надану Білим домом, а також ту, яку зібрали вони самі. Деякі комітети проводять слухання практично по всіх кандидатурах; інші – тільки по деяких. Слухання є публічним форумом для обговорення кандидатури і будь-

hearings for only some. Hearings provide a public forum to discuss a nomination and any issues related to the program or agency for which the nominee would be responsible. Even where confirmation has been thought by most to be a virtual certainty, hearings have provided Senators and the nominee with opportunities to go on the record with particular views or commitments. Senators have used hearings to explore nominees' qualifications, articulate policy perspectives, or raise related oversight issues.

яких питань, пов'язаних з програмою або відомством, за які відповідатиме кандидат. Навіть якщо більшість вважає затвердження вирішеною справою, слухання дають сенаторам і кандидату можливість публічно оприявнити свої погляди і наміри.
Сенатори неодноразово використовували слухання, щоб усебічно перевірити здібності кандидатів, заявити про політичні плани або обговорити питання парламентського нагляду.

In response to an increasing perception among many Senators that processing and confirming nominations to over 1,000 positions in the executive branch was becoming too burdensome, a bipartisan effort was undertaken in 2011 to address how the Senate processes nominations. In August 2011, the Senate agreed to S.Res. 116, a resolution "to provide for expedited Senate consideration of certain nominations subject to advice and consent." The procedure allows certain nominations to be eligible for consideration by the full Senate without formal committee action (unless any Senator requests committee referral).

Оскільки дедалі більше сенаторів схилялося до думки, що перевірка і затвердження кандидатів більш ніж на тисячу посад у виконавчій владі стали занадто обтяжливі, у 2011 році процес розгляду кандидатур піддали спільному аналізу обидві сенатські фракції.
У серпні 2011 року Сенат прийняв резолюцію S. Res. 116, щоб «забезпечити прискорений розгляд деяких кандидатур, що потребують ради і згоди Сенату».
Ця процедура дає право розглядати деякі призначення повному складу Сенату без офіційного рішення комітету (якщо тільки той чи інший сенатор не зажадає направити кандидатуру в комітет).

With regard to each nomination that is referred to a committee, the committee may decline to act on it at any point—upon referral, after investigation, or after a hearing. If the committee votes to report a nomination to the full Senate, it has three options: It may report the nomination favorably, unfavorably, or without recommendation. A failure to obtain a majority on the motion to report means the nomination will not be reported to the Senate at that time. Failure of a nomination to make it out of committee has occurred for a variety of reasons, including opposition to the nomination, inadequate amount of time for consideration of the nomination, or factors that may not be directly related to the merits of the nomination. If the

Щодо кандидатур, переданих комітету, то стосовно будь-якої з них комітет може відмовитися здійснювати будь-які дії як відразу після її отримання, так і після перевірки або слухання.
Якщо комітет проголосує за те, щоб передати кандидатуру на розгляд повному складові Сенату, у нього є три варіанти дій: він може відгукнутися про неї позитивно, негативно або передати її без відгуку.
Якщо більшість членів комітету не проголосували за передачу кандидатури до повного складу Сенату, то цього разу кандидатура не буде представлена у Сенаті. Кандидатура може не вийти зі стін комітету з цілого ряду причин: незгода з висуненням даної особи, брак часу для перевірки або фактори, які можуть не мати прямого зв'язку з самою

committee declines to report a nomination, the Senate may, under certain circumstances, discharge the committee from further consideration of the nomination in order to bring it to the floor.

The Senate has historically confirmed most, but not all, executive branch nominations. In rare instances, a vote to confirm a nomination has failed on the Senate floor. Often, unsuccessful nominations fail to be reported or discharged from committee, as just discussed. Sometimes, however, a nomination is reported from committee but is not taken up on the floor of the Senate because of opposition to it by one or more Senators. Because of this opposition, the Senate is not able to consider and confirm the nomination by unanimous consent. The Senate will sometimes seek to overcome this opposition by invoking cloture. Historically, invoking cloture was usually a difficult and time-consuming way to confirm a nomination. The support of three-fifths of the Senate was needed to invoke cloture, and this vote would be followed by up to 30 hours of debate on the nomination before a vote on confirmation itself. In November 2013, the Senate reinterpreted its rules to mean that only a simple majority of those Senators voting is required to invoke cloture on any executive branch nomination. The number of hours of post-cloture debate was unchanged by the 2013 precedent, but in 2019 the Senate reinterpreted its rules again to reduce post-cloture consideration to two hours for all but the highest level of executive branch nominations.

Senate rules provide that “nominations neither confirmed nor rejected during the session at which they are made shall not be acted upon at any succeeding session without being again made to the Senate by the President.” In practice, such nominations have sometimes been returned to the President at the end of the

кандидатурою. Якщо комітет відмовляється передати кандидатуру, Сенат може за певних обставин відсторонити комітет від її подальшого розгляду і винести її на загальне обговорення.

За весь час існування Сенат найчастіше, але не завжди, підтверджував кандидатури виконавчої влади. Голосування щодо затвердження кандидатури провалювалося рідко. Часто комітети «бракують» і не випускають невдалу кандидатуру, як було описано вище.

Буває, що комітет виносить кандидатуру, але її не розглядає Сенат, тому що проти неї має заперечення один або кілька сенаторів. У таких випадках Сенат не може розглянути і затвердити кандидатуру одноголосно. Іноді Сенат намагається подолати цей опір, вдаючись до примусового припинення дебатів – т. зв. *cloture*. Раніше ця процедура для підтвердження призначення була досить складною і працемісткою.

Тільки для того, щоб дати хід процедурі *cloture*, були потрібні три п’ятих голосів, а далі слід було провести до 30 годин дебатів щодо кандидатури і голосування щодо власне затвердження. У листопаді 2013 року Сенат змінив правила, постановивши, що при розгляді будь-якої кандидатури виконавчої влади для процедури *cloture* потрібна проста більшість голосів сенаторів, які голосують у даний момент. Кількість годин, що надаються для дебатів у цьому випадку, після 2013 року не змінилася, але вже 2019 року Сенат знову змінив регламент, скоротивши цей час до двох годин для всіх кандидатур виконавчої влади, крім найвищого рівня.

Правила Сенату передбачають, що «кандидатури, не підтверджені і не відхилені під час сесії, на якій їх висунуто, не беруться до уваги на будь-якій наступній сесії без повторного подання до Сенату президентом». На практиці такі кандидатури іноді поверталися президентові в кінці першої сесії і завжди в кінці Конгресу. Кандидатури також можуть

first session and are always returned to the President at the end of the Congress. Nominations may also be returned automatically to the President at the beginning of a recess of more than 30 days, but the Senate rule providing for this return has often been waived.

Appointment

In the final stage of the appointment process, the confirmed nominee is given a commission signed by the President (which bears the Great Seal of the United States) and sworn into office. The President may sign the commission at any time after confirmation, at which time the appointment becomes official. Once the appointee is given the commission and sworn in, he or she has full authority to carry out the responsibilities of the office.

Temporarily Filling Advice and Consent Positions

The Constitution also empowers the President to make a limited-term appointment to fill a vacancy without Senate confirmation when the Senate is in recess. Recess appointments expire at the end of the following session of the Senate. Although recess appointments were common in the past, Presidents now use this authority rarely, if ever. From the 110th Congress on, Congress has regularly used specific scheduling practices in an attempt to prevent the President from making recess appointments, and it appears that these practices have been effective in doing so.

Congress has provided more limited statutory authority for filling vacant PAS positions on a temporary basis, as well. Under the Vacancies Act, when an executive agency position requiring confirmation becomes vacant, it may be filled temporarily in one of three ways:

1. The first assistant to such a position may automatically assume the functions and duties

автоматично повернути президенту на початку перерви тривалістю понад 30 днів, але це правило Сенату часто скасовувалося.

Призначення

На заключному етапі процесу призначення затвердженому кандидатові видається доручення за підписом президента і з великою державною печаткою Сполучених Штатів, і він складає присягу. Президент може підписати доручення в будь-який час після підтвердження, після цього призначення стає офіційним. Щойно призначена особа отримає доручення і складе присягу, він або вона отримує всі повноваження для виконання обов'язків на новій посаді.

Тимчасове заповнення посад, що потребують ради та згоди Сенату

Конституція також уповноважує президента проводити призначення на обмежений термін для заповнення вакансії без підтвердження Сенату, якщо в Сенаті у цей час перерва. Термін міжсесійних призначень закінчується в кінці наступної сесії Сенату. Хоча в минулому такі призначення були звичайною справою, зараз президенти рідко, якщо взагалі коли-небудь, використовують ці повноваження. Після 110-го скликання Конгрес регулярно користувався деякими особливостями календарного планування, щоб перешкодити президентові робити міжсесійні призначення, і, схоже, небезуспішно.

Конгрес також надав обмеженіші законодавчі повноваження щодо заповнення вакантних посад зі списку PAS на тимчасовій основі. Відповідно до Закону про вакансії, коли посада у виконавчому органі, що вимагає підтвердження Сенату, стає вакантною, вона може бути тимчасово заповнена в один з трьох способів:

1. Перший заступник може автоматично взяти на себе посадові функції та обов'язки свого

of the office;

2. The President may direct any officer who is occupying a position requiring Senate confirmation to perform those tasks; or

3. The President may select any officer or employee of the subject agency who is occupying a position for which the rate of pay is equal to or greater than the minimum rate of pay at the GS-15 level and who has been in that position for at least 90 of the preceding 365 days.

A temporary appointment made under the Vacancies Act is initially limited to 210 days from the date of the vacancy, but the time periods for service are extended if the President submits a nomination for the position. In addition, during a presidential transition, the 210-day restriction period does not begin until either 90 days after the President assumes office or 90 days after the vacancy occurs if the vacancy exists during a 60-day period beginning on Inauguration Day.

The Vacancies Act does not apply to positions on multimember boards or commissions that govern independent establishments or government corporations.

In some cases, Congress has expressly provided in statute for the temporary filling of vacancies in a particular advice and consent position. Generally, such provisions employ one or more of several methods: (1) a specified official is automatically designated as acting; (2) a specified official is automatically designated as acting, unless the President provides otherwise; (3) the President designates an official to serve in an acting capacity; or (4) the head of the agency in which the vacancy exists designates an acting official.

колишнього начальника;

2. Президент може доручити виконувати ці завдання будь-якому держслужбовцю, який в даний момент обіймає посаду зі списку PAS; або

3. Президент може вибрати будь-яку посадову особу або співробітника даного відомства, що займає посаду, на якій оклад дорівнює або перевищує мінімальну ставку рівня GS-15 і який займав цю посаду не менше 90 з попередніх 365 днів.

Будь-яке тимчасове призначення, вироблене відповідно до Закону про вакансії, спочатку обмежено 210 днями з моменту відкриття вакансії, але термін продовжується, якщо президент представляє кандидатуру на цю посаду.

Крім того, в перехідний період (передачі президентської влади) 210-денний термін починається або через 90 днів після вступу президента на посаду, або через 90 днів після відкриття вакансії, якщо вона зберігається протягом 60 днів після інавгурації.

Закон про вакансії не поширюється на посади в радах або комісіях, що складаються з великої кількості членів і керівників незалежних установ або державних корпорацій.

У деяких випадках Конгрес чітко передбачає в законі тимчасове заповнення вакансій для ряду посад зі списку PAS. Як правило, у таких положеннях вказується один або декілька з таких методів: (1) зазначену посадову особу автоматично призначають тимчасово виконувати обов'язки; (2) зазначену посадову особу автоматично призначають тимчасово виконувати обов'язки, якщо президент не віддав інших розпоряджень; (3) президент призначає посадовця на посаду як тимчасового виконувача обов'язків; або (4) керівник відомства, в якому є вакансія, сам призначає тимчасового виконувача обов'язків.

Selectively Applied Statutory Provisions

Congress has selectively enacted certain types of statutory provisions when establishing specific executive branch positions. These provisions pertain to qualifications, fixed terms of office, limitations on presidential removal of an officeholder, chair selection and removal, and holdover authority. Although these types of provisions may be found in the establishing statutes for a variety of positions, they are particularly common for members of regulatory and other collegial boards and commissions. In some cases, these types of provisions have influenced the dynamics of the Senate confirmation process discussed above. They may also be factored into the selection and vetting process in the Administration. Each of these statutory provision types is discussed below.

Законодавчі положення, що застосовуються вибірково

При створенні конкретних посад у виконавчій владі Конгрес вибірково приймав певні види законодавчих положень. Ці положення стосуються кваліфікації, фіксованих термінів повноважень, обмежень на зміщення посадової особи президентом, вибору і звільнення від обов'язків голови ради або комісії, а також права залишатися на посаді після закінчення терміну до призначення наступника. Хоча такого роду положення можна знайти в законах, що засновують різні посади, вони особливо часто застосовуються при призначенні членів регулюючих та інших колегіальних рад і комісій. У ряді випадків такі положення впливали на динаміку процесу затвердження в Сенаті. Їх слід враховувати у процесі відбору і перевірки кандидатур в адміністрації.

Qualifications

In many instances, Congress has mandated that appointees to particular leadership positions meet specified requirements. Some statutory qualification provisions, such as those for the administrator of the Federal Emergency Management Agency (FEMA), require that appointees have certain experience, skills, or educational backgrounds that are associated with competence. Other qualification provisions address a variety of characteristics, such as citizenship status, residency, or, for the purpose of maintaining political balance on regulatory boards, political party affiliation. Congress has, however, used qualification provisions selectively: Most executive branch positions do not have statutory qualifications.

Statutory qualifications associated with a particular position might affect the selection and Senate consideration of nominees. The Administration's selection process might be limited to a smaller group of potential candidates for the position than would otherwise be the case. On one hand, such a limitation might yield a nominee who has the

Кваліфікація

У багатьох випадках Конгрес наказує, щоб призначені на конкретні керівні посади особи відповідали певним вимогам. Деякі законодавчі положення про кваліфікацію – наприклад, для адміністратора Федерального агентства з надзвичайних ситуацій (FEMA) – вимагають, щоб призначені особи мали певний досвід, навички або освіту у своїй сфері діяльності. Інші вимоги стосуються громадянства, місця проживання і, з метою дотримання політичного балансу в регулюючих радах, приналежності до політичної партії.

Однак Конгрес вибірково використовує положення про кваліфікацію: більшість посад у виконавчій владі взагалі не мають встановлених законом вимог.

Вимоги, встановлені законом для конкретної посади, можуть впливати на відбір і розгляд кандидатур в Сенаті. Процес відбору, що проводиться адміністрацією, може звестися до меншої групи кандидатів на дану посаду, ніж було б без дії вимог.

З одного боку, таке обмеження може призвести до висунення кандидата, що володіє якостями, передбаченими при заснуванні посади. З

profile envisioned when the office was established. On the other hand, the statutory requirement might prevent the nomination of an individual who did not meet one or more of the qualifications but is otherwise well-suited for the post. Should the President nominate an individual whose qualifications are perceived to fall short of the statutory requirements, the Senate must then determine whether to take note of that fact and whether to confirm the nominee nonetheless.

другого, законодавча вимога може перешкоджати висуненню кандидатури, яка не відповідає одній або кільком вимогам, але в іншому добре підходить для цієї посади. Якщо президент призначить людину, чия кваліфікація не цілком відповідає всім вимогам, Сенат повинен вирішити, чи слід взяти цей факт до уваги і, тим не менше, підтвердити кандидатуру.

Most boards and commissions are required, by statute, to have a political balance among their members (e.g., no more than three of five, or five of seven, may be from the same political party), so the White House has often negotiated over nominations to these positions with leaders of the opposition party in Congress. These negotiations involve both political and policy considerations, especially when the board or commission is involved in areas that, at the time, may be particularly sensitive. This has sometimes resulted in a packaging process in which the President has submitted several nominations together for positions on a particular board or commission, and the Senate has then considered and confirmed them as a group.

Закон зобов'язує більшість рад і комісій дотримуватися політичного балансу у своєму складі (наприклад, не більше трьох з п'яти або п'яти з семи членів можуть бути представниками однієї й тієї ж політичної партії), тому Білий дім часто веде переговори про висунення кандидатів на ці посади з лідерами опозиційної партії в Конгресі.
Ці переговори пов'язані як з політичними, так і з державними міркуваннями, надто коли рада або комісія відповідають за сферу, яка в даний момент є однією з особливо делікатних ділянок роботи.
Іноді це призводить до того, що президент представляє список з декількох кандидатур на посади в тій чи тій раді або комісії, і Сенат розглядає і затверджує їх також списком.

Fixed Terms and Removal Limitations

Some advice and consent positions have statutorily set terms of office, typically periods of four to seven years. Such a term may be set to coincide with the presidential election cycle, as it does for the director of the Office of Personnel Management, or to overlap Administrations, as it does with the director of the FBI. As discussed below, fixed terms are common for members of collegial boards and commissions, and the terms of the members of such a body are often designed to expire in a staggered manner.

Фіксований термін і обмеження на заміщення

Деякі посади зі списку PAS мають законодавчо встановлені терміни повноважень, зазвичай від чотирьох до семи років.
Такий термін може бути встановлений, щоб збігатися з циклом президентських виборів, як, наприклад, у випадку з директором Управління кадрової служби, або перекривати терміни діяльності старої і нової адміністрацій (наприклад, пост директора ФБР).
Як пояснюється нижче, фіксований термін часто встановлюють для членів колегіальних рад і комісій, причому так, щоб він закінчувався не в усіх одночасно, а зі зміщенням («у шаховому порядку») – спочатку в однієї частини членів

Even though they have statutorily established terms of office, appointees to many fixed-term

positions serve at the pleasure of the President. This means that incumbents can be removed by the President at any time for any reason (or no stated reason), as is the case with most presidential appointments. Lacking protection from removal, incumbents in these positions may remain subject to close guidance and direction from the President as well as to removal at the time of a presidential transition. A fixed term might not prevent the removal of an incumbent by the President, but it might inhibit such an action, because it establishes the given period as the normal or expected tenure of an appointee. The length of the term might also influence the independence of the appointee from the President. An official serving a short term may be more susceptible to presidential direction, especially if he or she might be reappointed by that President. On the other hand, an official whose term of office is longer than that of the President who appointed him or her may be less likely to feel a sense of allegiance or commitment to the President's successor.

In many instances where Congress has established a position with a fixed term, the statute provides that the President may remove an incumbent from office only for cause. For example, with regard to the Federal Energy Regulatory Commission, the *United States Code* provides thatmembers "shall hold office for a term of 5 years and may be removed by the President only for inefficiency, neglect of duty, or malfeasance in office." Provisions such as this one limit the ability of a President to remove, or threaten to remove, an appointee solely for political reasons. Arguably, this is the characteristic with the most impact on the level of independence of an agency's leadership from the President's direction. Many independent regulatory boards and commissions have authorizing statutes with such provisions.

ради, потім в іншої і т.д.
Незважаючи на те, що термін їхніх повноважень закріплений законом, призначенці на багато посад з фіксованим терміном «служать з волі президента».
Президент може змістити їх у будь-який час і з будь-якої причини (або навіть без оголошеної причини), що і відбувається з більшістю президентських призначень. Не маючи захисту від звільнення, ці чиновники, з одного боку, працюють під жорстким контролем президента, з другого – підлягають звільненню в ході передачі влади. Фіксований термін повноважень не може перешкодити президентові відсторонити свого призначенця від посади, однак ускладнює це завдання, оскільки встановлює конкретний період як звичайний або очікуваний термін перебування на посаді. Тривалість терміну впливає також на свободу дій посадової особи. Той, хто призначений на короткий термін, може відчувати більшу залежність від президента, особливо якщо розраховує отримати нове призначення (від того ж президента). І, навпаки, держслужбовець, чий термін повноважень більший, ніж у президента, який його (її) призначив, може не відчувати такої ж відданості до його наступника.

У багатьох випадках, коли Конгрес заснував посаду з фіксованим терміном повноважень, закон передбачає, що президент може відсторонити чиновника з цієї посади тільки з поважної причини. Наприклад, про Федеральну комісію з регулювання енергетики Звід законів Сполучених Штатів говорить, що її члени «займають посаду протягом 5 років і можуть бути відсторонені президентом тільки у разі неефективності, нехтування службовими обов'язками або за службові порушення». Подібні положення обмежують здатність президента усувати призначенців або погрожувати їм відстороненням винятково з політичних причин. Можливо, саме цей фактор найбільше впливає на ступінь незалежності керівництва відомства від волі президента. Багато незалежних регулюючих рад і комісій засновано відповідно до законів з такими положеннями.

White House vetting and selection and Senate consideration of nominations to fixed-term positions might entail a set of considerations different from those involving an appointment of indefinite duration. Where incumbents are protected from at-will presidential removal, they are unlikely to be involuntarily removed from office. In addition, where the tenure of a nominee's appointment would outlast that of an incumbent President, those Senators not of the President's party might elect to prevent confirmation so as to preserve a vacancy that could be filled by an incoming President of their party.

Перевірка і відбір кандидатур на строкові посади, що їх реалізує Білий дім, а також їх розгляд Сенатом можуть ґрунтуватися на інших міркуваннях, ніж призначення на невизначений термін.
Там, де посадові особи захищені від довільного зміщення президентом, вони навряд чи будуть примусово відсторонені від посади. Крім того, там, де термін повноважень кандидата триває довше терміну повноважень чинного президента, сенатори, які не належать до президентської партії, можуть вирішити не підтверджувати кандидатуру, щоб зберегти вакансію для іншого кандидата, якого в разі обрання висуне вже «їхній» президент.

The fixed terms for the members of many federal boards and commissions have set beginning and end dates irrespective of whether the posts are filled or when appointments are made. In such cases, the term end dates of the various members are often staggered so that the terms do not expire all at once. This is intended to minimize the occurrence of simultaneous board member departures and thereby increase leadership continuity.

Фіксований термін для членів багатьох федеральних рад і комісій має встановлену дату початку і завершення незалежно від того, чи заповнені вакансії і коли виробляються призначення. У таких випадках ці дати часто розподіляються «у шаховому порядку». Це має зменшити ймовірність того, що члени правління залишать свою посаду одночасно, і сприятиме тяглості керівництва.

In the case of a position with a fixed term with set beginning and end dates, an individual is nominated to a particular seat and a particular term of office. An individual may be nominated and confirmed for a seat for the remainder of an unexpired term in order to replace an appointee who has resigned (or died). Alternatively, an individual might be nominated for an upcoming term with the expectation that the new term will be underway by the time of confirmation. Occasionally, where only a few months of the unexpired term remain, the President has submitted two nominations of the same person simultaneously—the first to complete the unexpired term and the second to complete the entire succeeding term of office.

У разі призначення на посаду з фіксованим терміном (з відомими датами початку і закінчення) особа отримує певне місце праці на встановлений термін повноважень.
Її можуть висунути і затвердити на посаді на строк повноважень, що залишився, щоб замінити призначенця, який пішов у відставку (або помер).
Як альтернатива, особу можуть висунути на майбутній термін з таким розрахунком, що новий термін перебування на посаді почнеться до моменту підтвердження. Буває й так, що до закінчення терміну повноважень залишається всього кілька місяців і президент одночасно висуває одну й ту ж кандидатуру двічі – перший раз на термін, що залишився, другий – на весь наступний.

Appointment and Removal of Chairs

On some commissions, the chair is subject to Senate confirmation and must be appointed from among the incumbent commissioners. If the President wishes to appoint someone who is not on the commission to be chair, two nominations are submitted simultaneously for the nominee—one for member and the other for chair. For many independent boards and commissions, the chair is appointed from among the group's members by the President alone without a separate nomination. Often, the President will make his intentions clear when nominating a member whom he plans to designate as chair once confirmed.

Chairs of executive branch boards and commissions typically serve in that role at the pleasure of the President. Thus, a President could generally remove an incumbent from his or her role as chair as a result of a policy or political disagreement. However, the President would usually have to satisfy a higher "for cause" threshold for removing the same individual from his or her role as a member of the board or commission.

Holdover Provisions

Some statutes that establish fixed terms for particular positions also permit an incumbent to remain in office past the end of her or his term without additional appointment or confirmation. In some cases, such a "holdover" provision allows an official to continue serving until he or she is replaced. In other cases, the individual may serve for a specified period linked to the calendar or for some period that is linked to the congressional schedule.

Holdover provisions may affect the dynamics of the advice and consent process. If the President, on one hand, or key Senators, on the other, are satisfied with the performance of an incumbent member serving in a holdover capacity, nomination or confirmation of a successor might be less

Призначення та зміщення голів

Голів деяких комісій має затвердити Сенат і їх мають призначити з числа діючих членів комісії. Якщо президент бажає призначити на голову будь-кого, хто не входить до складу комісії, одночасно висувають дві кандидатури однієї і тієї ж особи – одну як члена комісії, а другу як голови.

У багатьох незалежних радах і комісіях голову призначає з числа членів тільки президент і без паралельного висування двох кандидатур. Часто при призначенні члена ради або комісії, якого він планує запропонувати на голову відразу після підтвердження, президент чітко пояснює свої наміри.

Голови рад і комісій виконавчої влади зазвичай «служать з волі президента». Президент, як правило, може відсторонити діючого голову від посади через політичні розбіжності. Однак зазвичай йому доводиться висувати вагомішу «поважну причину», щоб усунути члена правління або комісії.

Перебування на посаді понад строк

Деякі закони, що встановлюють фіксовані терміни для конкретних посад, дозволяють посадовій особі залишатися на посаді після закінчення терміну повноважень без додаткового призначення або підтвердження.

У деяких випадках такий стан дозволяє продовжувати роботу до заміни, в інших – протягом певного періоду, прив'язаного до календаря або графіку роботи Конгресу.

Положення про перебування на посаді понад строк можуть вплинути на динаміку процесу консультацій та погоджень.

Якщо президент (з одного боку) або ключові сенатори (з другого) задоволені роботою чинного члена ради або комісії, що продовжує роботу по завершенні терміну повноважень,

likely than it would be if the position were vacant. Some boards and commissions have experienced extended periods during which one or more of their members are serving in a holdover capacity. For example, as of January 2021, two of the six members of the Federal Election Commission had been serving in a holdover capacity for more than a decade.

висунення або затвердження наступника менш імовірне, аніж якби посада була вакантною. У діяльності деяких рад і комісій спостерігалися тривалі періоди, коли один або кілька членів залишалися в складі органу і продовжували роботу ще довго після завершення терміну, на який їх було призначено. Наприклад, станом на січень 2021 року двоє з шести членів Федеральної виборчої комісії вже більше десяти років працювали в цій якості.

OVERVIEW OF FEDERAL GOVERNMENT PROCUREMENT

https://fas.org/sgp/crs/misc/RS22536.pdf

Disclaimer
This document was prepared by the Congressional Research Service (CRS). CRS serves as nonpartisan shared staff to congressional committees and Members of Congress. It operates solely at the behest of and under the direction of Congress. Information in a CRS Report should not be relied upon for purposes other than public understanding of information that has been provided by CRS to Members of Congress in connection with CRS's institutional role. CRS Reports, as a work of the United States Government, are not subject to copyright protection in the United States. Any CRS Report may be reproduced and distributed in its entirety without permission from CRS.

The federal government's basic procurement or acquisition process involves an agency identifying the goods and services it needs (also known as the agency's "requirements"),

ОГЛЯД ФЕДЕРАЛЬНИХ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

https://fas.org/sgp/crs/misc/RS22536.pdf

Застереження
Цей документ підготувала Дослідницька служба Конгресу (CRS). CRS є спільною позапартійною службою для комітетів і членів Конгресу і діє винятково за вказівкою і під керівництвом Конгресу.
Інформація у звітах CRS не повинна використовуватися для інших цілей, окрім донесення до громадськості інформації, наданої CRS членам Конгресу у зв'язку з інституційними функціями CRS.
Як продукт, створений органом уряду Сполучених Штатів, звіти CRS не підпадають під захист авторських прав у США. Будь-який звіт CRS можна відтворити і поширити повністю без її дозволу.

В основі закупівельної процедури федерального уряду лежить визначення тим чи іншим відомством потрібних йому товарів і послуг («потреб відомства»), вибір способу їх придбання і

Table of contents ※ Повернутися до змісту

determining the most appropriate method for purchasing these items, and carrying out the acquisition. Although this process is simple in theory, any given procurement can be complex, involving a multitude of decisions and actions. A contracting officer may need to determine, for example, whether to use a federal supply schedule (see below), what type of contract to use, whether simplified acquisition procedures may be used, or whether the procurement should be set aside for small businesses. Thus, this report does not attempt to describe every possible type of procurement. Instead, it describes the most common elements of the federal procurement process and resources that may be used in that process.

здійснення власне закупівлі. Хоча теоретично ця процедура проста, будь-яка конкретна закупівля може виявитися складною і вимагатиме безлічі рішень і дій. Наприклад, співробітнику за контрактами може знадобитися визначити, чи слід використовувати федеральний контракт на поставки (FSS, див. нижче), який тип контракту використовувати, чи можна використовувати спрощену процедуру закупівель або чи потрібно віддати контракт на дану закупівлю малому бізнесу.
Тому цей звіт не є спробою описати всі можливі види закупівель. Замість цього він містить опис найпоширеніших елементів процесу федеральних закупівель і ресурси, які можуть при цьому використовуватися.

Overview of Federal Government Procurement

Federal Acquisition Regulation (FAR)

The primary source of federal procurement information and guidance is the Federal Acquisition Regulation, which consists of Parts 1-53 of Title 48 of the Code of Federal Regulations (C.F.R.). The FAR covers, for example, contractor qualifications, types of contracts, small business programs, and federal supply schedule contracting. The FAR also includes, in Part 2, definitions of procurement words and terms and, in Part 52, solicitation provisions and contract clauses.

Eligibility Requirements for Businesses

With a few exceptions, a firm that wants to compete for federal government contracts must (1) obtain a Data Universal Numbering System (DUNS) number, which is a unique nine-digit identification number for each physical location of a business; and (2) register with the government's System for Award Management (SAM). Additional requirements specific to a particular

Огляд федеральних державних закупівель

Положення про федеральні закупівлі (FAR)

Основним джерелом інформації та рекомендацій щодо федеральних закупівель є Положення про федеральні закупівлі (FAR), яке становить частини 1-53 Розділу 48 Зводу федеральних постанов (C.F.R.). FAR охоплює, наприклад, кваліфікацію підрядників, типи контрактів, програми для малого бізнесу та укладання федеральних контрактів з постачальниками за системою FSS.
FAR також включає (Частина 2) визначення термінів, що пов'язані із закупівлями, і (частина 52) положення про залучення пропозицій і типові контракти.

Кваліфікаційні вимоги для підприємств

За деякими винятками фірма, яка хоче брати участь у конкурсі на отримання контракту федерального уряду, повинна (1) отримати номер Єдиної системи нумерації даних (DUNS), який являє собою унікальний дев'ятизначний ідентифікаційний номер для кожного місця, в якому фізично розташоване підприємство; і (2) зареєструватися в урядовій системі управління присудження контрактів (SAM).
Додаткові вимоги, що стосуються конкретної

procurement may be found in the applicable solicitation (see below).

Business Size

With regard to federal contracting, small businesses may be able to take advantage of certain programs or preferences, including various set-aside programs, depending upon eligibility criteria. Additionally, the federal government has established small business goals for agencies. For example, the government-wide goal for small businesses is 23% of the "total value of all prime contract awards for each fiscal year."

Determining whether a particular firm qualifies as a small business for federal government programs involves, generally, applying the federal government's size standards. A size standard exists for each North American Industry Classification System (NAICS) code, which is either the firm's average annual receipts or its average employment. The website of the Small Business Administration (SBA) includes information regarding size standards, including its "Size Standards Tool."

Summary of the Acquisition Process

Essentially, the federal acquisition process begins when an agency determines its requirements and how to purchase them. If the agency's contracting officer determines that the appropriate method for procuring the goods or services is a contract, and the contract amount is greater than $25,000, then the agency posts a solicitation on beta.SAM.gov. At a minimum, a solicitation identifies what an agency wants to buy, provides instructions to would-be offerors, identifies the source selection method that will be used to evaluate offers, and includes a

закупівлі, можна знайти у відповідній тендерній пропозиції (див. нижче).

Розміри підприємства

Щодо федеральних контрактів, то малі підприємства можуть мати можливість скористатися певними програмами або преференціями включно з різними спеціальними програми, залежно від критеріїв відбору. Крім того, федеральний уряд встановив своїм відомствам цільові показники для малого бізнесу. Так, в рамках усіх державних органів цей показник повинен становити 23% від «загальної вартості всіх генеральних підрядів [контрактів, укладених з головним підрядником] протягом фінансового року».

Визначити, чи належить конкретна фірма до малого бізнесу для цілей федеральних державних програм, можна за допомогою урядових стандартів розміру підприємства.
Для кожного коду виду діяльності у Північноамериканській системі галузевої класифікації (NAICS) існує стандарт розміру, який враховує або середньорічний дохід фірми, або кількість зайнятих у ній працівників. Вебсайт Управління у справах малого бізнесу (SBA) містить інформацію про стандарти розміру підприємств включно з «визначником стандартів розміру».

Короткий опис процедури придбання

Фактично федеральний процес закупівель починається, коли відомство визначає свої потреби і способи придбання. Якщо співробітник за контрактами відомства визначить, що відповідним способом закупівлі товарів або послуг є контракт, а сума контракту перевищує 25 000 доларів США, то відомство розміщує оголошення про прийом заявок на beta.SAM.gov.
Як мінімум в оголошенні вказується, що саме відомство бажає придбати, даються інструкції потенційним постачальникам, визначається метод вибору джерела, який буде застосований при оцінці пропозицій, називається також крайній термін подачі заявок або пропозицій.
Відомства можуть також розміщувати оголошення

deadline for the submission of bids or proposals. Agencies may also post solicitations on their own websites and, in exceptional circumstances, are not required to post solicitations on beta.SAM.gov.

на своїх власних вебсайтах, а в деяких випадках вони і не повинні розміщувати запрошення для подачі заявок на beta.SAM.gov.

Following the deadline for companies to submit their offers, agency personnel evaluate offerors' submissions using the source selection method and criteria described in the solicitation. Unless multiple suppliers or firms are needed, such as for a supply schedule, the agency awards a contract to one firm after determining that the company is responsible.

Після закінчення терміну подачі тендерних пропозицій співробітники відомства оцінюють надані пропозиції, використовуючи метод відбору джерел і критерії, зазначені в запиті. Якщо немає потреби в кількох постачальниках або фірмах, як, наприклад, для федерального контракту на поставки FSS, відомство укладає контракт із однією фірмою, переконавшись у її надійності.

The awarding of a contract marks the beginning of the next stage in the acquisition process: contract performance and contract administration. Contract administration, which is the responsibility of agency personnel, helps to assure that the government gets what it paid for in terms of cost, quality, and timeliness and also helps to assure that the government fulfills its obligations vis-a-vis the contractor. The processes, activities, and events that occur during contract administration vary from procurement to procurement, though this stage would include invoice processing and payments to the contractor and may include, among other functions and activities, a post-award orientation, performance monitoring, and contract modifications.

Укладений контракт відкриває наступний етап процесу закупівлі: виконання контракту та його адміністрування. Адміністрування контракту, за яке відповідає персонал відомства, слугує додатковою гарантією, що уряд отримає те, за що заплатив, з точки зору вартості, якості та своєчасності виконання, а також, що уряд виконує свої зобов'язання щодо підрядника.
Процеси, дії і події, що мають місце в ході адміністрування контрактів, в кожному випадку мають свої особливості, хоча цей етап обов'язково включає обробку рахунків-фактур і платежі підряднику і може включати, серед іншого, узгодження деталей після присудження контракту, моніторинг виконання і модифікацію положень контракту.

Resources for Businesses
Governmental Resources

Ресурси для бізнесу
Державні ресурси

General Services Administration (GSA)

Управління загальних служб (GSA)

The General Services Administration is perhaps best known, in terms of contracting opportunities and resources, as the agency that maintains numerous supply schedules, which are also known as Federal Supply Schedules. A schedule is a list of goods

У сфері державних закупівель управління загальних служб (GSA) відоме насамперед тим, що складає і веде численні федеральні контракти на закупівлі (FSS). Такий контракт являє собою перелік товарів та/або послуг, що їх надають декілька постачальників, обраних GSA, за різними цінами. Тому такі контракти називають також

and/or services provided by multiple GSA-selected vendors at varying prices. Hence, these schedules are also known as multiple award schedules (MAS). The process for getting on a schedule is similar to that for obtaining a government contract: GSA issues a solicitation for goods or services, companies submit offers in response, and then GSA evaluates the offers and awards contracts to multiple vendors for the same goods or services. Schedule solicitations are posted on beta.SAM.gov. GSA provides information about its schedules, including guidance for how to get on a schedule, on its website.

Minority Business Development Agency (MBDA)

The Minority Business Development Agency is part of the Department of Commerce and "is the only federal agency solely dedicated to the growth and global competitiveness of minority business enterprises." The agency's network of business development centers provides a variety of management and technical assistance services. The network includes business centers, advanced manufacturing centers, export centers, and a federal procurement center.

Procurement Technical Assistance Program (PTAP)

Although the Procurement Technical Assistance Program is administered by the Defense Logistics Agency (DLA), it is available to assist companies that market products and services to all federal agencies and state and local governments. Services are provided through 94 Procurement Technical Assistance Centers (PTACs), which have over 300 local offices. To find PTACs, visit the Association of Procurement Technical Assistance Centers (APTAC) website and click on "Find a PTAC." The centers provide assistance through classes, workshops, and seminars.

контрактами багаторазового присудження (MAS). Процес отримання такого контракту аналогічний процесу отримання державного контракту:
GSA видає заявку на товари або послуги, компанії представляють свої тендерні пропозиції, а потім GSA оцінює пропозиції та укладає контракти з декількома постачальниками на одні й ті ж товари або послуги. Заявки на участь у FSS розміщуються на beta.SAM.gov.
GSA на своєму вебсайті надає інформацію про свої контракти включно з рекомендаціями щодо того, як увійти до переліку федеральних постачальників.

Агентство з розвитку підприємництва меншин (MBDA)

Агентство з розвитку підприємництва меншин входить у систему Міністерства торгівлі і «є єдиним федеральним відомством, що займається винятково питаннями зростання і глобальної конкурентоспроможності підприємств, що належать представникам меншин».
Мережа центрів розвитку бізнесу відомства надає широкий спектр послуг з менеджменту та технічної допомоги. До цієї мережі входять бізнес-центри, центри передового виробничого досвіду, центри сприяння експорту та федеральний центр закупівель.

Програма технічної допомоги в галузі закупівель (PTAP)

Хоча Програма технічної допомоги в галузі закупівель перебуває у віданні Логістичного агентства збройних сил (DLA), вона надає допомогу компаніям, що постачають товари і послуги всім федеральним відомствам, а також органам влади штатів і місцевим органам влади. Послуги надаються через 94 центри технічної допомоги в галузі закупівель (PTAC), що мають понад 300 місцевих відділень. Щоб знайти найближчий PTAC, відвідайте вебсайт Асоціації центрів технічної допомоги в галузі закупівель (APTAC) і натисніть «Find a PTAC» (Знайти PTAC). Центри надають підтримку на заняттях, практичних курсах і семінарах.

Small Business Administration (SBA)

The Small Business Administration offers a variety of services and assistance to current and would-be government contractors. Its website includes information on, among other topics, small business size standards, contract opportunities, subcontracting, and regulations. SBA also offers, through its federal contracting webpage, links to a contracting guide, contracting assistance programs, and counseling and training resources. SBA's local partners and district offices are another resource available to small businesses.

Non-Governmental Resources

Other resources that firms may find useful in identifying procurement opportunities, navigating the government's procurement process, and marketing their goods or services include professional, trade, and industry organizations, publications, and events; local chambers of commerce; and consultants. For example, the book Elements of Government Contracting, by Richard D. Lieberman and Karen R. O'Brien, provides information about the federal procurement process. Magazines such as Government Executive and Homeland Defense Journal include articles with information about government procurements and industry workshops or conferences.
Industry and trade organizations, such as the Professional Services Council, may be another source of useful information.

Selected Topics
Research and Development Procurement

Part 35 of the FAR provides guidance on research and development (R&D) contracting. Interested companies, organizations, and other entities may use beta.SAM.gov to identify R&D opportunities, which may be

Управління у справах малого бізнесу (SBA)

Управління у справах малого бізнесу пропонує широкий спектр послуг і допомоги діючим і потенційним державним підрядникам. Його вебсайт містить, серед іншого, інформацію про стандарти розмірів підприємств, що входять до категорії малого бізнесу, можливості укладання контрактів і субпідрядів і про відповідні нормативні документи. SBA також пропонує через федеральну вебсторінку, присвячену контрактам, посилання на керівництво щодо контрактів, програми допомоги в їх укладанні, а також консультаційні та навчальні ресурси. Місцеві партнери та окружні офіси SBA є ще одним джерелом допомоги малому бізнесу.

Недержавні ресурси

Серед інших ресурсів, які можуть бути корисними фірмам у пошуку можливостей для участі у державних закупівлях, вивченні процесу держзакупівель і маркетингу своїх товарів або послуг – професійні, торгові та галузеві організації, публікації та заходи, місцеві торговельні палати і консультанти.
Наприклад, у книзі «Елементи державного контракту» Ричарда Д. Лібермана і Карен Р. О'браєн міститься інформація про процес федеральних закупівель. Такі періодичні видання для федеральних службовців, як Government Executive і Homeland Defense Journal, друкують статті про державні закупівлі та галузеві семінари або конференції.
Галузеві та професійні організації, такі як Рада з професійних послуг, можуть бути ще одним джерелом корисної інформації.

Вибрані теми
Закупівлі для досліджень і розробок

Частина 35 FAR містить керівництво з укладання контрактів на дослідження і розробки (НДДКР). Зацікавлені компанії, організації та ін. можуть знайти інформацію про можливості у сфері НДДКР на вебсайті beta.SAM.gov, який розміщує її у формі запрошень до участі в тендері або загальних оголошень цілого ряду федеральних відомств.

posted as solicitations or broad agency announcements (BAA).

The federal government also uses several nontraditional procurement methods to acquire the technologies and products it needs. Recognizing that not all new and innovative ideas may be captured by established procurement programs and procedures, the federal government provides for the submission of unsolicited proposals. That is, a firm may submit a proposal for which there is no solicitation. Guidance and requirements for the preparation and submission of unsolicited proposals, including the criteria for a valid unsolicited proposal, may be found at Subpart 15.6 of the FAR. Some agencies may also provide information on their websites about unsolicited proposals.

Для придбання необхідних технологій і продуктів федеральний уряд використовує також ряд нетрадиційних методів закупівель.

Розуміючи, що існуючі програми і тендерні процедури не в змозі охопити нові, новаторські ідеї, федеральний уряд дає можливість подавати пропозицію без запиту.

Тобто фірма може представити пропозицію, навіть якщо запит на подачу заявок за ним і відсутній. Керівництво та вимоги щодо підготовки та подання пропозицій без запиту включно з критеріями відповідності вимогам можна знайти в підрозділі 15.6 FAR.

Деякі відомства також можуть розміщувати на своїх вебсайтах інформацію про пропозиції без запиту.

As the central R&D organization for the Department of Defense, the Defense Advanced Research Projects Agency (DARPA) was established “to make pivotal investments in breakthrough technologies for national security.” The DARPA website includes information about selected opportunities (see beta.SAM.gov to search for all DARPA opportunities) and a webpage dedicated to opportunities for small businesses. The Department of Homeland Security (DHS) and the Office of the Director of National Intelligence (ODNI) are two other agencies that offer opportunities similar to those offered by DARPA.

Відомство перспективних дослідницьких проєктів у галузі оборони (DARPA) було створено в якості основної науково-дослідної організації в системі Міністерства оборони «для здійснення вирішальних інвестицій в проривні технології для національної безпеки».

Вебсайт DARPA містить інформацію про ряд можливостей (див. beta.SAM.gov для пошуку всіх можливостей у зв’язку з DARPA) і вебсторінку, присвячену можливостям для малого бізнесу. Аналогічні можливості пропонують ще два відомства: Міністерство внутрішньої безпеки (DHS) і Управління директора національної розвідки (ODNI).

Other nontraditional opportunities for firms, research institutions, and organizations are government-sponsored challenges and venture capital funds established by agencies for the purpose of helping to fund technologies they could use. GSA maintains a website, Challenge.gov, where federal agencies may post challenge and prize competitions. Nearly 1,000 challenges have been conducted by 100 federal agencies since

Іншими нетрадиційними можливостями для фірм, дослідницьких інститутів та організацій є спонсоровані урядом конкурси та фонди венчурного капіталу, шо їх створюють відомства з метою фінансування нових технологій, котрі вони могли б використовувати.

GSA підтримує вебсайт Challenge.gov, де федеральні відомства можуть розміщувати оголошення про конкурси, побудовані за принципом «ризикни і виграй». З 2010 року 100 федеральних відомств провели майже 1000 таких конкурсів.

Центральне розвідувальне управління та Міністерство сухопутних сил створили свої фонди

2010. The Central Intelligence Agency and the Department of the Army are two agencies that have established venture capital funds: In-Q-Tel and the Army Venture Capital Initiative, respectively.

Subcontracting Opportunities

Another way to become involved in federal government contracting, albeit indirectly, is to serve as a subcontractor for a company that has been awarded a government contract (known as the "prime contractor"). Agencies may provide information on their websites about firms to which they have awarded contracts. For example, GSA maintains a subcontracting directory, and DHS provides a list of prime contractors on its website. Other potentially useful sources of information include trade and business publications, beta.SAM.gov, company websites, and the Federal Procurement Data System (FPDS), a database of contract awards available through beta.SAM.gov. Information gleaned from these sources might indicate which companies have received, or expect to receive, government contracts. Additionally, SBA maintains a database of subcontracting opportunities.

венчурного капіталу: In-Q-Tel та «Ініціатива з венчурного капіталу для армії».

Можливості субпідряду

Ще один спосіб взяти участь в укладанні федеральних контрактів, хоча і побічно – це виступати в якості субпідрядника для компанії, що отримала державний контракт («генерального підрядника»). Відомства можуть розміщувати на своїх вебсайтах інформацію про фірми, з якими вони уклали контракти.

Наприклад, GSA веде каталог субпідрядів, а Міністерство внутрішньої безпеки надає список основних підрядників на своєму вебсайті. Інші потенційно корисні джерела інформації – торговельні та ділові видання, beta.SAM.gov, вебсайти компаній і Федеральна система даних про закупівлі (FPDS) – база даних про присудження контрактів, доступна через beta.SAM.gov. Інформація, отримана з цих джерел, допоможе дізнатися, які компанії отримали або розраховують отримати державні контракти.

Крім того, Управління у справах малого бізнесу (SBA) веде базу даних, що фіксує можливості для субпідрядників.

Council of the
INSPECTORS GENERAL
on INTEGRITY and EFFICIENCY

ABOUT FEDERAL INSPECTORS GENERAL

https://www.ignet.gov/content/about-igs
(exerpts)

The concept of a statutory Inspector General (IG) was broadly introduced to the civilian side of the Federal government by the Inspector General Act of 1978 (IG Act). 1 The original Inspectors General (IGs) were established in 12 Federal agencies. The concept has proved so successful that today, there are 72 statutory IGs across the Federal government. Statutory IGs are structurally unique within the Federal government. The stated purpose of the IG Act is to create independent and objective units within each agency whose duty it is to combat waste, fraud, and abuse in the programs and operations of that agency. To this end, each IG is responsible for conducting audits and investigations relating to the programs and operations of its agency, and providing leadership and coordination and recommending policies for, and to conduct, supervise, or coordinate other activities3 for the purpose of promoting economy, efficiency, and effectiveness and preventing and detecting fraud and abuse in those programs and operations.

ПРО ФЕДЕРАЛЬНИХ ГЕНЕРАЛЬНИХ ІНСПЕКТОРІВ

https://www.ignet.gov/content/about-igs (витяги)

Концепція Генеральних інспекторів (ГІ) як норма законодавства була реалізована в загальних рисах в цивільних відомствах федерального уряду Законом про Генеральних інспекторів 1978 року (Закон про ГІ).

Спочатку посади Генеральних інспекторів (ГІ) були створені у 12 федеральних виконавчих органах. Ця концепція запрацювала настільки успішно, що на сьогодні закони вимагають існування цієї посади в 72 федеральних відомствах.

В структурі цих відомств ГІ, згідно із законом, мають унікальний статус. Заявленою метою Закону про ГІ було формування в кожній установі незалежних та об'єктивних підрозділів, на які покладається боротьба з марнотратством, шахрайством та зловживаннями в ході виконання програм та заходів цих установ.

Для виконання цього завдання кожний ГІ має проводити аудити та розслідування в рамках програм та заходів своєї агенції, а також брати на себе провідну та координаційну роль в ході розробки правил, спрямованих на забезпечення економії, ефективності та результативності, так само як і для попередження та викриття актів шахрайства та зловживань в цих програмах або заходах.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

Importantly, each IG is also to keep the agency head and the Congress "fully and currently informed" about problems and deficiencies relating to the administration of agency programs and operations. The IG Act contains a variety of statutory guarantees of Office of Inspector General (OIG) independence, designed to ensure the objectivity of OIG work and to safeguard against efforts to compromise that objectivity or hinder OIG operations. It is these guarantees of independence that make statutory IGs unique.

Не менш важливим є те, що від кожного ГІ вимагається забезпечувати «повну та своєчасну поінформованість» його голови та Конгресу стосовно проблем та недоліків в керуванні програмами та роботами відомства. Закон про ГІ передбачає цілу низку нормативних гарантій незалежності Офісу Генерального інспектора (ОГІ) з метою забезпечення його об'єктивної роботи та захисту від спроб порушити цю об'єктивність або перешкодити його діяльності.
Саме через ці гарантії незалежності, визначені в законі, ГІ мають унікальний статус.

OIGs are charged with not only investigating or auditing fraud, waste, and abuse after they have occurred, but also identifying vulnerabilities and recommending programmatic changes that would, when enacted or implemented, strengthen controls or mitigate risk. Additionally, OIGs may investigate allegations of mismanagement. To this end, some OIGs, but not all, have separate offices devoted to conducting program inspections and evaluations. Others fulfill this responsibility through their audit and investigative offices. Where an OIG does conduct program evaluations and inspections, the IG is charged with tracking and reporting these recommendations in its semiannual report to the Congress, just as it reports its audit findings and recommendations.

Обов'язки ОГІ включають в себе не тільки розслідування або перевірки вже вчинених актів шахрайства, марнотратства та зловживань, але також і виявлення вразливих місць в програмах та надання рекомендацій щодо внесення до них таких змін, які після їх реалізації зміцнять засоби контролю або зменшать ризики.
Крім того, ОГІ мають право перевіряти закиди щодо недбалого управління.
Для цього деякі, але не всі, ОГІ мають відділи, що займаються виключно перевірками або оцінками програм. Там, де таких відділів нема, цю роботу виконують відповідні відділи аудиту та розслідувань.
ГІ відомств, в яких вони проводять перевірки та оцінки програм, зобов'язані документувати надані за результатами цієї роботи рекомендації та повідомляти про них Конгрес так само, як це робиться стосовно аудиторських висновків та рекомендацій ОГІ.

OIG INDEPENDENCE AND THE RELATIONSHIP WITH AGENCY MANAGEMENT

In creating the OIGs, Congress sought to "strike a workable balance" for IGs and agency heads. The Senate Committee on Governmental Affairs explained: If the agency head is committed to running and managing the agency effectively and to rooting out fraud, abuse and waste at all

НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ОГІ ТА ЙОГО СТОСУНКИ З КЕРІВНИЦТВОМ ВІДОМСТВА

Створюючи ОГІ, Конгрес прагнув «забезпечити конструктивний баланс» між ГІ та очільниками відомств. Комітет Сенату з питань роботи уряду пояснив наступне. Якщо очільник відомства націлений на дієве керування та управління відомством, на викорінення шахрайства, зловживань та марнотратства на всіх рівнях, Генеральний інспектор та аудитор може стати його

levels, the Inspector and Auditor General can be his strong right arm in doing so, while maintaining the independence needed to honor his reporting obligations to Congress. This balance is accomplished through a number of provisions of the Act.

надійною правою рукою в цій роботі, зберігаючи при цьому незалежність, необхідну для виконання свого обов'язку звітування перед Конгресом.
Цей баланс забезпечується низкою положень згаданого закону.

GENERAL SUPERVISION

The IG Act specifically prohibits agency management officials from supervising the IG. This important organizational independence helps to limit the potential for conflicts of interest that exist when an audit or investigative function is placed under the authority of the official whose particular programs are being scrutinized. This insulates IGs against reprisal and promotes independent and objective reporting.

ЗАГАЛЬНИЙ НАГЛЯД

Закон про ГІ містить конкретну заборону керівництву відомства вести нагляд за діяльністю ГІ. Така організаційна незалежність є дієвим важелем попередження конфлікту інтересів, коли функції аудиту або розслідування доручаються тій самій посадовій особі, на яку покладена відповідальність за виконання програм, що перевіряються. Це захищає ГІ від спроб помститися за його дії, та гарантує незалежність та об'єктивність його звітності.

there is one exception to the prohibition on agency interference with IG audits, investigations, and subpoenas. Under the IG Act, the heads of seven agencies (the Departments of Defense, Homeland Security, Justice, Treasury, plus the Federal Reserve Board and Consumer Financial Protection Bureau, and the Postal Service) may prevent their respective IGs from initiating or completing an investigation or audit, or issuing a subpoena, but only for reasons specified in the IG Act. These reasons include, among others, preserving national security interests, protecting ongoing criminal prosecutions, or limiting the disclosure of information that could significantly influence the economy or market behavior

Заборона втручання відомства в аудиторську та слідчу роботу ГІ, в процедури витребування ним документів та отримання свідчень має один виняток.
Згідно із Законом про ГІ, очільники семи установ (міністерств оборони, внутрішньої безпеки, юстиції, фінансів, а також Рада керуючих федеральною резервною системою, Бюро з фінансового захисту споживачів та поштова служба) мають право не допустити початку або завершення ГІ відповідного відомства слідчих дій або аудиту, або ж примусового вилучення документації та зняття свідчень – але ж тільки на підставах, визначених в Законі про ГІ.
Такі підстави, окрім іншого, включають в себе захист інтересів національної безпеки, засекречення матеріалів поточних кримінальних проваджень або розголос інформації, яка може мати істотний вплив на економіку або на поведінку ринку.

If an agency head invokes this power, he or she must send an explanatory statement to certain Congressional Committees within 30 days.

Якщо очільник відомства використовує цю можливість, він мусить протягом 30 днів направити до відповідних комітетів Конгресу лист з поясненнями підстав для такого рішення.

IG ACCESS TO AGENCY HEAD

The IG is required to have direct and prompt access to the agency head when necessary to perform the IG's functions and responsibilities. This provision helps make sure that the agency head hears, first hand and promptly, needed information on serious problems and abuses within the agency. It also helps ensure timely access by the IG to all records and information in the agency's possession.

ДОСТУП ГІ ДО ОЧІЛЬНИКА ВІДОМСТВА

В разі, коли це необхідно для виконання функцій та завдань ГІ, він повинен мати можливість прямого та оперативного доступу до очільника відомства. Ця вимога націлена на те, щоб голова відомства міг почути необхідну інформацію про серйозні проблеми та порушення без затримки та з перших вуст саме його очільник. Крім того, ця норма забезпечує своєчасний доступ ГІ до всієї документації та відомостей, які є в розпорядженні відомства.

IG REPORTING TO THE CONGRESS

The IG Act creates a rare dual reporting obligation for IGs to keep both the head of the agency and the Congress "fully and currently informed" about deficiencies in agency programs and operations, and progress in correcting those deficiencies. In part, this responsibility is fulfilled through the two reports discussed below. Many OIGs also have agency- or program-specific reports that they are obligated to submit to the Congress. In addition, IGs brief their agency heads on important audits, investigations, and other issues, as appropriate, testify frequently before Congressional committees, and respond to Questions for the Record (QFRs). They also field requests, provide briefings to, and participate in meetings with Congressional members and their staff on a regular basis.

ЗВІТНІСТЬ ГІ ПЕРЕД КОНГРЕСОМ

Закон про ГІ передбачає їхню досить рідкісну подвійну підпорядкованість: вони повинні забезпечувати «повну та своєчасну поінформованість голови відомства та Конгресу» про недоліки в програмах та діяльності агентства, а також виконання заходів на усунення цих недоліків. Частково цей обов'язок забезпечується подвійною звітністю, про яку йдеться далі. Від багатьох ОГІ вимагається ще й подавати Конгресу звіти про хід конкретних заходів або програм. Крім того, ГІ доповідають очільникам своїх відомств про проведення найважливіших аудитів та розслідувань, а також про та інші дотичні питання, часто надають свідчення перед комітетами Конгресу, а також відповіді на Офіційні запити (ОФЗ). На додаток, вони мають відповідати на періодичні запити членів Конгресу та співробітників їхніх апаратів, виступати перед ними з доповідями та брати участь в нарадах з ними.

OFFICE STRUCTURE

OIGs are given considerable latitude in organizing their offices as they see fit to best carry out the duties assigned to them by statute. This autonomy is described in more detail below. Nonetheless, the IG Act does contain certain requirements with respect to OIG staffing:

СТРУКТУРА ОФІСУ ГІ

ГІ надана значна свобода дій в структуруванні своїх управлінь в спосіб, який, на їхню думку, найкраще забезпечить виконання передбачених для них законом обов'язків. Їхня автономія докладніше описується далі. Водночас, Закон про ГІ містить певні конкретні вимоги стосовно кадрового укомплектування ОГІ:

Assistant Inspectors General: Establishment IGs are required to appoint two officials—an Assistant Inspector General for Auditing, who is responsible for supervising the performance of audits relating to programs and operations of that agency, and an Assistant Inspector General for Investigations, who is similarly responsible for supervising investigations of those programs and operations. There is no corresponding requirement that IGs in DFE agencies appoint these officials; in practice, however, this is the model followed by many DFE IGs.

Помічники Генеральних інспекторів: Від ГІ при установах вимагається призначити двох посадових осіб: Помічника Генерального інспектора з аудиту, якому доручається нагляд за аудитами програм та робіт цього відомства, а також Помічник Генерального інспектора з розслідувань, якому, в свою чергу, доручається нагляд за проведенням розслідувань в рамках згаданих програм та робіт. Аналогічної вимоги щодо призначення таких посадових осіб ГІ в Уповноважених федеральних установах (УФУ)не існує, проте ГІ в УФУ часто використовують цю модель.

Legal Counsel : IGs are required by law to obtain legal counsel independent of the agency counsel. Specifically, the IG Act requires an IG to obtain legal advice from a counsel who reports directly to the IG or to another IG. Alternatively, DFE IGs may obtain services of appropriate staff of CIGIE on a reimbursable basis.

Юридичний консультант: Закон вимагає від ГІ мати власного юридичного консультанта, який є незалежним від юридичного управління відомства. Закон про ГІ містить конкретну вимогу, за якою ГІ мусить отримувати юридичні консультації від консультанта, який є безпосередньо підпорядкованим їй/йому або іншому ГІ. Коли йдеться про УФУ, ГІ має право звертатися по платні юридичні консультації до відповідних співробітників апарату Ради Генеральних інспекторів з питань доброчесності та ефективності (CIGIE).

Evaluations and Inspections. Many IGs have offices that perform inspections or evaluations of their agency's programs and operations. Where an IG does perform inspections or evaluations, it must conduct them in accordance with CIGIE Quality Standards for Inspection and Evaluation. In addition, the IG must include a list of any inspection or evaluation reports and their results in its semiannual report.

Оцінки та перевірки. Багато офісів ГІ проводять перевірки або оцінювання програм та робіт своїх відомств.
В разі, коли перевірки та оцінювання проводяться ГІ, вони мають відповідати стандартам якості перевірок та оцінювань CIGIE.
Крім того, від ГІ вимагається включати перелік всіх проведених перевірок та оцінювань та їхніх результатів до своїх піврічних звітів.

Whistleblower Ombudsman. Each establishment IG (except certain IGs in the intelligence community) is required to designate a Whistleblower Ombudsman

Уповноважений з прав інформаторів. ГІ всіх установ (за винятком деяких ГІ розвідувальної спільноти) зобов'язані призначити уповноваженого з прав інформаторів.

OIG investigations are conducted in accordance with the CIGIE Quality Standards for Investigations and Federal law. In

Розслідування ОГІ проводяться у відповідності до стандартів якості розслідувань CIGIE та норм федерального законодавства. Проводячи

conducting investigations, whenever the IG has "reasonable grounds to believe there has been a violation of Federal criminal law," the IG must promptly report the matter to the Department of Justice. These reports are to be made directly to the Department of Justice, without prior clearance by agency officials outside OIG. Law Enforcement Authorities:
The IG Act authorizes criminal investigators in the offices of 24 Presidentially-appointed IGs to exercise law enforcement powers while conducting official duties. More specifically, these law enforcement powers include the authority to (1) carry a firearm while engaged in official duties; (2) make an arrest without a warrant for any Federal offense committed in the presence of the agent, or when the agent has reasonable grounds to believe that the person to be arrested has committed or is committing a Federal felony; and (3) seek and execute Federal warrants for arrest, search of premises, or seizure of evidence under the authority of the United States. The Act also provides a mechanism whereby the Attorney General may, after an initial determination of need, confer law enforcement powers on investigative personnel of other OIGs, including those in DFE OIGs. Those OIGs with law enforcement authority conferred directly by statute or designated by the Attorney General must exercise those powers in accordance with guidelines promulgated by the Attorney General. Each OIG also undergoes periodic peer review of its exercise of law enforcement powers.

розслідування, в усіх випадках, коли «існують розумні підстави вважати, що мало місце порушення федерального кримінального закону», ГІ мусить без затримок повідомити про це Міністерство юстиції. Такі повідомлення направляються до Міністерства юстиції напряму, без попереднього узгодження з посадовими особами за межами ОГІ. Правоохоронні повноваження:
Закон про ГІ наділяє слідчих офісів призначених Президентом ГІ повноваженнями на виконання правоохоронних дій в ході реалізації своїх офіційних службових обов'язків. Зокрема, ці правоохоронні повноваження включають в себе право на (1) носіння вогнепальної зброї під час виконання службових обов'язків; (2) арешт без наявності ордеру за вчинення будь-якого федерального правопорушення, скоєного в присутності агента, який проводить слідчі дії, або в разі, коли агент має розумні підстави вважати, що особа, яка піддається арешту, вчинила або вчиняє серйозне федеральне кримінальне правопорушення; (3) витребування та отримання федерального ордеру на арешт, обшук або вилучення доказів іменем Сполучених Штатів Америки. Крім того, цей закон передбачає механізм, який дає Генеральному прокурору США наділяти правоохоронними повноваженнями слідчих інших ОГІ, включаючи ОГІ УФУ. Такі ОГІ, які отримали правоохоронні повноваження безпосередньо на основі закону, або ж на основі розпорядження Генерального прокурора, мусять здійснювати ці повноваження у відповідності до інструкції, які випускаються управлінням Генерального прокурора.
Крім того, всі ОГІ періодично проходять зовнішню оцінку виконання ними правоохоронних повноважень, яка проводиться колегами з інших ОГІ.

WEBSITE REQUIREMENTS To facilitate reporting of fraud, waste, and abuse to IGs, each agency homepage must contain a direct link to the website of the agency's OIG. In turn, each OIG homepage must have a direct link for individuals to report fraud, waste, and abuse. Such reports may be anonymous. The OIG is prohibited from disclosing the identity

ВИМОГИ ДО САЙТУ. Щоб симулювати повідомлення до ГІ про акти шахрайства, марнотратства та зловживань, домашні сторінки в Інтернеті всіх відомств мусять містити пряме посилання га вебсторінку ОГІ відомства. В свою чергу, кожна домашня сторінка ОГІ повинна містити посилання, за яким особи можуть повідомляти про факти шахрайства, марнотратства та зловживань. Такі повідомлення можуть бути анонімними. ОГІ не має права розкривати будь-які

of anyone making a complaint through its website without their consent, except where disclosure is "unavoidable during the course of the investigation". Agency officials are encouraged to periodically confirm that their website's links to the OIG are in place and operational. It is also important to note that the IG Act requires OIGs to post public reports (or portions) and final audit reports on the OIG website.

IG ACCESS TO AGENCY RECORDS; SUBPOENAS; AND RECEIPT OF ALLEGATIONS AND OATHS OR AFFIRMATIONS

In enacting the IG Act, Congress recognized that access to records would be critical to effective OIG investigations, audits, and other inquiries. In response, Congress fashioned broad authorities for OIG access to records:

Agency Records: Each IG is given a broad statutory right of access to all records available to their agency. The legislative history of the IG Act provides that access to "all records" is expansive and is intended to include even "confidential interagency memoranda." If an agency employee refuses to provide records to the IG, the IG is to report the circumstances to the agency head immediately, and to include the incident in his/her semiannual report

Other Federal Agencies: Each IG may request information or assistance from other Federal agencies; agency heads are directed to provide such assistance or information "insofar as is practicable" and legal to do so. Again, in the event of refusal, the IG is to report the circumstances to the agency head involved immediately, and to include the incident in its semiannual report.

Subpoenas: The IG Act provides IGs with

дані осіб, що подають через веб-сайт скарги, без їхньої згоди, за винятком випадків, коли розкриття цих даних «неможливо уникнути в ході розслідування». Посадовим особам відомств рекомендується періодично перевіряти наявність та робочий стан посилань на ОГІ на їхніх веб-сайтах. Важливо також зазначити, що Закон про ГІ вимагає від ГІ оприлюднювати на веб-сайті ОГІ публічні звіти (або окремі витяги з них), а також заключні звіти за результатами аудитів.

ДОСТУП ГІ ДО ДОКУМЕНТАЦІЇ ВІДОМСТВА; ВИТРЕБУВАННЯ ДОКУМЕНТІВ; ПРИЙНЯТТЯ ПОВІДОМЛЕНЬ ПРО ПОРУШЕННЯ, ЗНЯТТЯ ПОКАЗІВ ПІД ПРИСЯГОЮ

Приймаючи Закон про ГІ, Конгрес був свідомий того, що доступ до документації матиме вирішальне значення для результативності розслідувань, аудитів та інших дій ОГІ. Виходячи з цього, Конгрес сформував широкі повноваження ОГІ в тому, що стосується доступу до документації:

Відомча документація: Кожний ГІ за законом наділений широкими правами доступу до всіх документів, що є в розпорядженні його відомства. Історія розробки Закону про ГІ вказує на те, що поняття «вся документація» має широке охоплення та, за задумом, включає в себе «конфіденційні міжвідомчі меморандуми». В випадку, коли певній співробітник відомства відмовляється надавати документи ГІ, цей ГІ має негайно повідомити про ці обставини очільнику відомства, а також зазначити цей інцидент в своєму піврічному звіті.

Інші федеральні відомства: Кожний ГІ має право просити про надання інформації або допомоги інші федеральні відомства; від очільників відомств очікується, що така допомога та інформація будуть надані «за першої ж можливості» та за наявності законних підстав для цього. У випадку відмови, знов-таки, ГІ має повідомити про ці обставини очільника відповідного відомства негайно, і також включити цей інцидент до свого піврічного звіту.

Витребування інформації: Закон про ГІ наділяє ГІ широкими повноваженнями витребовувати всю

broad authority to subpoena all information "necessary in the performance of the functions assigned by [the IG] Act". Under this authority, IGs may subpoena relevant documents and information. However, IGs may not subpoena records from other Federal agencies. The subpoenas are enforceable in Federal district court.

інформацію, «необхідну для виконання функцій, визначених Законом [про ГІ]". Ці повноваження дають ГІ право витребовувати в примусовому порядку необхідні документи та відомості. Водночас, права примусового витребування документів від інших відомств ГІ не мають. Вимоги про надання документів набувають сили за рішенням федерального окружного суду

Allegations, Complaints, and Oaths or Affirmations: IGs may receive allegations and complaints directly from agency employees. Also, IGs may take from any person an "oath, affirmation, or affidavit" when necessary in performing their duties under the IG Act

Прийняття повідомлень про порушення, скарг, або свідчень під присягою: ГІ можуть отримувати повідомлення про порушення та скарги безпосередньо від співробітників відомства. Крім того, коли це необхідно для виконання їхніх обов'язків у відповідності до Закону про ГІ, вони мають право привести особу «до присяги для надання письмових або усних свідчень».

WHISTLEBLOWERS Each IG is authorized to receive complaints from agency employees relating to potential impropriety in connection with agency programs and operations. The IG may not disclose the identity of these whistleblowers, except when disclosure is "unavoidable during the course of the investigation." Importantly, agency managers may not take action against an employee for making a complaint or disclosing information to the IG unless the disclosure was knowingly false or made with willful disregard to its truth.

ВИКРИВАЧІ Всі ГІ мають повноваження отримувати від співробітників відомства скарги на ймовірні порушення у ході виконання відомчих програм та робіт. ГІ не має права розкривати особисті дані цих інформаторів, за винятком випадків, коли їх розкриття «неможливо уникнути в ході розслідування». Важливим аспектом є те, що керівний склад відомства не має права вживати щодо співробітника жодних заходів за подання ГІ скарги або інформації, за винятком випадків, коли співробітник був свідомий неправдивості такого повідомлення або надав його, свідомо ігноруючи його недостовірність.

Establishment IGs. Establishment IGs are required to designate a Whistleblower Ombudsman to educate employees throughout the agency about prohibitions on retaliation for whistleblowing, and educate employees who have made or contemplate making a protected disclosure about their rights and remedies against retaliation.

ГІ установ. Від ГІ установ вимагається призначати уповноважених осіб з прав викривачів, які мають інформувати весь персонал про заборону будь-яких заходів помсти за викриття, а також організовувати навчання осіб, які виступили в ролі викривачів або розглядають таку можливість, стосовно їхніх прав та засобів правового захисту від переслідування.

Q&A

What is the Inspector General's (IG) mission?

Per the Inspector General Act of 1978, as amended, the Inspector General's mission is to:

- Conduct independent and objective audits, investigations and inspections
- Prevent and detect waste, fraud and abuse,
- Promote economy, effectiveness and efficiency,
- Review pending legislation and regulation, and
- Keep the agency head and Congress fully and currently informed.

How are IGs appointed and removed?

- IGs are appointed without regard to their political affiliation.
- The appointment is based on integrity and ability in:
  - accounting, auditing, financial analysis;
  - law, management analysis, public administration; or
  - investigations.
- The President nominates IGs at Cabinet-level departments and major agencies with Senate confirmation. These IGs can only

Питання та відповіді

В чому полягає місія Генерального інспектора (ГІ)?

Згідно із Законом про Генеральних інспекторів від 1978 року із змінами, місія Генерального інспектора полягає в наступному:

- Проведення незалежних та об'єктивних аудитів, розслідувань та перевірок
- Запобігання актам марнотратства, шахрайства та зловживань та їх викриття,
- Сприяння ощадливості, результативності та ефективності,
- Розгляд запланованих до ухвалення законів та підзаконних актів,
- Забезпечення повної та своєчасної поінформованості Конгресу та очільників відомств.
-

Яким чином відбувається призначення ГІ та їх звільнення з посади?

- Особи призначаються на посади ГІ незалежно від їхньої політичної належності.
- Основою для призначення є доброчесність та компетентність в царинах:
  - бухгалтерського обліку, аудиту, фінансового аналізу;
  - права, управлінського аналізу, державного управління; або
  - слідчої роботи.
- ГІ міністерств та найбільших відомств призначаються Президентом та затверджуються Сенатом. Цих ГІ

be removed by the President. The agency heads appoint and can remove IGs at designated Federal entities. Both houses of Congress must be notified if an IG is removed by the President or an agency head.

звільнити з посади може тільки Президент. ГІ в уповноважених федеральних установах призначаються очільниками цих установ, які також мають право звільняти ГІ з посад. Про звільнення ГІ з посади Президентом або очільником установив обов'язковому порядку повідомляється Конгрес.

Are IGs independent?

Yes, IGs are independent. While by law, IG's are under the general supervision of the agency head or deputy, neither the agency head nor the deputy can prevent or prohibit an IG from conducting an audit or investigation.

The IGs are authorized to:

- have direct access to all records and information of the agency,
- have ready access to the agency head,
- conduct such investigations and issue such reports as the IG thinks appropriate (with limited national security and law enforcement exceptions),
- issue subpoenas for information and documents outside the agency (with same limited exceptions),
- administer oaths for taking testimony, and
- hire and control their own staff

Чи є ГІ незалежними?

Так, ГІ є незалежними. Закон визначає, що ГІ діють під загальним наглядом очільника або заступника очільника відомства, проте, ані той, ані інший не мають права перешкоджати ГІ в проведенні аудиту або розслідування або забороняти їх.

ГІ мають право на:

- прямий доступ до всієї документації та інформації відомства,
- зустріч з очільником відомства в будь-який час,
- проведення тих розслідувань та випуск тих звітів, які ГІ вважає за доцільні (за деякими винятками, пов'язаними з міркуваннями безпеки держави та таємницею правоохоронної діяльності),
- примусове витребування інформації та документів за межами відомства (з аналогічними обмеженими винятками),
- приведення осіб до присяги для надання свідчень,
- самостійний підбір своїх співробітників, керування їхньою

and contract resources.

Who oversees the IGs?

- The IGs serve under the general supervision of the agency head. Yet, by statute, IGs have a dual and independent reporting relationship to the agency head and to the Congress.
- Allegations of misconduct against an IG should be referred to the Integrity Committee of the Council of the Inspectors General on Integrity and Efficiency (CIGIE).

How are the results of an IG's work communicated?

IGs issue a variety of written reports such as:

- Audit, investigative, and inspection/evaluation reports prepared in accordance with professional standards;
- Semiannual reports to the Congress that describe the work of the OIG within the reporting period; and
- Immediate correspondence to the agency head to report egregious and flagrant problems and/or abuses. The agency head then transmits this reporting, along with any comments by the agency head, to the Congress within

діяльністю та укладання контрактів на додаткові послуги.

Хто здійснює нагляд за діяльністю ГІ?

- Гі працюють під загальним наглядом очільників відомств. Водночас, за законом ГІ мають подвійне, тобто, паралельне підпорядкування – очільникові відомства та Конгресу.
- Закиди щодо неналежних дій ГІ спрямовуються до Комітету доброчесності Ради Генеральних інспекторів з питань доброчесності та ефективності (CIGIE).

Яким чином поширюються відомості про результати роботи ГІ?

ГІ випускають цілу низку письмових звітів, таких як:

- Звіти про результати аудитів, розслідувань та перевірок / оцінювань, які готуються у відповідності до професійних стандартів;
- Піврічні звіти для Конгресу, які містять опис роботи ГІ за звітний період;
- Пряме листування з очільником відомства для його інформування про найсерйозніші та нагальні проблеми або факти зловживань. Очільник відомства передає такі повідомлення разом із своїми коментарями до Конгресу протягом семи днів.

seven days.

IGs also must report:

- Any unreasonable refusal within the agency to provide information to the agency head, or
- Suspected violations of Federal criminal law to the Attorney General.

Крім того, ГІ мусять повідомляти про факти:

- безпідставної відмови з боку співробітників відомства в надані інформації – голову відомства, або
- підозри щодо порушень федерального кримінального законодавства – Генерального прокурора.

How does an IG contribute to good government?

- IGs look independently at problems and possible solutions.
- They issue fact-filled reports based on professional audit, investigative, and inspection standards.
- They provide technical advice as new plans are developed.
- They can perform independent investigations of allegations.
- IGs maintain Hotlines for employees and others to report confidential information regarding allegations of fraud and abuse.

Яким чином ГІ сприяють належному врядуванню?

- ГІ мають незалежний погляд на проблеми та можливі шляхи їх розв'язання.
- Вони продукують побудовані на фактах звіти у відповідності до стандартів професійного аудиту, розслідувань та перевірок.
- В процесі планування надають поради технічного характеру.
- Мають право проводити незалежні розслідування за фактами скарг.
- ГІ мають власні гарячі лінії, якими можуть користуватися працівники відомств та інші особи, для передання конфіденційної інформації стосовно актів шахрайства або зловживань.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

https://www.ignet.gov/content/senator-john-glenn-video

Senator Glenn's video

Video: **The Inspectors General Story**

The Inspectors General of the United States: On watch for better government. Efficiency. Accountability. Integrity. For more than a quarter of a century, these watchwords have guided the work of the Inspectors General of the United States.

Senator Glenn:

Efficiency in government. That's not an oxymoron statement and back there prior to 1978 we refused to believe that efficiency in government was not possible. I'm very proud to have played a key role in the passage of the Inspector General Act of 1978, and the creation of what today has become a system of independent and professional IG offices at all Federal agencies. You're independent, and there are many ways in which the IG offices, investigators and auditors serve the Federal government and public. You've recovered billions of stolen, wasted or misapplied tax dollars.

Narrator:

MISSION 1 - Conduct independent, objective audits, investigations, and inspections. Because the Inspectors General are fully independent from the agencies they oversee, they can be totally objective in their work.

Senator Glenn:

The traditional fat, fraud, waste and abuse charge that you find too often against government, you're helping to

https://www.ignet.gov/content/senator-john-glenn-video

Відео сенатора (кол. астронавта) Гленна

Відео: **Історія Генеральних інспекторів**

Генеральні інспектори Сполучених Штатів: На варті кращого врядування. Ефективність. Підзвітність. Доброчесність. Ці якості є керівними для роботи Генеральних інспекторів Сполучених Штатів вже більш ніж чверть століття.

Сенатор Гленн:

Ефективність врядування. Це словосполучення не є оксюмороном: ми відмовлялися вірити в неможливість ефективного врядування і до 1978 року. Я дуже пишаюся тим, що відіграв одну з головних ролей в прийнятті Закону про Генеральних інспекторів 1978 року та в створенні того, що сьогодні набуло форми системи незалежних та професійних офісів ГІ в усіх федеральних відомствах. Ви є незалежними; і служба управлінь ГІ, їхніх слідчих та аудиторів інтересам федерального уряду та широкого загалу є справді багатогранною. Ви повернули державі мільярди викрадених, намарно витрачених або витрачених не за призначенням доларів платників податків.

Диктор:

МІСІЯ 1 – Проведення незалежних, об'єктивних аудитів, розслідувань та перевірок. З огляду на повну незалежність Генеральних інспекторів від відомств, нагляд за якими вони здійснюють, вони можуть бути абсолютно об'єктивними в своїй роботі.

Сенатор Гленн:

Часто-густо ви виявляєте в урядових органах надлишкові видатки, шахрайство, марнотратство та зловживання, і ви допомагаєте усувати ці явища, а ми намагаємося назавжди позбуватися тих, хто

correct that, and we've tried to root out and prosecute those persons who betray the public trust by committing fraud.

своїми шахрайськими діями підриває довіру громадськості, та притягувати їх до відповідальності.

Narrator:

MISSION 2 - Prevent and detect waste, fraud and abuse. The Inspectors General and their staffs investigate waste, fraud and abuse of Federal tax dollars and work with Federal and local prosecutors to bring wrongdoers to justice. They also identify weaknesses in Federal programs and recommend remedies.

Диктор:

МІСІЯ 2 – Попереджати та викривати акти марнотратства, шахрайства та зловживань. Генеральні інспектори та їхній апарат розслідують факти марнотратства, шахрайства та зловживань коштами платників податків у федеральному уряді та працюють з прокурорами федерального та місцевого рівня для притягнення порушників до відповідальності. Крім того, вони виявляють слабкі сторони в федеральних програмах та рекомендують заходи для їх усунення.

Senator Glenn:

You're saving millions of dollars, taxpayer dollars by identifying more efficient and cost-effective ways of delivering government services, so it's not all finding the crooks out there, it's making more cost-effective ways of - of doing things for government.

Сенатор Гленн:

Ви заощаджуєте мільйони доларів, доларів платників податків, шукаючи ефективніші та економніші способи надання державних послуг; тобто, йдеться не просто про викриття шахраїв в уряді, а про те, щоб держава працювала більш заощадливо.

Narrator:

MISSION 3 - Promote economy, effectiveness, and efficiency. The Inspectors General seek to improve and streamline government by working together on the President's Council on Integrity and Efficiency and the Executive Council on Integrity and Efficiency. They also promote professionalism by operating the Criminal Investigator Academy and Auditor Training Institute.

Диктор:

МІСІЯ 3 – Сприяти економії, результативності та ефективності. Генеральний інспектор прагне раціоналізувати діяльність уряду, працюючи разом в складі Президентської ради з питань доброчесності та ефективності та у Виконавчій раді з чесності та ефективності. ГІ також сприяють підвищенню кваліфікації через посередництво своєї власної Академії слідчих в кримінальних справах та Інституту підготовки аудиторів.

Senator Glenn:

Сенатор Гленн:

Back in those days there were some IG's, but they weren't mandatory. You, you had in some departments, not others, and they reported only to their agency head. Now of course, with the new law it's required reporting to the appropriate oversight committees of Congress as well.

В ті дні одні відомства мали ГІ, а в інших це було необов'язково. В деяких міністерствах були, в інших – ні, а звітували вони тільки перед очільником відомства. Тепер не так. Новий закон вимагає також звітування перед відповідним профільним комітетом Конгресу.

Narrator:

MISSION 4 - Review pending legislation and regulations. The Inspectors General review all new legislation and regulations affecting their agencies and make recommendations to agencies and Congress on implementation and impact.

Диктор:

МІСІЯ 4 – Розгляд проєктів законів та підзаконних актів. Генеральні інспектори розглядають всі нові закони та підзаконні акти, що стосуються їхніх відомств та надають відомствам та Конгресу рекомендації щодо їх запровадження та наслідків.

Senator Glenn:

You're also seeing to it that Federal agencies fully account for every tax dollar they use and you assist Congress in its crucial role of oversight over Federal agencies and programs.

Сенатор Гленн:

Ви також дбаєте про те, щоб федеральні відомства звітували про кожний витрачений ними долар платників податків та підтримуєте Конгрес в виконанні ним його надважливої функції нагляду за федеральними відомствами та програмами.

Narrator:

MISSION 5 - Keep agency heads and Congress fully and currently informed. The Inspectors General keep Congress, agency officials and the public informed of their work through their Semiannual Reports, audit and investigative reports, and testimony before oversight committees in the House and Senate.

Диктор:

МІСІЯ 5 – Забезпечувати повну та своєчасну поінформованість очільників відомств та Конгресу. Генеральні інспектори інформують Конгрес, посадових осіб відомства та широкий загал про свою роботу в піврічних звітах, звітах про результати аудитів та перевірок, а також надаючи свідчення перед наглядовими комітетами Палати представників та Сенату.

Senator Glenn:

So, I want to congratulate the whole IG community on more than 25 years of service. You've proven your worth, you've saved many times the expense it costs to have the IG's across the federal government.

Сенатор Гленн:

Що ж, я вітаю всю спільноту ГІ з більш ніж 25 роками успішної роботи. Ви довели свою вартість, і вже сторицею повернули видатки на утримання системи ГІ по всіх структурах федеральної влади.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

Narrator:

You can assist the Inspectors General in the battle to stem and prevent fraud, waste and abuse by calling the toll-free fraud hotlines maintained by every office.

Senator Glenn:

So, I urge the federal worker community and the public to join with and work with IG offices in the effort to stem waste, fraud and abuse of tax dollars. You're doin' a good job; keep it up.

Диктор:

Ви можете допомогти Генеральним інспекторам в їхній боротьбі за викорінення та попередження шахрайства, марнотратства та зловживань, повідомляючи про порушення на безоплатну гарячу лінію, яка існує в кожній установі.

Сенатор Гленн:

Отже, я закликаю спільноту працівників та широкий загал долучатися до роботи офісів ГІ та брати участь в їхніх зусиллях з викорінення марнотратства, шахрайства та зловживань грошима платників податків. Ви відмінно працюєте, так тримати!

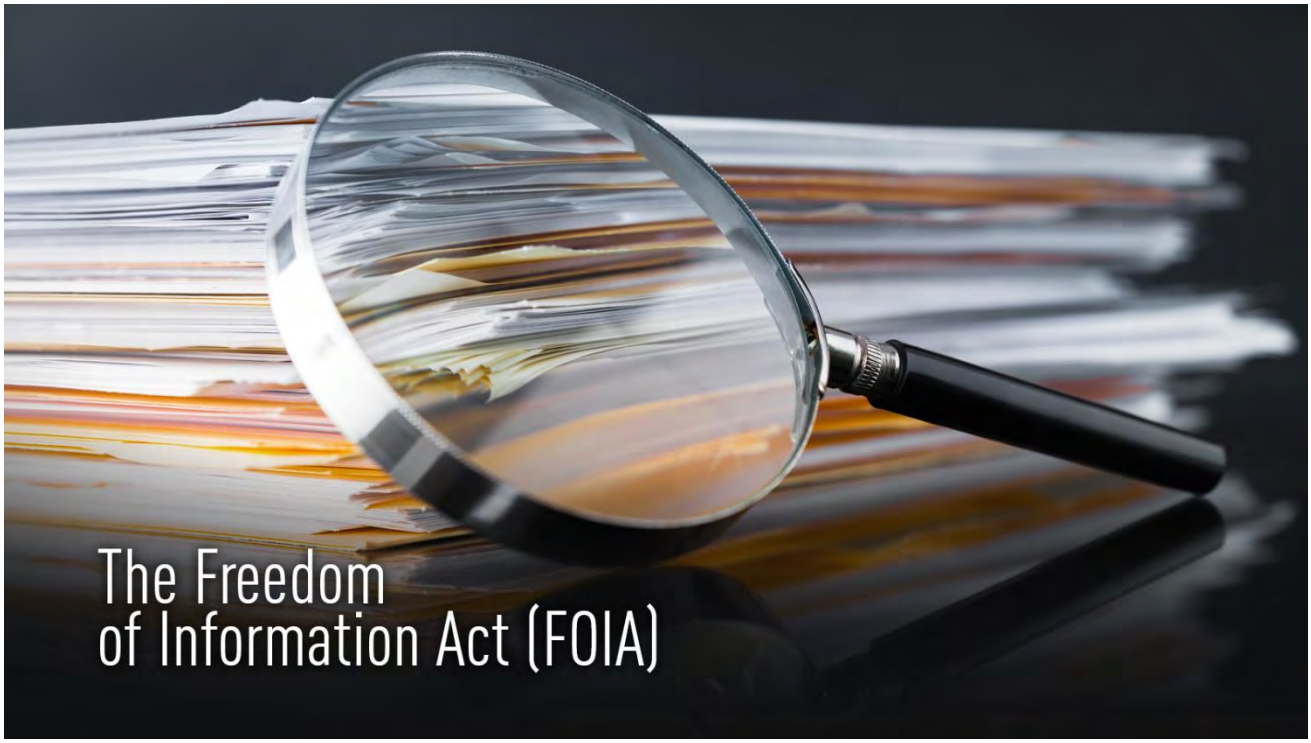

FOIA.gov

FREEDOM OF INFORMATION ACT

https://www.foia.gov/about.html
(Q&A videos)

What is FOIA?

Since 1967, the Freedom of Information Act (FOIA) has provided the public the right to request access to records from any federal agency. It is often described as the law that keeps citizens in the know about their government. Federal agencies are required to disclose any information requested under the FOIA unless it falls under one of nine exemptions which protect interests such as personal privacy, national security, and law enforcement.

The FOIA also requires agencies to proactively post online certain categories of information, including frequently requested records. As Congress, the President, and the Supreme Court have all recognized, the FOIA

FOIA.gov

ЗАКОН ПРО СВОБОДУ ІНФОРМАЦІЇ

https://www.foia.gov/about.html
(Відео запитань і відповідей)

Що таке FOIA?

З 1967 року Закон про свободу інформації (FOIA) надає громадськості право доступу до документів будь-якого федерального відомства. Його часто називають законом, завдяки якому громадяни дізнаються про дії власного уряду. Федеральні відомства зобов'язані розкривати будь-яку інформацію, щодо якої надходить запит відповідно до FOIA, якщо тільки ця інформація не підпадає під одне із дев'яти звільнень від цього обов'язку, котрі захищають недоторканність приватного життя, національну безпеку і роботу правоохоронних органів.

FOIA також вимагає, щоб урядові установи, не чекаючи запитів, розміщували в Інтернеті певну інформацію, зокрема документи, щодо яких часто надходять запити. За визначенням Конгресу, Президента і Верховного суду, FOIA є життєво

is a vital part of our democracy.

What is the Presumption of Openness and Who Issues Guidance to Agencies on the FOIA?

The FOIA provides that when processing requests, agencies should withhold information only if they reasonably foresee that disclosure would harm an interest protected by an exemption, or if disclosure is prohibited by law. Agencies should also consider whether partial disclosure of information is possible whenever they determine that full disclosure is not possible and they should take reasonable steps to segregate and release nonexempt information. The Office of Information Policy at the Department of Justice is responsible for issuing government-wide guidance on the FOIA as part of its responsibilities to encourage all agencies to fully comply with both the letter and the spirit of the FOIA.

What is FOIA.gov?

FOIA.gov serves as the government's comprehensive FOIA website for all information on the FOIA. Among many other features, FOIA.gov provides a central resource for the public to understand the FOIA, to locate records that are already available online, and to make a request for information that is not yet publicly available. FOIA.gov also promotes agency accountability for the administration of the FOIA by graphically displaying the detailed statistics contained in Annual FOIA Reports, so that they can be compared by agency and over time.

Who can make FOIA request?

Generally any person - United States citizen or not - can make a FOIA request.

важливою частиною нашої демократії.

Що таке «презумпція відкритості» і хто дає вказівки установам щодо FOIA?

Згідно з FOIA, при обробці запитів відомства повинні відмовляти в наданні інформації тільки в тому випадку, якщо мають підстави вважати, що її розкриття завдасть шкоди інтересам, захищеним звільненнями, або якщо розкриття інформації заборонене законом.

Відомствам слід також розглянути питання про можливість часткового розкриття інформації в тих випадках, коли повне розкриття є неможливим, і вжити заходів, щоб розділити інформацію на захищену і ту, яку можна розкрити. Управління інформаційної політики Міністерства юстиції відповідає за публікацію інструкцій щодо FOIA для держустанов і в цілому стежить за тим, щоб урядові органи неухильно слідували букві і духу FOIA.

Що таке FOIA.gov?

FOIA.gov – урядовий вебсайт для отримання всебічної інформації про FOIA. Серед багатьох інших своїх функцій вебсайт слугує основним ресурсом для бажаючих отримати повне уявлення про закон, знайти документи, вже наявні в Інтернеті, і розмістити запит щодо інформації, якої ще немає у відкритому доступі. FOIA.gov також сприяє більшій підзвітності урядових установ у питаннях FOIA шляхом графічного відображення докладних статистичних даних щорічних звітів з FOIA, щоб їх можна було порівняти і за установами, і в часі.

Хто може зробити запит на FOIA?

Як правило, це може бути будь-яка особа, незалежно від того, чи є вона громадянином США.

How do I make a FOIA request?

Before making a request, first look to see if the information you are interested in is already publicly available. You can find a lot of useful information on a range of topics on each agency's website. You can also search for information agencies have already posted online here on FOIA.gov.

If the information you want is not publicly available, you can submit a FOIA request to the agency's FOIA Office. The request simply must be in writing and reasonably describe the records you seek. Most federal agencies now accept FOIA requests electronically, including by web form, e-mail or fax. See the list of federal agencies for details about how to make a request to each agency and any specific requirements for seeking certain records.

Where do I send a FOIA request?

Each federal agency handles its own records in response to requests. There are currently one hundred agencies subject to the FOIA with several hundred offices that process FOIA requests. Your request will receive the quickest possible response if it is addressed directly to the FOIA office of the agency or agency component that you believe has the records you are seeking. See the list of federal agencies for the individual contact information for each agency.

What can I ask for under FOIA?

A FOIA request can be made for any agency record. You can also specify the format in which you wish to receive the records (for example, printed or electronic form). The FOIA does not require agencies to create new records or to conduct research, analyze data, or answer questions when responding to requests.

Як можна зробити запит з FOIA?

Перш за все подивіться, чи немає тієї інформації, що вас цікавить, у загальному доступі.
Ви можете знайти багато корисних відомостей з різних галузей на вебсайті відповідних відомств. Ви також можете пошукати інформацію, яку відомства вже розмістили тут, на FOIA.gov.

Якщо потрібна вам інформація не є загальнодоступною, ви можете подати запит у межах FOIA до відділу даного відомства з питань FOIA. Запит у письмовій формі повинен чітко пояснювати, що саме ви шукаєте. Сьогодні більшість міністерств і агентств приймають електронні запити з FOIA, зокрема й у вигляді вебформи, електронного повідомлення або факсу. Дивіться список федеральних відомств для отримання докладної інформації про те, як подати запит до того чи того відомства, і про особливі вимоги при пошуку певних відомостей.

Куди я можу надіслати запит FOIA?

Кожне федеральне відомство саме відповідає на запити з питань, які входять до його компетенції. Сьогодні існує сто установ, що підпадають під дію FOIA, а в них в цілому кілька сотень відділів, які обробляють запити з FOIA.
Ви отримаєте максимально швидку відповідь, якщо адресуєте запит безпосередньо відділу міністерства або іншого відомства, в якому, на вашу думку, повинні знаходитися потрібні вам документи. Див. список федеральних установ для отримання конкретної контактної інформації.

Який запит можна зробити згідно з FOIA?

Запит з FOIA можна зробити щодо будь-якого документа відомства. Ви можете вказати формат, в якому бажаєте отримати документ (наприклад, у друкованому або електронному вигляді).
FOIA не вимагає від відомств створювати нові документи або провадити дослідження, аналізувати дані або відповідати на питання при відповіді на запит.

Who handles FOIA requests?

There is no central office in the government that handles FOIA requests for all federal departments and agencies. Each federal agency processes its own records in response to FOIA requests. There are many different officials at these agencies who work hard every day to make sure that the FOIA works. There are the FOIA professionals who search for and process records in response to FOIA requests, FOIA Contacts and FOIA Public Liaisons who work with FOIA requesters to answer questions and resolve concerns, and Chief FOIA Officers who oversee their agency's compliance with the FOIA.

How is a FOIA request processed?

After an agency receives your FOIA request, you will usually receive a letter acknowledging the request with an assigned tracking number. If the agency requires additional information before it can begin to process your request, it will contact you. The agency will typically search for records in response to your request and then review those records to determine which - and what parts of each - can be released. The agency will redact, or black out, any information protected from disclosure by one of the FOIA's nine exemptions. The releasable records will then be sent to you.

How much does it cost to make a FOIA request?

There is no initial fee required to submit a FOIA request, but the FOIA does provide for the charging of certain types of fees in some instances.

For a typical requester the agency can charge for the time it takes to search for records and for duplication of those records. There is usually no charge for the first two hours of search time or for the first 100 pages of duplication.

Хто обробляє запити з FOIA?

В уряді немає якогось єдиного центру, який обробляв би запити з FOIA для всіх міністерств і агентств. Кожне федеральне відомство обробляє свої запити з FOIA.

У цих відомствах є багато співробітників різних рівнів, які щодня докладають масу зусиль, щоб Закон про свободу інформації працював ефективно. Існують фахівці з FOIA, які шукають і обробляють документи, відповідаючи на запити у межах FOIA, є оператори і фахівці зі зв'язків з громадськістю, які приймають запити, відповідають на питання і вирішують проблеми, і є службовці старшого рангу і керівники, які контролюють дотримання FOIA у їхньому власному відомстві.

Як обробляється запит з FOIA?

Після того, як відомство отримає ваш запит, вам надійде лист з підтвердженням запиту і присвоєним йому номером відстеження.

Якщо відомству потрібна додаткова інформація, перш ніж приступити до обробки запиту, воно зв'яжеться з вами. Як правило, відомство шукає запитувані документи, а потім переглядає їх, щоб визначити, які з них – і які частини кожного з них – можуть бути розкриті. Відомство прибере або затемнить будь-яку інформацію, захищену від розголошення одним з дев'яти звільнень за FOIA.

Після цього розкриті відомості відправляють заявнику.

Скільки коштує запит з FOIA?

Початкова плата за подання запиту з FOIA не потрібна, але в ряді випадків Закон передбачає стягнення певних видів зборів.

У типовому випадку відомство може взяти плату за час, необхідний для пошуку і копіювання документів. Зазвичай за перші дві години пошуку або перші 100 сторінок копіювання плата не стягується.

Table of contents ※ Повернутися до змісту

You may always include in your request letter a specific statement limiting the amount that you are willing to pay in fees. If an agency estimates that the total fees for processing your request will exceed $25, it will notify you in writing of the estimate and offer you an opportunity to narrow your request in order to reduce the fees. If you agree to pay fees for a records search, you may be required to pay such fees even if the search does not locate any releasable records.

Can I ask that the fees be waived?

You may request a waiver of fees. Under the FOIA, fee waivers are limited to situations in which a requester can show that the disclosure of the requested information is in the public interest because it is likely to contribute significantly to public understanding of the operations and activities of the government and is not primarily in the commercial interest of the requester. Requests for fee waivers from individuals who are seeking records on themselves usually do not meet this standard. In addition, a requester's inability to pay fees is not a legal basis for granting a fee waiver.

What will I receive in response to a FOIA request?

Once the agency has processed your request it will send you a written response. This response will let you know whether records were located and will include all releasable documents. If any portions of the records are withheld, for instance because disclosure would invade an individual's personal privacy, the agency will inform you of the specific FOIA exemption that is being applied.

How long will it take before I get a response?

Agencies typically process requests in the order of receipt. The time it takes to respond to a request will vary depending on the

Ви завжди можете долучити до свого листа-запиту заяву про граничну суму, яку готові заплатити у вигляді зборів.
Якщо відомство підрахує, що загальна сума зборів за обробку вашого запиту перевищить 25 доларів США, воно повідомить про це у письмовій формі і запропонує можливість звузити запит, щоб зменшити плату. Якщо ви згодні сплатити збори за пошук документів, то, можливо, доведеться заплатити, навіть якщо пошук не дасть загальнодоступних відомостей.

Чи можу я попросити, щоб плату було скасовано?

Ви можете попросити про звільнення від зборів. Відповідно до FOIA таке звільнення обмежено ситуаціями, коли запитувач може показати, що розкриття даної інформації відповідає суспільним інтересам, оскільки може зробити значний внесок у розуміння громадськістю діяльності уряду і не обмежується комерційними інтересами запитувача. Запити про звільнення від зборів осіб, які шукають відомості про самих себе, зазвичай не підпадають під це положення.
Крім того, неспроможність заявника сплатити збори не є юридичною підставою для надання звільнення від сплати зборів.

Що я отримаю у відповідь на запит FOIA?

Щойно відомство обробить ваш запит, воно направить вам письмову відповідь.
З неї ви дізнаєтеся, чи були знайдені потрібні вам відомості, і список всіх документів, які можуть бути розкриті. Якщо будь-яка частина відомостей не буде надана, наприклад, через те, що розкриття інформації порушить чиюсь особисту недоторканність, відомство повідомить вам про конкретне звільнення, застосоване у даному випадку.

Як швидко можна очікувати відповідь?

Як правило, відомства обробляють запити у порядку надходження. Час, необхідний для відповіді на запит, залежить від складності запиту і кількості прохань, які вже у черзі на розгляд. Простий запит обробляється швидше, ніж

complexity of the request and any backlog of requests already pending at the agency. A simple request can be processed faster by the agency than one that is complex. Simple requests are typically more targeted and seek fewer pages of records. Complex requests typically seek a high volume of material or require additional steps to process such as the need to search for records in multiple locations. The agency's FOIA Requester Service Center is available to assist you with any question about the status of your request and any steps you can take to receive a quicker response.

Can I have my request processed faster?

Under certain conditions you may be entitled to have your request processed on an expedited basis. There are two specific situations where a request will be expedited, which means that it is handled as soon as practicable. These two situations apply to every agency. First, a request will be expedited if the lack of expedited treatment could reasonably be expected to pose a threat to someone's life or physical safety. Second, if there is an urgency to inform the public about an actual or alleged Federal Government activity, if made by a person who is primarily engaged in disseminating information, his or her request will be expedited. Agencies can also establish additional standards for granting expedited processing which they describe in their FOIA regulations.

Are there any special requirements for obtaining records on myself?

If you are seeking records on yourself you will be required to provide a certification of your identity. This certification is required in order to protect your privacy and to ensure that private information about you is not disclosed inappropriately to someone else. Whenever you request information about yourself you will be asked to provide either a

складний.
Прості запити, як правило, цілеспрямованіші, у процесі пошуку відкривається менше сторінок документів.
Складні запити зазвичай вимагають великого обсягу матеріалу або додаткових кроків, таких як пошук в декількох місцях.
У кожному відомстві є Центр обслуговування запитів у межах FOIA, готовий поінформувати вас про статус вашого запиту і про те, що ви можете зробити, аби пришвидшити відповідь.

Чи можна надіслати терміновий запит?

За певних умов ви маєте право на прискорену обробку вашого запиту.
Існують дві конкретні ситуації, коли запит буде оброблений якомога швидше, і вони стосуються будь-якого відомства: якщо є підстави вважати, що інакше виникне загроза чиємусь життю або безпеці, і якщо існує термінова потреба поінформувати громадськість про фактичні або можливі дії федерального уряду і запит зробила особа, яка в основному займається поширенням інформації.
У такому разі запит буде оброблено як терміновий. Відомства можуть також встановити додаткові стандарти для прискореної обробки за своїми правилами з FOIA.

Чи існують якісь особливі вимоги для отримання відомостей про себе?

Якщо ви шукаєте інформацію про себе, вам потрібно надати посвідчення особи. Це необхідно для захисту конфіденційності запиту і щоб ваша особиста інформація не була розкрита іншій особі. Кожного разу, коли ви запитуєте інформацію про себе, вас попросять надати або нотаріально завірену заяву, або заяву, підписану під страхом покарання за лжесвідчення, про те, що ви саме та людина, за яку себе видаєте.

notarized statement or a statement signed under penalty of perjury stating that you are the person who you say you are.

What are FOIA exemptions?

Not all records are required to be released under the FOIA. Congress established nine exemptions from disclosure for certain categories of information to protect against certain harms, such as an invasion of personal privacy, or harm to law enforcement investigations. The FOIA authorizes agencies to withhold information when they reasonably foresee that disclosure would harm an interest protected by one of these nine exemptions.

The nine exemptions are described below.

- Exemption 1: Information that is classified to protect national security.
- Exemption 2: Information related solely to the internal personnel rules and practices of an agency.
- Exemption 3: Information that is prohibited from disclosure by another federal law.
- Exemption 4: Trade secrets or commercial or financial information that is confidential or privileged.
- Exemption 5: Privileged communications within or between agencies, including those protected by the:

1. Deliberative Process Privilege (provided the records were created less than 25 years before the date on which they were requested)
2. Attorney-Work Product Privilege
3. Attorney-Client Privilege

- Exemption 6: Information that, if disclosed, would invade another individual's personal privacy.
- Exemption 7: Information compiled for law enforcement purposes that:
  - 7(A). Could reasonably be expected to interfere with enforcement proceedings
  - 7(B). Would deprive a person of a

Що не підпадає під запит відповідно до FOIA?

Не всі відомості надаються за законом FOIA. Конгрес установив дев'ять винятків, що звільняють від обов'язку розкривати інформацію з тим, щоб захистити її від певних збитків, таких як вторгнення у приватне життя або порушення таємниці слідства.

FOIA дає відомствам право не надавати інформацію у тих випадках, коли у них є підстави вважати, що її розкриття завдасть шкоди інтересам, захищеним одним з цих дев'яти винятків.

Ось ці дев'ять випадків.

- Звільнення 1: Інформацію засекречено з метою захисту національної безпеки.
- Звільнення 2: Інформація стосується винятково внутрішніх кадрових правил і практики відомства.

- Звільнення 3: Розголошення інформації забороняє будь-який інший федеральний закон.

- Звільнення 4: Комерційна таємниця або промислова чи фінансова інформація є конфіденційною або призначена для службового користування.

- Звільнення 5: Повідомлення всередині установ або між ними, у тому числі захищені:

1. Привілеєм дорадчого процесу (інформація про прийняття того чи іншого рішення, якщо відповідні документи було створено менш ніж за 25 років до запиту)

2. Привілеєм результату роботи юриста
3. Таємницією взаємин юріст-клієнт

- Звільнення 6: Інформація, розголошення якої може означати вторгнення у приватне життя іншої особи.
- Звільнення 7: Інформація, зібрана для цілей правоохоронних органів, розголошення якої:
  - 7(A) може становити втручання у виконавче провадження
  - 7(B) позбавило б права на справедливий судовий

right to a fair trial or an impartial adjudication
o 7(C). Could reasonably be expected to constitute an unwarranted invasion of personal privacy
o 7(D). Could reasonably be expected to disclose the identity of a confidential source
o 7(E). Would disclose techniques and procedures for law enforcement investigations or prosecutions, or would disclose guidelines for law enforcement investigations or prosecutions if such disclosure could reasonably be expected to risk circumvention of the law
o 7(F). Could reasonably be expected to endanger the life or physical safety of any individual

Exemption 8: Information that concerns the supervision of financial institutions.

Exemption 9: Geological information on wells.

What are exclusions?

Congress has provided special protection in the FOIA for three narrow categories of law enforcement and national security records. The provisions protecting those records are known as "exclusions." The first exclusion protects the existence of an ongoing criminal law enforcement investigation when the subject of the investigation is unaware that it is pending and disclosure could reasonably be expected to interfere with enforcement proceedings. The second exclusion is limited to criminal law enforcement agencies and protects the existence of informant records when the informant's status has not been officially confirmed. The third exclusion is limited to the Federal Bureau of Investigation and protects the existence of foreign intelligence or counterintelligence, or international terrorism records when the existence of such records is classified. Records falling within an exclusion are not

розгляд або неупереджене судове рішення
o 7(C) може являти собою необґрунтоване вторгнення в особисте життя
o 7(D) може призвести до розкриття особистості конфіденційного джерела

o 7(E) розкрило б методи і процедури слідства або судового переслідування або головні принципи їхнього проведення правоохоронними органами, якщо є підстави вважати, що таке розкриття може допомогти зловмисникам обійти закон

o 7 (F) може поставити під загрозу життя або фізичну безпеку будь-якої людини

• Звільнення 8: Інформація з нагляду за фінансовими установами.

• Звільнення 9: Геологічна інформація про свердловини.

Що таке винятки?

Конгрес забезпечив спеціальний захист у FOIA для трьох вузьких категорій документів правоохоронних органів та агентств національної безпеки. Положення, що захищають ці записи, відомі як «винятки».
Перший виняток захищає кримінальне розслідування в правоохоронних органах, що триває на даний момент, коли суб'єкт розслідування не знає, що воно ще не завершилося, і є підстави вважати, що розкриття інформації може перешкодити виконавчому провадженню.
Другий виняток обмежується слідством у кримінальних справах і захищає відомості про інформатора, коли статус інформатора офіційно не розкрито. Третій виняток пов'язаний із Федеральним бюро розслідувань і захищає документи про іноземну розвідку чи контррозвідку або про міжнародний тероризм у випадку, коли такі документи засекречено.
Відомості, що підпадають під виняток, не підлягають вимогам FOIA.
Таким чином, коли міністерство або інше відомство відповість на ваш запит, відповідь буде

subject to the requirements of the FOIA. So, when an office or agency responds to your request, its response will encompass those records that are subject to the FOIA.

How do I file an administrative appeal?

You may file an administrative appeal if you are not satisfied with an agency's initial response to your request. Before doing so, however, you may wish to contact the FOIA professional handling the request or the agency's FOIA Public Liaison.The FOIA Public Liaison is there to explain the process to you, assist in reducing any delays, and help resolve any disputes. Often, a simple discussion between you and the agency will resolve any issues that may arise.

If necessary, filing an appeal is very simple. Typically, all you need to do is send a letter or e-mail to the designated appeal authority of the agency stating that you are appealing the initial decision made on your request. There is no fee or cost involved. After an independent review, the appellate authority will send you a response advising you of its decision. Once the administrative appeal process is complete, you also have the option to seek mediation services from the Office of Government Information Services at the National Archives and Records Administration.

What is the Office of Government Information Services?

The Office of Government Information Services (OGIS) offers mediation services to resolve disputes between FOIA requesters and agencies as an alternative to litigation. OGIS also reviews agency FOIA compliance, policies, and procedures. The Office is a part of the National Archives and Records Administration, and was created by Congress as part of the OPEN Government Act of 2007, which amended the FOIA.

складена на підставі тих документів, які підлягають розкриттю згідно з FOIA.

Як оскаржити рішення відомства?

Ви маєте право оскаржити рішення, якщо не задоволені початковою відповіддю відомства на свій запит.
Однак спочатку ви, можливо, захочете зв'язатися з працівником відділу FOIA, який обробляє запит, або працівником відділу зв'язків з громадськістю з питань FOIA.
Відділ зв'язків з громадськістю FOIA готовий пояснити вам деталі процесу, допомогти скоротити затримки і вирішити суперечки.
Часто просте обговорення вирішує усі питання.
Якщо все ж потрібно оскаржити рішення, зробити це досить просто.

Ви надсилаєте звичайний або електронний лист до підрозділу відомства, який розглядає скарги, про те, що ви оскаржуєте початкове рішення за вашим запитом. Усе це безкоштовно.
Після незалежного розгляду апеляційний орган повідомить вам про своє рішення.
Після завершення процесу адміністративного оскарження у вас також є можливість звернутися за посередницькими послугами до Управління державних інформаційних служб при Національному управлінні архівів та документації.

Що таке Управління державних інформаційних служб?

Управління державних інформаційних служб (OGIS) пропонує посередницькі послуги для вирішення спорів між заявниками з питань FOIA і відомствами в якості альтернативи судовому розгляду. OGIS також розглядає дотримання положень і процедур FOIA окремими відомствами. Управління є частиною Національного управління архівів і документації і було створене Конгресом у рамках закону про відкритий Уряд 2007 року, який вніс поправки у FOIA.

What is the Presumption of Openness and Who Issues Guidance to Agencies on the FOIA?

The FOIA provides that when processing requests, agencies should withhold information only if they reasonably foresee that disclosure would harm an interest protected by an exemption, or if disclosure is prohibited by law. Agencies should also consider whether partial disclosure of information is possible whenever they determine that full disclosure is not possible and they should take reasonable steps to segregate and release nonexempt information.

The Office of Information Policy at the Department of Justice is responsible for issuing government-wide guidance on the FOIA as part of its responsibilities to encourage all agencies to fully comply with both the letter and the spirit of the FOIA.

Що таке «презумпція відкритості» і хто дає вказівки установам щодо FOIA?

FOIA передбачає, що при обробці запитів відомства повинні відмовляти в наданні інформації тільки в тих випадках, коли мають підстави вважати, що розкриття інформації завдасть шкоди інтересам, котрі захищені звільненнями, або якщо розкриття інформації заборонене законом.

Відомствам слід також розглянути питання про можливість часткового розкриття інформації в тих випадках, коли повне розкриття є неможливим, і вжити заходів, щоб розділити інформацію на захищену і ту, яку можна розкрити.

Управління інформаційної політики Міністерства юстиції відповідає за публікацію інструкцій щодо FOIA для держустанов і в цілому стежить за тим, щоб урядові органи неухильно слідували букві і духу FOIA.

Q&A

From: https://www.govinfo.gov/

Is the U.S. President comparable to a reigning monarch, a prime minister, or a premier?

The American President has been compared to an elective monarch, but there are few kings or queens today who exercise the same degree of authority as does the President of the United States. The President simultaneously serves to perform functions that parallel the activities of a king or queen in a monarchy and the prime minister or premier in a parliamentary democracy. The President is traditionally accorded the unofficial designation ‘‘Chief of State,’’ a position which most closely parallels that of a king or queen in a monarchy. As such the President is often recognized as the symbolic

ПИТАННЯ Й ВІДПОВІДІ

Джерело: https://www.govinfo.gov/

Чи можна порівняти президента США з правлячим монархом, прем’єр-міністром або прем’єром?

Американського президента і раніше порівнювали з виборним монархом, але нині є небагато королів або королев, які володіють такою ж повнотою влади, як президент Сполучених Штатів.

Президент одночасно виконує функції, що співвідносяться з діяльністю короля або королеви в монархії і прем’єр-міністра або глави кабінету в парламентській демократії.

Президент традиційно асоціюється з неофіційною посадою «глави держави», що максимально відповідає статусу короля або королеви в монархії. Таким чином, президент часто сприймається як символічне втілення Сполучених Штатів та їхніх громадян. Президент

embodiment of the United States and its citizens. The President also performs many of the functions of a prime minister or premier in a parliamentary democracy. As Chief Executive, an office held under the Constitution, the President presides over the Cabinet and has responsibility for the management of the executive branch. The Constitution also vests the President with the power to make treaties, and to appoint ambassadors, U.S. officers, and judges of Federal courts, with the advice and consent of the Senate. The President also holds the position of Commander in Chief of the Armed Forces. Unlike a prime minister, the President is neither a member of the legislature nor is his tenure in office dependent upon the approval of a majority of legislators. Elected indirectly by the citizens through the electoral college, the President serves a definite term and can only be removed by the process of impeachment. Under the 22nd Amendment, presidential tenure is limited to no more than two elected four-year terms and a maximum of 10 years under special circumstances: i.e., if a twice-elected President serves an additional two years (or less) of the term of another elected President.

How is the President addressed?

Simply as ‘‘Mr. President.’’ A letter sent to the Chief Executive is addressed ‘‘The President, The White House.’’ One of the earliest congressional debates dealt with the title of the Chief Executive. A committee of the House of Representatives suggested the simple title ‘‘The President of the United States.’’ However, the Senate rejected this report in May 1789 at the behest of Vice President John Adams. Adams believed that ‘‘titles and politically inspired elegance were essential aspects of strong government,’’ and supported the title ‘‘His Highness the President of the United States and protector of their Liberties.’’ George Washington

також виконує багато функцій прем’єр-міністра або глави кабінету в умовах парламентської демократії. Як глава виконавчої влади відповідно до конституції, він очолює уряд і несе відповідальність за функціонування виконавчої влади.

Конституція також наділяє президента повноваженнями укладати договори і призначати послів, вищих посадовців федерального уряду і суддів федеральних судів – за рекомендацією і за згодою Сенату.

Президент також обіймає посаду головнокомандувача збройними силами.

На відміну від прем’єр-міністра, президент не є членом законодавчого органу, і його перебування на посаді не залежить від схвалення більшості законодавців. Обраний громадянами непрямим голосуванням через колегію вибірників, президент виконує свої повноваження певний термін і може бути відсторонений тільки у процесі імпічменту. Відповідно до 22-ї поправки до Конституції перебування президента при владі обмежується двома чотирирічними термінами за умови перемоги на виборах і максимальним терміном 10 років за наявності особливих обставин, тобто якщо двічі обраний президент перебуває на посаді ще два роки (або менше) терміну повноважень іншого обраного президента.

Як звертаються до президента США?

Просто «пане президенте».

Лист, направлений голові виконавчої влади, адресується «Білий дім, Президентові».

Одні з найбільш ранніх дебатів у Конгресі стосувалися звання глави виконавчої влади. Комітет Палати представників запропонував просте звання «Президент Сполучених Штатів».

Однак Сенат за наполяганням віцепрезидента Джона Адамса відхилив цю пропозицію у травні 1789 року.

Адамс уважав, що «звання і політично мотивована вишуканість є важливим аспектом сильної влади», і запропонував титул «Його Високість Президент Сполучених Штатів і захисник їхніх свобод». Джорджа Вашингтона ця дискусія роздратувала, і він висловив невдоволення, реагуючи на спроби Адамса

himself was annoyed by this debate and made known his annoyance at Adams's attempts to ''bedizen him with a superb but spurious title.'' The issue was resolved on May 27 when the Senate agreed that the Chief Executive should have the simple title ''the President of the United States.''

What are the enumerated or express constitutional powers of the President?

Article II of the Constitution vests the ''executive power'' in the President. There is dispute among scholars as to whether such executive power consists solely of the authorities enumerated for the President or whether it also includes powers that are implied in Article II. Most authorities lean toward the latter interpretation. These powers are those expressly granted to the President within the text of the Constitution. They are few in number and most are listed in Article II, sections 2 and 3 of the Constitution. The President is Commander in Chief of the Army, Navy, and Air Force, and of the State Militias (now called the National Guard) when called into the service of the United States. The President may require the written opinion of military executive officers, and is empowered to grant reprieves and pardons, except in the case of impeachment. The President receives ambassadors and other public ministers, ensures that the laws are faithfully executed, and commissions all officers of the United States. The President has power, by and with the advice and consent of the Senate, to make treaties, provided that two-thirds of the Senators present concur. The President also nominates and appoints ambassadors, other public ministers and consuls, Justices of the Supreme Court, Federal judges, and other Federal officers whose appointments are established by law, by and with the advice and consent of the Senate. The President has the power to fill temporarily all vacancies that occur during the recess of the Senate. Also,

«наділити президента чудовим, але помилковим титулом».

Питання було вирішено 27 травня, коли Сенат погодився, що глава виконавчої влади повинен отримати просте звання «президент Сполучених Штатів».

Які прописані (прямі) конституційні повноваження президента?

Стаття II Конституції покладає на президента повноваження головування у «виконавчій владі». Серед науковців не припиняються суперечки, чи складається така виконавча влада винятково з президентських повноважень, прописаних в Конституції, або ж вона також включає й ті прерогативи, які має на увазі Стаття II.

Більшість авторитетів схиляються до останнього тлумачення.

Ідеться про повноваження, які безпосередньо надає президентові текст Конституції. Їх небагато, і більшість з них перелічені у Статті II, розділах 2 і 3 Конституції США.

Президент є Головнокомандувачем Армії, Військово-морського флоту і Військово-повітряних сил, а також ополченців окремих штатів (нині їх називають Національною гвардією), коли їх призивають на службу США.

Президент може зажадати від військових посадових осіб письмову думку і уповноважений надавати відстрочку у приведенні вироку у виконання і помилування, за винятком випадків імпічменту. Президент приймає послів та інших високопоставлених представників, відповідає за сумлінне виконання законів і затверджує на посаді всіх посадових осіб Сполучених Штатів.

Президент правомочний за порадою і за згодою Сенату укладати міжнародні договори за умови їх схвалення двома третинами присутніх сенаторів. Президент також номінує і призначає послів, інших офіційних представників і консулів, суддів Верховного суду, федеральних суддів та інших федеральних посадовців, призначення яких встановлює закон, за рекомендацією і за згодою Сенату.

Президент має право тимчасово заповнити всі вакансії, які з'являються під час перерви у роботі Сенату.

Крім того, він може у надзвичайних випадках скликати позапланові сесії Конгресу.

the President may, on extraordinary occasions, convene ‘‘emergency’’ sessions of Congress. Furthermore, if the two Houses disagree as to the time of adjournment, the President himself may adjourn the bodies. In addition to these powers, the President also has enumerated powers that allow him to directly influence legislation. The Constitution directs the President periodically to inform Congress on the State of the Union, and to recommend legislation that is considered necessary and expedient. Also, in Article I, section 7, the Constitution grants the President the authority to veto acts of Congress.

Також, якщо обидві палати розходяться в думках щодо завершення сесії, президент сам може розпустити палати.

На додаток до цих повноважень президент також має деякі права, що дозволяють йому безпосередньо впливати на законодавчий процес. Конституція наказує президенту періодично інформувати

Конгрес про стан справ у країні і рекомендувати законопроєкти, які він вважає необхідними і доцільними.

Також у Статті I, розділі 7 Конституція надає президенту право накладати вето на законопроєкти, прийняті Конгресом.

What are the implied constitutional powers of the President?

In addition to express powers, the President possesses powers that are not enumerated within the Constitution’s text. These implied powers have been, and continue to be, a subject of dispute and debate. The task of attributing implied powers to the President is complicated by three factors: the importance of the presidency in the political strategy of the Constitution; the President’s extensive and vaguely defined authority in international relations; and the fact that the President is often said to have inherent or residual powers of authority. For example, although the Constitution does not grant to the President express power to remove administrators from their offices, as the chief executive, the President holds power over executive branch officers, unless such removal power is limited by public law. The President, however, does not have such implied authority over officers in independent establishments. When President Franklin D. Roosevelt removed a member of the Federal Trade Commission, an independent regulatory agency, and not part of the executive branch, the Supreme Court, in 1935, ruled the removal invalid. Another implied constitutional power is derived from

Які непрямі конституційні повноваження президента?

Крім прямих повноважень, президент має також повноваження, не перелічені у тексті Конституції. Ці непрямі повноваження були і залишаються предметом суперечок і дискусій.

Завдання наділити президента неявними повноваженнями ускладнюється трьома чинниками: значенням інституту президентства для політичних цілей Конституції; великими й неясно прописаними повноваженнями президента у міжнародних відносинах; і тим фактом, що про президента часто кажуть, наче він має повноваження «за замовчуванням».

Наприклад, хоча Конституція не надає президенту прямих повноважень усувати чиновників від займаних посад, його влада як очільника виконавчої влади поширюється і на керівників відомств, якщо тільки подібні прерогативи щодо відсторонення від посади не обмежено публічним правом.

Однак президент не володіє такими непрямими правами щодо посадових осіб у незалежних установах.

Коли президент Франклін Д. Рузвельт відсторонив члена Федеральної торговельної комісії, незалежного агентства-регулятора, а не відомства виконавчої влади, Верховний суд 1935 року визнав таке звільнення недійсним. Ще одне непряме конституційне повноваження виникає внаслідок того, що президент є головнокомандувачем збройними силами. Хоча право оголошення війни належить винятково Конгресу, президент не тільки несе

the President's authority as Commander in Chief. Though the Congress has the explicit power to declare war, the President not only has the responsibility to protect the Nation from sudden attack, but also has initiated military activities abroad without a formal declaration of war. American Presidents have authorized military force abroad more than 225 times, but only on five occasions has Congress declared war: The War of 1812, the Mexican War, the Spanish-American War, World War I, and World War II. In recent years, most notably through the War Powers Resolution of 1973, Congress has sought to define more clearly the conditions under which Presidents unilaterally can authorize military action abroad.

відповідальність за захист країни від раптового нападу, але в минулому президенти неодноразово ініціювали військові дії за кордоном без офіційного оголошення війни. Американські президенти санкціонували застосування військової сили за кордоном більше, ніж 225 разів, але тільки в п'яти випадках Конгрес оголошував війну: це Англо-американська війна (1812-1815), Мексиканська війна, Іспано-американська війна, Перша і Друга світові війни. В останні роки, особливо за Резолюцією про військові повноваження 1973 року, Конгрес прагне чіткіше визначити умови, за яких президент може в односторонньому порядку санкціонувати військові дії за кордоном.

It is constitutionally mandated that the President is Commander in Chief of the Army and the Navy. What about the other military services?

Organizationally, the U.S. Marine Corps is a part of the U.S. Navy, and the military service that is now the U.S. Air Force was once part of the U.S. Army. These four military services are a part of the Department of Defense, an executive branch department. Congress, moreover, has provided that, subject to the direction of the President and applicable laws, the Secretary of Defense has authority, direction, and control over the Department of Defense and, thus, over the Armed Forces. During time of war or as directed by the President, the commissioned corps of the Public Health Service may be declared to be a military service by Executive order. Likewise, the Coast Guard, usually a part of the U.S. Department of Transportation, operates as part of the U.S. Navy in time of war or when directed by the President.

Згідно з Конституцією, президент є головнокомандувачем армією і флотом. А як щодо інших родів військ?

Організаційно Корпус морської піхоти США є частиною Військово-морського флоту США, і рід військ, який нині є ВПС США, колись був частиною Армії США. Ці чотири роди військ підпорядковуються Міністерству оборони – відомству виконавчої влади.

Крім того, Конгрес постановив, що, відповідно до вказівок президента та існуючих законів, міністр оборони має повноваження здійснювати керівництво Міністерством оборони і, таким чином, контролює Збройні сили.

Під час війни або за вказівкою президента корпус офіцерів охорони здоров'я в системі Міністерства охорони здоров'я та соцзабезпечення може бути оголошений військовою службою, з цією метою президент видає постанову.

Аналогічно Берегова охорона, яка зазвичай входить до складу Міністерства транспорту США, діятиме у складі ВМФ США під час війни або за вказівкою президента.

What is a Presidential veto?

There are two types of vetoes available to the President. One, the regular veto, is a ‘‘qualified negative veto,’’ which is limited by the ability of Congress to muster the necessary two-thirds vote of each House for constitutional override. The other type of veto is not explicitly designated in the U.S. Constitution but is traditionally called a ‘‘pocket veto.’’ This veto is actually an ‘‘absolute veto’’ that cannot be overridden. It becomes effective when the President fails to sign a bill after Congress has adjourned and is unable to override the veto. The President’s veto authority is one of the significant tools in legislative dealings with Congress. It is not only effective in directly preventing the passage of legislation undesirable to the President, but also as a threat, thereby bringing about changes in the content of legislation long before the bill is ever presented to the President.

Що таке президентське вето?

Існують два типи вето, наявні в арсеналі президента. Одне з них, звичайне вето, і є тим «кваліфікованим негативним вето», яке обмежене здатністю Конгресу зібрати необхідні дві третини голосів кожної палати для конституційного подолання вето. Інший тип вето прямо не зазначений у Конституції США, але традиційно називається «кишеньковим вето».

Це вето є «абсолютним», бо його не може подолати Конгрес.

Воно набуває чинності, коли президент не підписує законопроєкт після того, як сесія Конгресу перервала свою роботу, і Конгрес, відповідно, не може подолати вето.

Президентове право накладення вето є одним з важливих інструментів у законодавчих взаєминах з Конгресом.

Воно ефективне не тільки у випадку прямого запобігання прийняттю небажаного для президента законодавства, але і як погроза, коли «вносить» зміни до змісту законодавства задовго до того, як законопроєкт буде представлено президенту.

Are acts often passed over the President’s veto?

This occurs very rarely, because pocket vetoes cannot be overridden and regular vetoes require a two-thirds vote in each House of Congress. As a consequence, regular vetoes have been overridden by Congress only 106 times in over 200 years. Presidents may also be anxious about a poor public image resulting from having a veto overridden by Congress and, depending on the circumstances, may be hesitant to use it unless reasonably assured of being sustained. The U.S. President with the highest percentage of veto overrides was Andrew Johnson (71.4 percent), followed by Presidents Pierce (55.5 percent), Nixon (26.9 percent), Ford (25.0 percent), Arthur (25.0 percent), and Reagan (22.9 percent).

Чи часто законодавчі акти приймають у результаті подолання вето президента?

Це відбувається вкрай рідко тому, що кишенькове вето не можна подолати, а звичайне вимагає двох третин голосів у кожній палаті Конгресу.

Як наслідок, Конгрес подолав звичайне вето лише 106 разів за більш як 200 років.

Президентів також турбує майбутній негативний суспільний імідж внаслідок того, що Конгрес може подолати їхні вето, і, залежно від обставин, часто не наважуються використовувати вето, поки не будуть впевнені, що воно залишиться в силі.

Президентом США, чиє вето долали найчастіше, був Ендрю Джонсон (71,4 відсотка), за ним ідуть президенти Пірс (55,5 відсотка), Ніксон (26,9 відсотка), Форд (25,0 відсотка), Артур (25,0 відсотка) і Рейґан (22,9 відсотка).

Table of contents ※ Повернутися до змісту

What is the date for the commencement of a President's term and how is it set?

When the Constitution was ratified, Congress was given power to determine the date for beginning the operations of the new administration. Congress set the date of March 4, 1789. Although George Washington did not take the oath of office until April 30, 1789, his term began March 4. Later, the 20th or so-called ''lameduck'' amendment, ratified in 1933, established January 20 as the date on which Presidents would be inaugurated. In 1937, President Franklin D. Roosevelt became the first President to take the oath on January 20. When inauguration day falls on a Sunday, it is traditional practice for the President to take the oath privately on January 20 and to hold the public ceremony the following day.

What qualifications are prescribed for the President?

According to Article II, section 1 of the Constitution, that person must be a natural-born citizen, at least 35 years old, and a resident of the United States for at least 14 years. The question as to whether a child born abroad of an American parent is ''a naturalborn citizen,'' in the sense of this clause, has been frequently debated. While several constitutional scholars have argued that such a person should qualify as a natural-born citizen, there is no definitive answer.

How often has the election of the President passed to the House of Representatives?

Two times. In 1800, Thomas Jefferson and Aaron Burr were tied with 73 electoral votes each. The House voted in favor of Jefferson. In 1824, Andrew Jackson won about 155,000 popular votes and 99 electoral votes, but he lacked sufficient numbers to gain a clear majority over John Quincy Adams, who won approximately of the popular votes and only 84 electoral votes, and two additional candidates, William H. Crawford and Henry

Коли розпочинається термін президентських повноважень і як встановлюється ця дата?

Після ратифікації Конституції Конгрес отримав право визначати дату початку діяльності нової адміністрації. Він призначив дату 4 березня 1789 року, і хоча Джордж Вашинґтон не приймав присягу до 30 квітня 1789 року, термін повноважень першого президента розпочався 4 березня.

Пізніше 20-а поправка до Конституції, ратифікована у 1933 році, встановила дату президентської інавгурації – 20 січня, і в 1937 році Франклін Д. Рузвельт став першим президентом, який прийняв присягу 20 січня.

Коли день інавгурації випадає на неділю, президент за традицією складає присягу в приватному порядку 20 січня і проводить публічну церемонію наступного дня.

Які вимоги висувають до президента?

Відповідно до Статті II, розділу 1 Конституції, президент має бути громадянином США за народженням, не молодшим 35 років і проживати у Сполучених Штатах не менше 14 років.

Питання про те, чи є дитина, що народилася за кордоном у батька-американця, «громадянином за народженням» у сенсі цього пункту, обговорювалося не раз.

Хоча кілька фахівців з Конституції стверджували, що таку особу слід кваліфікувати як «громадянина США за народженням», однозначної відповіді на це питання немає й досі.

Як часто вибори президента переходили до Палати представників?

Таке траплялося двічі. У 1800 році Томас Джефферсон і Аарон Берр отримали по 73 голоси вибірників. Палата представників проголосувала за Джефферсона. У 1824 році Ендрю Джексон набрав близько 155 000 голосів виборців і 99 голосів вибірників, але йому не вистачило голосів, щоб отримати явну перевагу над Джоном Квінсі Адамсом, який отримав приблизно половину голосів виборців і лише 84 голоси вибірників, і двома додатковими кандидатами, Вільямом Г. Кроуфордом і Генрі

Clay, who had 78 electoral votes between them. The House voted in favor of John Quincy Adams.

Клеєм, які набрали в сумі 78 голосів вибірників. Палата представників проголосувала за Джона Квінсі Адамса.

What is the wording of the oath taken by the President? Who administers it?

The oath of office for the President is prescribed by Article II, section 1, clause 8 of the Constitution as follows: I do solemnly swear (or affirm) that I will faithfully execute the office of President of the United States, and will, to the best of my ability, preserve, protect, and defend the Constitution of the United States. Usually, the Chief Justice of the Supreme Court administers the oath, although there is no provision made for this within the Constitution. In fact, other judges have administered the oath at times of unexpected presidential succession.

Яким є формулювання присяги, принесеної президентом? Хто приводить його до присяги?

Приведення до присяги президента передбачає Стаття II, розділ 1, пункт 8 Конституції наступним чином: «Я урочисто клянуся (або підтверджую), що сумлінно виконуватиму обов'язки Президента Сполучених Штатів і буду, наскільки це в моїх силах, зберігатиму, захищатиму та оберігатиму Конституцію Сполучених Штатів».

Зазвичай присягу приймає Голова Верховного суду, хоча Конституцією це не встановлено. На практиці, у разі непередбаченої зміни глав держави президента приводили до присяги й інші судді.

What provision is made by the Constitution or by law for execution of the duties of President in the event of death, resignation, disability, or removal from office?

The 25th amendment states: (1) in case of the removal of the President from office or of his death or resignation, the Vice President becomes President; (2) when there is a vacancy in the office of Vice President, the President shall nominate a Vice President who shall take office upon confirmation by a majority vote of both Houses of Congress; (3) whenever the President transmits to the President pro tempore of the Senate and Speaker of the House of Representatives his written declaration that he is unable to discharge the powers and duties of his office, and until he transmits to them a written declaration to the contrary, such powers and duties shall be discharged by the Vice President as Acting President; (4) whenever the Vice President and a majority of either the principal officers of the executive departments or of such other body as

Що передбачає Конституція чи закон у разі смерті, відставки, недієздатності президента чи його відсторонення від посади?

Згідно з 25-ю поправкою, (1) у разі відсторонення президента від посади або його смерті або відставки президентом стає віцепрезидент; (2) коли посада віцепрезидента стає вакантною, президент призначає віцепрезидента, який вступає на посаду після затвердження більшістю голосів обох палат Конгресу; (3) коли президент подасть тимчасовому голові Сенату і спікеру Палати представників свою письмову заяву про те, що він не в змозі здійснювати повноваження і обов'язки за своєю посадою, такі повноваження і обов'язки здійснює віцепрезидент як виконувач обов'язків президента, доки президент не подасть письмову заяву про зворотне; (4) коли віцепрезидент і більшість вищих посадових осіб департаментів виконавчої влади або іншого органу, що його Конгрес може заснувати шляхом прийняття закону, представлять тимчасовому голові Сенату і спікерові Палати представників свою письмову заяву про те, що президент не в змозі здійснювати посадові повноваження та обов'язки, віцепрезидент негайно приймає на

Congress may by law provide, transmit to the President pro tempore of the Senate and Speaker of the House of Representatives their written declaration that the President is unable to discharge the powers and duties of his office, the Vice President shall immediately assume the powers and duties of the office as Acting President. Thereafter, when the President transmits to the President pro tempore of the Senate and the Speaker of the House of Representatives his written declaration that no inability exists, he shall resume the powers and duties of his office unless the Vice President and a majority of either the principal officers of the executive departments or such other body as Congress may by law provide, transmit within 4 days to the President pro tempore of the Senate and Speaker of the House of Representatives their written declaration that the President is unable to discharge the powers and duties of his office. Thereupon Congress shall decide the issue, assembling within 48 hours for that purpose, if not already in session. If the Congress, within 21 days after receipt of the latter written declaration, or, if Congress is required to assemble, determines by two-thirds vote of both Houses that the President is unable to discharge the powers and duties of his office, the Vice President shall continue to discharge the same as Acting President; otherwise, the President shall assume the powers and duties of his office.

себе повноваження та обов'язки за посадою як виконувач обов'язків президента.

Надалі, коли президент представить тимчасовому голові Сенату і спікеру Палати представників свою письмову заяву про те, що він в змозі здійснювати свої посадові повноваження і обов'язки, він відновлює їх здійснення, якщо тільки віцепрезидент і більшість або вищих посадових осіб департаментів виконавчої влади, або такого іншого органу, який Конгрес за допомогою прийняття закону може заснувати, не представлять протягом 4 днів тимчасовому голові Сенату і спікерові Палати представників свою письмову заяву, що президент не в змозі здійснювати повноваження і обов'язки за посадою.

У цьому випадку Конгрес вирішує це питання, зібравшись для цієї мети протягом 48 годин, якщо в цей час не проводиться його сесія.

Якщо Конгрес протягом двадцяти одного дня після отримання зазначеної письмової заяви або – якщо Конгрес не засідає на сесії – протягом 21 дня після того, як він повинен був би зібратися, вирішить більшістю в дві третини голосів обох палат, що президент не в змозі здійснювати повноваження і обов'язки за посадою, то віцепрезидент продовжує здійснювати їх як виконувач обов'язків президента; в іншому випадку президент відновлює здійснення посадових повноважень і обов'язків.

Who would succeed to the Presidency if the office becomes vacant and there is no Vice President?

Under the Presidential Succession Act of 1947, it would be the Speaker of the House of Representatives, after resigning as Speaker and as a Representative. In the event the Speaker should not qualify, the President pro tempore of the Senate would discharge the powers and duties of the office of President. He would be required to resign from the Senate. Succession would then proceed in the

Хто стає наступником президента, якщо посада вакантна, а віцепрезидента немає?

Відповідно до Закону про наступність президента 1947 року, наступником президента стає спікер Палати представників (після відходу з посади спікера і представника). У разі, якщо спікер не відповідає вимогам, повноваження і обов'язки президента виконує тимчасовий голова Сенату. Для цього йому доведеться піти у відставку з посади сенатора. Потім спадкоємність матиме наступний порядок (який з роками змінювався в міру додавання нових міністерств): державний секретар, міністр фінансів, міністр оборони, генеральний

following order, which has been modified over the years as new departments have been added: Secretary of State, Secretary of the Treasury, Secretary of Defense, Attorney General, Secretary of the Interior, Secretary of Agriculture, Secretary of Commerce, Secretary of Labor, Secretary of Health and Human Services, Secretary of Housing and Urban Development, Secretary of Transportation, Secretary of Energy, Secretary of Education, and Secretary of Veterans Affairs.

прокурор, міністр природних ресурсів, міністр сільського господарства, міністр торгівлі, міністр праці, міністр охорони здоров'я і соціальних служб, міністр житлового будівництва і міського розвитку, міністр транспорту, міністр енергетики, міністр освіти і міністр у справах ветеранів.

Has a President or Vice President ever resigned?

Two Vice Presidents have resigned. John C. Calhoun resigned on December 28, 1832, three months before the expiration of his term, to become Senator from South Carolina. Spiro T. Agnew resigned October 10, 1973, subsequent to pleading nolo contendere (no contest) to a charge of Federal income tax evasion. Following Mr. Agnew's resignation, President Richard Nixon nominated Gerald R. Ford, the Minority Leader of the House, to fill the Vice Presidential vacancy. The Senate and House, in accordance with the provisions of the 25th Amendment, under which Mr. Ford had been nominated, approved the nomination. He was sworn into office on December 6, 1973. Less than a year later, on August 9, 1974, Gerald Ford became President following Richard Nixon's resignation. Shortly thereafter, Mr. Ford nominated Nelson A. Rockefeller to be Vice President; he was confirmed and sworn into office on December 19, 1974. Thus, in about one year, two occasions arose for using the provisions of the 25th Amendment to fill a vacancy in the Vice Presidency.

Чи йшов коли-небудь у відставку президент або віцепрезидент?

Два віцепрезиденти подавали у відставку. Джон Келхун пішов у відставку 28 грудня 1832 року, за три місяці до закінчення терміну його повноважень, ставши сенатором від Південної Кароліни. Спіро Т. Аґню подав у відставку 10 жовтня 1973 року після того, як визнав себе винним в ухиленні від сплати федерального прибуткового податку.

Після відставки Аґню президент Ричард Ніксон висунув кандидатуру Джеральда Р. Форда, лідера меншості в Палаті представників, на посаду віцепрезидента.

Сенат і Палата представників, відповідно до положень 25-ї поправки, за якою був висунутий Форд, схвалили кандидатуру, і Форд прийняв присягу 6 грудня 1973 року. Менш ніж через рік, 9 серпня 1974 року, він став президентом після відставки Ричарда Ніксона.

Незабаром після цього Форд висунув кандидатуру Нельсона А. Рокфеллера на посаду віцепрезидента; він був затверджений і приведений до присяги 19 грудня 1974 року. Таким чином, приблизно за один рік було два випадки, коли застосовувалася 25-а поправка для заповнення вакансії віцепрезидента.

How many Vice Presidents have succeeded to the Presidency by reason of a vacancy in that office?

Nine: John Tyler, Millard Fillmore, Andrew Johnson, Chester A. Arthur, Theodore Roosevelt, Calvin Coolidge, Harry S Truman, Lyndon B. Johnson, and Gerald R. Ford.

Скільки віцепрезидентів змінили пост президента, оскільки його місце стало вакантним?

Дев'ятеро: Джон Тайлер, Міллард Філлмор, Ендрю Джонсон, Честер А. Артур, Теодор Рузвельт, Келвін Кулідж, Гаррі С. Трумен, Ліндон Б. Джонсон і Джеральд Р. Форд.

Of these successions, how many were caused by the assassination of Presidents?

Four: Abraham Lincoln, James A. Garfield, William McKinley, and John F. Kennedy were assassinated. Andrew Johnson served as President all but 1 month of Lincoln's second term; Theodore Roosevelt served 3½ years of McKinley's second term; Chester A. Arthur served 3½ years of Garfield's term; and Lyndon B. Johnson served about 1¼ years of Kennedy's term.

Скільки таких випадків були наслідком вбивства президента?

Чотири: були вбиті Авраам Лінкольн, Джеймс А. Ґарфілд, Вільям МакКінлі та Джон Ф.Кеннеді. У результаті Ендрю Джонсон займав пост президента весь, за винятком одного місяця, другий термін Лінкольна; Теодор Рузвельт займав пост три з половиною роки з другого терміну МакКінлі; Честер А. Артур – три з половиною роки терміну Ґарфілда; і Ліндон Б. Джонсон – близько одного з чвертю року терміну Джона Ф. Кеннеді.

What would happen if the President-elect were to die before taking office?

In the event that the President-elect dies or resigns after the electoral vote is cast, then the Vice President-elect would be sworn in as President, as provided for in the 20th Amendment.

Що станеться, якщо обраний президент помре до вступу на посаду?

У випадку, якщо обраний президент помре або піде у відставку після перемоги на виборах, обраного віцепрезидента буде приведено до присяги як президента згідно з 20-ю поправкою.

How are Vice Presidents elected?

The 12th Amendment provides that the electors appointed by each State will name on distinct ballots the persons to be voted for as Vice President. A list of the electoral votes is then signed, certified, and transmitted ''sealed'' to the President of the U.S. Senate (i.e., the incumbent Vice President). These certificates are opened by the President of the Senate, in the presence of the Senate and House of Representatives, and the votes are then counted. The person having a majority of the Vice Presidential votes of the electors becomes Vice President. If no person has a majority, the Senate then chooses the Vice President from the two candidates receiving the largest number of votes. Two-thirds of the

Як обирають віцепрезидента?

12-а поправка передбачає, що вибірники, призначені штатами, зазначають в окремих бюлетенях імена осіб, за яких голосуватимуть як за віцепрезидента.

13-Потім список голосів вибірників підписують, завіряють і передають в опечатаному вигляді голові Сенату США (тобто чинному віцепрезидентові). Ці списки розкриває голова Сенату в присутності Сенату і Палати представників, тоді проводиться підрахунок голосів. Особа, яка отримала більшість голосів вибірників, поданих за неї як за віцепрезидента, стає віцепрезидентом.

14-Якщо ніхто не отримає більшості голосів, Сенат обирає віцепрезидента з двох кандидатів у списку, що набрали найбільшу кількість голосів. Дві третини сенаторів повинні бути присутніми під час голосування, при цьому для обрання

Senators must be present during the voting, with a majority necessary for election.

потрібна більшість голосів усіх сенаторів.

What are the qualifications for Vice President?

The qualifications for Vice President are the same as President. Article II, Section 4 of the Constitution provides that a President must be a natural-born citizen, at least 35 years old, and have been a resident of the United States for at least 14 years. The Vice President must meet these same criteria.

Які кваліфікаційні вимоги до віцепрезидента?

Ті ж, що і до президента. Стаття II, розділ 4 Конституції передбачає, що президент повинен бути громадянином США за народженням, не молодшим від 35 років, і проживати в Сполучених Штатах не менше 14 років. Віцепрезидент повинен відповідати тим самим вимогам.

Does a President have any control over the sessions of Congress?

Under the Constitution the President may convene Congress, or either House, ‘‘on extraordinary occasions.’’ It is usual for the President in calling an extra session to indicate the exact matter that needs the attention of Congress. However, once convened, a Congress cannot be limited in the subject matter that it will consider. The President is also empowered by the Constitution to adjourn Congress ‘‘at such time as he may think proper’’ when the House and Senate disagree with respect to the time for adjournment. No President has exercised this power. Many constitutional experts believe the provision applies only in the case of extraordinary sessions.

Чи має президент будь-який контроль над сесіями Конгресу?

Відповідно до Конституції президент може скликати весь Конгрес або одну з палат «у надзвичайних випадках».

Президент нерідко скликає додаткову сесію для вирішення питання, що вимагає уваги Конгресу.

Однак, якщо Конгрес скликано, його не можна обмежити в питаннях, які він вважатиме за потрібне розглянути. Президента також уповноважує Конституція в разі розбіжностей між палатами з приводу терміну перенесення засідань відкласти засідання «на той термін, який він вважатиме належним».

Жоден президент іще не користувався цим правом. Багато експертів з Конституції вважають, що це положення застосовується тільки в разі позачергових сесій.

Has it always been customary for Presidents to appear before joint sessions of the House and Senate to deliver their annual State of the Union message?

Presidents George Washington and John Adams appeared before the two Houses in joint session to read their messages. Thomas Jefferson discontinued the practice in 1801, transmitting his message to the Capitol to be read by clerks in both Chambers. Jefferson’s procedure was followed for a full century. In 1913, believing that the President should

Чи завжди було прийнято, щоб президенти приходили на спільні сесії Палати представників і Сенату для виступу зі щорічним посланням про стан Союзу?

Президенти Джордж Вашинґтон і Джон Адамс особисто виступали перед обома палатами на спільному засіданні, зачитуючи своє послання Конгресу. Томас Джефферсон припинив цю практику в 1801 році, передавши своє послання в Капітолій в письмовому вигляді, щоб його зачитали секретарі палат.

Процедурі Джефферсона слідували ціле століття. У 1913 році, вважаючи, що президент

make appeals to the Nation and to Congress, Woodrow Wilson personally appeared before the two Houses and delivered a special message on finance. Later that same year, he delivered the ‘‘Annual Message’’ before both chambers, and, with the exception of President Herbert Hoover, the practice has been followed by subsequent Presidents.

зобов’язаний особисто звертатися зі зверненнями до нації і Конгресу, Вудро Вільсон виступив перед обома палатами зі спеціальним посланням з фінансів.
Пізніше того ж року він виступив перед обома палатами зі «щорічним посланням», і, за винятком президента Герберта Гувера, цій практиці слідували всі наступні президенти.

What is the ‘‘President’s Cabinet’’?

The President’s Cabinet has been commonly regarded as an institution whose existence has relied more upon custom than law. Article II, section 2 of the Constitution, gives some guidance in this matter, stating that the President ‘‘may require the Opinion, in writing, of the principal Officer in each of the executive Departments, upon any subject relating to the Duties of their respective Offices.’’ The historical origins of the Cabinet can be traced to the first President, George Washington. After the First Congress created the State, Treasury, and War Departments and established the Office of the Attorney General, Washington made appropriate appointments and, subsequently, found it useful to meet with the heads, also known as secretaries, of the executive departments. The Cabinet could act as the President’s primary advisory group; in practice, however, Presidents have used it, along with other advisors and ad hoc arrangements, as they have seen fit.

Що таке Кабінет президента?

Кабінет президента зазвичай розглядався як інститут, що існує більше за традицією, ніж за законом.
Стаття II, розділ 2 Конституції дає деякі рекомендації з цього питання, пояснюючи, що президент «може вимагати письмову думку головної посадової особи в кожному з виконавчих департаментів з будь-якого питання, що стосується їхніх посадових обов’язків». Історичні витоки Кабінету можна простежити до першого президентства Джорджа Вашинґтона. Після того як 1-й Конгрес створив державний, казначейський та військовий департаменти і заснував канцелярію генерального прокурора, президент Вашинґтон справив відповідні призначення і згодом вважав корисним зустрічатися з главами, відомими також як секретарі, виконавчих департаментів (міністерств).
Кабінет міністрів міг би виступати в якості основної групи радників президента; однак на практиці президенти використовували його поряд з іншими радниками і спеціальними механізмами на свій розсуд.

What is the membership of the Cabinet?

Traditionally, the membership of the Cabinet has consisted of the heads of the executive departments. Currently, there are 15 departments: the Departments of Agriculture, Commerce, Defense, Education, Energy, Health and Human Services, Housing and Urban Development, the Interior, Justice, Labor, State, Transportation, the Treasury, Veterans Affairs, and Homeland Security.

Який склад Кабінету міністрів?

Традиційно до складу Кабінету міністрів входили керівники виконавчих відомств.
У даний час у країні налічується 15 департаментів, або міністерств: сільського господарства, торгівлі, оборони, освіти, енергетики, охорони здоров’я та соціальних служб, житлового будівництва та міського розвитку, природних ресурсів, юстиції, праці, державного, транспорту, фінансів, у справах ветеранів і внутрішньої безпеки.
З найранішого часу президенти надавали й

From the earliest days, Presidents have accorded to others the privilege of attending and participating in Cabinet meetings. In recent years, the President's Chief of Staff, the Director of Central Intelligence, and the Director of the Office of Management and Budget, among others, have been accorded Cabinet rank.

How are executive departments and agencies created?

Executive departments must be created by statute. By comparison, agencies in the executive branch may be created by a variety of means: statute, internal departmental reorganizations, or, in some instances, Presidential directive. Deriving from the constitutional capacity as Chief Executive, Commander in Chief, or by delegation of authority by Congress, the President can create various agencies or units by Executive order. All agencies, however, must ultimately be given a statutory authority if they are to receive appropriations or their decisions are to have legal force.

How are executive departments and agencies funded?

Most depend on annual appropriations passed by Congress. In some cases, though, the appropriation is permanent and requires no annual action by Congress. Certain agencies also operate from revenue received when loans are repaid and from nonappropriated funds such as money received from theaters, post exchanges on military bases, and various other types of user fees.

Who oversees the operations of executive departments and agencies?

Oversight of the executive departments is shared among the three branches of Government. It is exercised by Congress as a consequence of its constitutional authority to enact laws, appropriate funds, and make rules for the Government. Congress monitors

іншим посадовим особам привілей бути присутніми і брати участь у засіданнях Кабінету міністрів.

В останні роки це право отримали, серед інших, керівник адміністрації президента, директор ЦРУ і директор адміністративно-бюджетного управління (АБУ).

Як створюються міністерства і відомства?

Міністерства («виконавчі департаменти») засновуються законодавчо.

Для порівняння, органи виконавчої влади можуть створюватися різними способами: окремим законом, в ході внутрішніх відомчих реорганізацій або, в деяких випадках, за указом президента.

Виходячи з конституційних повноважень голови виконавчої влади і головнокомандувача або в силу повноважень, делегованих Конгресом, президент може створювати різні установи або підрозділи своїм указом.

Однак усі установи, в кінцевому рахунку, повинні бути наділені законодавчими повноваженнями, якщо хочуть отримувати асигнування і щоб їх рішення мали юридичну силу.

Як фінансуються міністерства і відомства?

Більшість з них залежить від щорічних асигнувань, затверджених Конгресом.

У деяких випадках асигнування є постійними і не вимагають щорічних дій Конгресу.

Деякі відомства працюють за рахунок доходів, отриманих при погашенні кредитів, і за рахунок таких неасигнованих коштів, як збори з кінотеатрів, військових магазинів у військових частинах та інші види зборів з користувачів.

Хто контролює діяльність міністерств і відомств?

Функції нагляду за роботою міністерств розподілені між трьома гілками влади. Конгрес здійснює нагляд в силу конституційних повноважень приймати закони, виділяти відповідні кошти і встановлювати правила для уряду.

departmental administration and operations and reviews past activities, in order to ensure compliance with legislative intent, among other reasons. Congressional oversight is conducted largely through the committees and subcommittees of the House of Representatives and Senate. These panels are assisted by their own staff and congressional support agencies. The Federal courts also exert a degree of control over the executive departments through judgments as to the legality of actions or orders compelling compliance with the laws. Within the executive branch, the President exercises control over departments and the agencies through appointments of officials, as well as through the Office of Management and Budget. In addition, other offices, such as chief financial officers and inspectors general, are involved in overseeing agency operations and activities.

Конгрес стежить за управлінням і роботою міністерств і аналізує їх діяльність за минулий період, зокрема, щодо виконання законодавчих завдань.
Нагляд Конгресу здійснюється в основному через комітети і підкомітети Палати представників і Сенату.
У цьому законодавцям допомагають їхні власні співробітники та допоміжні служби Конгресу. Федеральні суди також здійснюють певний контроль над міністерствами і відомствами, виносячи рішення про законність дій або розпоряджень, що вимагають дотримання законодавчих актів.
У рамках виконавчої влади президент здійснює контроль над міністерствами і відомствами шляхом призначення посадових осіб, а також через Адміністративно-бюджетне управління. Крім того, в нагляді за діяльністю відомств беруть участь інші підрозділи, такі як офіси фінансових і генеральних інспекторів.

Why is there a merit system for Federal employees?

The Federal merit system was established to ensure that any personnel actions, such as hiring, promotion, demotion, or firing, are taken on the basis of an individual's ability and performance. It replaced the ''spoils system'' whereby political patronage controlled hiring and firing practices. By contrast, the merit system is designed to ensure that the best candidates are hired for Federal positions, that they will be treated fairly, and that they will have the opportunity to rise as far as their abilities take them. Important merit system principles include the selection and advancement for Federal positions on the basis of knowledge, ability and skills, under fair and open competition; and personnel management conducted without regard to politics, race, color, religion, national origin, sex, marital status, age or handicapping condition.

Для чого існує система заохочень для федеральних службовців?

Федеральна система заслуг була створена для забезпечення того, щоб будь-які кадрові рішення, такі як наймання, просування по службі, зниження на посаді або звільнення, приймалися на основі здібностей і результатів роботи конкретної особи. Вона замінила стару систему «розподілу здобичі», коли в основі практики наймання і звільнення лежав політичний патронаж – заступництво в обмін на лояльність. Навпаки, система заслуг покликана забезпечити, щоб на федеральні посади приймалися найкращі кандидати, щоб їх заслуги оцінювалися по справедливості і були можливість для кар'єрного зростання відповідно до здібностей. Важливі принципи системи заслуг включають відбір і просування на федеральні посади на основі знань, здібностей і навичок в умовах справедливої і відкритої конкуренції, а також управління персоналом, здійснюване незалежно від політичних поглядів, раси, кольору шкіри, релігії, національного походження, статі, сімейного стану, віку або інвалідності співробітників.

Are all Federal employees covered by a

merit system?

More than 90 percent of federal employees are covered under one of four merit systems. The Civil Service System is the largest merit system and is managed by the Office of Personnel Management. It covers approximately three-fifths of all Federal employees. The Senior Executive Service system covers only the upper stratum of civil servants. Some agencies, including the U.S. Postal Service and the Federal Bureau of Investigation, have separate merit systems, and these systems account for approximately 30 percent of all federal employees. The remainder of the federal employees covered by merit systems are under the Excepted Service.

What are the roles of the Office of Personnel Management, the Merit Systems Protection Board, and the Federal Labor Relations Authority?

The Civil Service Reform Act of 1978 created three separate agencies to replace the U.S. Civil Service Commission. The Office of Personnel Management (OPM) is the central personnel agency for the Federal Government. Among other responsibilities, it advises the President on civilian employment matters; executes, administers, and enforces civil service laws, rules, and regulations; and provides leadership and assistance to Federal agencies in carrying out Federal personnel policies. The Merit Systems Protection Board (MSPB) is a quasi-judicial agency designed to protect the integrity of the Federal merit system against prohibited personnel practices. An Office of Special Counsel (OSC), which until 1989 was part of MSPB, but is now an independent entity, is an investigative and prosecutorial agency charged with protecting employees from prohibited personnel practices, especially reprisal for whistleblowing. The Federal Labor Relations Authority (FLRA) adjudicates labor-management disputes in Federal agencies. It

Чи на всіх федеральних службовців поширюється система заслуг?

Більше 90 відсотків федеральних службовців охоплено однією з чотирьох таких систем. Система державної служби є найбільшою системою заслуг і перебуває у віданні Управління кадрової служби.

Вона охоплює приблизно три п'ятих всіх федеральних службовців. Система старших керівників охоплює тільки вищу категорію державних службовців.

Деякі відомства, включаючи Поштову службу США та Федеральне бюро розслідувань, мають окремі системи заслуг – це приблизно 30 відсотків усіх федеральних службовців. Решта федеральних службовців, на яких поширюється система заслуг, відносяться до служби виключених посад (заповнюваних без конкурсних іспитів).

Які функції управління кадрової служби, Ради із захисту системи заслуг і Федерального управління з трудових відносин?

За Законом про реформу цивільної служби 1978 року замість комісії з цивільної служби США було засновано три окремих агентства. Управління кадрової служби (англ. акронім OPM) є основним кадровим агентством федерального уряду. Серед інших обов'язків, воно консультує президента з питань зайнятості цивільного населення; виконує, адмініструє і забезпечує дотримання законів, правил і положень про державну службу; забезпечує керівництво й допомогу федеральним агентствам у проведенні федеральної кадрової політики. Рада з захисту системи заслуг (MSPB) – це квазісудова установа, призначена для захисту федеральної системи заслуг від зловживань у кадровій політиці. Управління юрисконсульта з особливих справ (OSC), яке до 1989 року входило в MSPB, але потім було виділено в незалежне агентство, є слідчим і наглядовим прокурорським органом, якому доручено захищати співробітників від протизаконних дій в управлінні персоналом, особливо репресій за інформування про зловживання. Федеральне управління з трудових відносин (FLRA) розглядає трудові спори у федеральних відомствах. Воно відповідає за проведення

is responsible for conducting hearings and deciding complaints of unfair labor practices.

слухань і розгляд скарг на несправедливу трудову практику.

What are independent agencies and regulatory commissions?

In general, the independent agencies comprise all Federal administrative agencies not included under the executive departments or under the direct, immediate authority of the President. These many and diverse organizations range from regulatory commissions, to Government corporations, such as the U.S. Postal Service, to a wide variety of boards and foundations. Some of these, such as the Smithsonian Institution, are of long standing, while others have been created in recent years, as the Federal Government has increased its responsibilities. Independent regulatory commissions have been established by Congress—beginning in the 1880s with the now defunct Interstate Commerce Commission—to regulate some aspect of the U.S. economy. Among these are the Securities and Exchange Commission, the Federal Communications Commission, the Federal Trade Commission, and the Nuclear Regulatory Commission. Such agencies are not independent of the U.S. Government and are subject to the laws that are approved by Congress and executed by the President.

Що таке незалежні агентства та регулюючі комісії?

На загал, незалежні агентства включають в себе всі федеральні адміністративні установи, що не входять до складу міністерств або знаходяться в прямому, безпосередньому підпорядкуванні президентові.

Це численні і різноманітні організації – від регулюючих комісій і державних корпорацій, таких як Поштова служба США, до найрізноманітніших рад і фондів. Деякі з них, такі як Смітсонівський інститут, існують давно, тоді як інші були створені в останні роки в міру розширення функцій федерального уряду. Незалежні регулюючі комісії створювалися Конгресом починаючи з 1880-х років (нині скасована Комісія з торгівлі між штатами) для регулювання ряду аспектів економіки США. Сьогодні серед них комісія з цінних паперів і бірж, Федеральна комісія з зв'язку, Федеральна торгова комісія і Комісія з ядерного регулювання.

Такі агентства не є незалежними від уряду США і підкоряються законам, які затверджуються Конгресом і вводяться в дію президентом.

To whom are independent agencies and commissions responsible? How do they report on their activities?

Independent regulatory commissions, Government corporations, and various other Government-sponsored enterprises are bodies headed by several commissioners, directors, or governors, who are appointed by the President and confirmed by the Senate. Unlike administrators of executive agencies, regulatory commissioners serve for fixed terms and cannot be removed at the pleasure of the President. In some cases, Government-

Кому підзвітні незалежні агентства і комісії? Як вони звітують про свою діяльність?

Незалежні комісії з регулювання, державні корпорації та різні інші організації, що фінансуються урядом, очолюються кількома уповноваженими, директорами або керуючими, які призначаються президентом і затверджуються Сенатом.

На відміну від керівників виконавчих органів, уповноважені з регулювання призначаються на фіксований термін і не можуть бути відсторонені за бажанням президента. У деяких випадках організацію, що фінансується урядом, може бути

sponsored enterprises may also have directors who are private citizens. While all of the independent regulatory commissions and most of the Government-sponsored enterprises submit their budget requests to OMB for review and clearance, the degree of dependence on these budgets varies considerably. While nearly all of the Government-sponsored enterprises generate a substantial part of their financial resources from outside sources, almost all the independent regulatory commissions rely on the Government for their funding. Activities of all of these entities are presented in public reports which are prepared annually. In addition, they are subject to periodic authorization and appropriations hearings in Congress, where their activities and operations can be reviewed.

директор, який є не держслужбовцем, а приватною особою.
Хоча всі незалежні регулюючі комісії і більшість фінансованих урядом організацій направляють свої бюджетні запити на розгляд і затвердження АБУ, ступінь їх залежності від цих бюджетів значно відрізняється.
Майже всі спонсоровані урядом підприємства отримують значну частину своїх фінансових ресурсів із зовнішніх джерел, але практично всі незалежні регулюючі комісії покладаються у своєму фінансуванні на уряд. Діяльність усіх цих організацій представлено в щорічних публічних звітах.
Крім того, вони зобов'язані періодично проходити слухання з дозволів і асигнувань у Конгресі, де може бути розглянута їх діяльність.

How are Presidents and Vice Presidents of the United States nominated?

Candidates for President and Vice President are nominated either through individual declaration or by the action of a major or minor political party. Presidential and Vice Presidential candidates nominated by the major parties are chosen at the national conventions of their respective parties. Delegates to these conventions are chosen on the State level by a variety of methods, including Presidential primaries, caucuses, conventions, or some combination of two or more of these elements. The process of delegate selection begins early in the Presidential election year, usually in late January or early February, and is completed well in advance of the national conventions, usually by June. National party conventions traditionally meet in July or August of Presidential election years, with the party ''out of power'' in the White House usually convening about one month prior to the other party. The prenomination campaign may begin within the major parties as early as a candidate wishes to announce and begin

Як висуваються кандидати в президенти і віцепрезиденти Сполучених Штатів?

Кандидати в президенти і віцепрезиденти висуваються або шляхом індивідуального оголошення кандидатур, або в результаті дій великої або другорядної політичної партії. Кандидати в президенти і віцепрезиденти, висунуті основними партіями, обираються на національних партійних з'їздах.
Делегати з'їзду вибираються на рівні штату різними шляхами, включаючи президентські праймеріз, передвиборчі збори, з'їзди або поєднання двох або більше з цих елементів.
Процес відбору делегатів починається на початку року президентських виборів, зазвичай в кінці січня-початку лютого, і завершується задовго до національних з'їздів, найчастіше до червня. Національні партійні з'їзди традиційно проводяться в липні або серпні в роки президентських виборів, при цьому партія «не при владі» в Білому домі зазвичай збирається приблизно за місяць до партії «при владі». Передвиборча кампанія може початися в основних партіях, як тільки кандидат оголосить і почне організацію і збирання коштів.
Однак тільки кошти, зібрані після 1 січня року, що передує року президентських виборів, можуть претендувати на зустрічні фінансові внески з федерального бюджету.

organizing and fundraising. However, only funds raised after January 1 of the year preceding the Presidential election year qualify for Federal matching funds.

How are Presidents and Vice Presidents elected?

The President and Vice President of the United States are chosen every four years, in even-numbered years divisible by the number four, by a majority vote of Presidential electors who are elected by popular vote in each State. Candidates for the Presidency, Vice Presidency, and the office of elector representing the major political parties are automatically accorded ballot access in all of the States, while minor party candidates must satisfy various State requirements, such as gaining a requisite degree of public support, through petition signatures, establishing a State-mandated organizational structure, or having polled a required number of votes in the most recent statewide election. All States also provide for inclusion of independent candidates on the general election ballot. In almost every case, candidates must submit a requisite number of petitions signed by registered voters in order to gain ballot access. Some States also provide for writein votes for candidates not included on the ballot. Although the major political parties dominate Presidential election contests, there are usually a number of independent and minor party candidates. In 1996, for example, 19 minor party candidates for President were listed on the ballot in at least one state, including the Reform Party candidate, who received 8.4% of the popular vote. The same candidate had also run in 1992 on the Reform Party ticket and won 18.9% of the vote, the highest minor party vote total since the 1912 election, when former President Theodore Roosevelt won 27.4% as the Progressive Party candidate. None of the minor party candidates in either 1992 or 1996 won any electoral votes. The general election

Як обираються президенти і віцепрезиденти?

Президент і віцепрезидент Сполучених Штатів обираються кожні чотири роки, у парні роки, що діляться на число 4, більшістю голосів президентських вибірників, які обираються всенародним голосуванням в кожному штаті. Кандидатам у президенти, віцепрезиденти та на посаду вибірника, що представляють основні політичні партії, автоматично надається доступ до голосування в усіх штатах, тоді як кандидати від другорядних партій повинні відповідати різним вимогам штату, таким як отримання потрібного ступеня суспільної підтримки за допомогою збирання підписів під петиціями, створення організаційної структури, потрібної за законами штату, або отримання необхідної кількості голосів на останніх виборах в штаті. Усі штати також передбачають включення незалежних кандидатів у бюлетені загальних виборів.

Майже в кожному випадку кандидати повинні подати потрібну кількість петицій, підписаних зареєстрованими виборцями, щоб бути включеними в бюлетень для голосування. Деякі штати передбачають також письмове голосування за кандидатів, не включених до бюлетеня.

Хоча основні політичні партії домінують на президентських виборах, зазвичай існує ряд незалежних і другорядних кандидатів від партій. Наприклад, 1996 року в одному штаті в бюлетені для голосування було вказано 19 кандидатів від другорядних партій на пост президента, включаючи кандидата від Партії реформ, який отримав 8,4% голосів. Той самий кандидат балотувався 1992 року за списком Партії реформ і набрав 18,9% голосів, що стало найвищим показником голосів невеликих партій з 1912 року, коли колишній президент Теодор Рузвельт набрав 27,4% голосів як кандидат від Прогресивної партії.

Однак жоден кандидат від другорядної партії ні в 1992-му, ні в 1996 році не набрав навіть одного голосу вибірника. Для незалежних кандидатів

campaign for independent or minor party candidates may begin as early as the candidates wish. Major-party Presidential campaigns traditionally begin on Labor Day and, therefore, last approximately two months.

або кандидатів другорядних партій загальна виборча кампанія може початися так рано, як забажають кандидати.
Президентські кампанії великих партій традиційно стартують у День праці і, відповідно, тривають приблизно два місяці.

What is the ‘‘electoral college’’? What is its role in the election of the President and Vice President of the United States?

The President and Vice President of the United States are elected by electors, individuals who are chosen in the November general election in Presidential election years. The electors meet in their respective States on the first Monday after the second Wednesday in December to vote, separately, for President and Vice President. Although the term does not appear in the Constitution, the electors are collectively known as the electoral college. Each State is assigned a number of electors equal to the total of its Senators and Representatives in the U.S. Congress. The District of Columbia, under the 23rd Amendment, chooses a number equal to that assigned to the least populous State (three). The electoral college currently comprises 538 members when constituted. The Constitution requires that candidates for President and Vice President receive an absolute majority of electoral votes in order to be elected (270 of the current total of 538). The Constitution, in Article II, Section 1, provides that, ‘‘No Senator or Representative, or person holding an office of trust or profit under the United States shall be appointed an elector.’’ Aside from this disqualification, any person is qualified to be an elector for President and Vice President. While the Constitution (Article II, Section 1) empowers the States to appoint electors ‘‘in such manner as the legislature thereof may direct,’’ all 50 States and the District of Columbia currently provide that Presidential electors be elected by popular vote. Forty eight States and the District of Columbia provide for winner-take

Що таке «колегія вибірників»? Яка її роль у виборах президента і віцепрезидента США?

Президент і віцепрезидент Сполучених Штатів обираються вибірниками, окремими особами, які обираються на загальних виборах у листопаді в роки президентських виборів.
Виборці збираються у своїх штатах в перший понеділок після другої середи грудня, щоб проголосувати окремо за президента і віцепрезидента.
Хоча цей термін не фігурує в Конституції, вибірники в сукупності відомі як «колегія вибірників». Кожному штату призначено число виборців, рівне загальному числу його сенаторів і представників у Конгресі США.
Округ Колумбія відповідно до 23-ї поправки отримує число, рівне тому, яке має найменш густонаселений штат (на даний момент – 3).
Нині колегія вибірників у момент утворення складається з 538 членів. Конституція вимагає, щоб для обрання кандидати в президенти і віцепрезиденти отримали абсолютну більшість голосів вибірників (270 із нинішнього загального числа 538).
Конституція у Статті II, розділі 1 передбачає, що «жоден сенатор або представник або особа, яка обіймає офіційну або прибуткову посаду в Сполучених Штатах, не може бути призначений вибірником». Крім цієї умови, будь-яка особа має право бути вибірником президента і віцепрезидента.
У той час як Конституція (Стаття II, Розділ 1) уповноважує кожний штат призначати вибірників «у тому порядку, який встановлять його законодавчі збори», усі 50 штатів і округ Колумбія сьогодні передбачають, що вибірники президента обираються всенародним голосуванням.
Сорок вісім штатів і округ Колумбія передбачають загальні вибори за принципом «переможець отримує все», коли голоси всіх

all, at-large elections, known as the general ticket system; it awards all electoral votes to the candidate who receives a plurality of popular votes cast in the State. Maine, beginning in 1972, and Nebraska, beginning in 1992, comprise the only current exceptions to this arrangement, using the district system to award electoral votes. Under the district system, popular votes are tallied in each congressional district and on a statewide basis. The popular vote winner in each district is awarded one electoral vote, while the statewide popular vote winner is awarded two additional votes, reflecting the two ‘‘senatorial’’ electors assigned to each State regardless of population. The modern electoral college almost always reflects the preelection pledges of its members and does not, as the Founding Fathers anticipated, make independent judgments concerning who should be elected President and Vice President. Between 1820 and 1988, only 16 electors cast their votes for candidates other than those to whom they were pledged. This is known as the phenomenon of the ‘‘unfaithful’’ or ‘‘faithless’’ elector. While a number of States have enacted legislation that seeks to bind electors to the popular vote winners, the preponderance of opinion among constitutional scholars holds that electors remain free agents. The electoral college never meets as one body, but in 51 State electoral colleges, usually in the State capital. Separate votes are cast for President and Vice President. Once the electors have voted and the results have been certified by the Governor of each State, the results are forwarded to the President of the U.S. Senate (the Vice President). The electoral vote certificates are opened and tallied at a joint session of Congress held on the sixth day of January succeeding every meeting of the electors, or, by custom, on the following day if the sixth falls on a Sunday, with the Vice President presiding. The winning candidates are then declared to have been elected. If no

вибірників автоматично отримує той кандидат, який набирає просту більшість голосів виборців штату.

Мен, починаючи з 1972 року, і Небраска, починаючи з 1992-го, є на сьогодні єдиними винятками і використовують для присудження голосів вибірників окружну систему.

Відповідно до цієї системи підрахунок голосів виборців проводиться в кожному окрузі з виборів до Конгресу і в усьому штаті.

У кожному з виборчих округів цих штатів обирається по одному вибірнику, а ще два місця визначаються за голосуванням у штаті в цілому – подібно до того, як від кожного штату незалежно від чисельності населення обираються два сенатори. Сучасна колегія вибірників майже завжди голосує відповідно до передвиборних обіцянок і не виносить, як очікували батьки-засновники, незалежних суджень про те, хто повинен бути обраний президентом і віцепрезидентом. У період з 1820-го по 1988 рік тільки 16 вибірників віддали свої голоси не за того кандидата, за якого обіцяли голосувати. Це відоме як феномен «недобросовісного», або «ненадійного», вибірника.

У той час як ряд штатів прийняли закони, покликані «прив’язати» виборців до переможців загального голосування, більшість фахівців з Конституції вважає, що вибірники повинні залишатися «вільними агентами».

Колегія вибірників збирається не як єдиний орган, а як 51 колегія вибірників штату – як правило, у столиці штату.

Голосують окремо за президента і віцепрезидента. Після того, як вибірники проголосували і результати завірено губернатором штату, підсумки голосування направляються голові Сенату США (тобто віцепрезидентові).

Конверти з підсумками голосування розкриваються на спільній сесії Конгресу, яка проводиться в шостий день січня, наступного за зборами вибірників (або, за звичаєм, на наступний день, якщо 6 січня припадає на неділю), під головуванням віцепрезидента. Кандидати-переможці оголошуються обраними. Якщо жоден кандидат у президенти або віцепрезиденти не отримав більшості голосів, Палата представників, голосуючи «поштатно», обирає президента, а сенатори, голосуючи кожен сам по собі – віцепрезидента.

candidate for President or Vice President has received a majority, the House of Representatives, voting by States, elects the President, and the Senate, voting as individuals, elects the Vice President.

Did the electoral college ever vote unanimously for any President?

The electors voted unanimously on only two occasions, both for George Washington, for the terms beginning in 1789 and 1793. In the Presidential election of 1820, all the electors except one voted to reelect James Monroe.

Чи голосувала колегія вибірників коли-небудь одностайно за когось із президентів?

Вибірники одностайно проголосували тільки двічі і обидва рази за Джорджа Вашинґтона – на президентські терміни, що почалися 1789-го й 1793 року. На президентських виборах 1820 року всі вибірники, крім одного, проголосували за переобрання Джеймса Монро.